

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums

2011. gada 12. augusts

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

2010.–2011. GADA SESIJA

2010. gada 15.–17. un 23. jūnijs

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 257 E, 24.9.2010.

2010. gada 16. jūnija pieņemtie teksti par 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu publicēti OV L 252, 25.9.2010, 24. lpp.

PIEŅĒMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

2011/C 236 E/01	Reģionālās politikas un tās finansēšanas pārredzamība Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par reģionālās politikas pārredzamību un finansēšanu (2009/2232(INI))	1
2011/C 236 E/02	Pilnvarojums dialogam par 2011. finanšu gada budžeta projektu Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par pilnvarojumu dialogam par 2011. finanšu gada budžeta projektu (2010/2002(BUD))	6
2011/C 236 E/03	Turpmākie pasākumi attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par turpmākajiem pasākumiem attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem (2010/2008(INI))	17
2011/C 236 E/04	Lietiskais internets Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par lietisko internetu (2009/2224(INI))	24
2011/C 236 E/05	Interneta pārvaldība — turpmāk veicamie pasākumi Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par interneta pārvaldību — turpmāk veicamie pasākumi (2009/2229(INI))	33

2011/C 236 E/06	Kopienas inovāciju politika mainīgā pasaulē Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par Kopienas inovāciju politiku mainīgajā pasaulē (2009/2227(INI))	41
2011/C 236 E/07	Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā sasniegtais — termiņa vidusposma pārskatīšana, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par sasniegto Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā: vidusposma pārskats, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī (2010/2037(INI))	48
Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs		
2011/C 236 E/08	ES 2020 Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par stratēģiju "ES 2020"	57
2011/C 236 E/09	Ekonomikas pārvaldība Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par ekonomikas pārvaldību	65
Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs		
2011/C 236 E/10	ES politika cilvēktiesību aizstāvju atbalstam Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam (2009/2199(INI))	69
2011/C 236 E/11	Statistikas datu kvalitāte Eiropas Savienībā un Komisijas (Statistikas biroja) revīzijas pilnvaru pastiprināšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par statistikas datu kvalitāti Savienībā un pastiprinātām Komisijas (Eurostat) pilnvarām revīzijas jomā	76
2011/C 236 E/12	Ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītie aspekti Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem (2009/2204(INI))	79
2011/C 236 E/13	Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.-2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējums un ieteikumi turpmākai rīcībai Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.—2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai (2009/2242(INI))	87
2011/C 236 E/14	Par sportu, it īpaši par spēlētāju aģentiem Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par spēlētāju aģentu darbību sportā	99
2011/C 236 E/15	ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi (31. maijs–1. jūnijs) Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES un Krievijas augstākā līmeņa tikšanās (2010. gada 31. maijs – 1. jūnijs) secinājumiem	101
2011/C 236 E/16	Izraēlas militārā operācija pret humānās palīdzības flotili un Gazas sektora blokāde Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Izraēlas militāro operāciju pret humānās palīdzības flotili un par Gazas blokādi	105

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Reģionālās politikas un tās finansēšanas pārredzamība

P7_TA(2010)0201

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par reģionālās politikas pārredzamību un finansēšanu (2009/2232(INI))

(2011/C 236 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 174.–178. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. decembra Regulu (EK) Nr. 1828/2006, kas paredz noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 7. aprīļa Regulu (EK) Nr. 284/2009, ar kuru Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, groza attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 397/2009, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas ieguldījumu atbilstību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa lēmumu par Eiropas Savienības 2006. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.⁽²⁾ OV L 371, 27.12.2006., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 94, 8.4.2009., 10. lpp.⁽⁴⁾ OV L 126, 21.5.2009., 3. lpp.⁽⁵⁾ OV L 88, 31.3.2009., 23. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa lēmumu par Eiropas Savienības 2006. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūciju par pārredzamību finanšu jautājumos ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību valsts un reģionālā līmenī un pamatu projektiem reģionālās politikas jomā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par struktūrfondu regulējumu 2007.–2013. gadam — pārrunu rezultāti saistībā ar valsts kohēzijas stratēģijām un darbības programmām ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta publicēto pētījumu “Datu pārredzamības iniciatīva un tās ietekme uz kohēzijas politiku”,
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 3. maija Zaļo grāmatu par Eiropas pārredzamības iniciatīvu (COM(2006)0194),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 21. decembra ziņojumu “20. gada ziņojums par struktūrfondu izmantojumu (2008)” (COM(2009)0617/2),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7–0139/2010),
- A. tā kā Komisija 2005. gadā pieņēma Eiropas pārredzamības iniciatīvu un vēlāk 2006. gadā publicēja Zaļo grāmatu, lai uzlabotu ES pārvaldības pārredzamību, atvērtību un atbildību, un tā kā publiskas informācijas sniegšana par ES līdzekļu saņēmējiem ir Eiropas pārredzamības iniciatīvas stūrakmens;
- B. tā kā saskaņā ar dalītās pārvaldības sistēmu informācija par ES līdzekļu saņēmējiem tiek pārvaldīta dalībvalstu līmenī un, ņemot vērā, ka Eiropas Savienībai šajā jomā nav konkrētu saistību vai Komisija nav īpaši centusies to reglamentēt, tas, cik lielā mērā šāda informācija tiek publiskota, katrā dalībvalstī būtiski atšķiras, apgrūtinot salīdzināšanu ES mērogā;
- C. tā kā informācijas publiskošana par ES līdzekļu saņēmējiem nodrošina sabiedrības līdzdalību saturīgās debatēs par publisko līdzekļu izlietojumu, kas ir būtiskas funkcionējošai demokrātijai;
- D. tā kā nav izveidota saikne starp Eiropas pārredzamības iniciatīvu un stingrāk reglamentēto un saistošo jautājumu par finanšu uzraudzību un revīziju;

⁽¹⁾ OV L 255, 26.9.2009., 24. lpp.

⁽²⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0165.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- E. tā kā Eiropas pārredzamības iniciatīvai ir būtiska ietekme, nodrošinot pārredzamas partnerības kohēzijas programmas izstrādes cikla sākotnējos un turpmākajos posmos; tā kā noteikumos tomēr nav konkrēti paredzēts nedz tas, cik lielā mērā partneriem vajadzētu iesaistīties dažādajos programmas izstrādes procesos, nedz arī šādas iesaistīšanās kārtība;
- F. tā kā iepriekš netiek sniegta pietiekama informācija par Komisijas lēmumiem attiecībā uz lielu projektu finansēšanu, tādējādi radot pārredzamības trūkumu, un tā kā šī situācija būtu jānovērš;
- G. tā kā pārredzamības nodrošināšanai būtu jānotiek paralēli struktūrfondu ieguves procedūru vienkāršošanas procesam,
1. uzskata, ka pārredzamība attiecībā uz kohēzijas politiku un tās programmas izstrādes ciklu, izdevumu sadali un struktūrfondu līdzekļu iespējamo saņēmēju piekļuvi informācijai ir galvenie priekšnosacījumi kopējo kohēzijas politikas mērķu sasniegšanai un tāpēc pārredzamība būtu jānosaka par vadošo starpnozaru principu kohēzijas programmas izstrādes un lēmumu pieņemšanas procesos;

Datu izplatīšana par Kohēzijas fonda līdzekļu saņēmējiem

2. ar gandarījumu norāda, ka atbilstīgi Eiropas pārredzamības iniciatīvas prasībām Komisijas Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ir publicētas interaktīvas kartes ar saitēm uz Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Kohēzijas fonda līdzekļu saņēmēju sarakstiem, kas ir pieejami attiecīgo valstu vai reģionu tīmekļa vietnēs; aicina dalībvalstis, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, popularizēt Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta tīmekļa vietni, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku pieeju minētajai datu bāzei; tomēr norāda, ka ieinteresētajām personām joprojām ir ārkārtīgi grūti sekot līdzi tam, kā tiek izmantoti publiskie līdzekļi; aicina Komisiju plaši apspriesties ar šīm personām par šīs problēmas iespējamajiem risinājumiem;
3. aicina Komisiju un dalībvalstis padarīt šīs dalībvalstu datubāzes pilnīgi meklējamas un savietojamas, lai atvieglotu publicēto datu aplūkošanu ES mērogā, tajā pašā laikā saglabājot to vietējo nozīmīgumu; uzskata, ka šajā sakarībā steidzami jāpublicē informācija divās valodās (vietējā(-s) valodā(-s) un Komisijas darba valodās);
4. uzsver, ka ir jāuzlabo par līdzekļu saņēmējiem sniegto datu lietderība, uzlabojot gan to saturu, gan izklāstu; tāpēc aicina Komisiju detalizētāk un saistošāk noteikt sniedzamās informācijas uzbūvi, formu un saturu; uzskata, ka nepieciešamās informācijas sniegšanai būtu arī jāatvieglo uz kritērijiem balstītas meklēšanas process, lai nekavējoties iegūtu priekšstatu par meklētajiem elementiem;
5. aicina, publicējot līdzekļu saņēmēju sarakstus un nepieciešamības gadījumā iesaistīto personu sarakstus, sniegt būtisku papildu informāciju; tāpēc iesaka papildus pašreizējām obligātajām prasībām apsvērt iespēju sniegt arī citu informāciju par līdzekļu saņēmējiem, tādu kā atrašanās vieta, apstiprināto projektu kopsavilkumi, atbalsta veida un projekta partneru apraksts; aicina apkopotos datus publicēt un pārvaldīt strukturēti un salīdzināmi, lai nodrošinātu to pilnīgu izmantojamību un patiesu pārredzamību; uzskata, ka to var paveikt, neradot papildu izmaksas;
6. prasa programmām, kuras saistītas ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, norādīt to personu sarakstu, kas saņēmušas līdzekļus (un ne tikai lielākos saņēmējus);
7. uzsver, ka ir pilnīgi jāievēro Eiropas pārredzamības iniciatīvas prasības, ieviešot piemērotu regulējumu, labākus norādījumus, brīdināšanas mehānismu un kā galējo līdzekli — sodus par prasību neizpildi;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Pārredzamība un dalītā pārvaldība

8. aicina Komisiju paskaidrot, kā Eiropas pārredzamības iniciatīvas principi būtu jāisteno praksē no funkcionālā viedokļa darbības programmu un to komunikācijas plānu līmenī; tādēļ uzsver nepieciešamību ieviest skaidrākus noteikumus par informācijas izpaušanu par līdzekļu saņēmējiem dalītās pārvaldības kontekstā;

9. uzsver nepieciešamību izstrādāt regulējumu un īstenošanas noteikumus tā, lai procedūras būtu pārredzamas, tās uzlabotu potenciālo atbalsta saņēmēju piekļuvi struktūrfondiem un samazinātu administratīvos slogus dalībniekiem, jo īpaši īstenojot vairākus galvenos pasākumus, piemēram, publicējot Komisijas un dalībvalstu saskaņotus īstenošanas norādījumus; aicina dalībvalstu vadošās iestādes pārredzamā veidā informēt par visiem tādu projektu posmiem, kas finansēti no struktūrfondiem; atkārtoti norāda, ka pārredzamas un skaidras procedūras ir labas pārvaldības priekšnosacījums, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas centienus iesniegt priekšlikumus procedūru vienkāršošanai;

10. atzīmē, ka dalībvalstīs pastāvošās atšķirīgās administratīvās kultūras, valsts tiesību aktu un valodas dēļ pārrobežu un starptautisko programmu īstenošanā nākas saskarties ar īpašām grūtībām, kas ietekmē ne tikai kvantitatīvos, bet arī kvalitatīvos šādu iniciatīvu aspektus; tāpēc uzskata, ka vissvarīgāk būtu izstrādāt īpašus noteikumus par pārredzamību darbību koordinācijā un sadarbībā starp dažādām vadošajām iestādēm;

11. uzsver, ka atbilstoši Eiropas Parlamenta pētījumam par Eiropas pārredzamības iniciatīvu un tās ietekmi uz kohēzijas politiku neatbilstība Eiropas pārredzamības iniciatīvas obligātajām prasībām ir saistīta ar vadošo iestāžu administratīvās kapacitātes trūkumu un nevis nevēlēšanos sniegt šādus datus; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai papildu datu un informācijas sniegšana neradītu lielāku administratīvo slogu potenciālajiem atbalsta saņēmējiem, jo īpaši tiem, kuri jau tā nespēj nodrošināt atbilstību esošajām administratīvajām un finanšu prasībām dotāciju un valsts pasūtījumu saņemšanai;

12. uzsver, ka Eiropas Komisijai jāpielāgo prasība par papildu informācijas un datu sniegšanu, nodrošinot papildu tehnisko atbalstu (semināri, piedaloties Komisijas pārstāvjiem un vietējam/reģionālajam personālam, kas atbildīgs par struktūrfondu pārvaldību, labākās prakses apmaiņa starp vadošajām iestādēm, konkrētu pamatnostādņu publicēšana) tiem potenciālajiem atbalsta saņēmējiem, kam nav nepieciešamo tehnisko iespēju; uzskata, ka tikai tādā veidā var garantēt, ka dalībnieku centieni nodrošināt atbilstību papildu prasībām attiecībā uz sniegtajiem datiem un informāciju neradīs līdzekļu novirzi no projektu īstenošanas darbībām kā tādām;

13. uzsver, cik liela nozīme ir dalībvalstu sniegtai precīzai un savlaicīgai informācijai kontroles sistēmas ietvaros un ka šī iemesla dēļ ir jāizveido saikne starp Eiropas pārredzamības iniciatīvu un finanšu kontroli un revīziju; atkārtoti norāda, ka agrīnās brīdināšanas sistēmas ietvaros jānodrošina cieša sadarbība ar izslēgšanas gadījumu centrālo datubāzi;

14. aicina Komisiju uzraudzīt to, kā tiek izmantoti papildu avansa maksājumi, ko dalībvalstis saņēmušas atbilstīgi 2009. gadā veiktajiem vienkāršošanas pasākumiem saistībā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006;

15. atkārtoti prasa, ievērojot Eiropas pārredzamības iniciatīvu, sniegt informāciju par līdzekļu atgūšanu un atsaukšanu; mudina dalībvalstis sniegt šo informāciju pilnībā un Komisiju darīt to pieejamu — kopā ar informāciju par finanšu korekcijām pēc apstiprināta krāpšanas gadījuma — budžeta lēmējinstīcijai un sabiedrībai, tādējādi nodrošinot augstus uzticamības un atbildības standartus attiecībā uz Eiropas sabiedrību;

16. mudina revidentus ieņemt stingrāku nostāju attiecībā uz saziņas un informācijas sniegšanas prasībām, tostarp nosaucot vārdā saistību nepildītājus un paužot nosodījumu tiem, jo īpaši tad, ja ir iesaistītas valstiskas organizācijas, kā arī apstiprinātos krāpšanas gadījumos izmantojot finanšu korekcijas;

17. atzinīgi vērtē Komisijas un Revīzijas palātas centienus savstarpēji saskaņot revīzijas metodes;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Pārredzamība un partnerība

18. uzsver, ka obligāti apspriešanās standarti ir Eiropas pārredzamības iniciatīvas sastāvdaļa, un atzinīgi vērtē to, ka Komisija šos standartus ir atbalstījusi un piemērojusi attiecībā uz kohēzijas politiku; tomēr aicina Komisiju ļaut ieinteresētajām personām sniegt atbilstošu novērtējumu par paša apspriešanās procesa kvalitāti; aicina reģionus un dalībvalstis, apspriežoties ar ieinteresētajām personām, izmantot pašreizējo ES pieredzi;

19. atgādina, ka partnerība var veicināt pārredzamību, atsaucību, efektivitāti un leģitimitāti visos kohēzijas programmas izstrādes un īstenošanas posmos, kā arī var palielināt apņemšanos nodrošināt labus programmu rezultātus un sabiedrības līdzdalību tajā; tāpēc aicina dalībvalstis un vadošās iestādes visos kohēzijas programmas izstrādes un īstenošanas posmos ciešāk iesaistīt reģionālās un vietējās iestādes un citus attiecīgos partnerus, tostarp dalībvalstu līmenī izmantojot interneta platformu, kas nodrošina pārredzamību attiecībā uz esošajiem fondiem un darbības programmām, kā arī citā veidā veicinot labu praksi, un nodrošināt tiem pilnīgu piekļuvi visai projekta dokumentācijai, lai tādējādi labāk izmantotu to pieredzi, zināšanas un labāko praksi;

20. aicina Komisiju sniegt vairāk norādījumus par to, kā pašreizējo programmu ietvaros praksē būtu jāīsteno partnerības klauzula, un par to, kādi pietiekami saistoši partnerības noteikumi būtu jāietver turpmākajos reglamentējošos dokumentos, jo īpaši attiecībā uz reģionālo un vietējo iestāžu, proti, vēlētu institūciju, kas ir svarīgi partneri visa procesa laikā, iesaistīšanu;

21. aicina regulāri un laicīgi sniegt mērķtiecīgāku informāciju partnerorganizācijām, jo īpaši tām, kas ir vadības struktūru dalībnieces, un efektīvāk izmantot tehnisko palīdzību partnerības atbalstīšanai, cita starpā nodrošinot partnerorganizācijām iespēju piedalīties apmācības pasākumos, ko organizē par programmu ieviešanu atbildīgajām iestādēm; aicina nodrošināt, ka šie apmācību pasākumi ir pieejami multimediju versijās, lai paplašinātu mērķauditoriju un sekmētu *ex-post* apspriešanos ar partnerorganizācijām; uzsver šāda pasākuma lietderīgumu partneriem, kas atrodas vistālākajos Eiropas Savienības reģionos, piemēram, attālākajos reģionos;

Pārredzamības uzlabošana, piešķirot ES finansējumu lieliem projektiem

22. aicina Komisiju savlaicīgi tiešsaistē publicēt informāciju un nodrošināt tiešu piekļuvi, pēc iespējas drīzāk nodrošinot tiešu piekļuvi lielu projektu, tostarp JASPERS projektu, dokumentācijai (ieteikumiem, priekšizpētei, izmaksu un ieguvumu analīzei, ietekmes uz vidi novērtējumam utt.), līdzko Komisija ir saņēmusi dalībvalsts pieteikumu finansējuma saņemšanai un kamēr tā vēl nav pieņēmusi lēmumu par finansējuma piešķiršanu; uzskata, ka šajā Komisijas tīmekļa vietnē būtu jānodrošina iespēja sniegt komentārus par šiem projektiem;

23. aicina nodrošināt, ka internetā ar atpakaļejošu spēku tiek publicēta informācija par lieliem projektiem, kas apstiprināti vai iesniegti apstiprināšanai 2007.–2013. gada plānošanas periodā;

24. ierosina noteikt apstākļus, kuros neizlieto finansējumu var izmantot atkārtoti, kā arī definēt tādas iestādes atbildību, kas pieņem lēmumu par šādu līdzekļu pārdali;

*

* *

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Pilnvarojums dialogam par 2011. finanšu gada budžeta projektu

P7_TA(2010)0205

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par pilnvarojumu dialogam par 2011. finanšu gada budžeta projektu (2010/2002(BUD))

(2011/C 236 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2011. finanšu gada budžeta projektu, ko Komisija pieņēma 2010. gada 27. aprīlī (SEC(2010)0473),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Iestāžu nolīgumu) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā kopīgo deklarāciju (vienošanās panākta saskaņošanas sanāksmē 2009. gada 18. novembrī) par pārejas pasākumiem, ko piemēro budžeta procedūrai pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par 2011. gada budžeta prioritātēm, III iedaļa — Komisija ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 16. marta secinājumus par 2011. gada budžeta pamatnostādņēm,
 - ņemot vērā Reglamenta 7. nodaļu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0183/2010),
- A. tā kā 2011. gada budžeta procedūra ir pirmā šāda veida procedūra, ko īsteno saskaņā ar Lisabonas līgumu, un tā kā tās vienīgā lasījuma sekmīgam iznākumam nepieciešama pastiprināta sadarbība un koordinācija ar otru budžeta lēmējietādi, lai saskaņošanas procedūrā panāktu vienošanos par visiem izdevumiem;
- B. tā kā — lai iepriekš noteiktu vienošanās punktus — par š. g. jūlijā gaidāmā dialoga mērķi būtu jāizvirza šķēršļu novēršana, pirms Padome pieņem nostāju par budžeta projektu,

2011. gada budžeta projekts

Vispārīgi apsvērumi

1. norāda, ka 2011. gada budžeta projekta (BP) kopējā summa ir EUR 142 576,4 miljoni saistību apropriācijās (SA) un EUR 130 147,2 miljoni maksājumu apropriācijās (MA), līdz ar to rezervē atstājot EUR 1 224,4 miljonus SA un EUR 4 417,8 miljonus MA; norāda, ka šīs kopsummas veido attiecīgi 1,15 % un 1,05 % no prognozētā ES NKI 2011. gadā;
2. pauž bažas par to, ka SA salīdzinājumā ar pieņemto 2010. gada budžetu palielinājušās tikai par 0,77 % — tas ir pieaugums, kas neatbilst plaši paustajām cerībām, ka ES budžetam būs būtiska nozīme Eiropas pēckrīzes ekonomikas atbalstīšanā; norāda, ka MA ir palielinājušās par 5,85 %, tomēr atgādina, ka šī pieauguma matemātisks izskaidrojums ir ļoti mazais MA apjoms 2010. gadā; atgādina, ka daudzgadu finanšu shēmā (DFS) saistību apropriācijām noteiktais maksimālais apjoms ir EUR 142 965 miljoni un maksājumu apropriācijām — EUR 134 280 miljoni pašreizējās cenās;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt 17.12.2009. pieņemtos tekstus, P7_TA(2009)0115.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0086.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

3. atzīst neatbilstības samazināšanos starp SA un MA salīdzinājumā ar 2010. gada budžetu (EUR 12 429 miljoni salīdzinājumā ar EUR 18 535 miljoniem), kas liecina par efektīvāku ES budžeta izpildi, tomēr tajā pašā laikā norāda, ka DFS šī atšķirība starp SA un MA 2011. gadā ir tikai EUR 8 366 miljoni; šajā sakarībā atgādina, ka šāda neatbilstība ilgākā laikposmā rada deficītu un tādēļ budžeta ilgtspējības un labas pārvaldības labad tā būtu jānovērš;
4. norāda, ka budžeta projektā lielāko daļu (70 %) vispārējās rezerves, kas ir EUR 1 224,4 miljoni, veido 2. izdevumu kategorijas "Dabas resursu saglabāšana un apsaimniekošana" rezerve un ka pārējo izdevumu kategoriju, it īpaši 1.a, 3.b un 4. izdevumu kategorijas, rezerves ir ļoti mazas, kas līdz ar to proporcionāli samazina ES spēju reaģēt uz politiskām pārmaiņām un neparedzētām vajadzībām, vienlaikus saglabājot savas prioritātes;
5. turklāt uzsver, ka 2. izdevumu kategorijas rezerve faktiski var būt mazāka, jo var mainīties tirgus apstākļi;
6. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir publicējusi ziņojumu par Iestāžu nolīguma darbību (COM(2010)0185), un šajā sakarībā atgādina, ka tiek gaidīts priekšlikums būtiskai budžeta pārskatīšanai un ka grūtības, ar ko nācās saskarties iepriekšējo gadu budžeta procedūrās, pienācīgi un apmierinošā veidā reaģējot uz nepieciešamību risināt dažādus jaunus uzdevumus, padara par neizbēgamu pašreizējās DFS pārskatīšanu; atgādina — Parlaments sagaida, ka Komisija līdz 2010. gada pirmā pusgada beigām iesniegs konkrētus priekšlikumus par DFS pārskatīšanu;
7. vērs uzmanību uz lielo skaitu nepabeigto procedūru (budžeta pārskatīšana, Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDS) izveide, budžeta grozīšana, Iestāžu nolīguma un Finanšu regulas pārskatīšana u. c.), kurām būs tālejoša ietekme uz budžetu un kuras abām budžeta lēmējinstādēm būs jāpabeidz 2011. gadā;
8. pieņem zināšanai Komisijas izklāstītās prioritātes (proti, ES ekonomikas atbalstīšanu pēckrīzes periodā un pielāgošanos jaunām vajadzībām, t. i., Lisabonas līguma īstenošanu, jaunu finanšu uzraudzības iestāžu izveidi, globālās vides un drošības novērošanas (GMES) iniciatīvas finansēšanu, Stokholmas programmas īstenošanu u. c.) un vaicā, vainiecīgais SA palielinājums salīdzinājumā ar 2010. gada budžetu būs pietiekams, lai šīs prioritātes īstenotu;
9. uzsver, cik svarīga ir stingra Eiropas rīcība, reaģējot uz krīzi un finanšu tirgu nestabilitāti, un ka šādai rīcībai būtu jānozīmē lielāka ES budžeta finansētspēja un elastība; šajā sakarībā prasa, lai Padome un Komisija sniegtu papildu sīkāku informāciju par to, kā ES budžetu varētu ietekmēt Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, par kuru lēmums tika pieņemts Ekonomikas un finanšu padomes ārkārtas sanāksmē 2010. gada 9. un 10. maijā; turklāt — lai novērstu turpmākas krīzes — prasa izveidot efektīvu uzraudzības sistēmu, kurā būtu paredzēta arī tieša informācijas sniegšana Parlamentam;
10. pauž nožēlu, ka no budžeta aspekta nav iespējams skaidri noteikt, kā 2011. gada budžeta projektu ietekmēs stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvas, piemēram, "Inovācijas Savienība", "Jaunatne kustībā", "Resursu ziņā efektīva Eiropa", "Jaunas prasmes un darbavietas" un "Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā", un nopietni šaubās par spēju pašreizējās finanšu shēmas kontekstā nodrošināt šīm pamatiniciatīvām atbilstošu finansējumu;
11. atgādina, ka saskaņā ar 2010. gada 25. marta rezolūciju par 2011. gada budžeta prioritātēm jaunatne ir viena no 2011. gada budžeta pamatprioritātēm, kas būtu jāveicina kā transversāls ES jautājums, radot sinerģiju starp dažādām ar jaunatni saistītām politikas jomām, it īpaši izglītību, nodarbinātību, uzņēmējdarbību un veselības aprūpi, un vienlaikus atvieglojot un veicinot jauniešu sociālo integrāciju, pilnvarošanu, iemaņu pilnveidošanu un mobilitāti; norāda, ka jēdziens "jaunatne" būtu jāskata kā plaša koncepcija, kas ietver cilvēku spēju dzīves laikā vairākas reizes mainīt amatu un statusu, bez ierobežojumiem mainot tādas vides kā mācību prakse, akadēmiskā vai profesionālā vide un profesionālā apmācība, un ka tādēļ par vienu no mērķiem būtu jānosaka pārejas no izglītības sistēmas uz darba tirgu atvieglošana;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

12. pauz nožēlu par to, ka, neraugoties uz labo reputāciju un ļoti augsto izpildes līmeni, kas katru gadu 2007.–2009. gada laikposmā sasniedza 95–100 %, ar jaunatni saistītajiem pamatinstrumentiem un pamatprogrammām, tādām kā “Mūžizglītība”, “Jaunatne darbībā” un “Erasmus Mundus” budžeta projektā ierosināto apropriāciju palielinājums ir diezgan simbolisks; uzskata, ka šis palielinājums neļauj ES atbilstoši risināt šo prioritāti, un tādēļ plāno sniegt turpmāku atbalstu šīm programmām; šajā sakarībā atgādina, ka šīs programmas ir neapstrīdama Eiropas pievienotā vērtība un ka tās, neraugoties uz pieticīgo finanšu piešķirumu šīm programmām, sniedz būtisku ieguldījumu stipras Eiropas pilsoniskās sabiedrības izveidē;

13. prasa vēl rūpīgāk izskaidrot iedalījumu darbības un administratīvajos izdevumos, vienlaikus atzīstot centienus, kas veikti, lai izklāstītu 5. izdevumu kategorijā neietilpstošos administratīvos izdevumus; norāda, ka jau pašlaik būtiska daļa no izdevumiem, kas patiesībā ir administratīvie izdevumi, tiek finansēti no darbības apropriācijām;

14. pauz apņēmību vest sarunas par 2011. finanšu gada budžetu konstruktīvā un progresīvā gaisotnē, paturot prātā efektivitātes un Eiropas pievienotās vērtības mērķi; sagaida, ka arī otra budžeta lēmējinstāde izvēlēties uz sadarbību vērstu pieeju, nodrošinot patiesu politisko dialogu, un atmetīs “grāmatvedības uzdevuma” pieeju, saskaņā ar kuru sarunās pārmērīgi svarīga nozīme tiek piešķirta ietaupījumiem un dalībvalstu iemaksām; atgādina, ka ar Līgumu ir grozīts ne tikai budžeta procedūras juridiskais pamats, bet arī ieviesta jauna metode un jauni termiņi attiecībā uz sarunām un kompromisa panākšanu;

15. uzsver to, ka ES budžets ir ļoti ierobežots salīdzinājumā ar dalībvalstu budžetiem; tādēļ atgādina — lai īstenotu kopējas ES stratēģijas, ir jārada sinerģija starp ES budžetu un dalībvalstu budžetiem; uzsver, ka saskaņotība pamatīgāk ietekmē Eiropas politikas jomas, nodrošinot patiesu Eiropas pievienoto vērtību un vienlaikus palīdzot sasniegt ilgtermiņa politikas mērķus; ir pārliecināts, ka galvenajās jomās ES budžets var būt noderīgs ilgtermiņa investīciju un darba vietu radīšanas atbalstam; sagaida, ka Padome to pienācīgi ņems vērā, lemjot par ES budžetu, un atturēsies no vērienīgiem līdzekļu samazinājumiem, pat ja tas ārkārtīgi sarežģītu dalībvalstu publisko finanšu stāvokli;

16. atgādina savas prioritātes, kas paustas iepriekšminētajā 2010. gada 25. marta rezolūcijā;

1.a izdevumu kategorija

17. norāda uz SA pieaugumu par 4,4 % (sasniegto EUR 13 437 miljonus) un MA pieaugumu par 7 % (sasniegto EUR 11 035 miljonus⁽¹⁾), kā arī uz rezervi EUR 50,1 miliona apjomā (salīdzinājumam — EUR 37 miljoni finanšu plānā), kas pārsvarā saistīts ar to apropriāciju samazinājumu, kuras paredzētas decentralizēto aģentūru un izpildaģentūru administratīvajiem un tehniskā atbalsta izdevumiem (iepriekš — “BA” pozīcijas) un vairākām programmām, tādām kā “Muita 2013” un “Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma – Uzņēmējdarbība un inovācijas”;

18. atgādina MVU būtisko lomu ES ekonomikas atveseļošanās un uzplaukuma nodrošināšanā; prasa pastiprināt atbalstu visām programmām un instrumentiem, kuru mērķis ir MVU atbalstīšana, un šajā sakarībā pauz bažas par ierosinājumu samazināt maksājumu apropriācijas, kas paredzētas programmai “Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma – Uzņēmējdarbība un inovācijas”;

19. atgādina, ka, pieņemot pašreizējo DFS, no šīs izdevumu kategorijas finansējamās jaunās vajadzības (Kozloduļas atomelektrostacijas ekspluatācijas pārtraukšana, Eiropas finanšu uzraudzības iestādes, kopuzņēmums ITER un globālā vides un drošības novērošana (GMES), tostarp Parlamenta prasība palielināt apropriācijas tās darbības fāzei) nebija paredzētas; uzsver, ka šo vajadzību finansēšana nedrīkstētu notikt uz to citu 1.a izdevumu kategorijas programmu un darbību finansējuma rēķina, kuras ir būtiski svarīgas, lai nodrošinātu Eiropas pēckrīzes atveseļošanu;

20. atgādina, ka no šīs izdevumu kategorijas līdzekļiem daļēji finansē Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kā arī lielu skaitu daudzgadu programmu (Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu, Septīto pamatprogrammu, Eiropas komunikāciju tīklus (TEN) un programmas “Galileo/Egnos”, “Marco Polo II” un “Progress”), kas tiks pabeigtas 2011. gadā; tādēļ atkārtoti prasa Komisijai iesniegt ziņojumu par sasniegumiem Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna, tostarp EIB uzticēto pasākumu, īstenošanā;

⁽¹⁾ Neieskaitot apropriācijas Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna projektiem enerģētikas jomā.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

21. atzinīgi vērtē svarīgākajām programmām paredzēto apropriāciju palielinājumu (Septītajai pamatprogrammai — par 13,8 %, Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammai — 4,4 %, programmai “Mūžizglītība” — 2,6 % un TEN — 16,8 %) un uzsver, ka šīs programmas ir svarīgs līdzeklis ES krīzes novēršanas ekonomiskās stratēģijas īstenošanai;

22. uzsver, ka 1.a izdevumu kategorijā ir iekļautas daudzas stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciātas, piemēram, “Inovācijas Savienība”, “Jaunatne kustībā”, “Resursu ziņā efektīva Eiropa”, “Jaunas prasmes un darbavietas” un “Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā”; pauž nožēlu, ka nav iespējams skaidri noteikt ES stratēģijas 2020. gadam ietekmi uz budžetu, un izsaka šaubas attiecībā uz spēju šīm iniciatīvām nodrošināt atbilstošu finansējumu pašreizējās finanšu shēmas ietvaros;

23. atgādina, ka, ņemot vērā stratēģiju “Eiropa 2020”, 2011. gada prioritātes tiks finansētas galvenokārt no šīs izdevumu kategorijas un ka tās ES kompetences jomas, kas radušās saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, ļoti iespējams, ietekmēs budžetu; uzsver, ka kosmosa politikas, kas ir konkrēts piemērs tam, kā Eiropas rūpniecības politika veicina progresu Eiropas zinātnes, tehnoloģijas un vides jomā, vienlaikus veicinot rūpniecības konkurētspēju, attīstībai ir nepieciešams, lai gan ES, gan dalībvalstis arī turpmāk censtos rast GMES vajadzīgos līdzekļus;

24. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu “Jaunatne kustībā”, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas augstākās izglītības iestāžu darbības rādītājus un starptautisko pievilcību un palielināt vispārējo izglītības un apmācības līmeni ES; stingri atbalsta visiem jauniešiem vienlīdzīgu iespēju veicināšanu neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa; vēlas uzsvert, cik svarīgi ir nodrošināt pietiekamu finansējumu tādai politikai, kurai ir augsti mērķi izglītības un apmācības, tostarp profesionālās apmācības, jomā, jo šai jomai ir būtiska nozīme stratēģijā “Eiropa 2020”; uzsver, ka ES mobilizē visus savus līdzekļus, lai īstenotu šo resursu ziņā ietilpīgo uzdevumu, kas rada bezprecedenta gadījumu visaptverošas ES jaunatnes politikas izstrādē; tomēr uzsver, ka šādu visaptverošu pamatiniciatīvu, kas ietver vairākas atšķirīgas un sekmīgi īstenotas ES programmas, sākšana šajā jomā nedrīkstētu mazināt atsevišķo programmu atpazīstamību;

25. uzsver, ka budžeta līdzekļiem, kas nākotnē tiks nodrošināti tādiem instrumentiem kā Mūžizglītības programma un transversālās prasmes, piemēram, e-prasmes, starptautiskās prasmes, uzņēmējdarbības prasmes un daudzvalodība, vajadzētu atspoguļot šo instrumentu augsto Eiropas pievienoto vērtību un tādēļ tie 2011. gada budžetā būtu jānosaka par prioritāriem;

26. pauž vilšanos par to, ka 2011. gada budžeta projektā nav skaidri identificēta tūrisma nozare, kas netieši rada vairāk nekā 10 % no ES IKP un kas līdz ar Lisabonas līguma ratifikāciju pilnībā ir kļuvusi par ES kompetences jomu;

27. norāda uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam (EGF) paredzēto maksājumu apropriāciju iekļaušanu ES budžetā, kas notiek pirmoreiz, un uzskata to par būtisku elementu diskusijā par šī fonda pārvaldību un atpazīstamību; tomēr uzskata, ka šīs maksājumu apropriācijas var būt nepietiekamas, lai apmierinātu pieteikumus atbalsta saņemšanai no EGF 2011. gadā; tādēļ atkārtoti pieprasa, lai pieteikumi atbalsta saņemšanai no EGF netiktu finansēti, tikai veicot pārvietojumus no Eiropas Sociālā fonda budžeta pozīcijām, un aicina Komisiju šim nolūkam nekavējoties noteikt un izmantot citas budžeta pozīcijas; uzsver nepieciešamību vienkāršot un paātrināt fonda līdzekļu mobilizācijas procedūru ⁽¹⁾;

28. norāda uz ļoti pieticīgo to saistību apropriāciju palielinājumu vai pat to stagnāciju salīdzinājumā ar 2010. gada budžetu, kuras paredzētas Eiropas Nodarbinātības dienestiem un trijām budžeta pozīcijām, no kurām finansiāli atbalsta rūpnieciskās attiecības un sociālo dialogu; uzskata — ņemot vērā to, ka krīzes dēļ pašlaik tiek masveidā atlaisti darbinieki un veikta pārstrukturēšana, šīm budžeta pozīcijām būtu jāpiešķir vairāk līdzekļu;

1.b izdevumu kategorija

29. norāda, ka 2011. gada BP paredzēts SA apropriāciju palielinājums par 3,2 %, sasniedzot EUR 50 970 miljonus, no kuriem EUR 39 891,5 miljoni paredzēti struktūrfondiem (ERAF un ESF) — summa, kas ir gandrīz tāda pati kā 2010. gada budžetā, — un EUR 11 078,6 miljoni ir paredzēti Kohēzijas fondam;

⁽¹⁾ Kā minēts Komisijas ziņojumā par Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību īstenošanu (COM(2010)0185).

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

30. norāda, ka šis priekšlikums ir saskaņā ar DFS iekļautajiem piešķirumiem, ņemot vērā tehnisko pielāgošanu 2011. gada finanšu shēmai⁽¹⁾ (palielinājums par EUR 336 miljoniem), kā noteikts Iestāžu nolīguma 17. punktā; šajā sakarībā saprot, kāpēc rezerve tika noteikta EUR 16,9 miljonu apmērā, kuru veido galvenokārt piešķirums tehniskajai palīdzībai un kura ir 0,03 % no šīs kategorijas izdevumiem;

31. atzinīgi vērtē ierosināto SA palielināšanu 2011. gadā līdz EUR 42 541 miljoniem, tomēr pauž bažas, ka vajadzības pēc maksājumiem tika novērtētas, pamatojoties uz iepriekšējo gadu maksājumu attiecību pret attiecīgā laikposma saistībām 2000.–2006. gada plānošanas periodā, savukārt programmu īstenošana 2007.–2013. gada laikposma sākumā bija daudz lēnāka, un tādēļ nepieciešams strauji iedzīt nokavēto, it īpaši 2011. gadā;

32. šaubās, vai veiktie pielāgojumi, it īpaši nokavēto maksājumu piešķirumi, tos aprēķinot proporcionāli turpmākajos gados paredzētajiem maksājumiem, ir pilnībā atbilstīgi, lai segtu visas papildu vajadzības pēc maksājumiem, it īpaši tās, kas saistītas ar šādiem notikumiem:

- nesenās izmaiņas likumdošanā, kuru galvenais mērķis ir atvieglot ES finansējuma pārvaldību un paātrināt investīcijas;
- 2011. gads būs pirmais pilnais gads pēc visu pārvaldības un kontroles sistēmu apstiprināšanas, kas ir viens no priekšnoteikumiem starpposma maksājumiem, kas, savukārt nozīmē to, ka programmu īstenošana sasniegs pilnu darbības jaudu, jo būs jau atlasīti projekti kopsummā par vairāk nekā EUR 93 miljardiem jeb 27 % no attiecīgā laikposma kopējā finansējuma (stāvoklis 2010. gada marta beigās);
- paredzams, ka 2000.–2006. gada programmu slēgšana turpināsies 2011. gadā, līdz ar to būs nepieciešams veikt galīgos maksājumus, kā arī darīt pieejamus papildu līdzekļus, lai turpinātu 2007.–2013. gada programmu paātrinātu īstenošanu;

33. turklāt uzskata, ka atbilstīga finansējuma piešķiršana kohēzijas politikai ir būtiska, lai paātrinātu Eiropas ekonomikas atveseļošanu un sniegtu ieguldījumu stratēģijas “Eiropa 2020” reģionālai īstenošanai; uzsver ES makroreģionālās sadarbības sinerģisko ietekmi uz stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu, kā arī nepieciešamību piešķirt pietiekami daudz līdzekļu pašreizējo makroreģionālo stratēģiju īstenošanai; tādēļ aicina Komisiju un Padomi nekavējoties iesniegt un pieņemt budžeta grozījumus gadījumos, kad maksājumu apropriācijas nav pietiekamas vajadzību segšanai;

34. prasa Komisijai — lai vēl vairāk uzlabotu piešķirtā finansējuma izlietošanu uz vietas — turpināt cieši sadarboties ar tām dalībvalstīm, kurās šis līmenis ir zems; apzinās, ka zems apropriāciju izlietojuma līmenis var apdraudēt pakāpenisku ES politikas īstenošanu dažādās jomās;

35. prasa Komisijai turpināt apsvērt arī to, kā pārkārtot Komisijas un dalībvalstu noteikto noteikumu un prasību sarežģīto sistēmu, lai uzmanību vairāk koncentrētu uz mērķu sasniegšanu, nevis likumību un pareizību, vienlaikus nenovirzoties no pareizas finanšu pārvaldības pamatprincipa; uzsver, ka šādas pārdomas sniegtu ieguldījumu arī nākamā plānošanas laikposma pamatnoteikumu labākā izstrādē; šajā sakarībā atgādina 2009. gada novembra kopīgo deklarāciju par struktūrfondu un Kohēzijas fonda vienkāršošanu un mērķtiecīgāku izmantošanu ekonomikas krīzes apstākļos;

2. izdevumu kategorija

36. atgādina, ka viena no LESD ieviestajām izmaiņām ir obligāto un neobligāto izdevumu dalījuma atcelšana budžeta procedūrā, beidzot ļaujot abām budžeta lēmējinstādēm kā līdzvērtīgiem partneriem vest sarunas par visām ikgadējām apropriācijām; atgādina, ka obligātie izdevumi veidoja gandrīz 34 % no kopējā budžeta un ka lielākā daļa no tiem bija 2. izdevumu kategorijā;

⁽¹⁾ COM(2010)0160, 16.4.2010.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

37. uzsver, ka pēdējos gados budžeta lēmēj institūcija šo izdevumu kategoriju ir izmantojusi, lai panāktu vispārēju vienošanos par ikgadējo budžetu, izmantojot rezervi vai citām programmām un darbībām paredzēto apropriāciju pārdali;

38. norāda, ka, neraugoties uz prasību saglabāt stabilu apropriāciju apjomu, piešķirtie ieņēmumi 2011. gadā ir samazinājušies par vairāk nekā 25 %, atbalsts tirgum ir samazinājies gandrīz par 22 % (nokrītoties līdz EUR 3 491 miljonom) un veterinārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem paredzēto apropriāciju apjoms — par 7,8 %; pauž bažas par Komisijas optimistiskajiem pieņēmumiem (ņemot vērā paaugstināto tirgus nestabilitāti un lauksaimnieciskās darbības pakļautību ar veselību saistītiem apdraudējumiem) attiecībā uz tendencēm 2011. gada lauksaimniecības preču tirgos, kuru rezultātā ar tirgu saistītie izdevumi ir samazināti par aptuveni EUR 900 miljoniem; mudina Komisiju un Padomi rūpīgi uzraudzīt norises lauksaimniecības tirgos un būt gatavām ātri un efektīvi reaģēt, īstenojot nepieciešamos drošības pasākumus, lai novērstu negatīvus pavērsienus tirgos un cenu nestabilitāti; ņemot vērā nepieciešamību saglabāt modrību attiecībā uz dzīvnieku slimību izskaušanu, pauž bažas arī par veterinārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem paredzēto apropriāciju plānoto samazinājumu;

39. atzinīgi vērtē to apropriāciju palielinājumu, kuras paredzētas atsaistītajam tiešajam atbalstam (par 9,7 %), programmai skolu apgādei ar augliem un dārzeņiem (par līdz pat 50 %, sasniedzot EUR 90 miljonus), skolām paredzētajai piena programmai (par 5,3 %) un palīdzības programmai maznodrošinātajiem; ar gandarījumu norāda uz eksporta kompensāciju pastāvīgo samazināšanos kopš 2007. gada (līdz EUR 166 miljoniem 2011. gada BP);

40. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu pārdalīt dažu dalībvalstu neizlietotos līdzekļus citām dalībvalstīm, kuras veiksmīgi īsteno šo programmu;

41. norāda, ka saskaņā ar Eiropas stratēģiju 2020. gadam darbība klimata jomā ir noteikta par prioritāti, un norāda arī uz izmaiņām 7. sadaļas nosaukumā, kas tagad ir "Vide un darbība klimata jomā"; pieņem zināšanai ierosināto apropriāciju palielinājumu ES politikas īstenošanai un likumdošanai attiecībā uz darbību klimata jomā un jaunai sagatavošanās darbībai, kas paredzēta ar klimatu saistīto pasākumu popularizēšanai un pielāgošanai;

42. atzinīgi vērtē programmai *LIFE+* paredzēto SA palielinājumu par 8,7 %, sasniedzot EUR 333,5 miljonus, un būtisko MA palielinājumu par 24,3 %, sasniedzot EUR 268,2 miljonus, atbilstoši uzlabotajiem līdzekļu izlietojuma rādītājiem un ņemot vērā arī turpmākos pasākumus saistībā ar 2010. gadā plānoto bioloģiskās daudzveidības stratēģiju; norāda — lai ES varētu risināt plašos uzdevumus vides jomā, tai skaitā tos, kas saistīti ar ūdens piesārņojumu, — šai programmai ir nepieciešams papildu finansējums;

43. atgādina, ka īpašais tirgus atbalsta pasākums piensaimniecības nozarē, kas tika iekļauts 2010. gada budžetā, lai mazinātu piensaimniecības nozares krīzes sekas, bija paredzēts kā vienreizēja darbība; prasa Komisijai pārbaudīt, kā dalībvalstis izlieto EUR 300 miljonus lielo ārkārtas finansējumu piensaimniecības nozarē, un iesniegt šī pasākuma novērtējumu; kopā ar priekšlikumiem pastāvīgai pieejai un konkrētiem ierosinājumiem, kā risināt cenu svārstīguma problēmu šajā nozarē;

44. pauž bažas, ka 2011. gada budžeta projektā nav atbilstoši atspoguļota kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) nozīme; norāda, ka līdzekļi, ko ierosināts piešķirt integrētas jūrniecības politikas izstrādei, nav pietiekami, lai segtu šīs jaunās politikas uzsākšanas svarīgākos aspektus; uzsver, ka jaunā Eiropas Savienības jūrniecības politika varētu attīstīties, negatīvi ietekmējot pašreizējās KZP prioritārās jomas, ciktāl tas skar tām budžetā paredzēto finansējumu; uzsver, ka šādai politikai būs nepieciešams atbilstošs finansējums vairāk nekā vienā budžeta pozīcijā;

3.a izdevumu kategorija

45. norāda, ka vispārējam līdzekļu palielinājumam 3.a izdevumu kategorijā (par 12,8 %) ir labvēlīga ietekme uz šīs jomas globālajiem mērķiem, kas izklāstīti Lisabonas līgumā un Stokholmas programmā;

46. uzsver nepieciešamību palielināt apropriācijas, kas paredzētas apstākļu uzlabošanai ieslodzījuma vietās; atgādina, ka saskaņā ar Stokholmas programmu ir jāparedz sociālās integrācijas pasākumi un sociālās pārcelšanas programmas un jāatbalsta narkotiku apkarošanas iniciatīvas (tostarp profilakse, rehabilitācija un kaitējuma mazināšana);

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

47. šajā sakarībā pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu par rīcības plānu Stokholmas programmas īstenošanai un atzinīgi vērtē imigrācijas un imigrantu integrācijas atbalsta jomā ierosināto SA palielinājumu Ārējo robežu fondam (par 22 %, sasniedzot EUR 254 miljonus), Eiropas Atgriešanās fondam (par 29 %, sasniedzot EUR 114 miljonus) un Eiropas Bēgļu fondam (par 1,3 %, sasniedzot EUR 94 miljonus);

48. atzīst, ka ierosinātais FRONTEX paredzēto apropriāciju samazinājums 2011. gadā, neraugoties uz šīs aģentūras pieaugošo darba apjomu, saistīts ar tās neizlieto to apropriāciju un ikgadējo pārpalikumu atjaunināto novērtējumu;

49. atzinīgi vērtē regulas, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (EPAB), pieņemšanu un aicina Komisiju nodrošināt, lai EPAB uzsāktu darbību savlaicīgi, pirms 2011. gada, un lai biroja darba uzsākšanai tiktu piešķirti pietiekami finanšu līdzekļi;

50. pauž nožēlu par to, ka, kamēr nav iesniegts priekšlikums regulai par Eiropolu (tas ir paredzēts 2013. gadā) — ES aģentūru, kuru kopš 2010. gada finansē no ES budžeta, — attiecīgo apropriāciju apjoms saglabājas gandrīz tāds pats kā 2010. gadā (EUR 79,7 miljoni), neraugoties uz Stokholmas programmā pausto aicinājumu pastiprināt Eiropola veikspēju;

51. norāda, ka, neraugoties uz nenoteikto grafiku otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izstrādei un nodošanai ekspluatācijā, tai paredzētās apropriācijas ir ierosināts samazināt tikai nedaudz (no EUR 35 miljoniem līdz EUR 30 miljoniem), vienlaikus maksājumu apropriācijas palielinot no EUR 19,5 miljoniem līdz EUR 21 miljonam; atgādina, ka Komisija bija paredzējusi EUR 27,91 miljonu līdz SIS II darbības uzsākšanai 2011. gada ceturtajā ceturksnī; norāda, ka SIS II izstrāde jau tagad atpaliek no paredzētā grafika un, visticamāk, netiks pabeigta līdz 2011. gada beigām; uzskata — ņemot vērā nelielās izredzes, ka varētu notikt strauja pāreja uz SIS II, un to, ka pašreiz tiek gatavots aizstāšanas variants, — līdz turpmākas analīzes veikšanai daļa šo līdzekļu jāiekļauj rezervē;

52. uzsver, ka plānotās aģentūras lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā finansēšana nedrīkst novest pie papildu IT sistēmu izstrādes, kamēr nav sākusī darboties SIS II vai tai alternatīvs risinājums un VIS; prasa skaidri norādīt šīs aģentūras un tās projektu izmaksas;

3.b izdevumu kategorija

53. atgādina, ka 3.b izdevumu kategorija aptver Eiropas pilsoņiem ļoti svarīgas jomas, piemēram, jaunatnes, izglītības un kultūras programmas, sabiedrības veselību, patērētāju tiesību aizsardzību, civilās aizsardzības instrumentu un komunikācijas politiku; tādēļ ar lielām bažām norāda, ka apropriāciju kopsumma ir samazinājusies jau otro gadu pēc kārtas, SA salīdzinājumā ar 2010. gadu samazinoties par 0,03 % (līdz EUR 667,8 miljoniem) un MA — par 3,1 % (līdz EUR 638,9 miljoniem), rezervē līdz ar to paliekot EUR 15,2 miljoniem;

54. norāda, ka priekšlikumu palielināt apropriācijas dažām programmām ("Media 2007", "Kultūra 2007", "Sabiedrības veselība" u. c.) bija iespējams īstenot tāpēc, ka netika paredzētas SA vairākiem izmēģinājuma projektiem un sagatavošanās darbībām; tādēļ pauž nožēlu par to, ka nelielā rezerve ierobežos rīcības iespējas, pieņemot lēmumus par finansējuma palielināšanu prioritātēm, no kurām iedzīvotāji gūst tiešu labumu, un priekšlikumu pieņemšanu attiecībā uz projektiem un darbībām;

55. atkārto, ka nekavējoties jāsāk izdarīt koordinētas daudznazaru investīcijas jaunatnes kā vairākas politikas jomas skaroša jautājuma atbalstam un ka atbilstīgi jāierosina palielināt finansējumu jaunatnes politikas instrumentam; pauž nožēlu par Komisijas demonstrēto mērķtiecības trūkumu, tai nespējot pienācīgi risināt šo prioritāro jautājumu, un apstiprina savu nodomu grozīt budžetu, lai šai prioritātei nodrošinātu pienācīgu finansējumu;

56. atgādina, ka sadarbības veicināšana jaunatnes un sporta jomā ir viena no 2011. gada budžeta prioritātēm, un uzsver, ka svarīgs instruments šajā sakarībā ir finanšu atbalsts īpašiem ikgadējiem notikumiem; pauž nožēlu par to, ka 2011. gada budžeta projektā šim mērķim nav iekļautas SA (p.m. attiecībā uz SA un tikai EUR 2,9 miljoni MA) salīdzinājumā ar attiecīgi EUR 9,8 miljoniem un EUR 10,25 miljoniem 2010. gada budžetā;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

57. atzinīgi vērtē 2011. gadā paredzēto pasākumu "Eiropas Brīvprātīgā darba gads 2011", kas pamatojas uz 2010. gada budžetā iekļauto tāda paša nosaukuma sagatavošanās darbību, un atgādina Parlamenta un Padomes lēmumu palielināt attiecīgajā tiesību aktā paredzēto vispārējo piešķirumu līdz EUR 8 miljoniem;

58. pauž bažas par Eiropas pilsonības, komunikācijas un plašsaziņas līdzekļiem sniedzamās informācijas programmām paredzēto apropriāciju mazo apjomu, kas dažos gadījumos salīdzinājumā ar 2010. gadu ir pat samazinājies; uzskata, ka šīm programmām ir liela nozīme Eiropas identitātes izveidē un ES pilsoņu informēšanā par Eiropas projektu;

59. pauž nožēlu par programmai "DAPHNE" paredzēto saistību apropriāciju samazinājumu norāda uz tā iespējamo negatīvo ietekmi uz cīņu pret vardarbību; prasa turpināt finansēt pašreizējos, kā arī jaunus efektīvus pasākumus, lai apkarotu jebkādu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm;

4. izdevumu kategorija

60. vēlreiz atgādina ļoti mazās 4. izdevumu kategorijā pieejamās rezerves, kas ES neļauj atbilstoši reaģēt uz krīzēm un ārkārtas gadījumiem; norāda, ka pieaugošā un nepanesamo pretrunu starp šo nepietiekami finansēto izdevumu kategoriju un Padomes jaunajām pasaules mēroga politiskajām saistībām var atrisināt, tikai pārskatot pašreizējā daudzgadu finanšu shēmā noteikto maksimālo apjomu ⁽¹⁾;

61. atzinīgi vērtē priekšlikumu palielināt Dienvidu un Austrumu EKP, it īpaši Austrumu EKP Austrumu partnerības dimensijai, paredzētās apropriācijas; pieņem zināšanai priekšlikumu izlietot visus ES Baltijas jūras stratēģijai paredzētās budžeta pozīcijas līdzekļus, tomēr pauž nožēlu, ka šai stratēģijai nav paredzēta līdzvērtīga summa Austrumu EKP;

62. aicina Komisiju — lai sasniegtu Austrumu partnerības mērķus un nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu — paredzēt papildu finansiālo atbalstu tām jaunajām laikposmā no 2011. līdz 2013. gadam paredzētajām ENPI daudzgadu indikatīvajām programmām un dalībvalstu indikatīvajām programmām, kuras attiecas uz Austrumu partnerības valstīm;

63. ņemot vērā pastāvīgo nepieciešamību pēc papildu līdzekļiem, īpašas bažas pauž par ierosinājumu vairāk nekā par 32 % samazināt SA, kas paredzētas finansiālai palīdzībai Palestīnai, miera procesam un UNRWA; uzskata, ka Komisijas apgalvojums par ārkārtēji lielajiem piešķirumiem iepriekšējos gados, kurus nevar saglabāt, neapdraudot citām šī reģiona valstīm paredzēto finansējumu, pastiprina steidzamo vajadzību pašos pamatos pārskatīt iespējas piešķirt finansējumu no 4. izdevumu kategorijas, un ka tas nedrīkst novest pie palestīniešiem, Palestīniešu pašpārvaldei un UNRWA svarīgā finansiālā atbalsta samazināšanās; atkārtoti pauž atbalstu Palestīniešu pašpārvaldei administratīvās veikspējas palielināšanā, norāda, ka — pat ja ES būtu gatava paplašināt palestīniešiem paredzēto palīdzību — šīs nav beztermiņa saistības, un uzstāj, ka, lai gan humānajai palīdzībai arī turpmāk jābūt beznosacījumu palīdzībai, ES jāpiešķir tāda politiskā loma, kas nodrošina taustāmus rezultātus Palestīnas valsts izveidē sasniegtā progresa ziņā un kas atbilst tās būtiskajai finanšu palīdzībai un ekonomiskajai ietekmei šajā reģionā;

64. šajā sakarībā norāda, ka pat tad, ja visu 4. izdevumu kategorijas rezervi izlietotu tikai Palestīnai paredzētajai finanšu palīdzībai, ar to vien nepietiktu, lai sasniegtu 2010. gada SA apjomu (EUR 295 miljonus salīdzinājumā ar EUR 270 miljoniem 2011. gadā);

65. pieņem zināšanai apropriāciju būtisko palielinājumu (par 13,2 %) izdevumiem, kas saistīti ar paplašināšanos, kurā turpmāks progress gaidāms 2011. gadā (jau notiekošās un iespējamās sarunas ar Horvātiju, Īslandi, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Turciju un Rietumbalkānu valstīm);

⁽¹⁾ Kā minēts Komisijas ziņojumā par Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību īstenošanu (COM(2010)0185).

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

66. uzskata attīstības sadarbības instrumentam paredzēto apropriāciju ierosināto palielinājumu par atbilstīgu, tomēr pauž nožēlu par Komisijas maldinošo izklāstu, kurā videi un dabas resursu ilgtspējīgai pārvaldībai paredzētais palielinājums par EUR 65 miljoniem pasniegts kā Kopenhāgenas vienošanās rezultāts, lai gan tas pamatojas uz finanšu plānu, nevis 2010. gada budžetu (patiesībā 2011. gada BP salīdzinājumā ar 2010. gadu paredzēts šis budžeta pozīcijas izdevumu samazinājums par EUR 1,2 miljoniem), kas rada pamatu bažām); uzstāj, ka šai klimata jomai paredzētajai "ātras uzsākšanas" finansējuma paketei jābūt papildinošai un tā nedrīkst samazināt pašreizējo attīstības sadarbības programmu finansējumu; pauž bažas attiecībā uz šī ES "ātras uzsākšanas" finansiālā ieguldījuma saskaņotību un atpazīstamību un aicina dalībvalstis savlaicīgi Komisijai darīt pieejamu informāciju, lai nodrošinātu ES ieguldījuma pilnīgu pārredzamību un papildināmību;

67. uzsver, ka jāpalielina Kopienas budžeta finansējums pasākumiem, kas paredzēti, lai risinātu migrācijas problēmas ar mērķi uzlabot legālās migrācijas pārvaldību, mazināt nelegālo migrāciju un optimizēt migrācijas ietekmi uz attīstību;

68. atgādina, ka tas atbalsta finansiālas palīdzības sniegšanu svarīgākajām banānus piegādājošajām ĀKK valstīm, tomēr atkārtoti pauž stingru nostāju pret šīs izdevumu kategorijas rezerves izmantošanu papildu pasākumu finansēšanai banānu ražošanas nozarē; atgādina, ka šīs izdevumu kategorijas mazā rezerve neļauj finansēt šādus pasākumus, kas netika paredzēti, 2006. gadā apstiprinot DFS; stingri iebilst arī pret jebkādu līdzekļu ņemšanu no pašreizējiem 4. izdevumu kategorijas instrumentiem, kas apdraudētu jau apstiprinātās prioritātes, tādēļ iebilst pret priekšlikumu budžeta projektā EUR 13 miljonus šim nolūkam ņemt no attīstības sadarbības instrumentam paredzētā finansējuma un EUR 5 miljonus — no civilās aizsardzības finanšu instrumentam paredzētā finansējuma;

69. atzinīgi vērtē priekšlikumu grozīt regulu, ar ko izveido instrumentu industrializētām valstīm (ICI+), bet stingri iebilst pret tā finansēšanu no apropriācijām, kuras paredzētas izmantošanai saistībā ar attīstības sadarbības instrumentu; uzsver, ka attīstības sadarbībai paredzētie līdzekļi ir jāizmanto nabadzības mazināšanai; pauž dziļu neapmierinātību par to, ka no šim jaunajam instrumentam budžeta projektā paredzēto apropriāciju kopsummas (EUR 70,6 miljoniem) EUR 45 miljoni ir ņemti no attīstības sadarbības instrumenta līdzekļiem;

70. atkārtoti pauž nodomu nodrošināt Eiropas Ārējās darbības dienestam tā uzdevumu izpildei nepieciešamos administratīvos līdzekļus; tomēr uzsver, ka jaunu līdzekļu piešķiršana, lai iekļautu personālu, kas nāk no dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem, un segtu nepieciešamās infrastruktūras izmaksas, būtu jāsaista ar atbilstošu ārējai darbībai paredzēto apropriāciju palielinājumu ES budžetā;

71. pauž nožēlu par KĀDP paredzēto apropriāciju palielinājumu līdz EUR 327,4 miljoniem (SA) saskaņā ar finanšu plānu un aizvien svarīgāko lomu, ko ES vēlas iegūt reģionos, kuros notiek stabilizācijas process vai kurus skar konflikti; pieņem zināšanai ES īpašajiem pārstāvjiem paredzētās budžeta pozīcijas līdzekļu pilnīgu izlietošanu, kā noteikts saistībā ar EĀDD izveidi, un atgādina, ka Iestāžu nolīgumā paredzētie īpašie noteikumi attiecībā uz KĀDP būs jāapsver no jauna saistībā ar sarunām par šī nolīguma pārskatīšanu un priekšlikuma par EĀDD pieņemšanu;

72. ņem vērā 2011. gada budžeta projektā salīdzinājumā ar 2010. gada budžetu ierosināto palielinājumu makrofinansiālās palīdzības budžeta pozīcijā (01 03 02); atgādina, ka uz šā instrumenta izmantošanu ikvienas trešās valsts gadījumā attiecas parastā likumdošanas procedūra, un prasa Komisijai sniegt papildu paskaidrojumus par tās ierosināto palielinājumu;

73. atzinīgi vērtē sagatavošanās darbības "Eiropas Brīvprātīgais humānās palīdzības korpuss" izstrādi, kas saistīta ar LESD (214. pants) stāšanos spēkā un ir saskaņā ar pasākumu "Eiropas Brīvprātīgā darba gads 2011";

5. izdevumu kategorija

74. norāda, ka visu institūciju kopējie administratīvie izdevumi tiek lēsti EUR 8 266,6 miljonu apmērā, t. i., par 4,5 % vairāk nekā 2010. gadā, atstājot EUR 149 miljonus lielu rezervi;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

75. uzsver, ka visu institūciju tāmes projektos un 2010. gadā iesniegtajos budžeta grozījumos būtu jāņem vērā visas jaunās vajadzības, kuras saistītas ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, it īpaši attiecībā uz Padomi, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju; šajā sakarībā atgādina 2009. gada novembra kopīgo deklarāciju par 5. izdevumu kategoriju, kurā institūcijas tiek aicinātas darīt visu iespējamo, lai rastu finansējumu ar personālu saistītajām administratīvajām vajadzībām 2010. gada budžeta attiecīgajās iedaļās paredzēto apropriāciju ietvaros;

76. norāda, ka Komisijas izdevumu īpatsvars administratīvajā budžetā ir palielinājies par 2,9 %; tomēr atzīmē, ka ne visas ar EĀDS izveidi un darbību saistītās izmaksas ir iekļautas šajā posmā; uzskata, ka jebkādi papildu līdzekļu pieprasījumi šajā jomā nedrīkst negatīvi ietekmēt iestādes pašreizējās darbības; tādēļ stingri uzsver nepieciešamību izveidot efektīvu struktūru ar skaidri definētiem pienākumiem, lai novērstu jebkādu uzdevumu pārkļāšanos un nevajadzīgus (administratīvos) budžeta izdevumus, kas varētu vēl vairāk pasliktināt finanšu stāvokli šajā izdevumu kategorijā;

77. atbalsta Komisijas pieeju, kas paredz budžetā piesardzības nolūkā iekļaut līdzekļus 2009. gadā ierosinātajam algu pielāgojumam 3,7 % apmērā, kurš būs pilnībā jāsedz, ja Tiesa pieņems Komisijai labvēlīgu spriedumu; norāda — pat ja šo augsto līmeni pieņem par pamatu turpmākiem aprēķiniem — 2010. gada beigās paredzētais algu pielāgojums ekonomiskās un sociālās krīzes kontekstā vēl aizvien tiek lēsts 2,2 % apmērā un samazinās līdz 1,3 % attiecībā uz 2011. gada beigām; prasa Komisijai pamatot savus aprēķinus;

78. atzīst Komisijas centienus nepieprasīt papildu amata vietas, tomēr skeptiski raugās uz tās apņemšanos apmierināt visas savas vajadzības, tostarp tās, kas saistītas ar jaunām prioritātēm un LESD stāšanos spēkā, tikai iekšēji pārdalot pašreiz rīcībā esošos cilvēkresursus;

79. pauž dziļas bažas par to, ka kopumā Komisijas praktizētā ārpakalpojumu izmantošanas tendence kopā ar amata vietu pārvēršanu līgumdarbiniekiem paredzētās apropriācijās ir izraisījusi situāciju, kad aizvien lielāks skaits ES darbinieku netiek nedz uzrādīts budžeta lēmēj institūcijas pieņemtajos iestāžu amatu sarakstos, nedz arī šiem darbiniekiem maksā algu no 5. izdevumu kategorijas; tādēļ uzskata, ka Komisijas darbinieku skaitliskās izmaiņas jāizskata, pamatojoties ne tikai uz amatu sarakstā iekļautajām amata vietām, bet arī uz pārējo darbinieku sarakstu, tostarp izpildaģentūru un decentralizēto aģentūru personāla sarakstu, kuru uzdevumi ir pārnesti no Komisijas; uzskata — lai gan amatu sarakstā iekļauto amata vietu pārvēršana ārstata darbinieku vietās ļauj ietaupīt uz algu rēķina — tā, ļoti iespējams, negatīvi ietekmēs Eiropas civildienesta kvalitāti un neatkarību;

80. norāda uz EPSO budžeta samazinājumu par 13 %, pateicoties konkursu izdevumu samazinājumam, ko nodrošināja EPSO attīstības programmā ierosinātā jaunā sistēma, tomēr uzstāj, ka šis samazinājums nedrīkst kaitēt ES personāla atlases procedūru kvalitātei, pārredzamībai, taisnīgumam, objektivitātei un daudzvalodībai; atgādina EPSO, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 kandidātiem ir neatņemamas tiesības piekļūt saviem personas datiem, tostarp jautājumiem un atbildēm, un aicina EPSO garantēt šo tiesību ievērošanu; šajā sakarībā sagaida no Komisijas pārliecinošas garantijas;

81. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir sasniegusi savus vispārējos mērķus attiecībā uz darbinieku pieņemšanu darbā no jaunajām dalībvalstīm, kā arī tās apņemšanos regulāri cieši uzraudzīt darbinieku pieņemšanu no ES-12, lai nodrošinātu atbilstību darbā pieņemšanas mērķiem un ES-2 un ES-10 valstspiederīgo samērīgu pārstāvību katrā amata kategoriju grupā;

82. pieņem zināšanai pensijām un Eiropas skolām paredzēto izdevumu palielinājumu, ņemot vērā paaudžu nomaīņu ES institūcijās, ko izraisīja 50. gados dzimušo ierēdņu pensijā aiziešanas vilnis, no vienas puses, un jaunu darbinieku pieņemšana, no otras puses; sagaida, ka Komisija sniegs padziļinātu analīzi par to, kā šis process ilgākā laikposmā ietekmēs budžetu;

83. pieprasa Komisijai attiecīgo budžeta pozīciju piezīmēs precizēt summas, kas budžetā paredzētas visiem būvniecības projektiem, kuriem ir būtiska finansiāla ietekme uz budžetu un par kuriem jākonsultējas ar budžeta lēmēj institūciju saskaņā ar Finanšu regulas 179. panta 3. punktu;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības

84. atgādina, ka saskaņā ar Iestāžu nolīguma 46. punkta a) apakšpunktu Komisijai ir jāiesniedz daudz-gadu tāmes un rezerves, kas pieejamas līdz atļautajiem maksimālajiem apjomiem;

85. uzsver izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību kā pamatinstrumentu nozīmi politisko prioritāšu formulēšanā un ceļa bruģēšanā jaunām iniciatīvām, kas var kļūt par ES darbībām un programmām, kuras uzlabo ES pilsoņu dzīvi; tādēļ jau šajā procedūras posmā apstiprina apņemšanos izmatot visus pieejamos līdzekļus, lai nodrošinātu savu priekšlikumu pieņemšanu attiecībā uz izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām 2011. gada budžetā;

86. atgādina, ka saistībā ar 2010. gada budžetu pieņemtajiem izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām visās izdevumu kategorijās paredzēto SA kopējā summa bija EUR 103,25 miljoni; uzsver, ka gadījumā, ja budžeta lēmējinstītūcija attiecībā uz 2011. gadu pieņems izmēģinājuma projektus un sagatavošanas darbības par līdzīgu summu un ar līdzīgu līdzekļu sadalījumu pa izdevumu kategorijām, 56 % no 1.a izdevumu kategorijas rezerves (33 % no 1.b izdevumu kategorijas rezerves, 59 % no 3.b izdevumu kategorijas rezerves un 37 % no 4. izdevumu kategorijas) būs jau izlietoti, lai gan 2010. gada budžetā šim mērķim paredzētā summa (EUR 103,25 miljoni) nerasniedza pat Iestāžu nolīgumā noteikto maksimālo apjomu (EUR 140 miljonus);

87. ir nodomājis iesniegt Komisijai pirmo provizorisko sarakstu ar iespējamiem izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām attiecībā uz 2011. gada budžetu saskaņā ar Iestāžu nolīguma II pielikuma D daļu, lai Komisija Parlamentam atvieglotu uzdevumu noteikt vispārēju un samērīgu galīgo kopumu šajā jomā; sagaida, ka Komisija sniegs labi pamatotu analīzi attiecībā uz Parlamenta indikatīvajiem priekšlikumiem; uzsver, ka šis pirmais provizoriskais saraksts neizslēdz iespēju budžeta lasījumā Parlamentā oficiāli iesniegt un pieņemt grozījumus attiecībā uz izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām;

Aģentūras

88. atzinīgi vērtē decentralizētajām aģentūrām paredzēto ES budžeta izdevumu vispārējo stabilizēšanos EUR 679,2 miljonu līmenī; apzinās, ka jaunu aģentūru izveidei ir nepieciešams atbilstošs finansējums, kā tas ir ierosināts attiecībā uz piecām jaunajām ⁽¹⁾ un trijām darbību pakāpeniski uzsākošajām ⁽²⁾ aģentūrām;

89. pieņem zināšanai to, ka no aģentūrām paredzētajām 258 jaunajām amatu saraksta vietām 231 vietu piešķirs jaunām vai darbību pakāpeniski sākošām aģentūrām;

90. vēlas uzzināt, kāpēc no dažu aģentūru budžeta pārpalikuma netiek plānoti nekādi piešķirtie ieņēmumi, un aicina Komisiju atjaunināt ierosināto finansējumu no ES budžeta, ņemot vērā jaunāko saņemto informāciju, it īpaši gadījumos, kad tiek pieņemti aģentūru galīgie pārskati; tajā pašā laikā pauž bažas par dažu aģentūru līdzekļu pastāvīgo pārpalikumu gada beigās, kas liecina par sliktu budžeta un naudas plūsmu pārvaldību un Finanšu regulas noteikumu pārkāpšanu;

91. pauž pārliecību, ka 2011.–2013. gada finanšu plāns attiecībā uz Ķīmisko vielu aģentūru ir pārāk optimistisks, un uzskata, ka šīs aģentūras pašfinansēšana, sākot ar 2011. gadu, ir ļoti nereāla; norāda, ka 2011. gadā plānotie ienākumi no maksām ir balstīti uz 2006. gadā veiktiem novērtējumiem; prasa paredzēt nepieciešamības gadījumā veicamus piesardzības pasākumus;

*

* *

⁽¹⁾ Aģentūra lielpajoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, Eiropas Patvēruma atbalsta birojs, Eiropas Banku iestāde, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde.

⁽²⁾ Eiropas Energoregulatoru sadarbības aģentūra, Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

92. atgādina — ciktāl tas attiecas uz saskaņošanas komitejas procedurālajiem aspektiem — iesaistītajām iestādēm jāpanāk vienošanās š.g. jūlijā paredzētajā dialogā; uzstāj, ka šajā dialogā ir jāpiedalās gaidāmajai Ekonomikas un finanšu padomes prezidentūrai, kas pieņems budžetu; uzskata, ka dialogā, kam jānotiek 2010. gada 30. jūnijā, īpaša uzmanība jāpievērš šādiem jautājumiem:

- Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma ietekme uz budžetu;
 - stratēģijas “Eiropa 2020” ietekme uz budžetu;
 - ar jaunatni saistītās programmas;
 - 1.a izdevumu kategorijas finansiālā ilgtspējība un pārvaldāmība, tostarp izmaiņas sakarā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā;
 - 4. izdevumu kategorija, tostarp Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide;
 - ierobežotās rezerves 2011. gada BP un nepieciešamība pārskatīt pašreizējo DFS;
93. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai un Padomei.

Turpmākie pasākumi attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem

P7_TA(2010)0206

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par turpmākajiem pasākumiem attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem (2010/2008(INI))

(2011/C 236 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par turpmākajiem pasākumiem efektīvu, drošu un stabilu atvasināto finanšu instrumentu tirgu nodrošināšanai (COM(2009)0563 un COM(2009)0332),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas finanšu uzraudzību (COM(2009)0252),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu regulai par Kopienas finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu (COM(2009)0499),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus par to direktīvu grozīšanu, ar kurām reglamentē kapitāla pietiekamību (2006/48/EG un 2006/49/EG),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu un ieteikumu par atbildības politiku finanšu pakalpojumu nozarē (COM(2009)0211),
- ņemot vērā tā 2008. gada 23. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā G 20 sanāksmes, kura notika Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī, lēmumus, kas noteica, ka “darījumi ar visiem ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu standartlīgumiem jāveic biržās vai elektroniskās tirdzniecības sistēmās”, un atvasinātos finanšu instrumentus reglamentējošos valsts tiesību aktus, ko patlaban izstrādā Eiropā, ASV un Āzijā,

⁽¹⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- ņemot vērā ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu regulatoru foruma darbu, lai izstrādātu vienveidīgus datu ziņošanas standartus tirdzniecības reģistriem visā pasaulē,
 - ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (CESR) un Eiropas Elektroenerģijas un gāzes regulatoru grupas (ERGEG) ieteikumu Eiropas Komisijai par trešo tiesību aktu kopumu, kas attiecas uz enerģētikas tirgu (atsauces Nr. CESR/08-739, E08-FIS-07-04),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0187/2010),
- A. tā kā, kaut gan atvasinātie finanšu instrumenti var būt ļoti noderīgi finanšu apdraudējumu izkļaidēšanai tautsaimniecībā, tie ievērojami atšķiras cits no cita atkarībā no produkta veida un pakārtotās aktīvu kategorijas, vērtējot to risku, darbības veidu un tirgus dalībniekus; un tā kā pārredzamības un regulējuma trūkumam attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem finanšu krīzēs bija saasinoša loma;
- B. tā kā uzņēmumiem arī turpmāk jāspēj mērķtiecīgi un par saprātīgu cenu, pašiem uzņemoties atbildību, novērst risku, kas saistīts ar viņu darījumiem, un tā kā, ņemot vērā mazo un vidējo uzņēmumu specifiku attiecībā uz divpusējiem atvasinātiem finanšu instrumentiem, risks būtu jāuzņemas uzņēmumiem;
- C. tā kā visā pasaulē tirgojamie atvasināto finanšu instrumentu apjomi iepriekšējos gados ir daudzkārt palielinājušies un tādējādi ievērojami progresējusi saimnieciskās darbības un finanšu tirgu produktu nodalīšanās;
- D. tā kā būtu jāizveido pamats starptautiskai sadarbībai starptautiski tirgotu atvasinātu finanšu instrumentu regulēšanas jomā, lai panāktu starptautisko standartu ievērošanu un informācijas apmaiņas pasākumu īstenošanu vismaz starp centralizētajām mijieskaita darījumu starpniekiestādēm (CCP);
- E. tā kā 2009. gada jūnija beigās visu veidu ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu līgumu apjomi valstīs sasniedza 605 miljardus ASV dolāru, bruto tirgus vērtības, kas ir tirgus riska pārvaldības pasākums, sasniedza 25 miljardus ASV dolāru un bruto kredītrisks, ko nosaka, ņemot vērā divpusēja ieskaite līgumu, — 3,7 miljardus ASV dolāru; un tā kā pārmērīgu parādsaistību, nepietiekami kapitalizētas banku sistēmas un zaudējumu dēļ, ko izraisīja strukturēti finanšu aktīvi, ārpusbiržas atvasinājumu finanšu instrumenti veicinājuši lielo tirgus dalībnieku savstarpēju atkarību, pat ja tie ir regulēti uzņēmumi;
- F. tā kā tirdzniecības apjomu milzīgais pieaugums dažu iepriekšējo gadu laikā izraisījis palielinātu riska iespējamību, neveicot faktisku ieguldījumu pamatinstrumentos, un rezultātā arī ievērojamu sviras efektu;
- G. tā kā ārpusbiržas (OTC) atvasinātie finanšu instrumenti kļuvuši arvien sarežģītāki un darījumu partneru kredītrisks ne vienmēr tiek pareizi novērtēts un ne vienmēr pareizi noteikta tā cena, kā arī ņemot vērā to, ka atvasināto finanšu instrumentu tirgi ir organizēti, un pārredzamības trūkumu, ir jāveic instrumentu juridisko nosacījumu un ekonomisko rādītāju turpmāka standartizācija;
- H. tā kā centralizēto mijieskaita darījumu starpniekiestāžu (CCP) regulējumam jānodrošina nediskriminējoša tirdzniecības vietu pieeja tām, lai sekmētu taisnīgu un efektīvu tirgu darbību;
- I. tā kā darījumus ar ārpusbiržas atvasinātajiem finanšu instrumentiem netiek noskaidrota iesaistīto dalībnieku vai pušu identitāte un līmenis, kādā tie pakļauti riskam;
- J. tā kā daudzos ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirgos, it īpaši kredītriska mijmaiņas darījumu tirgū, pastāv ļoti augstas koncentrācijas līmenis, jo tirgū dominē daži lieli uzņēmumi;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- K. tā kā nesenie notikumi, tostarp valsts kredītriska mijmaiņas darījumi, ko izmantoja finanšu spekulanti, noveda pie nepamatoti augstas saistību neizpildes seku izplatības vairākās valstīs; tā kā minētie notikumi un prakse uzsvēra nepieciešamību palielināt tirgus pārredzamību un uzlabot Eiropas regulējumu attiecībā uz kredītriska mijmaiņas darījumu tirdzniecību, it īpaši tādu darījumu tirdzniecību, kas attiecas uz valsts parādzīmēm;
- L. tā kā, lai apstiprinātu darījumu reģistru nozīmīgo lomu pārredzamības nodrošināšanā attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgu uzraudzības iestādēm, tām jānodrošina neierobežota pieeja attiecīgajiem reģistru datiem, un reģistriem globālā līmenī jāskatās dati par pozīcijām un darījumiem pa aktīvu kategorijām;
- M. tā kā Parlaments atzinīgi vērtē Komisijas apsveicamo pāreju uz ārpusbiržas atvasinājumu tirgu, stingrāku regulējumu, atsakoties un prevalējošā viedokļa, ka atvasinātajiem finanšu tirgus instrumentiem turpmāks regulējums nav vajadzīgs, un tas ir galvenokārt tāpēc, ka tos izmanto lietpratēji un speciālisti; tāpēc aicina turpmāk pieņemt tiesību aktus, kas nodrošinātu ne tikai atvasināto finanšu instrumentu tirgus pārredzamību, bet arī saprātīgu regulējumu;
- N. tā kā Eiropai jāizstrādā visaptveroša nodrošinājuma stratēģija attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem, kurā jāņem vērā korporatīvo tiešo lietotāju unikālā situācija, nevis lielie tirgus dalībnieki un finanšu iestādes;
- O. tā kā struktūru, kuras nav finanšu iestādes, izmantojamo atvasināto finanšu instrumentu lielākā daļa neietver sistēmisko risku; struktūras, kuras nav finanšu iestādes, ir uzņēmumi, uz kuriem neattiecas finanšu instrumentu tirgus direktīva (uzņēmumi, kas nav finanšu instrumentu tirgus direktīvas uzņēmumi), piemēram, aviosabiedrības, automašīnu ražotāji un preču tirgotāji, kas finanšu tirgiem nav radījuši sistēmisko risku, kā arī tieši nav guvuši ievērojumu kaitējumu no krīzes finanšu tirgos;
- P. tā kā elastīgiem atvasināto finanšu instrumentu tirgiem ir nepieciešama visaptveroša nodrošinājuma politika, kas ietver gan centralizētu, gan arī divpusēju mijieskaita noteikumus;
- Q. tā kā maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nav finanšu uzņēmumi, bet izmanto atvasinātos finanšu instrumentus tikai, lai nodrošinātu to pamatzņēmējdarbības veikšanu, būtu jāgūst labums no noteiktajiem izņēmumiem attiecībā uz mijieskaitu un kapitāla prasībām par kapitāla nodrošinājumu, paredzot, ka apmērs, kādā tiek izmantoti daži atvasinātie finanšu instrumenti, neradītu sistemātisku risku (prasību būtība ir tāda, ka Komisijai būtu jāpārbauda šie izņēmumi) un, ka darījumu apjoms un veids atbilst reālajam riskam, kas rodas tiešajiem izmantotājiem; tā kā obligātie standarti jānodrošina arī, slēdzot īpaši izstrādātus līgumu, īpaši, ja tie attiecas uz atvasināto finanšu instrumentu nodrošinājumu un kapitāla prasībām;
- R. tā kā ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu produktiem nepieciešams pienācīgs regulējums, ja tos izmanto tiešie patērētāji, kas nav finanšu iestādes, bet tā kā vismaz nepieciešamie detalizētie dati par darījumiem jāsniedz tirdzniecības reģistriem;
- S. tā kā kredītriska mijmaiņas darījumus (CDS), kas ir finanšu apdrošināšanas produkti, patlaban tirgo bez atbilstīga regulējuma;
- T. tā kā Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (CESR) un Eiropas Elektroenerģijas un gāzes regulatoru grupas (ERGEG) ieteikumu Eiropas Komisijai par trešo tiesību aktu kopumu, kas attiecas uz enerģētikas tirgu (atsauces Nr. CESR/08-739, E08-FIS-07-04), ierosina izveidot īpaši izstrādātu tirgus integritātes un pārredzamības sistēmu tieši elektrības un gāzes tirgiem;
- U. tā kā visos paredzētajos pasākumos tiks iekļauta cieša un vispusīga sadarbība ar G20 valstīm un ASV iestādēm, lai novērstu valstu starpa strīdus par regulējumu, kad vien tas ir iespējams, un veicinātu informācijas apmaiņu;
- V. tā kā ar mijieskaita darījumu starpniekiestādēm saistītā sistēmiskā riska pārvaldībai nepieciešams stingrs regulējums un pārraudzības standarti, kā arī neierobežota piekļuve aktualizētu datu informācijai par darījumiem, kas regulatoru rīcībā;
- W. tā kā atvasināto finanšu instrumentu cenām būtu pienācīgi jāatbilst riskam un tā kā turpmākās tirgus infrastruktūras izmaksas būtu jāsedz tirgus dalībniekiem;

Otrdienā, 2010. gada 15. jūnijs

- X. tā kā nesenās dramatiskās krīzes izraisītā dažu eiro zonas valstu parādzīmju procentu palielināšanās līdz neizdevīgi zēmam līmenim radījusi problemātiskus ekonomiskus stimulus, kas iekļauti kredītriska mijmaiņas darījumu līgumos, kas balstās uz valsts parādiem, un skaidri apliecinājusi nepieciešamību pastiprināt finanšu stabilitāti un tirgus pārredzamību, pieprasot visas informācijas izpaušanu regulatoriem un uzraudzības iestādēm un aizliedzot kredītriska mijmaiņas darījumu spekulatīvu tirdzniecību attiecībā uz valsts parādiem;
- Y. norāda, ka visi ES valūtā no jauna izteiktie darījumi ar atvasinātajiem produktiem mijieskaits būtu jāveic vismaz darījumiem ar atvasinātajiem finanšu produktiem, kas attiecas uz ES uzņēmumu, būtu jāpakļauj mijieskaitam, ja tas ir pamatoti un par tiem būtu jāziņo mijieskaita darījumu starpniekiestādēm un reģistriem, kas atrodas, ir pilnvaroti un tiek uzraudzīti ES un kam piemēro Eiropas tiesību aktus un noteikumus par datu aizsardzību; norāda, ka ar gaidāmo jauno regulējumu būtu jāparedz skaidri kritēriji to centralizētu mijieskaita iestāžu un reģistru ekvivalencei, kas atrodas trešās valstīs, attiecībā uz tirdzniecības darījumiem, kurus ES nepakļauj mijieskaitam un par kuriem ES netiek saņemta informācija,
1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentiem un jo īpaši ārpusbiržas atvasinājumu finanšu instrumentiem ar nolūku mazināt risku ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirgos, lai nodrošinātu finanšu tirgu stabilitāti kopumā, un atbalsta aicinājumu panākt atvasināto finanšu instrumentu līgumu standartizāciju (cita starpā Kapitāla prasību direktīvā nosakot regulējošus stimulus attiecībā uz darbības risku), kā arī tirdzniecības reģistrus un centralizētu datu uzglabāšanu, centralizētu mijieskaita iestāžu izmantošanu un nostiprināšanu un organizētu tirdzniecības vietu izmantošanu;
 2. atzinīgi vērtē ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu regulatoru foruma (ORF) nesen paveikto, reaģējot uz G20 valstu aicinājumu veikt turpmākas darbības, lai palielinātu ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirgu pārredzamību un stabilitāti;
 3. aicina nodrošināt lielāku pirmstirdzniecības darījumu pārredzamību attiecībā uz visiem organizētās tirdzniecības vietās plaši izmantotiem instrumentiem, kā arī uzlabot pēctirdzniecības darbību pārredzamību, par visiem darījumiem ziņojot reģistriem, kas ir gan regulatoru, gan arī ieguldītāju interesēs;
 4. atbalsta aicinājumu turpmāk attiecībā uz atbilstīgiem atvasinātajiem finanšu produktiem obligāti ieviest neatkarīgu norēķinu sistēmu starp finanšu iestādēm, lai labāk novērtētu darījuma partnera kredītrisku, un atbalsta mērķi turpmāk atbilstīgos atvasinātos finanšu produktus pēc iespējas vairāk pārdot organizētos tirgos; aicina paredzēt stimulus, lai veicinātu mijieskaita atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecību tirdzniecības vietās, ko regulē Direktīva par finanšu instrumentu tirgiem, proti, regulētos tirgos un daudzpusejās tirdzniecības sistēmās; norāda, ka mijieskaita darījumu atbilstības galvenajam kritērijam jābūt likviditātei;
 5. prasa, lai turpmāk atvasināto finanšu instrumentu cenas labāk atspoguļotu risku un lai turpmākās tirgus infrastruktūras izmaksas segtu tirgus dalībnieki nevis nodokļu maksātāji;
 6. uzskata, ka nepieciešama individuāli panākta vienošanās par atvasinātajiem finanšu instrumentiem, lai ierobežotu īpašu riskus un tāpēc ir pret visu atvasināto finanšu instrumentu obligātu standartizēšanu;
 7. aicina Komisiju izmantot diferencētu pieeju daudzajiem pieejamo atvasināto finanšu produktu veidiem, ņemot vērā atšķirīgos riska profilus, to izmantošanai likumīgiem riska ierobežošanas mērķiem un to nozīmi finanšu krīzes laikā;
 8. norāda, ka pieņemot regulējumu, atvasinātie finanšu instrumenti, kas paredzēti kā riska pārvaldības instrumenti reāla pamatriska ierobežošanai, kuram pakļauts lietotājs, jānošķir no atvasinātajiem finanšu instrumentiem, kas tiek izmantoti vienīgi spekulācijām, un uzskata, ka šo nošķiršanu traucē informācijas un ārpusbiržas darījumus raksturojošu skaitļu deficīts;
 9. aicina Komisiju izpētīt veidus, kā būtiski samazināt kopējo atvasināto finanšu instrumentu apjomu, nodrošinot tā proporcionālītāti pakārtoto vērtspapīru apjomam, lai izvairītos no cenu sagrozījuma pazīmēm un mazinātu tirgus integritātes apdraudējumus, kā arī lai ierobežotu sistēmisko risku;
 10. uzskata, ka ir svarīgi pievērst īpašu uzmanību darījumiem ar uzņēmumu atvasinātajiem finanšu instrumentiem, kuros darījumu partneris ir finanšu iestāde, lai izvairītos to tā, ka šādi līgumi tiek izmantoti ļaunprātīgi nevis kā uzņēmuma riska ierobežošanas, bet gan kā finanšu tirgus instrumenti;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

11. prasa nostiprināt riska pārvaldību un pārredzamību kā noteicošos instrumentus, kas gādā par lielāku drošību finanšu tirgos, bet tomēr, uzņemoties risku, neaizmirst arī par individuālo atbildību;
12. konstatē, ka uzņēmumu individuālo risku nodrošināšanai ir nepieciešami atbilstīgi īpaši pielāgoti atvasinātie finanšu instrumenti, lai tos varētu izmantot kā efektīvus un individuālām vajadzībām pielāgotus risku pārvaldības instrumentus;
13. aicina Komisiju uzlabot divpusēja mijieskaita riska pārvaldības standartus kā daļu no paredzētajiem tiesību aktiem par centrālu mijieskaitu;
14. uzskata, ka, izmantojot mijieskaitu un nodrošinājumu, pielāgojot kapitāla prasības, kā arī citus regulējošos instrumentus, var samazināt darījuma partnera kredītrisku; atbalsta Komisijas ierosinājumu izvirzīt stingrākas prasības attiecībā uz finanšu iestāžu pašu kapitālu saistībā ar tādu divpusēju atvasinātu finanšu instrumentu līgumu slēgšanu, kam nevar veikt centrālu mijieskaitu, pamatojoties uz riska samērīguma pieeju un ņemot vērā līgumiskas dzēšanas ietekmi, nodrošinājuma un citu divpusēju darījumu partneru riska pārvaldības metodes, ko izmanto darījumu partneru riska mazināšanai;
15. aicina, lai attiecībā uz atvasinātajiem finanšu instrumentiem, kas neatbilst Starptautisko finanšu ziņošanas standartu (IFRS) 39 prasībām un tādēļ tos nav izvērtējis revidents, sākot no Komisijas noteiktas robežvērtības tiktu pakļauti centrālām mijieskaitam centralizētā mijieskaita darījumu starpniekiestādē; turklāt prasa, lai labākas nošķiršanas nolūkā pārbaudītu, vai līdzās minētajam uzņēmums, kas nav finanšu iestāde, uzrādot auditora atzinumu par ārpusbiržas finanšu instrumentu līguma neatkarīgu pārbaudi, arī turpmāk var slēgt divpusējus līgumus;
16. aicina Komisiju piešķirt ievērojamu lomu Eiropas vērtspapīru komitejai (ESMA) Eiropas mijieskaita iestāžu licencēšanā un uzskata, ka būtu lietderīgi, lai šīs iestādes uzrauga tā pati iestāde, tā kā cita starpā tiktu uzkrāta uzraudzības pieredze vienā iestādē, un tā kā ar centralizēto mijieskaita starpniekiestāžu saistītais risks ir pārrobežu risks;
17. uzskata, ka centralizēto mijieskaita iestāžu pieeja centrālās bankas līdzekļiem efektīvi veicina mijieskaita drošumu un integritāti;
18. uzstāj, ka centralizētās mijieskaita starpniekiestādes pilnībā nedrīkst organizēt lietotāji, ka to riska pārvaldības sistēmas nedrīkst savstarpēji konkurēt un ka jāparedz mijieskaita izmaksas reglamentējoši dokumenti; aicina Komisiju risināt šos jautājumus tās likumdošanas priekšlikuma un paredzēt mijieskaita iestāžu pārvaldības un īpašumtiesību noteikumus, cita starpā reglamentējot direktoru neatkarību, dalību un regulatoru ciešu uzraudzību;
19. konstatē, ka kopīgi tehniskie standarti attiecībā uz tādiem jautājumiem kā rezervju aprēķināšana un informācijas apmaiņas protokoli dos būtisku ieguldījumu, lai nodrošinātu akreditētu tirdzniecības vietu taisnīgu un nediskriminējošu pieeju centralizētā mijieskaita starpniekiestādēm; turklāt konstatē, ka Komisijai jāpievērš liela uzmanība iespējamām tehnoloģiskām atšķirībām, diskriminējošai praksei un darbplūsmas šķēršļiem, kas kaitē konkurencei;
20. prasa, lai noteikumi par uzņēmējdarbības veikšanu un piekļuvi centralizētajam mijieskaita starpniekiestādēm, lai nodrošinātu nediskriminējošu tirdzniecības vietu piekļuvi, apskatot risināmos jautājumus, tostarp diskriminējošu cenu noteikšanas praksi;
21. atbalsta reģistru ieviešanu attiecībā uz visām atvasināto finanšu instrumentu pozīcijām, ideālā gadījumā izveidojot reģistru katrai aktīvu kategorijai, ko vajadzības gadījumā regulētu un uzraudzītu ESMA vadībā; prasa paredzēt saistošus noteikumus, lai novērstu konkurences traucējumus un nodrošinātu to vienlīdzīgu interpretāciju dalībvalstīs, turklāt paredzēt, ka Eiropas vērtspapīru komiteja ir augstākā lēmējietāde, izšķirot strīdus; aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstu uzraudzības iestādēm ir pieeja aktualizētām datu kopām reģistros, kas saistītas ar to kompetences jomā esošajiem tirgus dalībniekiem, un datiem, kas saistīti ar iespējamo sistēmisko risku, kas var izveidoties to jurisdikcijā, kā arī pieeju datu kopumam, ko veido dati no visiem reģistriem, tostarp trešās valstīs esošu reģistru datu kopumiem; konstatē, ka maksa par reģistru sniegtajiem pakalpojumiem būtu jānosaka pārredzamā veidā, ņemot vērā to funkciju, kas līdzvērtīga sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

22. aicina Komisiju izstrādāt visu atvasināto finanšu produktu reģistrēšanas standartus, kas atbilst standartiem, kuri pašlaik tiek veidoti starptautiskā līmenī, un nodrošināt šīs informācijas nosūtīšanu centrālajiem darījumu reģistriem, CCP, biržām un finanšu iestādēm, kā arī darīt datus pieejamus Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei un dalībvalstu regulatīvajām iestādēm, un pēc pieprasījuma — ESRK;

23. aicina Komisiju izveidot pasākumus, lai nodrošinātu, ka regulatoriem ir iespējams noteikt pozīciju ierobežojumus, lai pretotos nesamērīgām cenu svārstībām un izvairītos no spekulatīviem burbuļiem;

24. aicina Komisiju jo īpaši nodrošināt, lai visu ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu novērtēšana tiktu veikta neatkarīgi un pārredzami, izvairoties no interešu konfliktiem;

25. uzskata, ka, cieši sadarbojoties ar dalībvalstu regulatoriem, ir rūpīgi jāprecizē visas tehniskās detaļas, īpaši attiecībā uz standartiem un atšķirībām starp finanšu tirgu produktiem un produktiem, kas nav finanšu tirgu produkti, un atzinīgi vērtē to, ka Komisija jau ir pievērsusies šim jautājumam; aicina Komisiju jau agrīnā posmā iesaistīt arī Padomi un Parlamentu;

26. atbalsta Komisijas plānu saskaņā ar vienotiem Eiropas standartiem izveidot CCP, kuras pārraudzīs Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestāde; prasa, lai galvenajiem tirgus dalībniekiem nebūtu kontrolējošas ietekmes CCP pārvaldībā un riska pārvaldībā, bet lai tos iekļautu riska pārvaldības komitejā; uzskata, ka ir jāierosina izveidot arī mehānismus, ar kuriem ir iespējams sniegt vērtīgu ieguldījumu riska pārvaldības procesā;

27. uzstāj, ka jāizstrādā reglamentējoši standarti, lai nodrošinātu CCP noturību pret plašu riska spektru, tostarp vairāku tirgus dalībnieku sabrukumu, pēkšņu finanšu resursu pārdošanu un strauju likviditātes pazemināšanos tirgū;

28. uzskata, ka par atvasināto finanšu instrumentu kategorijām, CCP izveidi, pārredzamības reģistru, kapitāla maksājumiem, neatkarīgu tirdzniecības vietu izveidi vai esošo biržu izmantošanu, atbrīvojumiem, ko piemēro MVU, un visām tehniskajām detaļām ir jāvienojas, cieši sadarbojoties ar dalībvalstu regulatoriem, starptautiskām iestādēm un nākotnē arī ar Eiropas Uzraudzības iestādi (vērtspapīru un tirgu jomā);

29. tādēļ aicina noteikt skaidras profesionālās ētikas normas un nepieciešamos obligātos standartus attiecībā uz CCP izveidi (lietotāju iesaistīšanu) un lēmumu pieņemšanas procedūrām un riska pārvaldības sistēmām, ko tās izmanto; atbalsta Komisijas nodomu ierosināt noteikumus par mijieskaita iestādēm;

30. atbalsta Komisijas nodomu paredzēt atbrīvojumus un zemākas kapitāla prasības MVU divpusējiem atvasinātajiem instrumentiem, ja to uzņēmējdarbības risks ir ierobežots, atvasināto instrumentu daļa MVU bilancē nav liela un atvasinātā pozīcija nerada sistēmisku risku;

31. aicina prioritārā kārtā pakļaut kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumus neatkarīgam centralizētam mijieskaitam un centralizētā veidā pēc iespējas vairāk atvasināto instrumentu nodot CCP; uzskata, ka vajadzības gadījumā atsevišķus atvasināto instrumentu veidus ar kumulatīvu risku var atļaut tikai tad, ja tiek izpildīti nosacījumi, vai pat aizliegt, izskatot katru gadījumu atsevišķi; uzskata, ka jo īpaši kredītdarījuma gadījumā vajadzētu pieprasīt pietiekamu kapitālu un rezerves, kas sedz kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līguma vērtību;

32. aicina Komisiju steidzami un rūpīgi novērtēt koncentrācijas līmeni ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu, it sevišķi kreditriskā mijieskaita darījumu, tirgos, lai nodrošinātu, ka nepastāv tirgus manipulācijas vai interešu konflikta risks;

33. aicina Eiropas Komisiju nākt klajā ar atbilstīgiem tiesību aktu priekšlikumiem, lai regulētu finanšu darījumus, kas ietver atvasināto finanšu instrumentu pārdošanu bez nodrošinājuma, ar mērķi nodrošināt finanšu stabilitāti un cenu pārredzamību; uzskata, ka līdz tam kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumus (CDS) būtu jāapstrādā Eiropas CCP, lai mazinātu riskus darījumu partneriem, uzlabotu pārredzamību un samazinātu vispārējos riskus;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

34. pieprasa nodrošināt, lai CDS aizsardzība būtu jāapmaksā, tikai tad, ja tiek uzrādīti dokumenti un pierādīts, ka darījuma parādzīmes ir pakļautas riskam, turklāt maksa nedrīkst pārsniegt šāda riska apmēru;
35. uzskata, ka visiem atvasinātajiem finanšu instrumentiem, kas saistīti ar valsts sektora finansēm ES (tostarp dalībvalstu parādsaistībām un vietējo pašvaldību bilanci), jāveic standartizācija un ka tie jātirgo biržās vai citās regulētās tirdzniecības sistēmās, lai veicinātu atvasināto finanšu instrumentu tirgu pārredzamību sabiedrībai;
36. aicina aizliegt tādas CDS darījumus, kuru pamatā nav kredīta un kas ir tīri spekulatīvi darījumi, operējot ar prognozēm par kredītspēju, kā rezultātā palielinās kredītspējas apdrošināšanas maksa, pieaug sistēmiskais risks un kredītspējas gadījumu skaits; aicina vismaz noteikt garākus glabāšanas termiņus attiecībā uz aizņemtu vērtspapīru un atvasināto instrumentu pārdošanu; aicina Komisiju apsvērt augšējās riska robežas atvasinātajiem instrumentiem, īpaši CDS, un vienoties pat tām ar starptautiskajiem partneriem;
37. uzskata, ka Komisijai ir jāizmeklē pozīciju ierobežojumu izmantošana, lai cīnītos pret tirgus manipulācijām, īpaši gadījumos, kad līgumam tuvojas termiņa beigas (atsavināšana un uzpirkšana spekulatīvos nolūkos); norāda, ka pozīciju ierobežojumi būtu uzskatāmi par dinamiskiem reglamentējošiem instrumentiem, nevis aizliegumiem, un ka tos vajadzības gadījumā būtu jāpiemēro dalībvalstu uzraudzības iestādēm saskaņā ar Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādes izveidotajām pamatnostādņēm;
38. aicina noteikt, lai finanšu vai ar finansēm nesaistītu iestāžu atvasināto finanšu instrumentu pozīcijām ar izmantojumu virs Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādes noteiktās robežvērtības tiktu veikts CCP mijieskaits;
39. attiecībā uz plānoto regulējumu atvasinātajiem finanšu instrumentiem aicina iekļaut noteikumus, ar kuriem aizliedz vienīgi spekulatīvu izejvielu un lauksaimniecības produktutirdzniecību un nosaka stingrus pozīciju ierobežojumus, īpaši attiecībā uz to, kā tie ietekmē pārtikas pamatpreču cenas jaunattīstības valstīs un piemaksas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas; aicina piešķirt ESMA un kompetentajām iestādēm plašas pilnvaras, lai efektīvi novērstu darbību traucējumus atvasināto finanšu instrumentu tirgos, piemēram, uz laiku aizliedzot CDS pārdošanu bez nodrošinājuma vai pieprasot iesniegt atvasinātos finanšu vērtspapīrus un nosakot pozīciju ierobežojumus, lai izvairītos no nevēlamas dīleru koncentrācijas dažos tirgus segmentos;
40. aicina nodrošināt, lai visi turpmākie tiesību aktu priekšlikumi par atvasināto finanšu instrumentu tirgiem būtu balstīti uz funkcionālu pieeju, līdzīgām darbībām piemērojot vienādus vai līdzīgus noteikumus;
41. uzsver, ka nepieciešams atvasinātu finanšu instrumentu regulējums visā Eiropā, un aicina Komisiju pēc iespējas koordinēt tās pasākumus ar partneriem Eiropā, lai nodrošinātu regulejumu, kas ir pēc iespējas starptautiski saskaņots un starptautiski koordinēts; uzsver, ka ir svarīgi izvairīties no patvaļīgas regulēšanas, nenodrošinot pietiekamu koordināciju;
42. aicina izstrādāt nozares iniciatīvas un atzīt to nozīmi, jo tās dažos gadījumos var būt tikpat nodrošas, cik likumdošanas darbības, un var papildināt tās;
43. aicina īstenot vienotu pieeju Eiropā, lai izmantotu katra finanšu centra spēku, un izmantot šo krīzi, lai turpinātu efektīvu Eiropas finanšu tirgus integrāciju un attīstību;
44. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu jau 2010. gada vidū iesniegt priekšlikumus mijieskaites iestāžu un darījumu reģistra regulejumam, kā arī savlaicīgi apspriest tehniskās detaļas ar visām struktūrām valsts un ES līmenī un īpaši ar likumdevējiem — Padomi un Parlamentu;
45. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu iesniegt tiesību aktu priekšlikumus par kredītriska mijmaiņas darījumiem;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

46. uzsver, cik svarīgi ir reghulāri pārskatīt turpmāk pieņemamo tiesību aktu efektivitāti, sadarbojoties ar tirgus dalībniekiem, ka arī vajadzības gadījumā pielāgot likuma paredzētās normas;
47. aicina pēc iespējas drīz īstenot šo rezolūciju;
48. konstatē, ka ne tikai attiecībā uz izejvielu un lauksaimniecības produktu tirdzniecību, bet arī siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisiju sertifikātu tirdzniecību jānodrošina, ka šis tirgus darbojas pārredzami, lai ierobežotu spekulācijas; šajā sakarībā prasa, lai augstākās riska robežvērtības tiktu uzskatītas par individuāliem produktiem;
49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, valsts līmeņa reglamentējošām institūcijām, kā arī ECB.

Lietiskais internets

P7_TA(2010)0207

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par lietisko internetu (2009/2224(INI))

(2011/C 236 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas un Eiropas Parlamenta 2009. gada 18. jūnija paziņojumu Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Lietiskais internets — rīcības plāns Eiropai" (COM(2009)0278),
- ņemot vērā ES Spānijas prezidentūras sagatavoto darba programmu, ar ko tā iepazīstināja 2009. gada 27. novembrī, un jo īpaši mērķi izstrādāt nākotnes internetu,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojumu "Šodienas ieguldījums rītdienas Eiropā" (COM(2009)0036),
- ņemot vērā Komisijas ieteikumu par privātuma un datu aizsardzības principu īstenošanu saistībā ar radiofrekvenciālās identifikācijas lietojumiem (C(2009)3200),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē,
- ņemot vērā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu "Jauna Eiropas digitālā programma — 2015.eu" ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

⁽¹⁾ 2009/2225(INI), P. Del Castillo ziņojums, A7-0066/2010.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0154/2010),
- A. tā kā pēdējo 25 gadu laikā internets ir attīstījies strauji un tam ir lielas perspektīvas gan attiecībā uz izplatīšanos ar platjoslas tehnoloģiju, gan jaunām lietojumprogrammām;
- B. tā kā lietiskais internets var apmierināt visas sabiedrības un iedzīvotāju vajadzības, ir jāveic pētījums par to, lai noskaidrotu, kādas ir šīs vajadzības un kādos gadījumos bažas par personas privātumu un informāciju un to jutīgums var bloķēt lietojumprogrammu darbību;
- C. tā kā informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT) ir būtiska nozīme sociālās attīstības un ekonomikas izaugsmes veicināšanā un Eiropas valsts un privāto iestāžu pētniecības, jauninājumu un radošo centienu sekmēšanā;
- D. tā kā Eiropas Savienībai būtu jāizstrādā vienots modelis, lai noteiktu un pastiprinātu noteikumus attiecībā uz sistēmas pārvaldību, konfidencialitāti, informācijas drošību, ētisku pārvaldību, tiesību uz privāto dzīvi ievērošanu, personas datu un patērētāju informācijas vākšanu un glabāšanu;
- E. tā kā termins "lietiskais internets" attiecas uz lietām (gan elektronisko, gan plaša pielietojuma objektu), kuras var attālināti nolasīt, atpazīt, adresēt, atrast un/vai kontrolēt internetā, to vispārējā nozīmē;
- F. tā kā turpmāko gadu laikā ir gaidāma strauja lietiskā interneta izaugsme, ir nepieciešama droša, pārredzama un daudzpusēja lietiskā interneta pārvaldība;
- G. tā kā nākotnes internets pārsniegs virtuālās pasaules pašreizējās tradicionālās robežas, jo tas būs savienots ar fizisko objektu pasauli;
- H. tā kā daudzajām lietojumprogrammām, kurās izmantota radiofrekvenču identifikācijas (RFID) tehnoloģija, un citām ar lietisko internetu saistītām tehnoloģijām ir priekšrocības pār svītrkoda un magnētisko joslu tehnoloģiju lietojumprogrammām, un tā kā RFID ir izaugsmes potenciāls, kad tiks izveidota saskarne ar sensoriem, kas veic tādus mērījumus kā ģeogrāfiskās atrašanās vietas noteikšana (piemēram, satelītsistēma *Galileo*), kā arī temperatūras, gaismas, spiediena un centrālās spēka noteikšana; tā kā RFID mikročipu plašai izplatībai būtu ievērojami jāsamazina vienības pašizmaksa, kā arī attiecīgo nolasītāju izmaksas;
- I. tā kā RFID tehnoloģiju var uzskatīt par informācijas un komunikācijas nozares ekonomiskās attīstības katalizatoru un paātrinātāju;
- J. tā kā RFID lietojumprogrammas un citas ar lietisko internetu saistītās tehnoloģijas jau darbojas ražošanas, loģistikas un piegādes ķēžu jomā un ļauj noteikt un izsekot produktus, un šai tehnoloģijai ir daudzsoļošanas attīstības iespējas vairākās citās jomās, jo īpaši veselības, transporta un energoefektivitātes, vides, mazumtirdzniecības un viltošanas apkarošanas jomā;
- K. tā kā visu e-veselības sistēmu gadījumā RFID iespējotu sistēmu izstrādē, pilnveidošanā un īstenošanā ir tieši jāiesaista veselības aprūpes speciālisti, pacienti un attiecīgās komitejas (piemēram, attiecībā uz datu aizsardzību un ētiku);
- L. tā kā RFID var palīdzēt energoefektivitātes uzlabošanā un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā un nodrošināt oglekļa uzskaiti produktu līmenī;
- M. tā kā RFID tehnoloģija un citas ar lietisko internetu saistītās tehnoloģijas var sniegt labumu pilsoņiem dzīves kvalitātes, drošuma, drošības un labklājības jomā, ja tiek pareizi pārvaldīti aspekti saistībā ar privātās dzīves un personas datu aizsardzību;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- N. tā kā ir nepieciešami ilgtspējīgi, energoefektīvi saziņas standarti, kuru uzmanības centrā ir drošība un privātums un kuros ir izmantoti savietojami vai identiski protokoli dažādās frekvencēs;
- O. tā kā visi ikdienā lietotie priekšmeti (braukšanas biļetes, apģērbi, mobilie tālruni, automašīnas u.t.t.) varētu tikt apgādāti ar RFID mikroshēmām un, ņemot vērā to daudzveidīgo izmantojumu, ātri kļūt par svarīgu ekonomisku jautājumu;
- P. tā kā lietiskais internets ļaus saslēgt tīklā miljardiem ierīču, kas varēs sazināties un mijiedarboties ar RFID tehnoloģijas starpniecību apvienojumā ar loģiskajiem un fiziskajiem adresēšanas protokoliem; tā kā lietiskajam internetam ir jāspēj, izmantojot elektroniskās identifikācijas sistēmas un mobilās bezvadu ierīces, tieši un nekļūdīgi identificēt digitālas vienības un fiziskus priekšmetus, lai varētu nepārtraukti iegūt, glabāt, nosūtīt un apstrādāt tiem piesaistītos datus;
- Q. tā kā ir jāņem vērā tehnoloģiskie uzdevumi, ko rada lietiskā interneta produktu fiziskā samazināšana, piemēram, iekļaujot elektronikas, sensoru un RFID barošanas un pārraides sistēmu dažu milimetru lielā mikročipā;
- R. tā kā nākotnē gaidāms, ka RFID mikroshēmu izmantojums varētu kļūt vēl daudzveidīgāks, bet šī tehnoloģija rada jaunas personas datu aizsardzības problēmas, un vissvarīgākā no tām ir to neredzamība vai gandrīz pilnīgā neredzamība;
- S. tā kā nozares standartiem ir būtiska nozīme, tā kā RFID standartizācija ir vēl jāattīsta un tā kā RFID standarta mandāts, kas 2009. gadā piešķirts kopīgi Eiropas Standartizācijas komitejai (CEN) un Eiropas Telekomunikāciju Standartu institūtam (ETSI), veicinās novatoriskāku produktu un pakalpojumu, kuros izmanto RFID tehnoloģiju, attīstību;
- T. tā kā ir būtiski informēt Eiropas pilsoņus par jaunām tehnoloģijām un to lietojumu, tostarp sociālo un vides ietekmi, un uzlabot patērētāju digitālās un e-prasmes;
- U. tā kā lietiskā interneta attīstībai ir jābūt ieverošanai un lietiskajam internetam ir jābūt pieejamam visiem ES pilsoņiem, un tā atbalstam jāizstrādā efektīvi politikas virzieni, kuru mērķis ir mazināt digitālo plaisu ES un nodrošināt aizvien vairāk iedzīvotāju ar e-prasmēm un zināšanām par digitālo vidi, kurā tie atrodas;
- V. tā kā ar lietisko internetu saistīto tehnoloģiju priekšrocības ir jāstiprina, panākot efektīvu drošību, kas ir būtiska sastāvdaļa jebkurai jauninājumam, kas var apdraudēt personas datu drošību un sabiedrības uzticību tiem, kuru rīcībā ir informācija par sabiedrības pārstāvjiem;
- W. tā kā nav zināma lietiskā interneta attīstības sociālā ietekme, kas varētu paplašināt pašreizējo digitālo plaisu vai radīt jaunu,
1. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas paziņojumu un principā apstiprina pamatnostādnes rīcības plānam, lai veicinātu lietiskā interneta attīstību;
 2. uzskata, ka lietiskā interneta izplatība ļaus uzlabot mijiedarbību starp personām un lietām, kā arī starp lietām, tādējādi sniedzot milzīgas priekšrocības ES iedzīvotājiem, ja tiks ievērota drošība, aizsargāti dati un ievērots privātums;
 3. atbalsta Komisijas centienus vārst uzmanību uz pilsoņu drošību, personas datu un privātuma aizsardzību, kā arī lietiskā interneta pārvaldību, jo vienīgais veids, kā panākt lietiskā interneta pieņemšanu plašākā sabiedrībā, ir nodrošināt privātuma ievērošanu un personas datu aizsardzību, kā arī atvērtību un savietojamību; aicina Komisiju mudināt visas Eiropas un starptautiskās iesaistītās puses risināt ar kibdrošību saistītā apdraudējuma problēmas; aicina Komisiju šajā sakarībā mudināt dalībvalstis īstenot visus starptautiskos kibdrošības jomā pastāvošos noteikumus, tostarp Eiropas Padomes konvenciju par kibernetizāciju;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

4. stingri uzskata, ka privātuma aizsardzība ir pamatvērtība un ka visiem lietotājiem būtu jāspēj kontrolēt savus personas datus; tādēļ aicina pielāgot datu aizsardzības direktīvu pašreizējai digitālajai videi;
5. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija laicīgi reaģē uz notikumu attīstību šajā nozarē, lai ļautu politiskajai sistēmai pietiekami laicīgi izstrādāt noteikumus;
6. uzsver, ka tehnoloģijas attīstības veicināšanas priekšnoteikums ir tiesību normu ieviešana, lai stiprinātu pamatvērtību ievērošanu, kā arī personas datu un privātuma ievērošanu;
7. uzsver, ka drošības un privātuma jautājumi būtu jārisina gaidāmajos standartos, kuros jādefinē dažādi drošības parametri, nodrošinot konfidencialitāti, integritāti vai pakalpojumu pieejamību;
8. aicina Komisiju saskaņot darbu lietiskā interneta jomā ar tās vispārējo darba kārtību digitālajos jautājumos;
9. aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par pašreizējās “interneta” tīkla infrastruktūras izmantošanu lietiskā interneta lietojumprogrammām un aparatūrai tīkla pārslodzes un datu drošības ziņā, lai noteiktu, vai lietiskā interneta lietojumprogrammas un aparatūra ir savietojamas un atbilstīgas;
10. uzskata, ka tuvāko gadu laikā lietiskā tīkla un tā lietojumprogrammu attīstība būtiski ietekmēs Eiropas pilsoņu dzīvi un viņu paradumus, izraisot daudzas ekonomiskās un sociālās pārmaiņas;
11. uzskata, ka ir nepieciešams izveidot visaptverošu lietisko internetu, jau sākumā izvairoties no lietiskā interneta tehnoloģiju nevienmērīgas attīstības, izplatības un izmantojuma riska gan dalībvalsts, gan reģionālajā līmenī; piebilst, ka Komisijas paziņojumā nav pietiekami aplūkoti šie jautājumi, kas ideālā gadījumā būtu jāatrisina pirms turpmākas lietiskā interneta attīstības;
12. aicina Komisiju ņemt vērā Savienības mazāk attīstītos reģionus IKT un lietiskā interneta plānošanas procesā; aicina dalībvalstis garantēt minēto tehnoloģiju un citu IKT projektu īstenošanas līdzfinansējumu minētajos reģionos, lai nodrošinātu to līdzdalību un nepieļautu to izslēgšanu no kopējiem Eiropas pasākumiem;
13. uzsver, ka RFID mikroshēmu izmantošana var būt efektīva pret viltošanu, lai novērstu zīdaiņu zādzības dzemdību namos, dzīvnieku identifikācijas nolūkā un daudzās citās jomās, bet tā var arī izrādīties bīstama un radīt ētiskas problēmas pilsoņiem un sabiedrībai, un tādēļ būs jāatrod atbilstošas aizsardzības metodes;
14. uzsver lietiskā interneta sociālās, ētiskās un kultūras ietekmes izpēti, ņemot vērā, ka minētās tehnoloģijas izraisīs iespējamās tālejošas pārmaiņas civilizācijā; tādēļ uzskata, ka ir svarīgi, lai sociāli ekonomiski pētījumi un politiskas debates par lietisko internetu notiktu vienlaicīgi ar tehnoloģisko pētniecību un attīstību, un aicina Komisiju izveidot ekspertu grupu, lai veiktu šo aspektu padziļinātu izpēti un ierosinātu ētisku struktūru saistīto tehnoloģiju un lietojumprogrammu izstrādei;
15. norāda, ka RFID tehnoloģiju un citas ar lietisko internetu saistītās tehnoloģijas, ko izmanto patēriņa produktu un preču intelīgentai marķēšanai un personu un lietu komunikācijas sistēmās, var izmantot visur un ka tā ir gandrīz neredzama un darbojas bez skaņas; tādēļ prasa, lai Eiropas Komisija turpmāk padziļinātāk novērtētu šo tehnoloģiju, jo īpaši attiecībā uz:

— radio viļņu un citu identifikācijas tehnoloģiju iespējošanas līdzekļu ietekmi uz veselību;

— mikročipu un to pārstrādes ietekmi uz vidi;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- lietotāju privāto dzīvi un uzticēšanos;
- pastiprināto risku kiberdrošībai;
- inteligento mikročipu izmantošanu noteiktos produktos;
- tiesībām uz mikročipu klusu darbību, kas nodrošina neatkarību un lietotāju kontroli;
- garantijām pilsoņiem attiecībā uz aizsardzību personas datu vākšanas un apstrādes laikā;
- papildu tīklu struktūras un infrastruktūras attīstību lietiskā interneta lietojumprogrammām un aparatūrai;
- labākās iespējamās aizsardzības nodrošināšanu ES pilsoņiem un uzņēmumiem no visu veidu kiberuzbrukumiem tiešsaistē;
- elektromagnētisko lauku ietekmi uz dzīvniekiem, īpaši putniem pilsētās;
- reģionālo standartu saskaņošanu;
- atklātu tehnoloģisko standartu izstrādi un to savietojamību dažādās sistēmās;

ka arī attiecīgā gadījumā īpašiem noteikumiem Eiropas līmenī;

16. uzsver, ka patērētājiem ir tiesības uz privātumu ar atteikšanās iespēju un/vai koncepcijā iekļautu privātumu, jo īpaši izmantojot marķējuma automātisku atpējošanu tirdzniecības vietā, ja vien klients skaidri nenorāda pretēju vēlmi; šajā sakarībā norāda uz Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja sniegto atzinumu; norāda, ka privātums un drošība būtu jāņem vērā pēc iespējas agrīnākā lietiskā interneta izstrādes un ieviešanas posmā; uzsver, ka RFID lietojumprogrammām ir jādarbojas saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā ietvertajiem noteikumiem par privātumu un datu aizsardzību; aicina Komisiju apsvērt iedzīvotāju tiesības izvēlēties produktus, kas nav aprīkoti ar lietisko internetu, vai atslēgties no tīklotās vides jebkurā laikā;

17. norāda – lai gan pasīvajam RFID marķējumam ir ierobežota darbības zona, aktīvs RFID marķējums var pārraidīt datus ievērojami lielākā attālumā; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāizstrādā skaidras vadlīnijas katram RFID tipam;

18. aicina Komisiju precizēt automātiski savākto un elektroniski apstrādāto datu īpašumtiesību un lietošanas tiesību jautājumus;

19. aicina ražotājus nodrošināt tiesības uz mikročipu klusu darbību, paredzot iespēju noņemt RFID marķējumu vai patērētājam citādi vienkāršā veidā atpējot to pēc iegādes; uzsver, ka patērētāji ir jāinformē par pasīva vai aktīva RFID marķējuma esamību, nolasīšanas diapazonu, gan saņemto, gan nosūtīto koplietošanas datu veidu un to izmantojumu, un ka uz visiem iepakojumiem un visos dokumentos ir skaidri un precīzi jānorāda šī informācija;

20. aicina RFID lietojumprogrammas operatorus veikt visus loģiskos pasākumus, lai dati nebūtu saistīti ar identificētu vai ar jebkāda veidā identificējamu fizisku personu, ko varētu izmantot vai nu RFID lietojumprogrammas operators, vai kāda cita persona, ja vien šie dati netiek apstrādāti saskaņā ar piemērojamiem principiem un tiesiskajiem noteikumiem par datu aizsardzību;

21. uzsver, ka mikroshēmām, ar kurām ir aprīkoti pārdošanā esošie produkti, nav izmantojuma ārpus tirdzniecības vietas, un tāpēc tajās vajadzētu būt iemontētam tādām tehniskām aprīkojuma, kas ļautu tās atslēgt un tādējādi ierobežot datu glabāšanu;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

22. uzskata, ka patērētājiem jānodrošina iespēja piedalīties vai atteikties no dalības lietiskajā internetā, tostarp iespēja atteikties no atsevišķām lietiskā interneta tehnoloģijām, neatspējojot citas lietojumprogrammas vai ierīci kopumā;

23. uzsver, ka lietiskā interneta tehnoloģijām ir jāietver pēc iespējas augstāka ierīču drošība un drošākas pārraides sistēmas, lai novērstu krāpšanu un nodrošinātu atbilstīgu ierīces identitātes pārbaudi un apstiprināšanu; pievērš uzmanību identifikācijas un produkta viltotības potenciālam, klonējot lietiskā interneta marķējumu vai pārtverot koplietošanas datus; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt pārredzamu lietiskā interneta sistēmu, kurā tiktu ņemti šādi aspekti:

— nepārprotama norāde uz identifikācijas un izsekojamības iespējošanas līdzekļu esamību;

— drošības pasākumi, kas pieļauj tikai pilnvarotu lietotāju piekļuvi datiem;

— iespējas došana patērētājiem un piešķirošajai iestādei pārbaudīt datu nolasāmību un sistēmas darbību;

24. uzskata, ka ir prioritārā kārtībā jāievieš vispārējs tiesiskais regulējums un jānosaka precīzi termiņi Eiropas līmenī, lai veicinātu un vienkāršotu valsts un privātos ieguldījumus lietiskā interneta jomā un viedajos tīklos, kas nepieciešami jaunu tehnoloģiju izstrādes atbalstam;

25. norāda – lai gan RFID ir būtiska nozīme, arī citas tehnoloģijas ir daļa no lietiskā interneta; uzsver, ka attiecībā uz šīm tehnoloģijām arī būtu jāveic pētījumi, kā arī jārisina finansējuma un pārvaldības jautājumi;

26. aicina Komisiju apsvērt iespēju izmantot lietiskā interneta lietojumprogrammas vairāku pašreizējo ES iniciatīvu, piemēram, “energoefektivitātes informācijas un sakaru tehnoloģiju”, “viedās uzskaites”, “enerģijas marķēšanas”, “ēku energoefektivitātes”, “aizsardzības pret viltotām zālēm un citiem produktiem” u.c., veicināšanai;

27. aicina Komisiju kontrolēt iespējamus jaunus draudus, ko rada cieši savienotu sistēmu neaizsargātība;

28. aicina Komisiju arī turpmāk pielikt pūles, lai nodrošinātu, ka ar lietisko internetu saistītās tehnoloģijas ietver lietotāju prasības (piemēram, izsekojamības atslēgšanas opcija) un tajās būtu ievērotas individuālās tiesības un brīvības; šajā sakarībā atgādina par Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūras (ENISA) būtisko nozīmi, garantējot tīklu un informācijas, un līdz ar to arī lietiskā interneta drošību, kas veicinās patērētāju atbalstu un uzticēšanos;

29. uzskata, ka jauno lietojumprogrammu attīstība un lietiskā interneta darbība un tā sniegtās uzņēmējdarbības iespējas būs cieši saistītas ar Eiropas patērētāju uzticēšanos sistēmai, un norāda, ka uzticēšanās ir iespējama tādā gadījumā, ja nav šaubu par iespējamiem draudiem privātumam un veselībai;

30. uzsver, ka šīs uzticības pamatā jābūt skaidram tiesiskajam regulējumam, tostarp noteikumiem, kas reglamentē lietiskā interneta apkopoto un pārsūtīto datu kontroli, vākšanu, apstrādi un lietošanu un no patērētājiem nepieciešamās piekrišanas veidus;

31. uzskata, ka lietiskais internets ietver daudzas priekšrocības cilvēkiem ar invaliditāti un var būt veids, kā apmierināt vecāka gadagājuma iedzīvotāju vajadzības un sniegt kvalitatīvus aprūpes pakalpojumus; šajā sakarībā uzsver, ka ar minētās tehnoloģijas palīdzību neredzīgās un vājredzīgās personas var pilnvērtīgāk apgūt savu vidi, izmantojot elektroniskus palīgīdzekļus; tomēr uzsver, ka ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu privātuma aizsardzību, vienkāršu uzstādīšanu un darbību, kā arī informācijas sniegšanu patērētājiem par šādiem pakalpojumiem;

32. uzsver, ka ir nepieciešams patērētājiem pārredzamā veidā atspoguļot saistītās izmaksas, piemēram, attiecīgās lietojumprogrammas elektroenerģijas patēriņu un lietiskā interneta ierīču izvietošanas izmaksas;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

33. uzskata, ka attiecībā uz lietisko internetu un IKT kopumā ir jāriko plašas informācijas kampaņas, lai izskaidrotu iedzīvotājiem to īstenošanas mērķi; uzsver, ka sabiedrības informēšanai un izglītošanai par tādu tehnoloģiju kā RFID iespējamu izmantojumu un skaidrām priekšrocībām ir būtiska nozīme, lai nepieļautu, ka šis projekts tiek nepareizi izprasts un nesaņem iedzīvotāju atbalstu; uzsver, ka pilnvērtīgai lietiskā interneta izmantošanai gan individuālam, gan kopējam labumam lietotāji ir jāizglīto un jānodrošina ar prasmēm, kas nepieciešamai jauno tehnoloģiju izpratnei, un ka viņi jāmotivē un jānodrošina viņu spēja atbilstīgi izmantot šīs tehnoloģijas;

34. norāda, ka saistībā ar lietisko internetu tiks apkopots patiešām milzīgs datu apjoms; šajā sakarībā aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu Eiropas datu aizsardzības direktīvas pielāgošanai, lai tajā būtu ietverti lietiskā interneta apkopotie un pārsūtītie dati;

35. uzskata, ka ir jāpieņem vispārējs princips, proti, lietiskā interneta tehnoloģijas ir jāizstrādā tā, lai tiktu apkopots un izmantots tikai absolūtais datu minimums, kas nepieciešams šīs funkcijas veikšanai, un tiktu novērsta jebkādu papildu datu vākšana;

36. aicina lielu daļu lietiskajā internetā koplietoto datu pirms to nosūtīšanas padarīt anonīmus, lai nodrošinātu privātumu;

37. atgādina Komisijai, ka citas pasaules daļas, jo īpaši Āzija, ir spējīgas straujāk virzīties uz priekšu šajā nozarē un ka tādēļ, izstrādājot politiskajai sistēmai piemērojamus noteikumus un ieviešot lietiskā interneta tehniskos standartus, ir jāizvēlas dinamiska pieeja un jānodrošina cieša sadarbība ar pārējo pasauli;

38. uzsver – lai atveseļotu Eiropas ekonomiku, ir jāiegulda jaunās informācijas un komunikāciju tehnoloģijās, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, ļaujot aizvien lielākam skaitam Eiropas pilsoņu un uzņēmumu piekļūt jaunām sistēmām un lietojumprogrammām; uzsver, ka Eiropai ir jābūt priekšgalā progresīvu interneta tehnoloģiju izstrādē; ierosina nākamajā finanšu plānā Eiropas Savienības IKT pētniecības budžetu dubultot un IKT ieviešanai paredzēto budžetu četrkāršot;

39. uzsver, ka pētniecībai būs galvenā loma konkurences radīšanā starp datorizācijas iespēju nodrošinātājiem, kuras nepieciešamas, lai lietiskā interneta lietojumprogrammas varētu darboties reālajā laikā;

40. aicina Komisiju turpināt un palielināt finansējumu Septītas pamatprogrammas pētniecības projektiem lietiskā interneta jomā, lai stiprinātu Eiropas IKT nozari, un atbalsta Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammas izmantošanu izplatības veicināšanai; jo īpaši aicina izstrādāt izmēģinājuma projektus, kuriem varētu būt tūlītēja pozitīva ietekme uz Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvi e-veselības, e-apmācības, e-tirdzniecības, e-pieejamības un energoefektivitātes jomā; tomēr pauž bažas par birokrātiju pamatprogrammā un aicina Komisiju novērst birokrātiskos šķēršļus, pārskatot pamatprogrammas procedūras un izveidojot lietotāju pārvaldi;

41. uzskata, ka lietiskajam internetam ir ievērojams potenciāls ekonomikas un ražošanas attīstības, pakalpojumu kvalitātes uzlabošanas, uzņēmumu loģistikas ķēžu un izplatīšanas optimizācijas, inventāra pārvaldības un jaunu darba vietu un uzņēmējdarbības iespēju jomā;

42. aicina Komisiju vispusīgi izvērtēt, kā ierosinātā stratēģija varētu ietekmēt Eiropas uzņēmumu produktivitāti un konkurētspēju starptautiskajā tirgū;

43. uzskata, ka lietiskais internets var palīdzēt veicināt tirdzniecību starp ES un trešām valstīm, paplašinot tirgus un nodrošinot tirgto produktu kvalitātes garantijas;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

44. uzsver, ka RFID tehnoloģijas, no vienas puses, ļaus Eiropas uzņēmumiem kontrolēt aprītē esošo preču daudzumu (t. i., ražot tikai vajadzības gadījumā un tādējādi aizsargāt vidi) un, no otras puses, nodrošinās efektīvu līdzekļu pirātisma un viltošanas apkarošanai, jo būs iespējams izsekot attiecīgās preces;
45. uzskata, ka jaunu tehnoloģiju izmantošana ražošanas procesā uzlabos resursu efektivitāti un padarīs patēriņa preces konkurētspējīgākas tirgū;
46. uzsver, ka ir nepieciešams intensīvs starptautiskais dialogs un kopīgi rīcības plāni attiecībā uz lietisko internetu; aicina Komisiju izpētīt lietiskā interneta ietekmi uz starptautisko tirdzniecību;
47. atbalsta Komisijas ieceri turpināt uzraudzīt un novērtēt nepieciešamību pēc papildu frekvenču spektra saskaņošanas īpaši lietiskā interneta vajadzībām, ņemot vērā dažādu elektromagnētisko frekvenču joslu atšķirīgos raksturlielumus un iespējas, un tādēļ aicina Komisiju ņemt vērā lietiskā interneta vajadzības, nosakot Eiropas Savienības koordinācijas un saskaņošanas mērķus radiofrekvenču spektra politikas daudzgadu programmās; uzsver, ka minētajam spektram jāpaliek valsts pārziņā un tā izmantošana jāregulē tā, lai sniegtu atbalstu un finansējumu plašākai tehnoloģiskajai izpētei un attīstībai šajā jomā; uzskata, ka nelicencētam frekvenču spektram būtu jāļauj ienākt jaunām tehnoloģijām un pakalpojumiem (bezvadu tīklošana), lai veicinātu jauninājumus;
48. uzsver tiesiskās nenoteiktības bīstamību “mākoņdatošanas” gadījumā;
49. uzskata, ka iesaistīšanās visos politiskajos līmeņos (ES, valsts un reģionālajā) ir būtisks priekšnosacījums efektīvai lietiskā interneta attīstībai un izvēršanai; uzsver reģionālo un vietējo iestāžu īpaši svarīgo nozīmi lietiskā interneta attīstībā, paplašinot to arī ārpus privātā lietojuma; uzsver arī, ka vietējās iestādes varēs plaši izmantot lietisko internetu, piemēram, organizējot sabiedrisko transportu, vācot atkritumus, aprēķinot piesārņojuma līmeni un pārvaldot satiksmi; aicina Komisiju darbā attiecībā uz lietisko internetu, apspriest visos politikas līmeņos, ņemot vērā daudzlīmeņu pārvaldības perspektīvu;
50. piebilst, ka lietiskā interneta tehnoloģiju nodrošinātajai informācijai jābūt izsekojamai, pārbaudāmai un labojamai tādas sistēmas kļūmes gadījumā, kuras pamatā ir šīs tehnoloģijas; uzsver – tā kā minētās tehnoloģijas ir ietvertas drošības sistēmās, piemēram, satiksmes kontrolē vai temperatūras regulēšanā, maldinoša informācija var radīt draudus dzīvībai;
51. uzsver, ka jaunajām tehnoloģijām ir būtiska nozīme transporta ķēžu vienkāršošanā, transporta kvalitātes un efektivitātes uzlabošanā, intelligentu transporta sistēmu attīstības atbalstīšanā un zaļo koridoru izveides atvieglošanā, un ka RFID var piedāvāt novatoriskus veidus darījumu veikšanai, vienlaikus palielinot klientu apmierinātību;
52. uzskata, ka lietiskā interneta izmantošana saistībā ar dabu var sniegt ieguldījumu ekoloģisko tehnoloģiju attīstībā, efektīvāk izmantojot enerģiju, un tādā veidā palīdzēt labāk aizsargāt vidi, kā arī uzlabot saikni starp IKT un vidi;
53. aicina Komisiju pielikt pūles, lai izveidotu kopējas starptautiskās normas RFID un citu lietiskā interneta tehnoloģiju un lietojumprogrammu standartizācijai ar mērķi atvieglot savstarpējo savietojamību un veicināt atklātu, pārredzamu un tehnoloģiski neitrālu infrastruktūru; uzsver, ka bez skaidriem un atzītiem standartiem kā, piemēram, TCP5/IP6 interneta pasaulē lietiskā interneta izplatība pasaules mērogā ārpus RFID risinājumiem nav panākama;
54. atbalsta priekšlikumu cik vien iespējams drīz ieviest interneta protokola 6. versiju (IPv6), kas būs interneta turpmākas paplašināšanas un vienkāršošanas pamatā;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

55. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri 2010. gadā iesniegt paziņojumu par drošību, privātumu un uzticību informācijas sabiedrībai; uzsver šā paziņojuma un ierosināto pasākumu nozīmi, lai pastiprinātu noteikumus attiecībā uz informācijas drošību, privātumu un personas datu aizsardzību; aicina Komisiju aktīvi iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās puses, tostarp ENISA un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju;
56. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt, lai lietiskā interneta attīstības procesā tiktu aizsargātas ne tikai tiesības uz privātumu, bet visas pamattiesības;
57. uzskata, ka Komisijai ir jāiesniedz ieteikumi valsts administratīvo, likumdošanas un tiesību aizsardzības aģentūru uzdevumiem un pienākumiem attiecībā uz lietisko internetu;
58. prasa Komisijai rūpīgi uzraudzīt, lai jau pieņemtie Eiropas līmeņa noteikumi attiecīgajā jomā tiktu pareizi piemēroti, un līdz gada beigām iesniegt grafiku attiecībā uz pamatnostādņēm, ko tā gatavoja ierosināt ES līmenī, lai pastiprinātu lietiskā interneta un RFID lietojumprogrammu drošību;
59. lūdz Komisiju uzsākt sociālo dialogu par lietisko internetu un sniegt informāciju par jauno tehnoloģiju pozitīvo un negatīvo ietekmi uz ikdienas dzīvi; tādēļ aicina Komisiju uzsākt visaptverošas apspriedes ar Eiropas rūpniecības nozari un mudināt to uzņemties vadošo lomu novatorisku, standartizētu un savietojamu tehnoloģiju izstrādē un ierosināšanā;
60. aicina Komisiju pienācīgā mērogā iesaistīt mazos un vidējos uzņēmumus (MVU) lietiskā interneta rīcības plānā;
61. aicina Komisiju arī regulāri sniegt informāciju par dialoga ar nozares uzņēmējiem un iesaistītajām pusēm attīstību, kā arī par iniciatīvām, ar ko Komisija gatavoja nākt klajā;
62. uzskata, ka Komisijai būtu jāpārbauda iespējas vēl vairāk samazināt datu viesabonēšanas izmaksas;
63. uzsver, ka lietiskā interneta pārvaldībā ir pēc iespējas jāsamazina birokrātija un jāiesaista visas attiecīgās ieinteresētās puses lēmumu pieņemšanas procesā, un tādēļ aicina izstrādāt pienācīgu un atbilstīgu regulējumu ES līmenī;
64. aicina Komisiju precizēt, kādus interneta pārvaldības aspektus tā šobrīd uzskata par tādiem, kurus nepieciešams reglamentēt, un kāda sistēma jāizmanto, lai varētu nodrošināt sabiedrības vispārējās intereses saistībā ar lietisko internetu;
65. aicina Komisiju kopā ar tirdzniecības partneriem tādos starptautiskos forumos kā Pasaules Tirdzniecības organizācija aktīvi piedalīties lietiskā interneta pārvaldības principu un noteikumu definēšanā un ieviešanā;
66. tādēļ aicina Komisiju analizēt ar lietiskā interneta pārvaldību saistītās problēmas, iesaistot nozares uzņēmējus; uzskata arī, ka obligāti ir jāizpēta ar bezvadu (Wi-Fi) tehnoloģijas drošības sistēmām saistītie aspekti;
67. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Interneta pārvaldība — turpmāk veicamie pasākumi

P7_TA(2010)0208

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par interneta pārvaldību — turpmāk veicamie pasākumi (2009/2229(INI))

(2011/C 236 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Interneta pārvaldība — turpmāk veicamie pasākumi” (COM(2009)0277),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas aizsardzība pret liela mēroga kibernetiskiem uzbrukumiem un infrastruktūru darbības pārrāvumiem — gatavības, drošības un elastīguma uzlabošana” (COM(2009)0149),
- ņemot vērā 1998. gada 14. oktobra rezolūciju par globalizāciju un informācijas sabiedrību — nepieciešamība stiprināt starptautisko sadarbību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2001. gada 19. februāra rezolūciju par interneta organizēšanu un pārvaldi — starptautiskās politikas un Eiropas politikas jautājumi ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2001. gada 2. aprīļa rezolūciju par nākamās paaudzes internetu — Eiropas pētniecības iniciatīvas nepieciešamība ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 23. jūnija rezolūciju par informācijas sabiedrību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 15. decembra rezolūciju par cilvēktiesībām un preses brīvību Tunisijā un Pasaules informācijas sabiedrības samita Tunisā novērtējumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par vārda brīvību internetā ⁽⁶⁾,
- Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. janvāra rezolūcija par otro Interneta pārvaldības forumu, kas notika Riodežaneiro no 2007. gada 12. līdz 15. novembrim ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta ieteikumu Padomei par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Juridiskās komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A7-0185/2010),

⁽¹⁾ OV C 104, 14.04.1999., 128. lpp.⁽²⁾ OV C 343, 05.12.2001., 286. lpp.⁽³⁾ OV C 27 E, 31.01.2002., 84. lpp.⁽⁴⁾ OV C 133 E, 08.06.2006., 140. lpp.⁽⁵⁾ OV C 286 E, 23.11.2006., 495. lpp.⁽⁶⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 879. lpp.⁽⁷⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 80. lpp.⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0194.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- A. tā kā internets ir izšķiroši nozīmīgs globālās saziņas līdzeklis, kuram ir milzīga ietekme uz sabiedrību kopumā;
- B. tā kā interneta pārvaldības jautājumi ir saistīti ar pamattiesību un brīvību aizsardzības un nodrošināšanas jautājumiem, kā arī jautājumiem par piekļuvi internetam un tā neaizsargātību pret kiberuzbrukumiem utt.;
- C. tā kā kibernetizācija aizvien vairāk apdraud sabiedrības, kuras atkarīgas no IST, un tā kā pieaug musināšana uz terora aktiem, noziegumiem uz naida pamata, kā arī bērnu pornogrāfijas klātbūtne, un tas apdraud individuus, tostarp bērnus;
- D. tā kā cīņas kibernetizāciju, interneta jurisdikcijas un “mākoņdatošanas” jautājumos ir nozīmīgs jauns aspekts interneta pārvaldībā Eiropas līmenī;
- E. tā kā interneta pārvaldības jautājumi ir saistīti ar interneta adrešu piešķiršanu un citiem pārsvarā tehniskiem jautājumiem, attiecībā uz kuriem strādā tādas struktūras kā Piešķirto nosaukumu un numuru Interneta korporācija (ICANN), Internet numurpiešķiršanas institūcija (IANA) un Internet tehniskā uzdevumgrupa (IETF), reģionālie interneta reģistri, kā arī citas struktūras;
- F. tā kā saistībā ar interneta pārvaldību līdz šim ir dominējusi privātā sektora pozitīva vadošā loma, bet, tā kā, definējot visaptverošu stratēģiju, ir jāstiprina arī publisko dalībnieku loma;
- G. tā kā valdībām ir liela nozīme attiecībā uz plašākas pārvaldības aspektiem, aizsargājot sabiedrības intereses, jo īpaši, lai nodrošinātu pamattiesību un brīvību aizsardzību un garantēšanu, kā arī attiecībā uz interneta drošību, integritāti un spēju pretoties uzbrukumiem, privātajam sektoram uzņemoties izšķirošo lomu nepieciešamo ieguldījumu, specializēto zināšanu un uzņēmējdarbības iniciatīvu nodrošināšanā;
- H. tā kā Interneta pārvaldības forums (IGF) un dažādi valstu un reģionālie forumi ir nozīmīgas platformas visu ieinteresēto pušu dialogam;
- I. tā kā Eiropas Parlaments un citas Eiropas iestādes ir ilgstoši atbalstījušas internetu kā visiem pieejamu, visas pasaules sabiedrības labumu;
1. uzskata, ka internets ir visas pasaules sabiedrības labums, kurš ir jāpārvalda vispārējās interesēs;
 2. atzīst, ka internetam ir būtiska svarīga nozīme, lai praksē varētu īstenot vārda brīvību, kultūras daudzveidību, viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos un demokrātisku pilsonību, kā arī izglītību un piekļuvi informācijai, tādēļ internets ir galvenais dzinējspēks, ar kura palīdzību popularizēt demokrātijas vērtības visā pasaulē;
 3. atgādina, ka internets ir kļuvis par neaizvietojamu līdzekli demokrātisku iniciatīvu, politisku debašu, digitālo prasmju un zināšanu izplatīšanas veicināšanā; atkārtoti atgādina, ka piekļuve internetam ir viena no pamattiesībām, tā ir gan atkarīga no vairāku citu pamattiesību ievērošanas, gan nodrošina to ievērošanu, tostarp, bet neaprobežojoties ar privātās dzīves, datu aizsardzības, vārda un biedrošanās brīvības, preses brīvības, politisko izpausmju un līdzdalības, nediskriminēšanas, izglītības, kā arī kultūru un valodu daudzveidības ievērošanu; uzsver, ka visu līmeņu iestādes un ieinteresētās personas tāpēc ir vispārēji atbildīgas par to, lai palīdzētu nodrošināt ikvienam iespēju izmantot tiesības būt līdzdalīgam informācijas sabiedrībā, jo īpaši vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem ir grūtāk apgūt jaunās tehnoloģijas, vienlaikus cīnoties pret divām cieši saistītām problēmām elektronikas laikmetā — e-analfabētismu un nedemokrātisku atstumšanu;
 4. jo īpaši uzsver, ka jāuzlabo augšupēju pieeju un e-demokrātijas novērtēšana, vienlaikus nodrošinot, ka tiek izveidoti būtiski aizsardzības mehānismi, lai nepieļautu valsts vai privātā sektora jaunus uzraudzības, kontroles un cenzūras paņēmienus, tādējādi nodrošinot, ka Interneta piekļuves brīvība un privātuma aizsardzība ir patiesa, nevis iluzora;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

5. uzsver, ka arī ar interneta palīdzību ir jāaizsargā un jāveicina Eiropas kultūras mantojums; uzskata, ka internetam ir būtiska nozīme, veicinot inovācijas un mazinot digitālo, sociālo un kultūras plaisu ar citām pasaules daļām; atzinīgi vērtē Komisijas saprotošo nostāju jautājumā par to, cik svarīgi ir pārvarēt digitālo plaisu, un to, ka tā izprot ar interneta pārvaldību saistītos attīstības jautājumus; tomēr uzskata, ka jāpievēršas arī daudzajiem vecākā gadagājuma pilsoņiem attīstītajās un jaunattīstības valstīs, kuri šajā jaunajā tiešsaistes pasaulē bieži vien jūtas atstumti; atzīmē, ka internets var būt iedarbīgs sociālās integrācijas līdzeklis, un vecākā gadagājuma pilsoņiem ir jābūt integrētiem; mudina veikt darbības, lai veicinātu izglītošanu par interneta resursu izmantošanu un tam piemēroto kritēriju atlasī;
6. atzīst, ka pieaugošā pilsoņu, patērētāju, uzņēmumu un varas iestāžu interneta izmantošana nozīmē, ka šis saziņas līdzeklis ir kļuvis par vienu no iekšējā tirgus izveides pabeigšanas pamatelementiem ES; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību nodrošināt patērētāju un intelektuālā īpašuma tiesību turētāju atbilstošu aizsardzību internetā; uzsver arī, ka ir jāgarantē interneta lietotāju pilsoniskās tiesības un brīvības; atzīst, ka internets ir nozīmīgs informācijas un patērētāju tiesību veicināšanas līdzeklis;
7. uzsver, ka interneta pārvaldībai būtu jāveicina e-komercija un pārrobežu darījumi, decentralizējot pašregulācijas lomas, īpaši tad, kad tiek veidoti ienākšanas nosacījumus jauniem konkurentiem;
8. aicina vienkāršot piekļuvi internetam un nodrošināt attīstību jaunākajās dalībvalstīs, jo īpaši lauku teritorijās, un jaunattīstības valstīs, izmantojot Eiropas Savienības finansētās programmas; aicina turpmāk piešķirt šīm valstīm lielāku ietekmi interneta pārvaldības politikas veidošanā;
9. uzskata — lai nodrošinātu ES intereses interneta, kā visas pasaules sabiedrības labuma uzturēšanā, interneta pārvaldības pamatā ir jābūt plašam, līdzsvarotam valsts–privātā sektora modelim, izvairoties no jebkuras individuālas struktūras vai grupas dominēšanas un valsts vai pārvalstisku iestāžu mēģinājumiem kontrolēt informācijas plūsmu internetā, vienlaikus mijiedarbojoties ar daudzas ieinteresētās personas iesaistītiem interneta pārvaldības procesiem, kas joprojām nodrošina efektīvu globālās sadarbības veicināšanas mehānismu;
10. uzsver, ka tās vērtības, kuras ir Eiropas Savienības izveidošanas pamatā, kā tās paustas Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā, ir pamatvērtības un to nodrošināšana ir Eiropas Savienības augstākais mērķis; tāpēc aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka visas darbības, kas saistītas ar interneta pārvaldību, atbilst šīm vērtībām un mērķiem, it īpaši tajos globālās interneta pārvaldības forumos, kuros līdzdarbojas valstis, kuru vērtības būtiski atšķiras no Eiropas vērtībām; uzskata — lai izvairītos no konfliktiem, jāveicina starptautiskais dialogs ar šīm valstīm interneta regulējuma jautājumos;
11. uzskata, ka valdībām būtu jāpievērš uzmanība interneta globālai sabiedriskai kārtībai, jo privātā sektora vadības pamatā jābūt sabiedriskās kārtības un spēkā esošo tiesību aktu ievērošanai, un citos gadījumos jāpieturas pie neiejaukšanās principa, izņemot ārkārtas apstākļus, kad tas varētu būt nepieciešams, un arī šādos apstākļos to rīcībā ir jāievēro cilvēka pamattiesības un proporcionalitātes princips;
12. uzskata, ka valdībām nebūtu jāiesaistās interneta pastāvīgā pārvaldībā, tām jāatturas no kaitēšanas jauninājumiem un konkurencei ar liekiem, apgrūtinājošiem un ierobežojošiem noteikumiem, un nebūtu jācenšas pārņemt kontroli pār to, kas ir visas pasaules sabiedrības īpašums, un kam tādām arī jāpaliek;
13. aicina valdības atturēties no interneta piekļuves ierobežošanas ar cenzūru, bloķēšanu, filtriem, vai kā savādāk, kā arī no prasībām, lai to darītu privāti uzņēmumi; uzstāj, ka jāsauglabā atvērta interneta vide, kurā lietotāji varētu piekļūt informācijai un to izplatīt vai pēc izvēles izmantot lietotnes un pakalpojumus, kā tas nodrošināts pārskatītajā tiesiskajā regulējumā par elektroniskajiem sakariem;

Otrdienā, 2010. gada 15. jūnijs

14. uzsver, ka visi nepieciešamie ierobežojumi ir jāpiemēro tikai tik daudz, cik tas nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, tiem jābūt tiesiski pamatotiem, efektīviem un proporcionāliem; uzsver, ka jānodrošina nepilngadīgo aizsardzība un aicina dalībvalstis veikt arī pasākumus, piemēram, izmantojot sabiedrības interešu paziņošanas sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/136/EK, ar ko groza Direktīvu 2002/22/EK, Direktīvu 2002/58/EK un Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par lietotāju tiesībām (Pilsonu tiesību direktīva) ⁽¹⁾, lai dotu iespēju nepilngadīgajiem atbildīgi izmantot internetu un tiešsaistes informācijas pakalpojumus, kā arī uzlabotu viņu izpratni par iespējamu apdraudējumu, kas saistīts ar jauniem pakalpojumiem;

15. aicina izstrādāt vairāk iniciatīvu, lai veicinātu drošas iespējas bērniem iepazīties ar internetu, izplatītu paraugpraksi pasaulē un pastiprinātu starptautisko sadarbību cīņā pret kaitējošu un nelegālu saturu tiešsaistē, jo īpaši seksuālo vardarbību pret bērniem internetā;

16. ņem vērā arī īpašo nepieciešamību aizsargāt mazāk aizsargātas personas, jo īpaši nepilngadīgos, kopīgi strādājot valsts un privātajām iesaistītajām pusēm, atkārtoti pauž viedokli, ka, cīnoties pret kibernetizētiem bērnu pornogrāfiju, pirms izskatīt jautājumu par tīmekļa vietnes bloķēšanu, kriminālais saturs jānodzēš pašā avotā;

17. uzsver, ka papildus Komisijas sagatavotajiem pārvaldības principiem, valdībām būtu jāīsteno vēl arī šādi principi:

- i) pārredzamība, daudzpusība, demokrātija un pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzība, panākot atbilstību ES standartiem,
- ii) respekts pret interneta infrastruktūras atvērtību, savietojamību, tehnoloģisko neitralitāti un tiešo savienojamību,
- iii) privātā sektora struktūru, kas ikdienā pārvalda globālos interneta resursus, ārēja atbildība sabiedrības priekšā,
- iv) globālas interneta pārvaldības veicināšana, vēl vairāk atbalstot dažādu iesaistīto pušu procesus un sadarbojoties ar tiem, kā arī palīdzot veicināt jaunattīstības valstu piedalīšanos;
- v) globālās interneta un saziņas brīvības integritātes aizsardzība, izvairoties no reģionāliem pasākumiem, piemēram, IP adrešu un domēna vārdu atcelšanas trešās valstīs;

18. uzsver, ka ES ir jāpanāk konsenss, īstenojot interneta pārvaldības pamatprincipus, un stingri jāizstāv šī nostāja starptautiskajos forumos un divpusējās attiecībās;

19. atzinīgi vērtē Spānijas prezidentūras "Granādas stratēģijas" interneta pārvaldības aspektus un Parlamenta ziņojumā "Par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu" ⁽²⁾ ierosināto Eiropas hartas par iedzīvotāju un patērētāju tiesībām digitālajā vidē un "piektās brīvības" izveidošanu, kas nodrošinātu satura un zināšanu brīvu apriti;

20. atzīmē ASV valdības jauno "Interneta politiku 3.0", par kuru tika paziņots 2010. gada 24. februārī;

21. uzsver, ka ES ir jārisina trīs galvenie sabiedriskās kārtības jautājumi:

- i) interneta infrastruktūras aizsardzība, lai nodrošinātu atvērtību, pieejamību, drošumu un pretošanās spēju uzbrukumiem,

⁽¹⁾ OV L 337, 18.12.2009., 11. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0133.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- ii) Eiropas atkarība no dominējošiem tirgus risinājumiem un ar to saistītajiem sabiedrības drošības riskiem, kā arī
 - iii) tiesību uz datu aizsardzību un privātumu nodrošināšana, jo īpaši attiecībā uz efektīva starptautiska strīdu izšķiršanas mehānisma izveidošanu; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par Datu aizsardzības direktīvas pielāgošanu pašreizējai digitālai videi;
22. aicina dalībvalstis, koordinācijā ar Komisiju, ar saskaņotu ES pieeju nodrošināt interneta infrastruktūras aizsardzību pret draudiem un starpgadījumiem, kā arī pabeigt valstu reaģēšanas komandu ārkārtas situācijās izveidi un šo komandu sadarbības mehānismu izveidi;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai veicinātu kibertelpas drošību ES, kā arī atbilstīgi ņemt dalību starptautiskajā sadarbībā šajos jautājumos un uzsver, ka nepieciešama daudzpusēja pieeja, iesaistot daudzas ieinteresētās personas, lai veicinātu labāku izpratni un informētību par kibernetizācijas juridiskumu un mākoņdatošanu, šīs pieejas pamatā nodrošinot vienlīdzību un katrai ieinteresētajai personai nosakot skaidras saistības un atbildību;
24. uzsver, cik nozīmīga ir elektronisko pakalpojumu drošība, īpaši elektronisko parakstu drošība, un ka nepieciešams izveidot publisku kodu infrastruktūru Viseiropas līmenī, un aicina Komisiju izveidot Eiropas Ratifikācijas iestāžu vārteju, lai nodrošinātu elektronisko parakstu savstarpējo izmantojamību starpvalstu līmenī un palielinātu internetā veikto darījumu drošību;
25. aicina Komisiju sniegt skaidrus norādījumus tām dalībvalstīm, kuras nav ratificējušas un īstenojušas Eiropas Padomes Konvenciju par kibernetizācijas drošību, lai iesaistītu visas dalībvalstis sadarbības centienos cīņā pret kibernetizācijas drošības riskiem un surogātpastu, tādējādi veicinot lietotāju uzticēšanos un nodrošinot Eiropas Savienības kibertelpas drošību pret dažāda veida noziegumiem un pārkāpumiem; mudina visas dalībvalstis ratificēt un īstenot Eiropas Padomes Konvenciju par kibernetizācijas drošību;
26. aicina dalībvalstis ratificēt un īstenot Eiropas Padomes Konvenciju par terorisma novēršanu, kas dotu iespēju izstrādāt pamatu starptautiskai sadarbībai cīņā pret to, ka teroristi izmanto internetu liela mēroga uzbrukumiem datoru sistēmām un izmantojot tās, kā arī pret tādu datorsistēmu izmantošanu, kas apdraud valstu drošību, sabiedrisko drošību un ekonomisko labklājību;
27. turklāt iesaka Komisijai un dalībvalstīm kopīgi strādāt, lai panāktu labāku interneta drošību un stabilitāti, veicot pasākumus tīkla un sistēmu daudzveidības palielināšanai, piemērojot konkurences tiesības, ES standartus un iepirkuma politiku, kā arī
- i) atbalstot ICANN darbību domēnu vārdu drošības un stabilitātes jomā,
 - ii) atbalstot tādu starptautisko forumu, kā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas, Apvienoto Nāciju Organizācijas un Eiropas Padomes darbību tiesiskā regulējuma uzlabošanas un valstu sadarbības jomā;
28. uzsver, ka sociālo tīklu panākumi kopā ar interneta tehniskajām iespējām (atmiņa un informācijas apstrāde) rada datu saglabāšanas un šo arhivēto datu izmantošanas problēmu; tāpēc pauž nožēlu par to, ka pagaidām internetā nepastāv "tiesības aizmirst";
29. uzsver, ka jāatrod piemērots līdzsvars starp lietotāju privātuma aizsardzību un personas datu reģistrēšanu;
30. pauž nožēlu par to, ka aizvien pieaugošā interneta tīklu izmantošana vēl neiet kopsolī ar noteikumiem, kas dotu iespēju lietotājiem pārvaldīt tos personas datus, kurus viņi ir ievietojuši šajos tīklos;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

31. uzskata, ka pārredzamai un atbildīgai interneta pārvaldībai var būt svarīga nozīme, pārvaldot to, kā interneta meklētājprogrammas rīkojas ar informāciju visā pasaulē;

32. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, lai paplašinātu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) ⁽¹⁾, piemērošanas jomu, iekļaujot arī pārkāpumus pret datu aizsardzību un privātumu, kā arī aicina Padomi atļaut sākt sarunas, lai noslēgtu starptautisku nolīgumu, kas dotu iespēju ES privātpersonām viņu tiesību pārkāpuma gadījumā panākt kompensāciju saskaņā ar ES tiesību aktiem par datu aizsardzību un privātumu;

33. atbalsta "integrētas privātās dzīves aizsardzības" principa veicināšanu, saskaņā ar kuru jauno tehnoloģiju dzīves ciklā pēc iespējas drīzāk būtu jāievieš privātās dzīves un datu aizsardzības prasības, nodrošinot iedzīvotājiem drošu un lietošanai draudzīgu vidi;

34. norāda uz to, ka kļūst nepieciešama tīmekļa vietņu drošības sertificēšana, lai nodrošinātu patērētāju lielāku uzticēšanos tiešsaistes informācijai un pakalpojumiem;

35. uzsver, ka ES iestādēm, struktūrām un dalībvalstīm jākoordinē to pieeja interneta pārvaldībai dažādās starptautiskās struktūrās, kas ar šo jautājumu nodarbojas, piemēram, ICANN un tās padomdevējām iestādēm, tostarp Valdības padomdevēja komitejai (GAC);

36. uzsver, ka Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA) var būt nozīmīga veidojot vienotu Eiropas informācijas telpu; atzīmē, ka ENISA var būt nozīmīga jo īpaši attiecībā uz tīkla un informācijas drošības problēmu novēršanu, to risināšanu un reaģēšanu uz tām, un atzinīgi vērtē Komisijas paredzēto priekšlikumu ENISA modernizācijai;

37. uzsver nepieciešamību veicināt ENISA efektivitāti:

— nosakot pētniecības prioritātes Eiropas līmenī tīkla izturētspējas, kā arī tīkla un informācijas drošības jautājumos, un nozarei vajadzīgās zināšanas piedāvājot pētniecības iestādēm, kas potenciāli veiktu pētniecību;

— pievēršot lēmēju uzmanību jaunām tehnoloģijām attiecībā uz drošības jautājumiem;

— izveidojot forumus informācijas apmaiņai un atbalsta nodrošināšanai dalībvalstīm;

38. uzsver, ka ENISA atbalsts ir paredzēts dalībvalstīm, kurām ir īpašas vajadzības, un iesaka, lai ENISA turpinātu veidot forumus informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un citām pusēm;

39. uzskata, ka Komisijai ir jāuzņemas vadošā loma, ierosinot un koordinējot visus aspektus, kas saistīti ar organizāciju ES iekšienē, lai nodrošinātu saskaņotu ES pieeju, tostarp attiecībā uz IGF;

40. ierosina, ka Komisijai būtu jāveido patiesa Eiropas pilsoniskās sabiedrības reprezentācijas veikspēja starptautiskās interneta pārvaldības forumos, kā arī interneta standartu organizācijās un konsorcijs;

41. pieprasa Komisijai veicināt saskaņotas un visaptverošas ES pieejas pieņemšanu attiecībā uz IGF un citiem galvenajiem interneta pārvaldības pasākumiem, ļoti savlaicīgi iesniedzot ES nostājas projektus apspriešanai Eiropas Parlamentā un Padomē;

⁽¹⁾ OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

42. atbalsta *IGF* modeļa turpināšanu un attīstīšanu globālā, reģionālā, tostarp *EuroDIG*, kā arī valstu līmenī, saglabājot tā, kā nesaistoša daudzu iesaistīto personu procesa, galvenās īpašības un nodrošinot, ka tas joprojām rada iespējas atvērtam dialogam un labākās prakses apmaiņai starp valdībām, pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru un jaunam līdzdalīgās demokrātijas veidam;
43. uzsver, cik svarīgi ir sarunās par interneta pārvaldību iesaistīt Āzijas pārstāvjus, ņemot vērā Āzijas tirgus īpatnības;
44. uzsver arī nepieciešamību iesaistīt gala patērētājus pārvaldības modeļa veidošanas procesā, uzsvaru liekot uz sadarbību starp universitātēm un uzņēmumiem vietējā, reģionu un dalībvalstu līmenī;
45. iesaka uzlabot *IGF* šādos veidos:
- i) lielāka jaunattīstības valstu līdzdalība, uzmanību pievēršot šo valstu līdzdalības finansēšanai,
 - ii) palielināta redzamība plašsaziņas līdzekļos,
 - iii) efektīvāka sanāksmju organizēšana, piemēram, vienlaicīgu sanāksmju skaita samazināšana, stabilas platformas ieviešana globālas dalības veicināšanai un daudzvalodības stiprināšana,
 - iv) labāka koordinācija un sadarbība starp globāliem, reģionāliem un valstu interneta pārvaldības forumiem, kā arī
 - v) padziļināta sadarbība starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem, izmantojot visus pieejamos tehnoloģiskos līdzekļus, piemēram, videokonferences, kā arī Starpparlamentu ES informācijas sistēmu (*IPEX*);
46. atbalsta Komisijas un Spānijas, kā arī Beļģijas prezidentūru darbu attiecībā uz *IGF* sanāksmi Viļņā 2010. gada septembrī, un pieprasa plašāku Eiropas Parlamenta līdzdalību šajā pasākumā;
47. kopumā atbalsta Eiropas Komisijas labvēlīgo nostāju attiecībā uz pašreizējo *ICANN* pārvaldības modeli, kas pamatojas uz privātā sektora vadošo lomu;
48. atzīst, ka *ICANN* ir izdevies nodrošināt domēna nosaukumu sistēmas stabilitāti;
49. atbalsta *ICANN* nesen iesāktā domēna vārdu citos alfabētos bez latīņu alfabēta piešķiršanas procesa turpināšanu;
50. aicina izveidot jaunu vispārēju augsta līmeņa domēna vārdu kultūras organizācijām un iestādēm, plašsaziņas līdzekļiem un māksliniekiem, piemēram, “culture” vai “.art”;
51. aicina prasīt lielāku pārskatatbildību no privātiem uzņēmumiem, kas reģistrē un piešķir domēna vārdus un sniedz pakalpojumu, no kura sabiedrība ir kļuvusi lielā mērā atkarīga; šajā sakarā uzskata, ka ir jāizveido vienotu kritēriju kopums, kas jāievēro, lai palielinātu pārredzamību un nodrošinātu, ka šie uzņēmumi uzņemas lielāku atbildību;
52. aicina.eu reģistru *EURid* veikt visaptverošu kampaņu plašsaziņas līdzekļos un tiešsaistē, lai dalībvalstīs popularizētu.eu domēnu, tādējādi veicinot Eiropas tiešsaistes vides attīstību, kuras pamatā būtu Eiropas Savienības vērtības, īpašības un politikas virzieni;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

53. uzsver GAC un ICANN nozīmību politikas veidošanas procesā un iesaka veicināt GAC efektivitāti, cita starpā, izveidojot sekretariātu ar atbilstīgām atbalsta spējām; un uzskata, ka ir svarīgi, lai katra ES dalībvalsts aktīvi iesaistītos šīs komitejas darbā;

54. uzskata, ka uzlabojumi ICANN ir jāpanāk:

- i) pašreizējā strīdu izšķiršanas mehānisma (Neatkarīgās īpašās pārskatīšanas grupas un ICANN ombuds) darbības novērtēšanas gaitā, ieviešot alternatīvu ārēju strīdu izšķiršanas mehānismu, kas dotu iespēju ieinteresētajām pusēm efektīvi, neitrāli, savlaicīgi un bez pārāk lielām izmaksām pārskatīt ICANN lēmumus,
- ii) pakāpeniski dažādojot finansēšanas prasības, nosakot, ka finansējums no vienas struktūras vai nozares nepārsniedz noteiktu summu, lai novērstu vienas struktūras vai struktūru grupējuma pārmērīgu ietekmi uz ICANN darbībām;
- iii) ar visu ieinteresēto pušu atbilstīgu līdzdalību ICANN,
- iv) nodrošinot, ka ICANN valdē un augstākajā vadībā ir pārstāvētas dažādas intereses un reģioni;
- v) izmantojot būtisku rezervju fonda daļu, lai veicinātu pilsoniskās sabiedrības (jo īpaši jaunattīstības valstīs) līdzdalību interneta pārvaldības forumos;

55. atbalsta Komisijas viedokli, ka IANA pasākumos jāiekļauj daudzpusējas atbildības mehānismi, un apstiprina, ka nākotnē nevienai atsevišķai valdībai nevajadzētu būt dominējošai ietekmei IANA, šīs funkcijas ir pakāpeniski jāinternacionalizē, panākot daudzpusēju pārraudzību;

56. uzskata, ka 2009. gadā paustais labas gribas apstiprinājums var būt par pozitīvu pamatu turpmākai ICANN attīstībai, bet uzsver, ka:

- i) ES ar Komisijas starpniecību ir aktīvi jāpiedalās īstenošanā un attīstībā, piedaloties revīzijas grupās un nodrošinot, ka šo grupu locekļi ir neatkarīgi, viņiem nav interešu konflikta un viņi pārstāv dažādus reģionus,
- ii) pēc publiskas apspriešanas ICANN valdei ir jāpiemēro revīzijas grupas izstrādātie ieteikumi, un gadījumos, kad tas netiek veikts, jāpaskaidro nepiemērošanas iemesli;

57. pieprasa Komisijai sniegt Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatus par katra iepriekšējā gada pasākumiem, kas saistīti ar interneta pārvaldību, pirmo šādu ziņojumu iesniedzot 2011. gada martā;

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Kopienas inovāciju politika mainīgā pasaulē

P7_TA(2010)0209

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par Kopienas inovāciju politiku mainīgajā pasaulē (2009/2227(INI))

(2011/C 236 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Kopienas inovāciju politikas pārskatīšana mainīgajā pasaulē”(COM(2009)0442),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Gatavojoties nākotnei: kopējas stratēģijas izstrādāšana svarīgām pamattehnoloģijām ES” (COM(2009)0512),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Jauna partnerība universitāšu modernizācijai — ES forums par dialogu starp universitātēm un uzņēmējdarbības jomu” (COM(2009)0158) un Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūcijas ⁽¹⁾ priekšlikumu par dialogu starp universitātēm un uzņēmējdarbības jomu,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 4. decembra secinājumus ar nosaukumu “Ceļā uz konkurētspējīgu, novatorisku un ekoloģiski efektīvu Eiropu – Konkurētspējas padomes ieguldījums Lisabonas programmā laika posmam pēc 2010. gada”,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Informācijas un sakaru tehnoloģiju neskartās zemes — stratēģija nākotnes un jauno tehnoloģiju pētniecībai Eiropā” (COM(2009)0184),
- ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par Mazās uzņēmējdarbības aktu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par rūpniecības politikas termiņa vidusposma pārskatu – ieguldījumu ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 294/2008 par Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta izveidi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus 2008. gada 22. maija sanāksmē par jaunrades un jauninājumu veicināšanu ar izglītību un mācībām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 24. maija rezolūciju par zināšanu izmantošanu praksē: plaša mēroga inovācijas stratēģija Eiropai ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 5. jūlija rezolūciju par Kopienas Lisabonas programmas īstenošanu: pētniecības un inovāciju sekmēšana — ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai, kopīga pieeja ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0187.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0100.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0226.⁽⁴⁾ OV L 97, 9.4.2008., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 141, 7.6.2008., 17. lpp.⁽⁶⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 455. lpp.⁽⁷⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 640. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK attiecībā uz Eiropas Kopienas septīto pētniecības pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju izstrādes un demonstrācijas pasākumiem (2007.–2013. gadam) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007–2013) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes regulai par Kopienas patentu (COM(2000)0412),
 - ņemot vērā Kopienas nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijai ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Par efektīvāku P&A nodokļu atvieglojumu piemērošanu” (COM(2006)0728),
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas dienestu darba dokumentu “Kopienas inovāciju politiku novērtēšana laikposmā no 2005. gada līdz 2009. gadam” (SEC(2009)1194),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Stratēģija IST pētniecībai, izstrādei un inovācijām Eiropā – aktīvāka iesaistīšanās” (COM(2009)0116),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A7–0143/2010),
- A. tā kā Komisija paziņojumā “Kopienas inovāciju politikas pārskatīšana mainīgajā pasaulē” norādījusi, ka ir sagatavojusi pārstrādātu inovāciju stratēģiju rīcības plāna veidā;
- B. tā kā šai inovāciju stratēģijai turpmākajam laika posmam jābūt cieši saistītai ar stratēģiju “ES 2020”;
- C. tā kā Komisija paziņojumā “Informācijas un sakaru tehnoloģiju neskartās zemes stratēģija nākotnes un jauno tehnoloģiju pētniecībai Eiropā” pasludinājusi jaunu stratēģiju attiecībā uz nākotnes pētījumiem un jaunākajām tehnoloģijām, uzsākot vadošās iniciatīvas;
- D. tā kā, izstrādājot Eiropas inovāciju politiku, ir svarīgi ņemt vērā visus trīs zinību triādes principus, ko veido pētniecība, inovācija un izglītība;
- E. tā kā uzņēmumu inovācijas spēja lielā mērā ir atkarīga no pietiekamu finanšu līdzekļu pieejamības un tā kā nesenās krīzes rezultātā radušās kredītu saņemšanas grūtības draud ievērojami ierobežot uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), inovācijas spēju;
- F. tā kā inovācija ir galvenais elements ES tādu aktuālu nozīmīgu sabiedrības un vides problēmu veiksmīgā atrisināšanā un stratēģisko politikas mērķu sasniegšanā tādās jomās kā, piemēram, uzņēmumi, konkurētspēja, klimata pārmaiņas, nodarbinātība, demogrāfiskās pārmaiņas un integrējoša sabiedrība;
- G. tā kā Eiropas Savienība līdz 2020. gadam vēl nesasniegs noteiktos mērķus enerģētikas un klimata jomā un jo īpaši mērķi par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu par 20 % un par to, lai vismaz 20 % no ražotajām enerģijās tiktu iegūta no atjaunojamiem avotiem, ja tā nepaātrinās attīstību un nepaplašinās vidi nepiesārņojošas, noturīgas un efektīvas enerģijas izmantošanu; tā kā šī dimensija būtu pilnībā jāintegrē inovāciju stratēģijā turpmākajam laika posmam;

⁽¹⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.

⁽³⁾ OV C 323, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- H. tā kā pētījumi attiecībā uz jaunākajām un nākotnes tehnoloģijām (piemēram, kvantu tehnoloģijas, IKT tehnoloģijas, kuras balstītas uz bioloģiskajām un nanotehnoloģijām) ir pamats inovācijām, jo tās ilgtermiņā ietekmē konkurētspēju, radot pilnīgi jaunas saimnieciskas darbības nozares un vienlaicīgi veicinot jaunas rūpniecības nozares un augsto tehnoloģiju MVU;
- I. tā kā noturīgu tehnoloģiju veicināšana un attīstīšana ir nepieciešama ne vien ES mērķu īstenošanai klimata un enerģētikas jomā, bet tādā veidā ES var ievērojami sekmēt arī ekonomikas izaugsmi un turpmāku darbavietu radīšanu;
- J. tā kā ierobežotu resursu nevienmērīga sadale var kavēt inovāciju; tā kā ES politikai attiecībā uz izejvielām jārisina galvenās problēmas, kas saistītas ar taisnīgas piekļuves nodrošināšanu;
- K. tā kā laikmetā, kad arvien vairāk trūkst resursu, noturīgu un energoefektīvu tehnoloģiju veicināšana palielina ES energoapgādes drošību;
- L. tā kā demogrāfisko pārmaiņu tēma ir viena no būtiskākajām nākotnes problēmām, kuru risināšanai nepieciešami jaunu tehnoloģiski risinājumi;
- M. tā kā rūpniecības nozarēs, kurās ES pašlaik ir lielā mērā konkurētspējīga, tai jāapvieno savi spēki un jānostiprina priekšrocības, kā arī globālā mērogā jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi,

Plašas inovatīvas pieejas koncepcija

1. uzskata, ka ir iespējas, lai saikni starp pētniecību un inovāciju Eiropā padarītu ciešāku; aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt integrētu pieeju zinātnes un inovāciju jautājumā;
2. norāda ES Komisijai, ka turpmākā ES inovāciju politika jāveido, izmantojot plašu pieeju, un tai principiāli jāaptver ne tikai tehnoloģiskas inovācijas (produktu un ražošanas jauninājumi), bet arī administratīvas, organizatoriskas, kā arī sociālas un ar darba procesu saistītas inovācijas, tostarp jauni, inovatīvi komercdarbības modeļi, kā arī inovācijas pakalpojumu jomā, ņemot vērā arī pārējos divus zinību triādes principus (pētniecību un izglītību);
3. uzsver, ka inovācija pirmām kārtām nozīmē jauninājumus, kuru mērķis ir apmierināt patērētāju un tirgus vajadzības; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt patērētāju vajadzību prioritāšu kā inovāciju virzītājspēka plašāku atzīšanu; norāda — lai nepieļautu jaunu sociālo nevienlīdzību, jauninājumi turpmāk būtu jāvērtē ne tikai atkarībā no to ieguvuma ekoloģiskajā un ekonomiskajā jomā, bet arī no sociālajā jomā radītās pievienotās vērtības;
4. uzsver to, ka uzņēmēju kā inovāciju virzītāju stiprināšana Eiropā ir obligāts priekšnosacījums tirdzniecības šķēršļu novēršanai un efektīvai konkurētspējīga iekšējā tirgus funkcionēšanai, pamatojoties uz patērētāju augsta līmeņa aizsardzību un sociālo kohēziju;
5. aicina Komisiju attiecībā uz inovācijām noteikt vērienīgus kritērijus, koncentrējoties uz nopietnām sabiedriskām problēmām, un novērst dažādu Eiropas iniciatīvu pašreizējo sašķeltību;
6. nešaubīgi atbalsta Komisijas konstatējumu, ka pamattehnoloģijas un nākotnes pētījumi, un jaunākās tehnoloģijas ir obligāts priekšnosacījums ES globālās konkurētspējas noturīgai nostiprināšanai; pievienojas Komisijas aicinājumam dalībvalstīm panākt vienošanos par pamattehnoloģiju izmantošanas nozīmi ES; šajā sakarībā uzsver, ka i) pamattehnoloģijas kā, piemēram, mikroelektronika un nanoelektronika, fotonika, biotehnoloģijas un nanotehnoloģijas, ii) jaunas izejvielas, kā arī iii) jaunas un nākotnes tehnoloģijas var piedāvāt lielu potenciālu inovācijām un var veicināt uz zināšanām balstītas un zemas oglekļa emisijas radošas ekonomikas attīstību;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

7. uzsver, ka inovācijām jākoncentrējas uz individu, un atzinīgi vērtē centienus padarīt intensīvāku dialogu starp universitātēm un uzņēmējdarbības pārstāvjiem, kas būtiski palīdz veicināt pētniecību un inovācijas, kā arī to zināšanu visefektīvāko izmantošanu, kuras universitātēs guvis privātais sektors, un akadēmisko studiju materiālu bagātināšanu, lai tie atbilstu pašreizējām sociālajām un uzņēmējdarbības prasībām;
8. norāda, ka pamattehnoloģiju un jaunu nākotnes tehnoloģiju identificēšanai jānotiek, sadarbojoties ar rūpniecības uzņēmumiem vietējā, reģionālajā un valsts līmenī, tostarp MVU, turklāt ņemot vērā arī reģionālus ekonomikas politikas mērķus; aicina ES nodrošināt, ka ierosinātās augsta līmeņa ekspertu grupas ieguldījums vislabākajā veidā veicinās konkrētu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumu identifiķēšanu, apstiprināšanu un īstenošanu, lai sekmētu šādas tehnoloģijas;
9. atzinīgi vērtē arī inovācijas politikas pasākumus kā papildinājumu valsts rūpniecības stratēģijām kopienas līmenī un starpnozaru mērogā, un stingri prasa, lai ES Komisija turpinātu īstenot šo pieeju;
10. aicina Komisiju un dalībvalstis apvienot nākamās paaudzes digitālo tīklu un viedo tīklu ieviešanu tirgū ar inovāciju pasākumiem, lai pilnībā izmantotu to priekšrocības; šajā sakarībā uzsver, ka jāparedz pietiekams finansējums, tostarp izmantojot struktūrfondus;
11. uzsver, ka ieguldījumi ātrgaitas tiešsaistes tīklos un plašāka platjoslas savienojumu ieviešana ir pamatnosacījumi, lai lielākā mērā un efektīvāk izplatītos novatoriski sasniegumi un tādējādi starp ES reģioniem mazinātos atšķirības inovāciju jomā;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt inovāciju konverģences politiku, lai mazinātu atšķirības starp dalībvalstīm;
13. atbalsta to, ka Komisija gatavo Eiropas inovāciju aktu, lai izstrādātu saskaņotāku inovāciju stratēģiju;
14. uzsver, cik nozīmīgi ir ekoloģiskie jauninājumi un videi nekaitīgi uzņēmumi, kam var būt galvenā loma, lai saistītu inovācijas ar ES nozīmīgākajām nozarēm, kā rezultātā Eiropas ekonomika gūtu salīdzinošas priekšrocības;
15. uzsver, cik nozīmīga loma ir ekoloģiskajām inovācijām, jo īpaši sakarā ar vajadzību palielināt resursu efektivitāti;
16. uzsver, cik svarīga nozīme turpmākajā ES inovāciju politikā ir inovāciju klasteriem, kā arī vērš uzmanību uz to potenciālu, ko jo īpaši piedāvā zinību klasteri; atzinīgi vērtē īpašu inovāciju zonu izveidošanu ap universitātēm, pētniecības institūtiem un zinātnes un tehnoloģiju parkiem; aicina apsvērt iespējas izveidot vienotu vienkāršotas finansējuma piešķiršanas un darbības sistēmu jaunajām inovāciju zonām;
17. uzsver, ka pašreizējie klasteri jāturpina attīstīt ar ES, dalībvalstu un reģionu saskaņotas rīcības starpniecību, lai šie klasteri varētu saglabāt un paplašināt savu daļēji vadošo lomu visā pasaulē;
18. šajā sakarībā uzsver, ka jebkuru politikas pasākumu pamatā klasteru jomā vajadzētu būt uzņēmumu, arī MVU un jo īpaši novatorisku MVU vajadzībām, ņemot vērā to, ka inovācijām ir galvenā loma uzņēmumu darbības veicināšanā;
19. prasa, lai attiecīgās dalībvalstis un tirgus dalībnieki Kopienas līmenī uzlabotu pamatnoteikumus, kas reglamentē apvienību pārrobežu sadarbību;
20. uzsver, ka VMU ir galvenā loma kā partneriem gan vērtību radīšanas ķēdēs, gan arī kā patstāvīgiem inovatīvu ražojumu piedāvātājiem;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Tādu ES līdzekļu palielināšana un koncentrēšana, kas paredzēti inovāciju vajadzībām

21. aicina izstrādāt pārliecinošu Eiropas pieeju inovāciju finansēšanai, lai novērstu pašreiz vērojamo sašķelšanos un plānošanu tikai īstermiņā; uzskata, ka inovāciju attīstības obligāta sastāvdaļa ir finanšu līdzekļu nodrošināšana pietiekamā apmērā un ka tālab būtu ievērojami jāpalielina ES budžets, kas paredzēts inovācijām; aicina atspoguļot to, veicot pašreizējās finanšu shēmas paredzamo pārskatīšanu, kā arī gatavojot finanšu plānu laika periodam no 2014. gada līdz 2020. gadam; šajā sakarībā norāda, ka vienlaicīgi būtu jāpārskata noteikumi par tiesībām saņemt finansējumu pētniecības un izstrādes pasākumiem attiecībā uz pētniecību un izstrādi pirmsrūpniecības un/vai eksperimentālajā stadijā; aicina dalībvalstis palielināt savu finansējumu pētniecībai un attīstībai, lai panāktu Barselonā 2002. gadā noteikto mērķi līdz 2010. gadam pētniecībai un attīstībai izdot 3 % no IKP; uzsver pētniecības un attīstības finansējuma nozīmi ekonomikas krīzes laikā, jo tas ilgtermiņā uzlabos darbavietu radīšanu; uzsver, ka nepieciešams lielāku daļu no pētniecības un izstrādes programmu līdzekļiem paredzēt inovācijām;

22. uzskata, ka ES izdevumiem pētniecības un inovāciju jomā jākoncentrējas uz mērķiem kā, piemēram, nodrošināt stimulus pētniecības rezultātu komerciālajam pielietojumam, kā arī uz vispusīgākas informācijas iegūšanu par finansēšanas avotiem un iespējām; uzsver, cik svarīgi ir saglabāt pārredzamību un iespēju vienlīdzību attiecībā uz piekļuvi finansējumam, kura pamatā ir atklāti uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus pētījumu veikšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot struktūrfondus, lai stimulētu liela apjoma inovācijas; uzsver, ka nepieciešams izstrādāt sociālo inovāciju finansēšanas sistēmas, īpašu uzmanību pievēršot peļņai no sociālajiem noguldījumiem;

23. uzsver, ka papildus naudas līdzekļu palielināšanai ir izšķiroši panākt, lai ar iegūtajiem līdzekļiem inovāciju projektu īstenošanas rezultātā varētu turpināt to finansēšanu; iesaka šim mērķim izmantot publisko iepirkumu un īpaši uzsver, ka līdzekļi jānovirza tiem projektiem, kurus īstenojot, tiek gūts vislielākais labums ar mazākiem ieguldījumiem, lai Eiropas mērogā radītu vislielāko pievienoto vērtību, piemēram, galvenās pamattehnoloģijas un parauginiciatīvas pamattehnoloģijām un nākotnes tehnoloģijām; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību maksimāli izmantot sinerģiju starp pētniecības un inovāciju pamatprogrammām un struktūrfondiem; šajā sakarībā uzsver, ka dažādašajām struktūrvienībām, kas pārvalda 7. pamatprogrammu, konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu un struktūrfondus, jābūt informētām par iespējām, ko piedāvā katrs no šiem instrumentiem; izsaka nožēlu, ka vēl arvien nav pietiekami apzinātas pieejamā finansējuma sinerģijas iespējas; aicina reģionus un dalībvalstis pastiprināt centienus šajā sakarībā, lai uzlabotu saziņu;

24. atzīnīgi vērtē Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju (EIT) institūtu izveidošanu, lai stimulētu un radītu pasaulē vadošas inovācijas, kopējam mērķim apvienojot augstāko izglītību, pētniecību un uzņēmējdarbību; uzsver, ka galveno ieguldījumu, lai nodrošinātu stimulus inovāciju programmām, var sniegt Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts, un to, cik nozīmīga loma tam šajā sakarībā var būt; mudina Komisiju izveidot Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta budžetu tādā veidā, lai nodrošinātu, ka piešķirtais finansējums kopā ar līdzekļiem no citiem avotiem var ar vismazākajiem ieguldījumiem nodrošināt vislabākos rezultātus to būtisko problēmu risināšanai un pilnīgai izpētei, ar kurām sastopas visas ES sabiedrības;

25. uzsver nepieciešamību pieņemt vadlīnijas, lai garantētu finansējuma konkurētspējīgu piešķiršanu un tādas līdzekļu piešķiršanas sistēmas ieviešanu projektiem, kurai būtu nozīmīga tūlītēja iedarbība;

26. uzsver, ka Eiropai jābūt vadošajās pozīcijās interneta tehnoloģiju attīstībā un zemas oglekļa emisijas IKT izmantošanā; ierosina nākamajā finanšu plānā dubultot ES IKT pētniecības budžetu;

Programmu pārvaldības struktūru uzlabošana

27. uzsver to, ka inovāciju politika ir jāsaskaņo ar citām ES un valstu politikām (tostarp rūpniecības, vides un patērētāju aizsardzības politiku), ņemot vērā, ka iegūtajām pieejām jābūt pietiekami elastīgām, lai tās pielāgotu dažādiem valstu un reģionālajiem apstākļiem;

28. izsaka nožēlu par to, ka centieni vienkāršot ES tiesību aktus pētniecības un inovācijas jomā nav guvuši panākumus un ka procedūras vēl joprojām ir pārāk sarežģītas un laikietilpīgas, kas ir galvenais šķērslis, kas traucē MVU dalību šajās programmās;

Otrdienā, 2010. gada 15. jūnijs

29. uzskata, ka lietotājdraudzīguma un pārredzamības interesēs jānovērš veicināšanas programmu dubultošanās un pārklāšanās, ko rada nepietiekama koordinācija dažādos rīcības līmeņos; aicina Komisiju izpētīt, vai MVU atbalsta veidus ES turpmāk varētu vienoti pārvaldīt vienā ģenerāldirektorātā, piemēram, uzņēmumu ģenerāldirektorātā; uzskata, ka tādā veidā tos būtu vieglāk plānot un potenciālajiem ieguvējiem tas piedāvātu vienas iestādes apstiprinājuma iespēju;

30. šajā sakarībā aicina ES Komisiju arī nodrošināt, ka ES regulējošie noteikumi sekmē inovācijas, nevis rada šķēršļus pārmaiņām un ka iesaistītie ES Komisijas ģenerāldirektorāti un iekšējie dienesti savstarpēji efektīvi sadarbojas ar tādas struktūras palīdzību kā paredzētā īpašo uzdevumu grupa, lai saskaņotu un vispusīgu ar inovācijām saistīto jautājumu izskatīšanu; uzstāj, ka tā rezultāta vajadzētu mazināties ES tiesību aktu sašķēlībai inovāciju politikas jomā;

31. aicina arī dalībvalstis efektīvi koordinēt iniciatīvas, ko īsteno valsts struktūrvienības;

32. konstatē, ka tirgus dalībnieku kopīgie centieni ES līmenī būtu jāvērs uz to, lai panāktu pētījumu rezultātu pārvēršanu inovatīvus ražojumos, kā arī nodrošinātu to pielāgošanu tirgus apstākļiem un komercializāciju; uzsver, ka pamatprogrammām vajadzīga savstarpēja sadarbība vai starpprogrammu savienojamība starp pasākumiem, kas saistīti ar pētījumiem un inovācijām;

33. aicina Komisiju izstrādāt jaunus rādītājus, kuri būtu labāk piemēroti arvien vairāk uz zināšanām balstītu tautsaimniecību novērtēšanai, kā arī pielāgot esošos kritērijus, lai tos izmantotu Eiropas inovāciju rezultātu apkopošanai tā, ka tie ne tikai sniedz dalībvalstu inovācijas spēju salīdzinošu analīzi, bet ar to palīdzību var arī labāk identificēt gan ES un inovāciju pasākumu priekšrocības, gan trūkumus;

34. uzsver, cik svarīga ir vispusīgāka informācija par piemērotiem finansēšanas veidiem un avotiem, kā arī vispusīgi dati attiecībā uz alternatīviem finansējuma veidiem, piemēram, licences līgumiem, lai pastiprinātu uzņēmumu vēlmi veikt ieguldījumus;

Privātā finansējuma sekmēšana

35. uzsver, ka papildus publiskajam finansējumam vairāk jāveicina privātais finansējums;

36. uzsver, cik svarīgi ir labāk saskaņot visu dalībnieku piekļuvi ES līdzekļiem, lai palielinātu MVU līdzdalību pārvaldības struktūrās un kopīgās tehnoloģiju ierosmēs;

37. aicina ES Komisiju saistībā ar inovāciju rīcības plānu izstrādāt konkrētus tiesību aktus, kas uzlabotu inovatīvu uzņēmumu piekļuvi finansējumam; šajā sakarībā uzsver, ka nepieciešams ņemt vērā atšķirīgās finansēšanas prasības un uzņēmumu inovāciju intensitāti dažādajās darbības sākuma un izaugsmes fāzēs;

38. uzsver, ka nepieciešams radīt priekšnosacījumus, kas radītu tāda kapitāla pieejamību, kuru ar ievērojamu risku iegulda jaunos uzņēmumos, ņemot vērā MVU vajadzības un sagaidot lielu atdevi, kā arī turpinātu attīstīt EIB riska dalīšanas finanšu mehānismu (RDFM); aicina Komisiju izpētīt, kādus pasākumus var veikt, lai panāktu vienošanos par riska sadalīšanu, kas ir pieņemama visām iesaistītajām pusēm un tādējādi sekmē privātos ieguldījumus inovāciju jomā;

39. aicina, lai attiecīgās dalībvalstis un ES struktūrvienības attīstītu sevi jau attaisnojušus MVU finansēšanas instrumentu pielietošanu kā, piemēram, mikrokredīti, riska kapitāli jauniešiem, cenšoties veikt ieguldījumus inovatīvos uzņēmumos, uzņēmējdarbības mecenāti, kas sponsorētu uzņēmējdarbības projektus, kurus izstrādājuši gados jauni pētnieki, aizdevumi un galvojumi, kuri sevi praksē jau attaisnojuši, un noteiktu nodokļu atvieglojumus ieguldījumiem, jo tādējādi mazinātos uzņēmumu pārvietošanas risks nelabvēlīgu pamatnosacījumu dēļ valsts atbalsta saņemšanai un uzņēmumi tiktu motivēti nodarbināt cilvēkresursus pētniecības un inovāciju mērķiem, kas veicinātu jaunu ražojumu un pakalpojumu izstrādi;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

40. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt zināma līdzekļu minimuma piešķiršanu MVU, publicējot atklātus aicinājumus iesniegt priekšlikumus saskaņā ar pētniecības un inovāciju iniciatīvām, kas atbilstu saistībām, kas pieņemtas sakarā ar 7. pamatprogrammu (15 % no resursiem sadarbības programmā);

Pamatnosacījumu nostiprināšana uzņēmumiem, īpaši MVU

41. aicina ES Komisiju pielāgot spēkā esošos Kopienas noteikumus par valsts atbalstu saskaņā ar iekšējā tirgus principiem tādējādi, lai varētu atbalstīt ieguldījumus ārkārtīgi nepieciešamās jaunās tehnoloģijās, nodrošinot ES ilgtermiņa konkurētspēju un līdzvērtīgus konkurences apstākļus globālā mērogā; jo īpaši mudina Padomi un Komisiju apsvērt galveno pamattehnoloģiju iniciatīvu, pārskatot ES noteikumus attiecībā uz valsts atbalstu un tādējādi ļaujot dalībvalstīm izveidot valsts stimulēšanas sistēmas galveno pamattehnoloģiju veicināšanai;

42. uzsver, cik svarīgi ir daži konkrēti apmierinoši kritēriji kopīgām tehnoloģiju ierosmēm saistībā ar apmēru un attiecībā uz pārvaldības struktūrām, kā arī īstenot periodisku ietekmes novērtējumu par apstiprinātajām kopīgu tehnoloģiju ierosmju programmām, analizējot to, kā tas veicina Eiropas rūpniecības konkurētspēju;

43. šajā sakarībā atzinīgi vērtē, ka 2010. gadā tiks pārskatīti Kopienas pamatnosacījumi attiecībā uz valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijai;

44. uzskata, ka, uzlabojot inovāciju veicināšanu, jāparedz arī birokrātijas sloga samazināšana pieteikuma iesniedzējiem; aicina Komisiju atmest birokrātiskos šķēršļus, atjaunot tehnisko pētījumu pamatprogrammas procesus un izveidot lietotāju struktūru;

45. aicina ES likumdevējus — tieši attiecībā uz MVU — uzlabot pamatnosacījumus attiecībā uz intelektuālo īpašumu, it īpaši patentiem, jo to izmaksas, kā arī kvalitāte tiek uzskatīta par galvenajiem inovāciju elementiem;

46. šajā sakarībā izsaka nožēlu, ka ES vēl nav pabeigta iekšēja tirgus izveide inovāciju jomā, un aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņot centienus šajā jomā, jo īpaši, ja tas attiecas uz laikmetīgu vienošanos par Kopienas patentu un vienotu patentu un tiesvedības sistēmu, un uzsver, cik liela nozīme novatorisku projektu izstrādāšanā ir standartizācijai;

47. ierosina veicināt inovācijas sekmējošu modernu IP politiku — patentu koplietošanu, kopējas patentu platformas un licences visu tiesību izmantošanai;

48. turklāt uzsver Kopienas tāda patenta izstrādāšanas nozīmi Eiropas ekonomikā, kas īpaši atbalstītu MVU, tādējādi īstenojot Savienības politiku par inovācijām;

49. norāda, ka pieaug patentu kā vērtspapīru izmantošana, kas tiek iesniegti bankas finansējuma nodrošināšanai, bet bankām savukārt bieži pietrūkst tehniskās zināšanas, lai, piešķirot aizdevumu, pareizi novērtētu patentu vērtību; tādēļ aicina Komisiju izpētīt, vai ES būtu jāsniedz atbalsts vērtējuma standartu izstrādāšanai;

50. uzsver, cik svarīgas ir programmas, kas veicina, lai MVU izmantotu tehnoloģiju sasniegumus un pētniecībā iesaistītu personālu;

51. uzsver, ka nedrīkst atteikties no zinību triādes principa, ko veido pētniecība, inovācija un izglītība; šajā sakarībā norāda, ka nedrīkst samazināt ieguldījumus kvalificēta personāla apmācībā un kvalifikācijas celšanā, jo šie ieguldījumi ir būtiski svarīgi, ņemot vērā, kā inovāciju jauda ietekmē ES konkurētspēju; uzsver nepieciešamību padarīt pēc iespējas pievilcīgāku darba vidi pētniekiem un speciālistiem ES, arī attiecībā uz viņu mobilitāti, tā lai ES var saglabāt savu pozīciju vispārējā konkurencē; uzsver, ka šis process ir saistīts ar pētnieku darba apstākļu uzlabošanu;

*

* *

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā sasniegtais — termiņa vidusposma pārskatīšana, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī

P7_TA(2010)0210

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par sasniegto Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā: vidusposma pārskats, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī (2010/2037(INI))

(2011/C 236 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 17. un 18. jūnija sanāksmi par Tūkstošgades attīstības mērķiem,
- ņemot vērā saistības attiecībā uz atbalsta apjomu, atbalstu Subsahāras Āfrikai, kā arī atbalsta kvalitāti, kuras 2005. gada Glenīglas sanāksmē un visās turpmākajās G8 un G20 sanāksmēs ir uzņemies G8,
- ņemot vērā 2009. gada 24.-25. septembra G20 sanāksmi Pitsburgā un 2009. gada 2. aprīļa G20 sanāksmi Londonā,
- ņemot vērā 2009. gada 8.-10. jūlija G8 sanāksmi L'Akvilā, Itālijā,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu attīstības jomā ⁽¹⁾ un ES rīcības kodeksu attiecībā uz darba papildināmību un dalīšanu attīstības politikā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2002. gada 18.-22. martā Monterejā, Meksikā, notikušajā Starptautiskajā konferencē par attīstības finansēšanu pieņemto Monterejas Konsensu,
- ņemot vērā Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti un Akras rīcības programmu,
- ņemot vērā Adisabebas aicinājumu nekavējoties rīkoties, lai uzlabotu māšu veselību, un Berlīnē izskatnējušo aicinājumu rīkoties, kā arī NVO stratēģiskās iespējas, pieminot Starptautiskās konferences par apdzīvotību un attīstību 15. gadadienu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pantu, kurš nosaka, ka "Politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā",
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. aprīļa paziņojumu par attīstības politiku saskaņotību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽⁴⁾ ("Attīstības sadarbības instruments" (DCI)),

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes secinājumi 9558/2007, 2007. gada 15. maijs.

⁽³⁾ COM(2005)0134 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (Lisabonas līguma) 7. pantu, kurā apstiprināts, ka Savienība nodrošina savu dažādo politiku un darbību savstarpēju konsekveni, ņemot vērā savus mērķus,
 - ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai un tās Pasaules nodarbinātības paktu, kas pieņemts ar globālu konsensu 2009. gada 19. jūnijā Starptautiskajā darba konferencē,
 - ņemot vērā ANO ģenerālsēdētāja 2009. gada jūlija ziņojumu par Tūkstošgades deklarācijas īstenošanu,
 - ņemot vērā 2010. gada janvārī publicēto ANO Attīstības programmas ziņojumu “Pusceļš ir noiets – Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana”,
 - ņemot vērā Komisijas paziņumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Divpadsmit punktus saturošs ES rīcības plāns Tūkstošgades attīstības mērķu atbalstam” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes secinājumus par panākumiem Eiropas rīcības programmas īstenošanā cīņai pret HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi, veicot ārējās darbības (2007.-2011. g.),
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas 2008. gada 6. novembra spriedumu par Eiropas Investīciju Bankas aizdevumiem ārpus Kopienas ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 6. aprīļa rezolūciju par palīdzības efektivitāti un korupciju jaunattīstības valstīs ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 20. jūnija rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķiem — pusceļš ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 4. septembra rezolūciju par mātes mirstību ⁽⁵⁾, 2009. gada 24. marta rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķu līgumiem ⁽⁶⁾ un 2010. gada 25. marta rezolūciju par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un sadarbību attīstības jomā ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0165/2010),
- A. tā kā nabadzības samazināšana un izskaušana saskaņā ar Lisabonas līgumu ir svarīgākais ES attīstības politikas mērķis, morāls pienākums un pašas ES ilgtermiņa interešu jautājums;
- B. tā kā ES un tās dalībvalstīm kā pasaules lielākajiem atbalsta sniedzējiem ir jāuzņemas vadošā loma septembrī gaidāmajā TAM sanāsmē un jāpieņem ambicioza un vienota nostāja, kas var veicināt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu paredzētajā laikā;
- C. tā kā Eiropas Savienība šobrīd TAM sasniegšanai atvēl par aptuveni 20 miljardiem euro mazāk, nekā paredz tās saistības;

⁽¹⁾ COM(2010)0159 galīgā redakcija.

⁽²⁾ Lieta C-155/07, Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome; OV C 327, 20.12.2008., 2. lpp.

⁽³⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 316. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 232. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 62. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 15. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0089.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- D. tā kā dažas no ES dalībvalstīm samazina savu atbalsta budžetu;
- E. tā kā pasaules finanšu darījumu apjoms ir sasniedzis septiņdesmitkārtīgu pasaules NKI vērtību;
- F. tā kā atbalsts neparedzamība var kaitēt saņēmējām valstīm un kvalitatīvāks atbalsts varētu nodrošināt papildu 3 miljardus euro lielu ietaupījumu gadā, ko varētu izmantot attīstībai paredzētajos ES un tās dalībvalstu budžetos ⁽¹⁾;
- G. tā kā 82 % no jaunā SVF aizdevuma ir nonākuši Eiropas zonas valstīs, savukārt vismazāk attīstītās valstīs gūtu labumu, saņemot lielāku jaunā SVF aizdevuma daļu;
- H. tā kā, lai gan G20 ir reprezentatīvāka nekā G8, ANO joprojām ir visaptverošākais forums globālās pārvaldības jautājumu risināšanai;
- I. tā kā Eiropas valstu politiku nesaskaņotība nedrīkst apdraudēt attīstības finansējuma ietekmi;
- J. tā kā naudas pārvedumi jaunattīstības valstu ekonomikā nodrošina vismaz 300 miljardus ASV dolāru gadā ⁽²⁾;
- K. tā kā, neraugoties uz to, ka ir gūti panākumi dažu TAM sasniegšanā, patlaban nav sasniegts neviens no TAM mērķiem, un tikai apņēmīga politiskās gribas paušana var sekmēt TAM mērķu sasniegšanu atlikušajos piecos gados līdz 2015. gada termiņam;
- L. tā kā dažu vismazāk attīstīto valstu virzība neliecina par iespēju sasniegt kādu no Tūkstošgades attīstības mērķiem;
- M. tā kā nesenā pārtikas un degvielas krīze, kas notika vienlaikus ar globālo ekonomikas lejupslīdi un klimata pārmaiņām, ir kavējusi pēdējā desmitgadē panākto sekmīgo virzību nabadzības samazināšanā;
- N. tā kā ar zemes īpašuma tiesībām veicina to, ka indivīdi, ģimenes un kopienas uzņemas atbildību par savu attīstību un garantē nodrošinātību ar pārtiku vietējā līmenī;
- O. tā kā klimata pārmaiņu apkarošanai jaunattīstības valstīs ap 2020. gadu būs vajadzīgi aptuveni 100 miljardi ASV dolāru gadā ⁽³⁾ un ekonomiskā lejupslīde izmaksās vismaz tikpat ⁽⁴⁾;
- P. tā kā, pārskatot TAM, nedrīkst aizmirst par situāciju “vidēju ieņēmumu” jaunattīstības valstīs, jo šīm valstīm joprojām ir vajadzīga palīdzība, lai tās īstenotu visas savas attīstības iespējas;
- Q. tā kā par klimata pārmaiņām, kā arī finanšu un ekonomikas krīzi galvenokārt ir atbildīgas rūpnieciski attīstītās valstis;
- R. tā kā strādājošo nabadzīgo iedzīvotāju, kā arī iedzīvotāju ar nestabilām darba vietām skaits pieaug;
- S. tā kā miera un drošības, demokrātijas un politiskās stabilitātes trūkums nereti neļauj nabadzīgajām valstīm īstenot visas attīstības iespējas;
- T. tā kā korupcija ir šķērslis ražīguma palielināšanai, rada nestabilitāti un kavē ārvalstu ieguldījumus;

⁽¹⁾ “Palīdzības efektivitātes programma — Eiropas pieejas ieguvumi”, Eiropas Komisija, 2009. gada oktobris.

⁽²⁾ “Migrācijas un naudas pārvedumu tendences 2009”, Pasaules Banka, 2009. gada novembris.

⁽³⁾ “Palielināt starptautisko finansējumu klimata pārmaiņu jautājumiem. Eiropas apsvērumi saistībā ar Kopenhāgenas vienošanos” (COM(2009)0475).

⁽⁴⁾ “Peldēt pret straumi — kā jaunattīstības valstis tiek galā ar globālo krīzi”, Pasaules Banka, 2009. gada marts.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- U. tā kā saskaņā ar aplēsēm nelegālas kapitāla plūsmas no jaunattīstības valstīm veido USD 641 līdz 941 miljardus, un šīs plūsmas mazina jaunattīstības valstu iespējas veidot pašu resursus un piešķirt vairāk līdzekļu nabadzības mazināšanai ⁽¹⁾;
- V. tā kā, lai gan ir gūti ievērojami panākumi dažu ar veselību saistīto TAM mērķu sasniegšanā, trīs ar veselību saistīto TAM sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz māšu mirstību, ir gūti vismazākie panākumi;
- W. tā kā 13 % no visiem gadījumiem māšu mirstības cēloņi bijuši saistīti ar nedrošiem abortiem un tā kā Āfrikā šis skaits ir daudz lielāks ⁽²⁾;
- X. tā kā pēdējās desmitgades laikā ir strauji krities finansējums ģimenes plānošanai uz vienu sievieti;
- Y. tā kā pat tad, ja mēs sasniedzam visus TAM mērķus, nabadzīgajās valstīs tik un tā būs ar nabadzību saistītas problēmas un ciešanas;
- Z. tā kā mūsu TAM solījumu neizpilde nozīmēs pastāvīgas ciešanas miljoniem nabadzīgo cilvēku un nopietni iedragās uzticību starp ziemeļu un dienvidu zemēm,

I. Finansējums

1. sagaida, ka 2010. gada jūnija Eiropadomes sanāksmē tiks panākta vienošanās par ambiciozu un vienotu ES pozīciju pirms septembrī gaidāmās ANO TAM sanāksmes un tiks lemts par jaunām, uz rezultātu orientētām, atklātām un izmērāmām papildu saistībām;
2. aicina dalībvalstis pildīt pienākumus, kurus tās uzņēmušas saistībā ar Eiropas Konsensu attīstības jomā;
3. norāda, ka TAM sasniegšanai joprojām jābūt svarīgam Eiropas Savienības mērķim; uzsver, ka nabadzības samazināšana, īstenojot TAM, viennozīmīgi jāatzīst par visaptverošu ES attīstības politikas virzienu un tas ir skaidri jāatspoguļo visās attiecīgajās politikas jomās, ieskaitot tirdzniecības politiku, un tiesību aktu priekšlikumus; uzskata, ka TAM nav tehniska rakstura jautājums, kuru var atrisināt, vienkārši piešķirot vairāk naudas vai radot vairāk tirdzniecības iespēju, bet nenoskaidrojot nabadzības cēloņus un necīnoties pret tiem;
4. uzsver, ka dati, kas sniegti nesenojā ANO ziņojumā "Vēlreiz pārdomājot nabadzības jautājumu", ir ne vien satraucoši, bet arī skaidri norāda uz to, ka pastāv reāls risks nesasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus;
5. aicina visas dalībvalstis pildīt solījumus par atbalsta finansējumu 0,7 % apmērā vēlākais līdz 2015. gadam;
6. aicina ES un dalībvalstis sākt īstenot pasākumus stingrākai atbildībai par pausto apņemšanos līdz 2015. gadam attīstības palīdzības vajadzībām atvēlēt 0,7 % no NKI, cita starpā izstrādājot "OAP salīdzinoša vērtējuma" procesu, kuru izmantotu Ārlietu padome, vērtējot, kā šī apņemšanās tiek pildīta, un kura noslēgumā tiktu sagatavots ziņojums Eiropadomei un Eiropas Parlamentam;
7. aicina visas dalībvalstis izstrādāt pasākumus palīdzībai attīstības jomā un daudzgadu programmas TAM mērķu sasniegšanai; aicina Komisiju nodrošināt oficiālās attīstības palīdzības pilnīgu pārredzamību un tādēļ aicina to publicēt informāciju par summām, ko dalībvalstis piešķirušas minētās palīdzības sniegšanai;
8. aicina ES un ESAO nepaplašināt attīstības palīdzības definīciju, kā arī neuzskatīt parādu anulēšanu vai citas uz oficiālo attīstības palīdzību neattiecināmas finanšu plūsmas par palīdzības izdevumiem;

⁽¹⁾ Profesors Guttorm Schjelderup, uzklausīšana Eiropas Parlamentā 2009. gada 10. novembrī.

⁽²⁾ "Facts on induced abortion worldwide", Pasaules Veselības organizācija un Guttmacher institūts, 2007. g.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

9. aicina visas dalībvalstis veikt aktīvus pasākumus, lai G20 un ANO dalībvalstīs apkarotu nodokļu oāzes, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelegālas finanšu plūsmas, un veicināt lielāku pārredzamību, tostarp sistemātisku informācijas sniegšanu par gūto peļņu un nomaksātajiem nodokļiem, un valstu savstarpējās ziņošanas sistēmu, lai jaunattīstības valstis var ieguldīt savus resursus valsts attīstībā;

10. aicina EIB pārskatīt tās politiku attiecībā uz ārzonas finanšu centriem, pamatojoties uz stingrākiem kritērijiem nekā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) saraksti aizliegto un uzraudzīto jurisdikciju noteikšanai, un nodrošināt tās īstenošanu, kā arī sniegt gada ziņojumus par sasniegto;

11. aicina visas dalībvalstis un starptautisko sabiedrību rīkoties, lai nodrošinātu lētākus naudas pārveidumus;

12. aicina visas dalībvalstis atbalstīt ANO iniciatīvas un veikt pasākumus, lai palielinātu aizdevēju un aizņēmēju atbildību par neatkarīgiem pārdsaistību darījumiem;

13. aicina visas dalībvalstis un starptautisko sabiedrību no jauna rīkoties, lai mazinātu parādu slogu tām vismazāk attīstītajām valstīm, kuras ir apliecinājušas, ka rīkojas atbildīgi un nodrošina pārredzamību un labu pārvaldību;

14. aicina ES nodrošināt būtisku finansējumu, lai palīdzētu nabadzīgajām valstīm cīnīties ar klimata pārmaiņu un ekonomikas krīzes sekām; pieprasa, lai šie fondi patiešām būtu kā papildinājums pašreizējām saistībām sniegt palīdzību;

15. aicina visas dalībvalstis apņemties nākamajā finanšu plānā un Eiropas Attīstības fondā piešķirt ievērojami vairāk līdzekļu sadarbībai attīstības jomā un ārkārtas palīdzībai;

16. aicina Eiropas Komisiju izmantot pašreizējos instrumentus sadarbībai ar jaunattīstības valstīm, tostarp EKP rīcības plānus, Austrumu partnerību, VPS un VPS+, lai precīzāk noteiktu un īstenotu konkrētus pasākumus, ar ko veicina TAM sasniegšanu;

17. aicina visas dalībvalstis būtiski palielināt palīdzības apjomu no budžeta līdzekļiem, jo īpaši, slēdzot TAM līgumus, taču uzstāj, lai tiktu ievēroti demokrātijas, cilvēktiesību, pārvaldības un citi būtiski kritēriji, kā arī, lai tiktu palielināta un uzlabota uzraudzība un revīzija;

18. aicina visas dalībvalstis nodrošināt, lai ES papildus atbalstam, ko sniedz, izmantojot budžeta līdzekļus, turpinātu izmantot arī pašreizējo finanšu instrumentu plašās iespējas starptautiskā un valsts līmenī, tostarp Pasaules fondu HIV/AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanai un citas atbilstīgās organizācijas un mehānismus, jo īpaši pilsoniskās sabiedrības organizācijas un kopienas;

19. aicina visas dalībvalstis turpināt uzlabot donoru rīcības saskaņošanu, paredzot visa pieejamā atbalsta atsaisti saskaņā ar Parīzes un Akras deklarācijām un tādējādi samazinot palīdzības budžetu pārāk lielo fragmentāciju, jo tas ir ļoti svarīgi konsekventai atbalsta sniegšanai un atbalsta atsaistei; atzīstot, ka dažādas dalībvalstis var piedāvāt specializētas zināšanas dažādos ģeogrāfiskajos reģionos un attīstības jomās;

II. Attīstības politiku saskaņotība

20. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka jaunajā ES institucionālajā struktūrā galveno atbildību par attīstības fondu plānošanu un prioritāšu noteikšanu saglabā attīstības komisārs;

21. aicina ES veikt konkrētus pasākumus cīņai pret nabadzību, pieņemot saskaņotu politiku, kas ietver tirdzniecību, sadarbību attīstības jomā un kopējo lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku, lai novērstu tiešu vai netiešu nelabvēlīgu ietekmi uz jaunattīstības valstu ekonomiku;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

22. aicina ES atbalstīt nodrošinātības ar pārtiku principu jaunattīstības valstīs un prasīt, lai visas iesaistītās personas pašreizējās PTO sarunās ievēro šo principu;
23. uzskata, ka TAM mērķu sasniegšanai vajadzīgi pasākumi zemes un ūdens resursu pieejamības sekmēšanai un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, kā arī pasākumus, lai sekmētu vietējo atbalstu ilgtspējīgai mazo lauku saimniecību darbībai;
24. aicina ES pārbaudīt tās nolīgumu zivsaimniecības jomā atbilstību attīstības principam, lai tajos pilnā mērā tiktu ņemta vērā sociālā un ekonomiskā ietekme uz vietējiem iedzīvotājiem, jo īpaši, nodrošinot ES atbalstu nozarei ilgtermiņā un kuģu īpašniekiem sedzot taisnīgu ES flotes pieejas izmaksu daļu;
25. aicina ES ar tās tirdzniecības politiku neuzspiest nabadzīgajām valstīm neaizsargāto tirgus sektoru atvēršanu, kamēr to attīstības līmenis neļauj tām taisnīgi konkurēt globālajā tirgū, vienlaikus sekmējot mērķtiecīgu pieeju nabadzīgo atbalstam ES tirdzniecības atbalsta politikā;
26. aicina ES cīnīties par savlaicīgu, uz attīstību virzītu PTO Dohas sarunu raunda noslēgšanu;
27. prasa sistemātisku novērtējumu par klimata pārmaiņu risku ietvert visos politikas izstrādes un lēmumu pieņemšanas aspektos, tostarp tirdzniecības, lauksaimniecības un nodrošinātības ar pārtiku jomā; pieprasa, lai šī novērtējuma rezultāts tiktu izmantots skaidru pamatnostādņu formulēšanai attiecībā uz ilgtspējīgu politiku sadarbības attīstības jomā;
28. uzsver, ka ir vajadzīgs efektīvs globāla mēroga risinājums klimata pārmaiņu problēmai un rūpnieciski attīstītajām valstīm vajadzētu uzņemties atbildību un būt par paraugu siltumnīcefekta gāzu emisijas mazināšanā, jo šī emisija, ja to nenovērš, kavē TAM sasniegšanu;
29. aicina ES un dalībvalstis — puses, kas parakstījušas Espo konvencijai pievienoto Protokolu par stratēģisko vides novērtējumu —, sniedzot atbalstu programmu un sabiedrisko projektu izstrādē jaunattīstības valstīm, pilnībā ievērot minētā protokola noteikumus;
30. pauž pārliecību, ka tirdzniecība var būt spēcīgs ekonomiskās izaugsmes virzītājspēks, lai gan tirdzniecība viena pati nevar atrisināt attīstības problēmas; uzskata, ka Dohas sarunu kārtas lēnā attīstība kavē starptautiskās tirdzniecības sistēmas ieguldījumu TAM sasniegšanā; uzsver, ka Dohas sarunu kārtas pozitīvs noslēgums pasaules mērogā varētu palīdzēt nodrošināt ekonomikas stimulēšanas pasākumu kompleksu; ņem vērā daudzos ANO Tirdzniecības un attīstības konferences un citu iestāžu pētījumus, kas apliecina, ka plaša tirdzniecības liberalizācija vismazāk attīstītajās valstīs nav pietiekami sekmējusi noturīgu un būtisku nabadzības samazinājumu un ir mazinājusi jaunattīstības valsti, jo īpaši Āfrikas valsti, tirdzniecības apjomu;
31. uzsver, ka ļoti liela nozīme ir centieniem atvieglot jaunattīstības valstu iekļaušanos pasaules ekonomikā; atgādina, ka atvērtība tirdzniecībai un piegādes jaudas sekmēšana ir svarīgi elementi jebkurā saskaņotā attīstības stratēģijā un ka ar tirdzniecību saistītās tehniskās palīdzības iniciatīvas ir papildu instruments nabadzības izskaušanai un nepietiekamas attīstības problēmas risināšanai;
32. atgādina, ka jaunattīstības un vismazāk attīstīto valstu tirdzniecības spēju uzlabošana varētu tām palīdzēt attīstīt ar tirdzniecību saistītās prasmes un infrastruktūru, kas ir nepieciešama, lai īstenotu ar PTO noslēgtās vienošanās un gūtu no tām labumu, paplašinātu to tirdzniecību, izmantotu jaunās un pastāvošās tirdzniecības iespējas, īstenotu jaunus nolīgumus un piemērotos mainīgajai ārējās tirdzniecības videi;
33. atzinīgi vērtē pašreizējās ES un PTO līmeņa iniciatīvas tirdzniecībā ar jaunattīstības valstīm, jo īpaši iniciatīvu "Visi, izņemot ieročus" (EBA), VPS (vispārējo preferenču sistēmu) un VPS+, kā arī asimetrijas principu un pārejas periodus, kas ir paredzēti visos pašreizējos ekonomikas partnerattiecību nolīgumos, un aicina Komisiju konsolidēt šo politikas stratēģiju; norāda, ka VPS sistēma nodrošina saviem lietotājiem lielāku stabilitāti, paredzamību un tirdzniecības iespējas; atzīmē, ka valstīm, kuras ir apstiprinājušas un efektīvi īstenojušas galvenās starptautiskās konvencijas par ilgtspējīgu attīstību, sociālajām tiesībām un labu pārvaldību, VPS sistēmā tiek piešķirtas papildu priekšrocības;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

34. aicina Komisiju palielināt attīstības jautājumu apspriešanu pašlaik notiekošajās PTO un brīvās tirdzniecības nolīgumu divpusējās sarunās;

35. atgādina, ka tirdzniecības atbalsta stratēģija ir vērsta uz nabadzīgo un neaizsargāto valstu atbalstu, tām veidojot ekonomikas pamatinfrastruktūru un instrumentus, kas ir nepieciešami, lai izmantotu tirdzniecību kā ekonomikas izaugsmes un attīstības virzītājspēku; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumus, ka ES jau ir sasniegusi mērķi vēltīt EUR 2 miljardus ar tirdzniecību saistītajai palīdzībai līdz 2010. gadam, jo 2008. gadā ES un tās dalībvalstu kopējais atbalsts minētajai palīdzībai sasniedza EUR 2,15 miljardus (EUR 1,14 miljardi no dalībvalstīm un EUR 1,01 miljards no ES) un nozīmīgi sasniegumi ir panākti arī plašākajā tirdzniecības atbalsta darba kārtībā, tostarp tādās jomās kā transports un enerģētika, ražošanas nozares un ar tirdzniecību saistīti pielāgojumi; tomēr aicina Komisiju iesniegt detalizētu informāciju (ieskaitot skaitliskos rādītājus) par budžeta pozīcijām, kas tiek izmantotas ar tirdzniecību saistītas palīdzības finansēšanai un tirdzniecības atbalstam;

36. mudina Komisiju un dalībvalstis lielāku uzmanību pievērst vismazāk attīstītajām valstīm un atbalstīt tās, lai palielinātu ES kopējo finansējuma apjomu tirdzniecības atbalstam, kuram pēdējā laikā nav bijis vērojams nozīmīgs pieaugums; uzskata, ka, tā kā ES tirdzniecības atbalsta darba kārtībā arvien pieaug reģionālās integrācijas nozīme, ir jāpalielina centieni, lai īstenotu ĀKK reģionālos tirdzniecības atbalsta pasākumu kompleksus; uzskata, ka ir jāuzlabo atbalsta efektivitāte, pastiprinot kopējo analīzi, kopējās reaģēšanas stratēģijas un kopējos tirdzniecības atbalsta pasākumus;

37. uzskata, ka dimensija "Dienvīdi-Dienvīdi" kļūst par strauji augošu pasaules tirdzniecības komponentu un tās nozīme nabadzīgāko valstu attīstības nodrošināšanā varētu kļūt aizvien būtiskāka, tādēļ tā būtu jāveicina un jāatbalsta;

III. Prioritārie TAM mērķi

38. aicina ES saglabāt saskaņotu un visaptverošu pieeju TAM, ņemot vērā, ka visi atsevišķie mērķi ir savstarpēji saistīti, un paredzot obligātās prasības nabadzības novēršanai;

Veselība un izglītība

39. aicina visas dalībvalstis un Komisiju vismaz 20 % no visiem attīstībai paredzētajiem līdzekļiem izmantot veselības aprūpes pamatpakalpojumu nodrošināšanai un izglītībai, palielināt ieguldījumu Pasaules fondā HIV/AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanai un palielināt finansējumu citām programmām, kuru mērķis ir stiprināt veselības aizsardzības sistēmas, un par prioritāti izvirzīt mātes veselību un zīdaiņu mirstības apkarošanu;

40. aicina jaunattīstības valstis vismaz 15 % no to valsts budžeta piešķirt veselības aprūpei un uzlabot to veselības aprūpes sistēmas;

41. aicina ES un jaunattīstības valstis veicināt brīvu veselības un izglītības pieejamību;

42. aicina visas dalībvalstis un Komisiju novērst satraucošo finansējuma samazināšanos seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un tiesībām jaunattīstības valstīs un atbalstīt politiku, ar ko nodrošina brīvprātīgu ģimenes plānošanu, drošu grūtniecības pārtraukšanu, seksuāli transmisīvo infekciju ārstēšanu un reproduktīvās veselības saglabāšanas palīg līdzekļu — dzīvību glābjošu medikamentu un pretapaugļošanas līdzekļu, tostarp prezervatīvu — pieejamību;

43. aicina Komisiju, dalībvalstis un jaunattīstības valstis piektā TAM (mātes veselības uzlabošana), ceturtā TAM (bērnu mirstības samazināšana) un sestā TAM (saslimstības ar HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi mazināšana) risināšanā izmantot konsekventu un holistisku pieeju, ņemot vērā arī trešo TAM (dzimumu līdztiesība un sieviešu tiesību paplašināšana);

44. prasa, lai valstu un reģionālās stratēģijas dokumentos uzvērtu, ka vajadzīgi tiesību akti pret sievietēm vērstās vardarbības un sieviešu diskriminācijas apkarošanai, sekmētu sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un norādītu uz to, ka politiku īstenošanā jāņem vērā ar dzimumu saistītie aspekti;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

45. atkārtoti uzsver, ka ES būtu jāatbalsta tās jaunattīstības valstis, kas izmanto Nolīgumā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem ietvertos tā sauktos elastības mehānismus, lai savās valstīs veselības aizsardzības programmās spētu nodrošināt medikamentus par pieejamu cenu; uzsver, ka nolīgumus, kuri garantē piekļuvi ģenēriskām zālēm, nedrīkst ierobežot ar brīvās tirdzniecības nolīgumiem;

Neaizsargātās grupas

46. aicina ES vismaz pusi no tās palīdzības novirzīt vismazāk attīstajām valstīm un tiem šo valstu iedzīvotājiem, kam tā visvairāk nepieciešama, jo īpaši sievietēm, bērniem un cilvēkiem ar invaliditāti, kā arī efektīvāk iestrādāt neaizsargāto grupu intereses tās attīstības stratēģijās;

47. šajā kontekstā atbalsta Komisijas priekšlikumu ĀKK programmu termiņa vidusposma pārskatīšanas laikā 2010. gadā pārdalīt finansējumu valstīm, kuras TAM mērķu sasniegšanā ir atpalikušas visvairāk;

48. aicina ES un jaunattīstības valstis pievērst īpašu uzmanību minoritāšu tiesībām un pieprasa, lai ES iekļautu neapstrīdamu cilvēktiesību un nediskriminācijas klauzulas tās starptautiskajos nolīgumos, tostarp attiecībā uz diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās piederības, uzskatu vai reliģiskās pārliecības, invaliditātes, vecuma un dzimumorientācijas dēļ, kā arī ar HIV/AIDS inficēto cilvēku diskrimināciju;

Pasargātība no bada

49. aicina ES un partnervaldības palielināt ieguldījumus zemkopībā un nodrošinātībā ar pārtiku līdz tādām līmenim, kas visiem garantē pasargātību no bada, jo īpaši attiecībā uz neatliekamām bada vajadzībām, mazajām lauku saimniecībām un sociālās aizsardzības programmām;

50. aicina Komisiju veicināt zemes iegūšanu īpašumā kā līdzekli nabadzības samazināšanai un nodrošinātības ar pārtiku sekmēšanai, stiprinot īpašumtiesības un veicinot kredītu pieejamību lauksaimniekiem, mazajiem uzņēmumiem un vietējām kopienām;

Pienācīgas kvalitātes darbs

51. pauž nopietnas bažas par valdību atbalstīto pašreiz notiekošo ārvalstu ieguldītāju lauksaimniecības zemju iegādi (jo īpaši Āfrikā), kas vietējā mērogā var apdraudēt nodrošinātību ar pārtiku un izraisīt smagas ilgtermiņa sekas jaunattīstības valstīs; prasa, lai ANO un ES pievērstos lauksaimniecības zemju iegādes nelabvēlīgajām sekām (tostarp zemes atsavināšana sīkzemniekiem un zemes un ūdens resursu neilgtspējīga izmantošana), atzīstot iedzīvotāju tiesības pārvaldīt lauksaimniecības zemi un citus būtiskus dabas resursus;

52. aicina dalībvalstis un Komisiju pastiprināt pasākumus, lai apkarotu bērnu darbaspēka izmantošanu, sniedzot atbalstu īpašām programmām un izstrādājot attīstības politikas un starptautiskās tirdzniecības pamatnostādnes;

53. aicina ES un jaunattīstības valstu valdības stingri atbalstīt Starptautiskās Darba organizācijas Pasaules nodarbinātības paktu un efektīvi piemērot visus Pienācīga darba programmas aspektus;

54. aicina Komisiju uzraudzīt strādnieku sociālo aizsardzību, sociālo dialogu un darba pamatstandartus jaunattīstības valstīs un, ja nepieciešams, izmantot veicināšanas mehānismus un piemērot sankcijas ar tirdzniecības nolīgumu un visu citu pieejamo instrumentu palīdzību;

IV. Pārvaldība

55. aicina Pasaule Banku un SVF piešķirt taisnīgāku balsošanas tiesību īpatsvaru nepietiekami pārstāvētām valstīm, nodrošinot to, ka īstermiņā aizņēmējiem un aizdevējiem ir vienāds balsu skaits un ka aizņemšanās neierobežo īpašumtiesību principus, par kuriem panākta vienošanās Parīzē un Akarā;

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

56. aicina SVF palielināt tā koncesiju pieejamību valstīm ar zemiem ienākumiem un palielināt īpašo aizņēmumtiesību piešķirumus šīm valstīm, ņemot vērā to vajadzības;

57. plāno, kopīgi lemjot par tuvojošos Eiropas Investīciju bankas ārējā mandāta pārskatīšanu, nodrošināt to, ka EIB pilda savas saistības attīstības jomā, un mērķtiecīgāk novirzīt tās resursus jaunattīstības valstu vajadzībām, tostarp savstarpēji efektīvām un nabadzīgajiem labvēlīgām aizdevumu izsniegšanas iespējām;

58. aicina visas dalībvalstis un starptautisko sabiedrību nodrošināt, ka ANO arī turpmāk paliek forums globālās pārvaldības un nabadzības jautājumu risināšanai;

59. aicina ES un Āfrikas Savienības varas iestādes ieguldīt papildu politisko gribu Āfrikas-ES stratēģiskajā partnerībā un piešķirt paredzētos līdzekļus, kas minētajai partnerībai dos iespēju realizēt tās pilnu potenciālu;

60. aicina ES un starptautisko sabiedrību veicināt un atbalstīt demokrātiju, mieru, tiesikumu un nekorumpētu pārvaldību jaunattīstības valstīs;

61. aicina ES un starptautisko sabiedrību veltīt īpašas pūles, lai sniegtu atbalstu valsts pārvaldei jaunattīstības valstīs, par īpašu mērķi izvirzot korupcijas apkarošanu un pārredzamas, neatkarīgas un taisnīgas administratīvas vides izveidošanu, vienlaikus arī atzīstot nevalstisko organizāciju un pilsoniskās sabiedrības nozīmīgo lomu;

62. aicina visas jaunattīstības valstis steidzami parakstīt ANO Pretkorupcijas konvenciju, veikt praktiskus pasākumus efektīvai tās noteikumu īstenošanai un izveidot mehānismu sasniegtā uzraudzībai;

63. atzīst nepieciešamību jaunattīstības valstīs uzlabot starptautiskos grāmatvedības standartus, lai novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un tādējādi panāktu labāku vispārējo fiskālo pārvaldību;

64. aicina jaunattīstības valstis iesaistīt parlamentu, vietējās pašvaldības un pilsonisko sabiedrību, kā arī citus nevalstiskos dalībniekus visos politikas formulēšanas un ieviešanas posmos;

65. aicina jaunattīstības valstis, jo īpaši tās, kuras no ES atbalsta gūst vislielāko labumu, pastiprināt labu pārvaldību visās publiskajās jomās un jo īpaši saņemtā atbalsta pārvaldībā un mudina Komisiju attiecīgi rīkoties, lai nodrošinātu pārredzamu un efektīvu atbalsta īstenošanu;

66. norāda uz ļoti svarīgo drošības un attīstības saikni un pauž bažas par to, ka nav būtiskas virzības ES kaimiņvalstu un tālāko valstu iesaldēto konfliktu mierīgā atrisināšanā, un prasa ES pārskatīt tās pasākumus šajā jomā;

67. aicina ES iesaistīties ambiciozā un konstruktīvā dialogā ar visiem tradicionālajiem un jaunajiem atbalsta sniedzējiem, lai nodrošinātu TAM mērķu sasniegšanu un to, ka nabadzības samazināšana paliek globālās darba kārtības augšgalā;

*

* *

68. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

ES 2020

P7_TA(2010)0223

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par stratēģiju “ES 2020”

(2011/C 236 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanākumi,
 - ņemot vērā Komisijas ierosināto ES stratēģijas 2010. gadam sabiedrisko apspriešanu un tās rezultātus (SEC(2010)0116),
 - ņemot vērā Komisijas novērtējumu par Lisabonas stratēģiju (SEC(2010)0114),
 - ņemot vērā Eiropadomes dokumentu “Septiņi soļi, lai īstenotu Eiropas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju”,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par stratēģiju “ES 2020” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā, ņemot vērā pašreizējo dziļo finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi, pastāv ļoti lielas cerības attiecībā uz jauno stratēģiju “Eiropa 2020”, kas Eiropadomei jāapstiprina 2010. gada jūnijā;
- B. tā kā daudzās dalībvalstīs joprojām pieaug bezdarba līmenis, kas var skart līdz pat 28 miljoniem cilvēku Eiropas Savienībā, trūkstot atbilstīgai politiskai reakcijai vidējā termiņā, un tas var radīt nopietnas grūtības sociālajā un humanitārajā jomā; tā kā krīzes dēļ ir zudušas miljoniem darbavietu un ir paliecinājusies nodarbinātības nestabilitāte;
- C. tā kā klimata pārmaiņu, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un dabas resursu noplicināšanas dēļ noteikti ir jārada ilgtspējīgāks ražošanas, izplatīšanas un patēriņa modelis;
- D. tā kā Komisijas paziņojums un Padomes secinājumi par Eiropas stratēģijas 2020. gadam satura jomām, tādām kā galvenie mērķi, pamatpriekšlikumi, vājās vietas un rādītāji ir ļoti vispārīgi un tādēļ prasa Komisijai nekavējoties iesniegt konkrētākus plānus, lai paskaidrotu, kā tiks panākta šo iniciatīvu sekmīga īstenošana savukārt, un aicina iesniegt šos plānus Eiropas Parlamentam;
- E. tā kā, lai gūtu rezultātus, Eiropas uzdevumi un atbildība ir labi organizētā veidā jāsadala starp Eiropas pārvaldības dažādajiem Eiropas, valstu, reģionāliem un vietējiem līmeņiem, visos līmeņos jānodrošina augstākā kvalitāte un pārskatatbildība un visiem uzņēmumiem un universitātēm, kas darbojas partnerībā ar vietējām un reģionālām iestādēm un pilsonisko sabiedrību un ir būtiski pārmaiņu veicinātāji, ir jāklūst par jaunā mehānisma virzītājspēku;
- F. tā kā ir būtiski analizēt demogrāfisko krīzi un tās sekas un nākamās paaudzes nedrīkst ziedot tam, lai saglabātu iepriekšējās paaudzes ieviestās priekšrocības,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0053.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Vispārējās piebildes

1. pauž dziļu vilšanos par jaunās stratēģijas “ES 2020” pamatelementiem, par kuriem Eiropadome vienojās 2010. gada 26. martā; mudina Eiropadomi ņemt vērā pašreizējā krīzē gūto mācību un izstrādāt īsteni tālredzīgu, vērienīgu un saskaņotu stratēģiju;
2. aicina ES stratēģijā 2020. gadam ietvert plašu koncepciju par ES nākotni kā konkurētspējīgu, sociālu un ilgtspējīgu Savienību, kuras politikas veidošanas centrā ir iedzīvotāji un vides aizsardzība;
3. uzskata, ka dalībvalstīm jāuzlabo ekonomiskās darbības rādītāji, ieviešot strukturālas reformas nolūkā mazināt valsts izdevumus, samazināt birokrātiju, dot lielākas pilnvaras iedzīvotājiem, sekmēt uzņēmējdarbību un inovāciju, pielāgot tiesību aktus MVU vajadzībām un dot iedzīvotājiem iespēju pilnā mērā realizēt savu potenciālu;
4. atzīst — lai novērstu euro krīzes sekas, ko radīja ilgtermiņa ekonomiskā stagnācija, Savienībai vienlaikus ar reformām, kuru mērķis ir atjaunot un uzlabot konkurētspēju, ir jāīsteno stratēģija nolūkā paātrināt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi;
5. pauž nožēlu, ka Eiropadomes secinājumos nav ņemta vērā vajadzība pašreizējo, vēl nestabilo atveseļošanās procesu pilnībā atspoguļot jaunajā stratēģijā 2020. gadam, nosakot saskaņotu politikas programmu un šajā stratēģijā visaptveroši iekļaujot makroekonomikas politiku, lai vajadzīgā budžeta konsolidācija neapdraudētu stratēģijas sekmīgu izpildi;
6. pauž nožēlu, ka ar Parlamentu kā Eiropas iedzīvotājus pārstāvošu iestādi nav apspriesti rādītāji, kas ir pamatā ES Nacionālo reformu programmai 2020. gadam; mudina Padomi jūnija sanāksmē apstiprināt ES stratēģijas 2020. gadam pamatelementus, taču prasa Padomei, pienācīgi un pēc iespējas drīz neapspriežoties ar Parlamentu, nepieņemot galīgus lēmumus par ES stratēģijas 2020. gadam pamatinstrumentiem, mērķiem un rādītājiem; tāpat arī uzskata, ka stratēģijas izstrādē un īstenošanā ir aktīvi jāiesaista valstu parlamenti, reģioni, pašvaldības, sociālie partneri un NVO;

Vājās vietas un galvenie mērķi

7. atzīmē Eiropadomes apstiprinātos piecus galvenos mērķus attiecībā uz nodarbinātības līmeni, pētniecību un izstrādi, siltumnīcefekta gāzu emisiju, izglītības līmeni un sociālo integrāciju; uzsver, ka šie galvenie mērķi ir jānoformulē saistībā ar konsekventu un saskaņotu ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, kas ietver ekonomikas, sociālās jomas un vides politikas programmas;

Vienotā tirgus izveides pabeigšana

8. uzsver, ka vienotais tirgus ir viens no Eiropas izaugsmes galvenajiem veicinātājiem un joprojām tā izveide pilnībā nav pabeigta; norāda arī, ka atsevišķu šķēršļu pastāvēšana, kas traucē iedzīvotāju, preču, pakalpojumu un kapitāla apriti, liek visām Eiropas iestādēm īstenot turpmākus centienus, lai izveidotu taisnīgu, labāku, konkurētspējīgāku un efektīvāku vienoto tirgu;
9. uzsver, ka ir būtiski par politikas veidošanas pamatu saglabāt brīvo tirdzniecību un piekļuvi globālajam tirgum un neveikt nekādus protekcionistiskus pasākumus, jo brīva un globāla tirgus uzplaukumu var nodrošināt inovatīvi uzņēmēji un firmas;
10. uzsver, ka ir nepieciešamas drosmīgākas iniciatīvas, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi un padarītu to pieņemamāku iedzīvotājiem; tādēļ atzinīgi vērtē Mario Monti sagatavoto ziņojumu, kas — līdzīgi kā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūcija ⁽¹⁾ — ietver interesantus priekšlikumus, lai panāktu konsensu un izveidotu spēcīgāku vienoto tirgu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0186.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

11. uzskata — lai izveidotu efektīvi funkcionējošu vienoto tirgu, Komisijai ir jānosaka skaidras politiskās prioritātes, pieņemot Vienotā tirgus aktu, kurā jāiekļauj gan normatīvas, gan nenormatīvas iniciatīvas ar mērķi izveidot sevišķi konkurētspējīgu sociālā tirgus ekonomiku;

MVU un sociālā tirgus ekonomika

12. uzsver, ka ES ir jāstimulē un jāmudina MVU un uzņēmēji, kuriem ir izšķiroša nozīme darbavieta saglabāšanā un radīšanā, kā arī ir jāvienkāršo administratīvie un regulatīvie slogi un noteikumi, lai MVU varētu straujāk attīstīties, brīvi tirgojot savus produktus/ pakalpojumus 500 miljoniem patērētāju, kas veido ES vienoto tirgu, un arī turpmāk ir jāsamazina birokrātija; tāpat arī uzsver, cik būtiski ir pilnībā īstenot Mazās uzņēmējdarbības aktu, veicot politiskus centienus visos līmeņos;

13. uzsver, ka MVU ir mūsu sociālās tirgus ekonomikas pamats un darbavieta radītāji, un tiem ir izšķiroša nozīme ekonomikas un ilgtspējīgas izaugsmes nostiprināšanā, tādēļ par prioritāriem ir jānosaka turpmākie centieni MVU vajadzībām piemērotu normatīvo reformu jomā, radot labvēlīgu vidi uzņēmumu veidošanai, iedrošinot uzņēmējus un uzlabojot piekļuvi finansējumam; turklāt uzskata, ka ES stratēģijā 2020. gadam ir jāietver mērķi un iniciatīvas, kas mudina uzņēmumos palielināt vidējo pašu kapitāla un riska kapitāla īpatsvaru;

14. norāda, ka mikrouzņēmumi bieži vien ir veids, kā mazināt bezdarbu, un uzņēmuma nodibināšana nereti ir veids, kā gūt panākumus pat inertā sabiedrībā, turklāt pirmais priekšnoteikums MVU izaugsmei ir to spēja pienācīgi palielināt darbībai nepieciešamos līdzekļus, kā arī, saglabājot garantijas mehānismus MVU, dinamiskus otrreizējos tirgus un banku sektoru, kas veicina ekonomisko darbību Eiropā, tiks radīti priekšnoteikumi MVU izaugsmei;

Nodarbinātības mērķi

15. atkārtoti pauž uzskatu, ka kvalitatīvai nodarbinātībai ir jābūt stratēģijas 2020. gadam galvenajai prioritātei un ka nolūkā uzlabot nodarbinātības rādītājus izšķiroša nozīme ir spēcīgākai virzībai uz pareizi funkcionējošiem darba tirgiem un sociāliem apstākļiem; tādēļ aicina izstrādāt jaunu programmu, lai sekmētu pienācīgu darbavieta radīšanu, visā Eiropā nodrošinātu darba ņēmēju tiesības un uzlabotu darba apstākļus;

16. uzskata, ka jaunajā stratēģijā lielāka uzmanība jāpievērš pienācīgām darbavietām, tostarp cīņai pret nedeklarēto darbu, un jānodrošina, lai darba tirgū atgrieztos tie cilvēki, kuri pašreiz no tā ir izslēgti;

17. uzskata, ka jaunajā stratēģijā jāsekmē tādu darba tirgu izaugsme, kas gan rada stimulus, gan uzlabo darba apstākļus darbiniekiem, vienlaikus aktīvāk stimulējot darba devējus pieņemt darbā un saglabāt personālu;

Pētniecības mērķi

18. mudina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk 3 % no IKP atvēlēt pētniecības un izstrādes mērķiem; aicina dalībvalstis konstruktīvāk izmantot sinerģijas potenciālu starp kohēzijas politikas fondu un pētniecības un izstrādes fondu un nodrošināt, ka šie instrumenti rada inovāciju, kas sniedz reālu labumu sabiedrībai;

19. uzsver, ka lielākie pētniecības un izstrādes projekti, galvenie enerģētikas infrastruktūras ieguldījumi, jaunā ES kompetence kosmosa politikā, kā arī ES inovācijas politika prasa stabilu, uzticamu un ilgtspējīgu ES finansiālo atbalstu, lai sasniegtu Savienības galvenos 2020. gada mērķus;

20. norāda, ka Eiropai jānostiprina tās potenciāls tādās jomās kā kvalificēts darbaspēks, zinātne, pētniecība un tehnoloģija un līdz ar to tās inovācijas spēja, kas ir konkurētspējas pamatelements, un šīm trim zināšanu pamatnozarēm arī turpmāk jābūt ES stratēģijas 2020. gadam kodolam;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

21. uzskata — lai Eiropas pētniecība kļūtu efektīvāka, izšķiroša nozīme ir pašreizējo struktūru labākai saskaņošanai, kā arī gan publiskajā, gan privātajā sektorā ir jārada pētniecībai un inovācijai labvēlīgāka ieguldījumu vide; aicina Komisiju izstrādāt praktiskus pasākumus, lai uzlabotu piekļuvi finansējumam, jo īpaši nodrošinot labāku pieejamību riska kapitālam;

Klimata/ enerģētikas mērķi

22. pauz nožēlu, ka Eiropadomes galvenie mērķi tādās jomās kā siltumnīcefekta gāzu emisijas, atjaunīgie enerģijas avoti un energoefektivitāte nav pietiekami vērienīgi un līdz ar to nav vērsti uz to, lai ES uzņemtos vadību pasaulē, kurā notiek klimata pārmaiņas, būtiska dabas resursu samazināšanās un pasaules ekosistēmām draud iznīcība; tādēļ aicina nekavējoties un vienlaicīgi noteikt šādus Eiropas Savienībai saistošus mērķus:

- (a) iekšzemes siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums par 30 % līdz 2020. gadam un būtiska samazinājuma turpināšana ilgtermiņā, ar noteikumu, ka arī citas valstis ir gatavas uzņemties pienācīgas saistības;
- (b) resursu efektivitātes uzlabošanas mērķis;
- (c) līdz 2020. gadam par 20 % samazināt enerģijas patēriņu un vismaz par 20 % palielināt atjaunīgās enerģijas īpatsvaru, likvidējot tehniskos un citāda veida šķēršļus turpmākai atjaunīgās enerģijas attīstībai, kas ir pirmais uzdevums ceļā uz sevišķi efektīvu ekonomiku, kas nerada CO₂ emisijas un kuras pamatā galvenokārt ir atjaunīgā enerģija;
- (d) izmērāmi mērķi, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu nodrošināto pakalpojumu samazināšanos, censoties tos atjaunot līdz 2020. gadam;

Izglītības mērķis

23. norāda uz galveno mērķi uzlabot izglītību; nosoda to, ka nav noteikti mērķi skaitliskā izteiksmē, un mudina Eiropadomi izvirzīt 100 % mērķi vidējās izglītības ieguves jomā, kā arī noteikt skaidrus kvalitatīvos mērķus un rādītājus sākuma un vidējās izglītības jomā;

24. prasa dalībvalstīm apstiprināt Komisijas paziņojumā par EU stratēģiju 2020. gadam noteiktos vērienīgos mērķus, kas paredz, ka līdz 2020. gadam to skolēnu skaits, kuri pamet mācības, būs zem 10 % attiecīgajā vecuma grupā, un vismaz 40 % iedzīvotāju būs ieguvuši augstāko vai līdzvērtīgu izglītību;

25. uzsver, ka ir jāizstrādā pamatīga mūžizglītības politika, mudinot izmantot apmācības iespējas, kurām iedzīvotājiem ir jābūt pieejamām visas profesionālās dzīves garumā; norāda, ka būs nepieciešams paturēt darba tirgū daudzus aktīvus cilvēkus un nostiprināt viņu sociālo integrāciju;

Nabadzības izskausanas mērķis

26. prasa, lai stratēģijā "ES 2020" iekļautu mērķi, paredzot uz pusi samazināt to cilvēku skaitu, kuri ES dzīvo nabadzībā, un norāda, ka vairākums Eiropas iedzīvotāju, kuri pašlaik dzīvo nabadzībā vai kuriem draud dzīve nabadzībā, ir sievietes, sevišķi vecāka gadagājuma sievietes, migrantes, vientuļās mātes un ģimenes aprūpētājas;

27. īpaši atzinīgi vērtē Eiropadomes priekšlikumus par sociālo integrāciju, par prioritāti nosakot nabadzības samazināšanu, un uzsver, ka ir vajadzīgi skaidri mērķi un iniciatīvas; uzskata, ka šis mērķis ir viens no ES stratēģijas 2020. gadam pamatuzdevumiem; aicina izstrādāt vērienīgu ilgtermiņa stratēģiju nabadzības izskausšanai, nosakot tālejošus mērķus tādās jomās kā nabadzības samazināšana, sociālā integrācija — tostarp sieviešu, bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku integrācija — un strādājošo nabadzības apkarošana; uzsver, ka ir jānosaka mērķis, lai samazinātu to māsājniecību skaitu, kurās visi pieaugušie ir bez darba;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Dzimumu līdztiesība

28. pauž nožēlu, ka Eiropadomes noteiktie galvenie mērķi neietver dzimumu līdztiesību; aicina izstrādāt dzimumu līdztiesības programmu, lai izskaustu atalgojuma atšķirības, kādas pastāv starp sievietēm un vīriešiem, un pilnībā nodrošināt sieviešu līdzdalību darba tirgū un politikā, vienlaikus sekmējot sieviešu profesionālās izaugsmes iespējas; uzsver, ka ir jānodrošina labāki apstākļi, lai darbu saskaņotu ar ģimenes dzīvi;

Pamatiniciatīvas*Pamatiniciatīva: "Inovācijas Savienība"*

29. uzskata, ka ir ļoti svarīgi veiksmīgi īstenot jauno pamatiniciatīvu "Inovācijas Savienība", lai veicinātu uz zināšanām balstītu ekonomiku; aicina Komisiju palielināt Kopienas budžetā paredzēto kopējo finansējumu pētniecībai un inovācijai;

30. uzsver, ka ir svarīgi vienkāršot finansējuma piešķiršanu pētniecībai un izstrādei un likvidēt birokrātiju, lai palielinātu uz zināšanām balstītas uzņēmējdarbības efektivitāti un sekmētu jaunas nodarbinātības iespējas;

31. mudina Komisiju uzlabot apstākļus inovācijai, šai nolūkā, piemēram, izveidojot vienotu ES patentu; apgalvo, ka labi iecerētas programmas, kuru mērķis ir veicināt konkurētspēju un veidot ilgtspējīgu ekonomiku, pienācīgi nedarbojas, un uzskata, ka ir jāveicina MVU, augstskolu un uzņēmumu līdzdalība Eiropas programmu īstenošanā;

32. uzskata, ka MVU piemērotiem finansēšanas instrumentiem būtu jānosaka skaidri mērķi, lai garantētu digitālo sadarbību un pieejamību, un tajos ir precīzi jāiekļauj ekoloģiskās inovācijas jomā paredzētie ES mērķi;

33. uzskata, ka inovācijas veicināšanā vēl nav izmantots publiskā iepirkuma potenciāls, tāpēc mudina Komisiju un dalībvalstis uzsvērt inovatīva publiskā iepirkuma vērtību pētniecības un izstrādes mērķu īstenošanā, tā lomu uz pētniecību balstītu MVU veicināšanā un tā potenciālu attiecībā uz kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanu;

Pamatiniciatīva: "Jaunatne kustībā"

34. uzsver, ka šajā sakarībā Parlaments arī ir norādījis jaunatni kā vienu no 2011. gada budžeta prioritātēm un ir skaidri paudis apņemšanos arī turpmāk finansiāli atbalstīt visas galvenās programmas šajā jomā;

35. uzsver, ka, lai risinātu jaunatnes augstā bezdarba problēmu, būtu vairāk jākoncentrējas uz apmācības un nodarbinātības iespēju nodrošināšanu katram jauniešim, atvieglojot jauniešu pieeju viņu pirmajai darba vietai un izveidojot ES programmas, kas visos izglītības posmos popularizētu jauniešu uzņēmējdarbību;

36. uzskata, ka augstākā izglītība ir galvenā ekonomiskās un sociālās attīstības un inovācijas un izaugsmes veicinātāja un ka līdz ar to ir vairāk jākoncentrējas uz Boloņas procesa pārraudzību un dalībvalstu saskaņoto principu īstenošanu Eiropas augstākās izglītības telpā;

Pamatiniciatīva: "Eiropas digitālā programma"

37. atzinīgi vērtē Komisijas nesenos vērienīgos priekšlikumus par digitālo programmu un mudina dalībvalstis šīs iniciatīvas pilnībā īstenot;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

38. uzsver milzīgo nodarbinātības potenciālu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju nozarē un tās galveno lomu, lai Eiropa kļūtu par resursu un enerģētikas ziņā efektīvu ekonomiku; uzsver, ka nozarē valdošā konkurence sekmē inovāciju, un īpaši norāda, ka konkurences tirgum ir jābūt atvērtam jauniem dalībniekiem un jāsekmē jaunu un inovatīvu tehnoloģiju ieviešana; uzsver, ka ir svarīgi turpināt centienus visiem iedzīvotājiem un patērētājiem nodrošināt visuresošu ātrgaitas piekļuvi gan fiksētam, gan mobīlam platjoslas interneta pieslēgumam, lai ikvienam pilsonim neatkarīgi no atrašanās vietas nodrošinātu piekļuvi internetam ar taisnīgiem nosacījumiem un par konkurētspējīgu cenu; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt visus pieejamos politikas instrumentus, lai panāktu ātrgaitas interneta pieejamību visiem ES pilsoņiem, tostarp dalībvalstu mērķus platjoslas un ātrgaitas interneta pieslēguma jomā un īpašās programmas bērnu datorpratības uzlabošanai ar datoru izmantošanu skolās;

39. atzīmē, ka Eiropas digitālā programma būtiski ietekmēs kultūras, plašsaziņas līdzekļu un izglītības jomu un ka tāpēc ir vajadzīga integrēta, nevis fragmentāra pieeja; uzskata, ka visās ar digitālo programmu saistītajās politikas iniciatīvās līdztekus iekšējā tirgus jomai un ekonomiskajiem un tehniskajiem apsvērumiem ir ļoti svarīgi pievērst pietiekamu uzmanību jauno plašsaziņas līdzekļu ietekmei, piemēram, uzņemoties e-prasmju veicināšanas saistības, un tiešsaistes satura jautājumam;

40. tomēr piezīmē, ka digitālo pakalpojumu brīvu apriti pašreiz apgrūtina dalībvalstu noteikumu sadrumstalotība;

41. uzskata, ka radošai rūpniecībai arī ir svarīga loma digitālajā vidē, veicinot kultūras daudzveidību ES;

Pamatiniciatīva: "Resursu ziņā efektīva Eiropa"

42. uzskata, ka stratēģijas "Eiropa 2020" vides aspekti kopumā ir pārāk vāji, un tie ir jāpilnveido; mudina stratēģijas galvenajos uzdevumos iekļaut skaidrus un izmērāmus mērķus vides jomā, liekot uzsvāru uz to, ka ir jāaptur bioloģiskās daudzveidības izzušana;

43. uzskata, ka stratēģija "Eiropa 2020" mērķtiecīgi būtu jāīsteno tā, lai sasniegtu Savienības ilgtermiņa mērķus — līdz 2050. gadam par 80 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, šai nolūkā jo īpaši palielinot energoefektivitāti un samazinot atkritumu daudzumu, lai uzlabotu Eiropas konkurētspēju un samazinātu izmaksas;

44. uzskata, ka par stratēģijas prioritāti ir jāklūst resursu efektivitātes palielināšanai, un īpašu uzmanību ir jāvelta ietekmei, ko rada naftas cenu pastāvīgs pieaugums un ierobežotie dārgmetālu krājumi, kas ir ļoti svarīgi elektronikas nozarei kopumā un jo īpaši elektrotransporta līdzekļu akumulatoru ražošanai;

45. uzskata, ka ir centīgi jāīsteno inovācija, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti attiecībā uz vides stāvokļa uzlabošanu, resursu efektīvu izmantošanu un izmaksu samazināšanu, un ka visiedarbīgāk šādu inovāciju var veicināt, ar tiesību aktiem nosakot saistošus mērķus un ieviešot reglamentējošus pasākumus;

46. uzskata, ka ES struktūrfondu sadales noteikumi ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā nepieciešamību sekmēt inovāciju, kas samazina izmaksas un uzlabo resursu izmantošanu;

Pamatiniciatīva: "Tīra un efektīva enerģija"

47. uzsver, ka ilgtspējīgi ražošanas procesi savienojumā ar resursu efektivitāti un integrētu enerģētikas politiku, kā arī turpmāka atjaunojamo enerģijas avotu attīstīšana ļaus ES ne vien sasniegt savus izvirzītos mērķus klimata un enerģētikas jomā, bet arī saglabāt Eiropā spēcīgu ražošanas bāzi un uzlabot konkurētspēju, izaugsmi un nodarbinātību.

48. pauž nožēlu par mērķtiecības trūkumu stratēģijā "Eiropa 2020", lai izveidotu patiesi kopēju Eiropas enerģētikas politiku; uzsver, ka, lai arī Eiropas Savienības galvenais mērķis ir veiksmīga iekšējā tirgus izveide un lai arī ir jākoncentrējas uz strauju 3. enerģētikas paketes īstenošanu, pārliecīgs uzsvārs uz šīs Eiropas Savienības enerģētikas politikas jomu kaitē pārējiem diviem mērķiem par "ilgtspējīgu attīstību" un "piegādes drošību"; atgādina, ka iekšējo tirgu nevar īstenot, neņemot vērā ārējo dimensiju, un ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga kopēja Eiropas enerģētikas politika, lai patiešām ietekmētu energoapgādes drošību, klimata pārmaiņas un enerģijas cenu pieejamību;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

49. atgādina, ka energoefektivitāte ne vien ir izmaksu ziņā ekonomiskākais līdzeklis siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai un energoapgādes drošības uzlabošanai, bet tā arī līdz 2020. gadam varētu radīt daudzas darba vietas; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis energoefektivitāti noteikt par ES rīcības programmas un tostarp tās budžeta prioritāti; jo īpaši aicina pastiprināt pašreizējo tiesību aktu īstenošanu un savlaicīgi izstrādāt vērienīgu priekšlikumu jaunam Eiropas efektivitātes rīcības plānam, tostarp pārskatīt energoefektivitātes pakalpojumu direktīvu un noteikt saistošu energoefektivitātes mērķi;

50. norāda, ka līdz 2020. gadam un pēc tam būs nepieciešami būtiski ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrā, lai reaģētu uz klimata pārmaiņām, tostarp ieguldījumi Eiropas enerģētikas tīklu modernizēšanā, patiesi kopēja un vieda Eiropas tīkla izveidē, zaļajos koridoros, starpsavienojumos, projekta "Galileo" īstenošanas pabeigšanā, videi saudzīgās tehnoloģijās, e-veselībā, Eiropas transporta tīkla (TEN-T) programmā un brīvā un taisnīgā pieejā informācijas un sakaru tehnoloģijām un platjoslas tīklam; arī norāda, ka ir svarīgi līdz galam izveidot iekšējo enerģētikas tirgu un mudināt dalībvalstis strauji īstenot 3. enerģētikas paketi, lai veicinātu ekonomisko izaugsmi, tirgus atvēršanu un uzlabojumus patērētāju tiesību jomā un pastiprinātu ES energoapgādes drošību; uzskata, ka ir būtiski īstenot šīs iniciatīvas, lai veicinātu iekšējā enerģētikas tirgus darbību un iekļautu aizvien vairāk no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas, kā arī turpinātu īstenot apjomīgus infrastruktūras projektus trešās valstīs, jo īpaši Vidusjūras un Eirāzijas reģionos; atzīmē, ka atjaunojamie enerģijas avoti ir mūsu kontinenta labākie dabiskie energoresursi, un tādēļ prasa, lai dalībvalstis centīgi pildītu saistības, ko tās uzņēmušās attiecībā uz atjaunojamo enerģiju;

51. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir efektīvāk jāiegulda līdzekļi esošajā transporta infrastruktūrā, piemēram, TEN-T, lai veicinātu darba vietu radīšanu, uzlabotu sociālo un teritoriālo kohēziju un izveidotu ilgtspējīgu un sadarbībspējīgu transporta sistēmu; aicina apvienot transporta veidus un viedi izmantot loģistiku, jo transporta nozares atbrīvošanai no oglekļa un tās ilgtspējības nodrošināšanai vajadzēs inovāciju, jaunas tehnoloģijas un finanšu līdzekļus;

Pamatiniciatīva: "Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā"

52. stingri atbalsta rūpniecības politikas izveidi, radot vislabāko vidi spēcīgas, konkurētspējīgas un dažādotas rūpnieciskās bāzes uzturēšanai un attīstīšanai Eiropā; atzinīgi vērtē un uzsver faktu, ka šāda politika ietver rūpniecības nozari kopumā un ka tās galvenais uzdevums ir radīt piemērotus pamatnosacījumus;

53. aicina pārveidot Eiropas rūpniecību ar ilgtspējīgu Eiropas rūpniecības politiku, kas būtu vērsta uz ilgtspējīgu darba vietu izveidi un resursu efektivitātes un izmantošanas uzlabošanu; uzskata, ka Eiropas rūpniecības ilgtspējīgas attīstības vajadzībām ir jāīsteno intensīvs dialogs ar nodarbinātajām personām un darba ņēmējiem; atgādina, ka šai pārejai būs jāparedz pasākumi, lai atvieglotu darba ņēmēju pāreju uz jaunu ekoloģiski ilgtspējīgu ekonomiku;

54. uzskata, ka "Eiropa 2020" būtu jāatklāj izmaksas un ieguvumi, kas saistīti ar pāreju uz ilgtspējīgu, energoefektīvu ekonomiku, un atgādina, ka Savienības un dalībvalstu mērķis ir atvieglot rūpniecības pielāgošanos strukturālajām izmaiņām;

55. atgādina savu prasību, ka ir jānodrošina pietiekams finansējums tīrām, ilgtspējīgām un efektīvām zemas oglekļa emisijas tehnoloģijām, šai nolūkā, sākot ar 2010. gadu, no ES budžeta papildus Septītās pamatprogrammas un Konkurētspējas un inovāciju programmas finansējumam katru gadu kopumā tērējot vēl vismaz 2 miljardus EUR; šajā sakarībā prasa, lai Komisija un dalībvalstis steidzami izveidotu finansēšanas saistību grafiku, tā nodrošinot, ka finansējums dažādām Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskā plāna iniciatīvām un papildu iniciatīvām būtu pieejams, sākot ar 2010. gadu;

Pamatiniciatīva: "Jaunu prasmju un darbavietu programma"

56. uzskata, ka ir svarīgi aplūkot Eiropas konkurētspējas mazināšanos pasaules mērogā un, ņemot vērā ilgtermiņā prognozēto darbaspēka trūkumu, raudzīties tālāk par šo krīzi, kā arī izpētīt Eiropas shēmas, kas ļautu "migrēt zināšanām" un novērstu Eiropas intelektuālā darbaspēka emigrāciju;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

57. uzskata, ka šajā politikā galvenā uzmanība ir jāpievērš tam, lai tiktu risināta jauniešu bezdarba problēma un veiksmīgāk nodrošinātas tirgus vajadzībām atbilstošas prasmes, un šādā nolūkā ir jāsekmē studentu un pētnieku pārrobežu mobilitāte apmaiņas programmās un jāveicina prakses iespējas, lai Eiropas augstākās izglītības iestādes padarītu pievilcīgākas starptautiskā mērogā; uzskata, ka stratēģijā “Eiropa 2020” ir konkrēti jānosaka Eiropas saistības izglītības jomā, un atzinīgi vērtē to, ka Komisija šajā stratēģijā ir iekļāvusi skaitliskus mērķus izglītības jomā;

58. aicina dalībvalstis, Padomi un Komisiju kopā ar Parlamentu līdz gada beigām pieņemt vērienīgu videi draudzīgas nodarbinātības stratēģiju, radot pamatnosacījumus nodarbinātības potenciāla izmantošanai ilgtspējīgākās, uz zināšanām balstītas un inovatīvas ekonomikas labā un nodrošinot, ka pāreja uz šādu ekonomiku notiek, visiem iedzīvotājiem nodrošinot apmācību, mūžizglītību un sociālo drošību;

Pamatiniciatīva: “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību”

59. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot nabadzības apkarošanas platformu, bet uzsver, ka cīņa pret nabadzību ir jāpastiprina; šajā sakarībā uzskata, ka stratēģijā “Eiropa 2020” ir konkrēti jāiekļauj vērienīgi mērķi nevienlīdzības mazināšanai, proti, mazināt plaisu starp bagātajiem un nabadzīgajiem; tādēļ uzskata, ka nabadzība jāmēra kā “relatīvā nabadzība”, lai varētu noteikt tos, kurus apdraud sociālā atstumtība;

60. uzskata, ka nabadzības un sociālās integrācijas rādītājiem ir jāatbilst vajadzība samazināt nabadzību, attiecīgās personas, jo īpaši sievietes, iesaistot darba tirgū; tādēļ aicina izstrādāt jaunus instrumentus, lai varētu noteikt saistību starp izslēgšanu no darba tirgus un individuālo nabadzību; uzsver, ka sociālās integrācijas īstenošanā ļoti būtiska loma ir sociālajiem dienestiem;

Kohēzijas politika

61. uzskata, ka spēcīgai un pienācīgi finansētai kohēzijas politikai, kas aptver visus Eiropas reģionus, jābūt pilnībā atbilstīgai stratēģijai “Eiropa 2020”, un šī politika ar tās horizontālo pieeju ir priekšnoteikums, lai veiksmīgi sasniegtu “Eiropa 2020” mērķus, kā arī lai panāktu sociālu, ekonomisku un teritoriālu kohēziju; tādēļ mudina vēl vairāk vienkāršot kohēzijas politikas īstenošanas noteikumus, lai to padarītu lietotājdraudzīgu, pārskatāmu, un nodrošinātu, ka šī politika labāk reaģē uz turpmākām problēmām un ekonomikas krīzes risku;

62. uzskata, ka globālā krīze būtu jāizmanto kā iespēja pārveidot Eiropas sociālo tirgus ekonomiku, lai tā kļūtu par tādu sabiedrības modeli, kas pamatots uz ilgtspējību, solidaritāti, zināšanām, ievērojami mazāku nabadzību un jaunu darbavietu radīšanu, un ka stratēģijai “Eiropa 2020” pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku ir jāattīsta nodarbinātības potenciāls;

Kopējā lauksaimniecības politika

63. uzsver, ka KLP reforma līdz 2013. gadam un ilgtspējīgā mežsaimniecības stratēģija ir jāiekļauj stratēģijā “Eiropa 2020”; uzskata, ka ar piemērotu politiku un budžeta resursiem lauksaimniecībai un mežsaimniecībai var būt ievērojama loma vispārējā Eiropas ekonomikas atveseļošanas stratēģijā, vienlaicīgi sniedzot ieguldījumu ES un pasaules pārtikas nodrošinātībā, saglabājot lauku ainavas — kas aizņem 90 % visas ES teritorijas —, nodrošinot darba vietu aizsardzību lauku rajonos, saglabājot labvēlīgu ietekmi uz vidi un būtiski veicinot alternatīvu resursu meklēšanu;

Eiropas Savienības ārējā darbība

64. uzsver, ka ir jāpievērš lielāka uzmanība stratēģijas “Eiropa 2020” ārējai dimensijai; mudina, lai Komisija ievērotu plašāku un konsekventāku pieeju savās ārējās darbībās atbilstoši ES koncepcijai par attīstības politikas saskaņotību; aicina Komisiju izmantot “Eiropa 2020” tirdzniecības stratēģiju, lai veicinātu Savienības pamatvērtības — cilvēktiesības, demokrātiju, tiesiskumu, pamatbrīvības un vides aizsardzību;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

65. uzsver, ka Komisijai ir jāpielāgo "Eiropa 2020" tirdzniecības stratēģija, lai to pārveidotu par patiesu darba vietu radīšanas un ilgtspējīgas attīstības instrumentu pasaules mērogā, un aicina Komisiju savlaicīgi paredzēt atvērtu dialogu ar Parlamentu un pilsonisko sabiedrību par ES prioritātēm "pēc Dohas" laikposma, jo īpaši sociālajiem un vides standartiem un PTO reformu;

*

* *

66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei un Komisijai.

Ekonomikas pārvaldība

P7_TA(2010)0224

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par ekonomikas pārvaldību

(2011/C 236 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanākumi,
- ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā eurozonas valstu un valdību vadītāju un Ekonomikas un finanšu padomes sanākumi par Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu (COM(2010)0250, galīgā redakcija),
- ņemot vērā sešus ziņojumus, ko Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja (ECON) pieņēma 2010. gada 10. maijā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Finanšu krīzes īpašās pagaidu komitejas (CRIS) darbu,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze demonstrē, ka ir vajadzīga stingrāka ekonomikas un monetārā pārvaldība;
- B. tā kā ar ES stratēģiju 2020. gadam būtu jāveicina ekonomiskā izaugsme un jārada darbvietas, tā kā IKP kritums par 4 %, ražošanas apjoma sarukums un kopskaitā vairāk nekā 23 miljoni abu dzimumu bezdarbnieku ir svarīga sociāla un ekonomiska problēma,

Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānisms euro valūtas stabilitātes garantēšanai kā svarīgs pirmais solis

1. uzskata, ka 2010. gada 9. maija vienošanās izveidot Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, lai sniegtu palīdzību gan eurozonas, gan ārpus eurozonas valstīm, kuras nonākušas finansiālās grūtībās, ir izšķirīgs brīdis Eiropas vēsturē; stingri nosoda to, ka Eiropas politikas veidotāji, neraugoties uz ilgstošo finanšu krīzes padziļināšanos, izlēmīgu rīcību neuzsāka agrāk,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0053.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka, ja Komisija un Padome vēlēties Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu izmantot starptautiskajos kapitāla tirgos, vajadzēs gūt Eiropas Parlamenta piekrišanu;
3. uzskata, ka vienošanās ir svarīgs pirmais solis uz stabilāku un ilgtspējīgāku Eiropas Savienības ekonomikas un monetārās politikas satvaru;
4. uzsver, ka nesenie notikumi liecina, ka eurozonai ir vajadzīga pārliecinošāka ekonomikas pārvaldība un ka monetārā dimensija vien, bez sociālās un ekonomiskās dimensijas, ir lemta neveiksmei;

Eiropas Savienībai jāreformē ekonomikas pārvaldības sistēma, lai labāk sagatavotos turpmākām krīzēm

5. uzsver, ka, lai atjaunotu stabilus izaugsmes tempus un sasniegtu ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības un sociālās kohēzijas mērķi, prioritāra nozīme jāpiešķir ilgstošas un nozīmīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības un konkurētspējas atšķirību izlīdzināšanai; atzinīgi vērtē to, ka Komisija to atzinusi par nepieciešamu paziņojumā par ekonomikas politikas koordināciju;
6. aicina darba grupu, ko Eiropadome izveidoja 2010. gada martā, darboties ātrāk un jau pirms 2010. gada septembra nākt klajā ar konkrētiem pēc Kopienas metodes izstrādātiem priekšlikumiem par ciešāku un plašāku ekonomikas koordināciju;
7. norāda, ka stabilitātei un izaugsmei būtiska ir valsts finanšu ilgtspēja; attiecībā uz eurozonas pārvaldības pastiprināšanu vidējā laikposmā un ilglaikā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus kas izstrādāti, lai izvairītos no pašreizējās valūtas krīzes atkārtošanās jebkāda veidā un piekrīt tās viedoklim, ka Stabilitātes un izaugsmes paktam vajadzīgi efektīvāki stimulu un sankciju mehānismi;
8. stingri nosoda, ka priekšlikumos par Eiropas ekonomikas pārvaldību Komisija nav piedāvājusi risinājumus, kā ilglaicīgas ekonomiskās izaugsmes tempu atjaunošanas un aizsargāšanas interesēs mērķtiecīgāk koordinēt ekonomisko politiku, lai tā būtu vērsta uz kopīgas budžeta stratēģijas izstrādi vispusīgas Eiropas stratēģijas 2020. gadam ietvaros;
9. uzsver, ka valsts finanšu ilgtspēja panākama ne vien ar atbildīgu līdzekļu tērēšanu, bet arī ar piemērotu un taisnīgu nodokļu politiku, augstāku valsts nodokļu iestāžu efektivitāti nodokļu iekasēšanā un aktīvāku cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; šajā saistībā aicina Komisiju ierosināt pasākumu kopumu, lai palīdzētu dalībvalstīm atjaunot līdzsvaru savos norēķinu kontos un finansēt valsts ieguldījumus, izmantojot inovatīvus finanšu avotus;
10. uzsver, ka nepieciešams, lai Eiropas finanšu uzraudzības struktūras, kas veic mikrouzraudzību un makrouzraudzību, cieši sadarbotos efektīvas sadarbības nodrošināšanai;
11. uzskata, ka ir jāpaplašina Eiropas Kopienas Statistikas biroja (EUROSTAT) pilnvaras, pievienojot tām izmeklēšanas pilnvaras; uzskata, ka atklātiem un pārredzamiem statistikas datiem vajadzētu būt priekšnoteikumam līdzekļu saņemšanai no struktūrfondiem; uzskata, ka Komisijai jāuzņemas atbildība par dalībvalstu iesniegto statistikas datu novērtēšanu;
12. aicina izveidot "Eiropas Monetāro fondu" (EMF), kurā eurozonas valstis veiktu iemaksas, kas proporcionālas to IKP lielumam, un iemaksātu sodanaudas atbilstoši tam, cik daudz tās pārsniegušas valsts parāda un deficīta apjoma griestus; ikviena dalībvalsts varētu saņemt līdzekļus no EMF par tādu summu, ko tā pati iepriekš ir iemaksājusi; tomēr, ja valstij vajadzīgi papildu līdzekļi vai garantijas, tai būtu jāpieņem īpaši tai izstrādāta reformu programma, kuras īstenošanu uzraudzītu Eiropas Komisija;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

13. aicina Komisiju visu Eiropas Savienības finansiālās stabilitātes pasākumu kopumu novērtēt attiecībā uz makroekonomiskajām sekām un publiskot paziņojumu par euroobligāciju izlaišanas iespējamību, riskiem un priekšrocībām;

Eiropas Savienībai jāreformē ekonomikas pārvaldības sistēma, lai nodrošinātu gaidāmās ES stratēģijas 2020. gadam sekmīgu īstenošanu

14. uzskata, ka ES stratēģijas 2020. gadam pārvaldības struktūra jāpastiprina, lai nodrošinātu, ka tās mērķi, atšķirībā no Lisabonas stratēģijas mērķiem, tiktu sasniegti; tādēļ stingri nosoda, ka Komisija un Padome nav nākušas klajā ar priekšlikumiem šim mērķim, lai gan Parlaments to stingri pieprasīja 2010. gada 10. marta rezolūcijā par ES stratēģiju 2020. gadam;

15. uzsver, ka ir svarīgi pastiprināt saikni starp Stabilitātes un izaugsmes pakta dokumentiem, makroekonomiskajiem līdzekļiem un valstu reformu programmām ES stratēģijas 2020. gadam ietvaros, tos prezentējot saskaņoti, tostarp pastiprinot valstu budžetu salīdzināmību attiecībā uz dažādu kategoriju izdevumiem; dalībvalstīm sava attiecīgā ekonomiskā politika jāuzlūko ne vien par nacionālo interešu jautājumu, bet arī par kopīgo interešu jautājumu un tam atbilstoši jāformulē sava politika; atgādina, ka ir palielinājusies ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu nozīme;

16. uzskata, ka tā vietā, lai ekonomikas politikas jomā joprojām palautos uz atklāto koordinācijas metodi, jaunās stratēģijas panākumu nodrošināšanai nepieciešams plašāk izmantot saistošus pasākumus;

17. uzskata, ka Eiropas stratēģijā 2020. gadam galvenā uzmanība nav pietiekami pievērsta svarīgākajiem jautājumiem, kas dalībvalstīm jārisina, un uzsver, ka vadprogrammu un apakšmērķu saturā un pārvaldībā pastāv lielas problēmas;

18. atkārtoti uzsver agrāk izteiktās prasības Eiropai izstrādāt vienotu, integrētu attīstības stratēģiju, ar kuru noteiktu ilgtermiņa ekonomiskās izaugsmes vadlīnijas ar nolūku izveidot labāku, tainīgāku un ilgtspējīgāku ekonomiku, kas nodrošinātu vispārēju labklājību;

19. atkārtoti aicina savstarpēji integrēt tādas stratēģijas, kuras savstarpēji pārklājas, piemēram, ES stratēģiju 2020. gadam, ilgtspējīgas attīstības stratēģiju un Stabilitātes un izaugsmes paktu; stingri nosoda to, ka Eiropadome šo pieeju ir noraidījusi, politikas nesaskaņotības problēmu atstājot bez risinājuma;

20. uzskata, ka efektīva ekonomikas pārvaldība nozīmē uzticēt Komisijai īstu, spēcīgāku vadības pienākumu, dodot tai iespēju izmantot gan līdzšinējos instrumentus, gan jaunus, kas paredzēti Lisabonas līgumā, piemēram, tā 121., 122., 136., 172., 173. un 194. pantā, ar ko Komisijai ir uzdots koordinēt reformu plānus un pasākumus, kā arī izveidot kopīgu stratēģiju;

21. mudina Eiropadomi un Komisiju iedibināt uz stimuliem un sodiem balstītu pieeju un izmantot atbilstības nodrošināšanas mehānismus saskaņā ar Līguma 136. pantu, piemēram, ekonomiskus stimulus (tādus kā ES papildu finansējums), kā arī sodus, kuru mērķis ir atbalstīt pastiprinātu ES ekonomikas pārvaldību un, konkrēti, pastiprinātu pārvaldību saistībā ar ES stratēģijas 2020. gadam īstenošanu;

22. uzskata, ka vienlaikus ar ekonomisko pārvaldību jāpastiprina Eiropas pārvaldības demokrātiskā lēģitimitāte, kas jāpanāk, procesā ciešāk un laicīgāk iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus; jo īpaši aicina Padomi un Komisiju pienācīgi izmantot Lisabonas līguma noteikumus attiecībā uz Parlamenta aktīvu iesaistīšanu ekonomikas politikas jomā, kā tas definēts 121. panta 5. un 6. punktā un aicina Komisiju nākt klajā ar sīki izstrādātiem priekšlikumiem par regulāra politiska un lēģislatīva starpiestāžu dialoga iedibināšanu šajā izšķirīgajā politikas jomā;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Eiropas budžets un valstu reformu plāni jāaskāņo ar ES stratēģijas 2020. gadam mērķiem ilgtspējīgas izaugsmes un attīstības veicināšanai

23. uzstāj, ka, lai ES stratēģija 2020. gadam būtu ticama, 27 dalībvalstu budžetiem un ES budžetam nepieciešama lielāka saskaņotība un papildināmība; uzsver, ka ES budžetam līdz ar resursu apvienošanu jāgūst lielāka nozīme;

24. uzsver ilgtermiņa valsts un privātu investīciju nozīmi ES stratēģijas 2020. gadam vadīnīatīvu īstenošanai nepieciešamās infrastruktūras finansēšanā un aicina Komisiju ierosināt pasākumus, lai pieņemtu Eiropas reglamentējošos noteikumus, kas sekmētu ilgtermiņa investoru sadarbību;

25. uzsver, ka ES stratēģijai 2020. gadam varēs uzticēties tikai tādā gadījumā, ja tā ir pienācīgi finansēta, un ka 2011. gada budžeta projektā vēlas redzēt lielāku vērienu, lai būtu iespējams sekmīgi īstenot ES stratēģiju 2020. gadam; stingri nosoda to, ka ES stratēģijas 2020. gadam vadprogrammām nav atvēlēts pietiekams finansējums 2011. gada budžeta projektā; uzsver, ka efektīvs risinājums var būt lielāka Eiropas Investīciju bankas (EIB) iesaistīšana un plašāka publiskā un privātā sektora partnerību izmantošana, taču tas nav risinājums visiem gadījumiem; stingri nosoda to, ka šim jautājumam nav pievērsusies ne Eiropas Padome, ne Komisija;

26. aicina Eiropas Komisiju paskaidrot sakarību starp ES budžeta pozīcijām un ar tām saistītajiem ES stratēģijas 2020. gadam mērķiem; uzstāj, lai pirms 2010. gada pirmās puses beigām Komisija nāktu klajā ar priekšlikumu pārskatīt spēkā esošo daudzgadu finanšu shēmu (2007.–2013.) ar mērķi atrast budžetā papildlīdzekļus ES stratēģijas 2020. gadam mērķu sasniegšanai;

27. pieprasa tālāku informāciju par to, kā ES budžetu ietekmēs Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, par kuru tika panākta vienošanās ārkārtas Ekonomikas un finanšu padomes sanāsmē 2010. gada 9. un 10. maijā;

28. uzsver, ka ir svarīgi pārskatīt spēkā esošo daudzgadu finanšu shēmu, lai tiktu ievēroti 2005. gada 15. un 16. decembra Eiropadomes secinājumi un lai tā tiktu saskaņota ar Lisabonas līguma prasībām ar mērķi nodrošināt finansējumu ES stratēģijā 2020. gadam izklāstītajām iniciatīvām, kā arī dažādajām iniciatīvām un politiskajām saistībām, kas pieņemtas spēkā esošās un nākamās daudzgadu finanšu shēmas darbības laikā;

29. uzsver prasību ES budžetā atspoguļot nepieciešamību finansēt pāreju uz vides ziņā ilgtspējīgu ekonomiku;

Eiropas Parlaments prasa, lai to ciešāk iesaistītu ES stratēģijas 2020. gadam sīkāko priekšlikumu izstrādāšanā

30. uzsver, ka pieņems lēmumu par Nodarbinātības pamatnostādņēm pēc tam, kad būs saņemta apmierinoša atbilde par ES stratēģijas 2020. gadam pārvaldības struktūru un budžeta pamatnostādņēm;

31. uzsver, ka Eiropadomei lēmumi būtu jāpieņem, pamatojoties uz ikgadējiem ieteikumiem politikas izstrādei un brīdinājumiem, kas saņemti no Komisijas attiecībā uz to, cik atbilstīgi dalībvalstis īsteno ES stratēģijas 2020. gadam mērķus; uzskata, ka pirms izskatīšanas Eiropadomē šie ziņojumi ir jāapspriež Parlamentā;

*

*

*

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

ES politika cilvēktiesību aizstāvju atbalstam

P7_TA(2010)0226

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, starptautiskos paktus par cilvēktiesībām, Starptautisko paktu par civilajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem un Apvienoto Nāciju Organizācijas īpašā referenta darbību saistībā ar cilvēktiesību aizstāvju situāciju,
- ņemot vērā Lisabonas līgumu, jo īpaši tā 3. un 21. pantu, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamatnostādnes par cilvēktiesībām, jo īpaši Eiropas Savienības Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, kas pieņemtas 2004. gada jūnijā un pārskatītas 2008. gadā; ņemot vērā arī Pamatnostādnes par cilvēktiesību dialogiem, kas pieņemtas 2001. gada decembrī un pārskatītas 2009. gadā,
- ņemot vērā 2007. gada 6. septembra rezolūciju par cilvēktiesību dialogu un apspriežu norisi ar trešām valstīm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES ārējos nolīgumos iekļautās cilvēktiesību klauzulas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1889/2006 par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē (EIDHR) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2002. gada 25. aprīļa rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Savienības lomu cilvēktiesību ievērošanas un demokratizācijas veicināšanā trešās valstīs ⁽³⁾,
- ņemot vērā īpašās pamatnostādnes, kas izstrādātas Eiropas Parlamenta deputātiem par cilvēktiesību ievērošanas un demokrātijas veicināšanas darbībām to vizītēs uz trešām valstīm,
- ņemot vērā Saharova balvas par domas brīvību statūtus, kas pieņemti Eiropas Parlamenta 2003. gada 15. maija Priekšsēdētāju konferencē un grozīti 2006. gada 14. jūnijā,
- ņemot vērā iepriekš pieņemtās rezolūcijas par situāciju saistībā ar cilvēktiesībām pasaulē, jo īpaši pielikumus par atsevišķiem gadījumiem,
- ņemot vērā regulāri notiekošās debates un steidzamās rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem,
- ņemot vērā Ministru komitejas 2008. gada 6. februāra Deklarāciju par Eiropas Padomes rīcību, lai uzlabotu cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību un veicinātu viņu darbību,

⁽¹⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 214. lpp.⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 131 E, 5.6.2003., 147. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2009. gada 24. februāra Rezolūciju par cilvēktiesību aizstāvju situāciju Eiropas Padomes dalībvalstīs ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2007. gada 10. oktobra lēmumu par nevalstisko organizāciju juridisko statusu Eiropā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā reģionālos cilvēktiesību instrumentus, tostarp Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Āfrikas Cilvēktiesību hartu un Āfrikas Cilvēktiesību komisijas (ACHPR) pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesību aizstāvjiem, Amerikas Cilvēktiesību konvenciju un Arābu Cilvēktiesību hartu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulu (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā dažu ES dalībvalstu īstenotās apdraudēto cilvēktiesību aizstāvju aizsardzības un patvēruma programmas,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0157/2010),
- A. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos ir noteikts, ka katrai dalībvalstij ir jāveicina vispārēja cieņa pret cilvēktiesībām un brīvībām un jānodrošina to ievērošana;
- B. tā kā saskaņā ar 1998. gadā pieņemto ANO deklarāciju "cilvēktiesību aizstāvis" ir termins, ko izmanto, lai raksturotu personu, kura atsevišķi vai kopā ar citām personām rīkojas, lai veicinātu vai aizsargātu cilvēktiesības ar miermīlīgiem līdzekļiem;
- C. tā kā cilvēktiesību aizstāvji visā pasaulē ir nozīmīgas personas cilvēka pamattiesību aizsardzības un veicināšanas jomā, kuras nereti riskē ar savu dzīvību, un tā kā cilvēktiesību aizstāvji, savā darbā ievērojot taisnīguma un pārrēķināmības principus un ar precīziem ziņojumiem palīdzot radīt uzticamību, ir arī galvenie aktīvisti demokrātisko principu nostiprināšanā savā valstī; tādējādi veidojot cilvēcisko saikni starp demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu;
- D. tā kā atbalsts cilvēktiesību aizstāvjiem ir sen iedibināts elements Eiropas Savienības ārējo attiecību politikā cilvēktiesību jomā; tā kā tomēr ES atbalsts atšķiras atkarībā no valsts;
- E. tā kā Eiropas Savienība, pievienojoties Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (ECHR), jo īpaši ir ieinteresēta cilvēktiesību aizsardzības nostiprināšanā atbilstīgi Lisabonas līguma noteikumiem;
- F. tā kā Eiropas Parlamentam ir liela nozīme cilvēktiesību aizstāvju darbības veicināšanā un aizsardzībā, veicot uzklaušanās, pieņemot rezolūcijas, vēstules un cita starpā piešķirot Saharova balvu, kā arī ziņojot par cilvēktiesībām visā pasaulē;
- G. tā kā Eiropas Savienība arvien vairāk koordinē savas darbības ar citiem reģionāliem un starptautiskiem mehānismiem, kas izveidoti Āfrikā, Eiropā un Amerikas kontinentos, lai cieši uzraudzītu cilvēktiesību aizstāvju situāciju un mudinātu valstis nodrošināt labvēlīgu vidi viņu darbam atbilstīgi starptautiskajām un reģionālajām cilvēktiesību saistībām;
- H. tā kā cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ES visā pasaulē veicina patiesu uzticamību Eiropas Savienībai kā cilvēktiesību aizstāvei visā pasaulē;

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- I. tā kā cilvēktiesību aizstāvji savā darbā paši sastopas ar cilvēktiesību pārkāpumiem un tā kā šie pārkāpumi ietver nogalināšanu, nāves draudus, piespiedu aizvešanu un nolaupīšanu, patvaļīgu apcietināšanu un aizturēšanu un citādu iebiedēšanu un mocīšanu, piemēram, apmelošanas kampaņas, un tā kā visi šie pārkāpumi var būt vērsti arī pret cilvēktiesību aizstāvju tuvākajiem ģimenes locekļiem, tostarp bērniem, un citiem radniekiem, lai atturētu cilvēktiesību aizstāvjus no viņu darbības turpināšanas; tā kā daudzos reģionos cilvēktiesību aizsardzības pasākumus apdraud cilvēktiesību aizstāvju darba ierobežojumi un vajāšanas;
- J. tā kā ikviena cilvēktiesību aizstāvja aizsardzība ir atkarīga no ES politikas cilvēktiesību jomā vispārējas īstenošanas;
- K. tā kā sievietes cilvēktiesību aizstāves ir īpaši apdraudētas un tā kā citas tiesību aizstāvju grupas un kategorijas, pret kurām īpaši ir vērsti uzbrukumi un cilvēktiesību pārkāpumi viņu darba dēļ, ietver tiesību aizstāvjus, kas strādā, lai aizsargātu civilās un politiskās tiesības — jo īpaši tiesības uz vārda brīvību, domas, apziņas un reliģijas brīvību, tostarp reliģisko minoritāšu tiesības — kā arī ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, jo īpaši kolektīvās tiesības kā tiesības uz pārtiku un piekļuvi dabas resursiem, ieskaitot arod biedrību aktīvistus un tos, kas nodarbojas ar minoritāšu un kopienas tiesībām, bērnu tiesībām, pamatiedzīvotāju tiesībām un netradicionālas dzimumorientācijas pārstāvju tiesībām, kā arī cilvēkus, kuri cīnās pret korupciju;
- L. tā kā tiek izmantoti arvien sarežģītāki līdzekļi, lai vajātu cilvēktiesību aizstāvjus, tostarp ne tikai jaunās tehnoloģijas, bet arī nevalstiskās organizācijas ierobežojoši normatīvie akti un administratīvie šķēršļi, kas būtiski samazina telpu un iespējas neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības pastāvēšanai; uzsverot šajā saistībā, ka vairāku valstu valdības traucē vai liedz cilvēktiesību aizstāvjiem oficiāli reģistrēt organizācijas un pēc tam apsūdz viņus par biedrošanās brīvības tiesību nelikumīgu izmantošanu;
- M. tā kā šie pasākumi viennozīmīgi ir uzskatāmi par starptautisko cilvēktiesību un vairāku vispāratzītu pamatbrīvību pārkāpumiem;
- N. tā kā dažreiz cilvēktiesību aizstāvjus ierobežo, izmantojot politiku, tiesību aktus un procedūras, un reizēm pret viņiem tieši vērs minētos instrumentus, ko raksturo kā “drošības” pasākumus, kuri nereti ir saistīti ar noniecināšanu un apsūdzībām terorismā;
- O. tā kā cilvēktiesību aizstāvju organizāciju un apvienību darbu īpaši apgrūtina inventāra konfiskācija, telpu slēgšana, lieli naudassodi, kā arī pedantiski rūpīga un subjektīva banku kontu pārbaude;
- P. tā kā, pamatojoties uz tirdzniecības nolīgumiem, kuros ir iekļauta cilvēktiesību klauzula, ES var pieprasīt ievērot cilvēktiesības kā tirdzniecības neatņemamu priekšnoteikumu,
1. atzinīgi vērtē cilvēktiesību aizstāvju nenovērtējamo ieguldījumu cilvēktiesību, tiesiskuma, demokrātijas aizstāvēšanā un veicināšanā un konfliktu novēršanā, riskējot ar savu, savu ģimeņu un vecāku drošību; atzinīgi vērtē to, 1998. gadā pieņemtajā ANO deklarācijā termins “cilvēktiesību aizstāvis” nav skaidri definēts, un šajā saistībā aicina Padomi un Komisiju stingri atbalstīt šo pieeju;
 2. aicina ES noteikt prioritāti esošo instrumentu un mehānismu efektīvai izmantošanai, lai Eiropas Savienībā panāktu saskaņotu un sistemātisku cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību; šajā saistībā iesaka Eiropas Savienības augstajai pārstāvei ārpolitikas un drošības politikas jautājumos aktīvi izvērtēt iespēju izstrādāt metodi, kurā vairāk pievērsta uzmanība rezultātiem, iekļaujot esošo cilvēktiesību politikas jomu un dialogu izvērtējumu;
 3. mudina ES un dalībvalstis pastiprināt savu politisko gribu, lai atbalstītu cilvēktiesību aizstāvju darbību un tādēļ labāk izmantot visus esošos instrumentus un izstrādāt jaunus papildu mehānismus, lai atbalstītu un veicinātu cilvēktiesību aizstāvju darbu, īstenojot patiesu līdzdalības stratēģiju, kurai būtu jānodrošina labvēlīga vide cilvēktiesību aizstāvjiem, kurā tie var veikt savus uzdevumus un saņemt aizsardzību; uzsver, ka šīs darbības jāīsteno vienlaicīgi ar politiku, kas vēsta uz konfliktu novēršanu un aizsardzību pret uzbrukumiem un draudiem cilvēktiesību aizstāvjiem, ieviešot steidzamus un ilgtermiņa pasākumus;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Institucionālā stiprināšana un Lisabonas līgumā ieviestie jauninājumi

4. atgādina, ka Lisabonas līgums, kā noteikts tā 3. un 21. pantā, izvirza cilvēktiesību veicināšanu un aizsardzību par Eiropas Savienības ārējās darbības mērķi; uzsver, ka ir jānosaka prioritāte nodrošināt, ka cilvēktiesību veicināšana kā Eiropas Savienības pamatvērtība un ārpolitikas mērķis tiek pienācīgi atspoguļota Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidē un struktūrā, tostarp piešķirot pietiekamus cilvēkresursus; tāpēc aicina izveidot EĀDD centrālo kontaktpunktu ar īpašu atbildību attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem;

5. uzsver, ka Pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem īstenošana ES misijās līdz šim bijusi neapmierinoša, un aicina Komisiju veikt pamatīgu analīzi, lai nodrošinātu šā jautājuma risināšanu; šajā saistībā norāda, ka, Lisabonas līgumam stājoties spēkā, Komisijas delegācijām trešās valstīs tagad tiks dota nebijusi iespēja risināt šo jautājumu, jo tās kļūst par Eiropas Savienības delegācijām, kurām arvien vairāk tiek uzticēts pienākums pārstāvēt ES un īstenot cilvēktiesību politiku; tāpēc atkārtoti aicina regulāri iecelt katrā valstī augsti kvalificētu politisko amatpersonu ar īpašu atbildību cilvēktiesību un demokrātijas jomā un iekļaut pamatnostādnes un izveidot paraugpraksi attiecībā uz cilvēktiesībām un to īstenošanu ES misiju darbinieku mācību programmās, darba aprakstos un novērtēšanas procedūrās;

6. uzsver cilvēktiesību klauzulas svarīgo nozīmi tirdzniecības politikas jomās, kā arī ES un trešo valstu partnerības un tirdzniecības nolīgumos; ierosina novērtēt tirdzniecības attiecībās ar ES iesaistīto trešo valstu situāciju cilvēktiesību jomā;

7. sagaida, ka, iecelot augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jautājumos, kura ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietniece, un izveidojot kopēju Eiropas Ārējās darbības dienestu, būtiski tiks uzlabota ES saskaņotība un efektivitāte šajā jomā, un stingri iesaka nodrošināt, lai vietējo stratēģiju izstrādi, cieši sadarbojoties ar vietējo neatkarīgo pilsonisko sabiedrību, tostarp to regulāru novērtēšanu, institucionalizētu augstā pārstāve / Komisijas priekšsēdētāja vietniece un tādejādi garantētu ES Pamatnostādnēs par cilvēktiesību aizstāvjiem paredzēto aizsardzības pasākumu faktisku īstenošanu;

8. uzskata, ka ir jāuzlabo sadarbība ar neatkarīgu pilsonisko sabiedrību un sistemātiski tā jāuzrauga, kā arī ir jāuzlabo cilvēktiesību aizstāvju piekļuve ES delegācijām un misijām uz vietas; šajā saistībā atzinīgi vērtā Spānijas prezidentūras lūgumu iecelt kopīgu vietējo sadarbības koordinatoru no ES cilvēktiesību aizstāvju misijām, nosakot pienākumu koordinēt Eiropas Savienības darbības, veicinot pastiprinātu piekļuvi informācijai par cilvēktiesību pārkāpumiem un sadarbību ar pilsonisko sabiedrību, vienlaikus nodrošinot šo koordinatoru atbildību īstenošanas pārredzamību un iespēju ātri un elastīgi rīkoties ārkārtas gadījumā; aicina informēt Parlamentu par ieceltajiem koordinatoriem;

Virzībā uz saskaņotāku un sistemātiskāku pieeju ES cilvēktiesību politikai

9. pauž bažas par to, ka netiek īstenotas ES Pamatnostādnēs par cilvēktiesību aizstāvjiem; uzstāj, ka minētās pamatnostādnēs pienācīgi un pilnīgi ir jāīsteno visām ES delegācijām un ka ir jāpalielina centieni, lai nodrošinātu, ka visas delegācijas līdz 2010. gada beigām izstrādā vietējās īstenošanas stratēģijas vai, ja stratēģijas jau ir izstrādātas, minētajā termiņā tās pārskata; pieprasa, lai šo vietējo stratēģiju dokumenti būtu pieejami Eiropas Parlamentam un tiktu publicēti Eiropas Savienības gada pārskatā par cilvēktiesībām;

10. aicina Padomi, Komisiju un ES misijas aktīvi iesaistīt cilvēktiesību aizstāvjus un organizācijas vietējo stratēģiju izstrādes, uzraudzīšanas un pārskatīšanas procesā, jo tādejādi tiktu nodrošināta šo stratēģiju efektivitāte;

11. uzskata, ka ES pamatnostādnēs paredzētās cilvēktiesību aizstāvju un diplomātu ikgadējās sanāksmes, ja tās sasauktu vismaz reizi gadā, noteikti veicinātu šā procesa attīstību, un mudina turpmāk šīs sanāksmes rīkot biežāk un sistemātiskāk; aicina vēltīt pūles tam, lai nodrošinātu attiecīgo valstu un reģionu cilvēktiesību aizstāvju piedalīšanos šādās sanāksmēs;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

12. tādēļ aicina augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jautājumos apsvērt iespēju organizēt cilvēktiesību aizstāvju starptautisku sanāksmi, kurā piedalītos Apvienoto Nāciju organizācijas attiecīgās struktūras, reģionālo cilvēktiesību sanāksmju sekretariāti, kā arī starptautiskās un reģionālās NVO un kuras mērķis būtu uzlabot cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību un veicināt cilvēktiesību ievērošanu visā pasaulē;

13. uzsver nepieciešamību ņemt vērā dzimumu līdztiesības perspektīvu pamatnostādņu īstenošanā, veicot mērķtiecīgas darbības sieviešu cilvēktiesību aizstāvju un citu īpaši neaizsargātu grupu, piemēram, žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju, kas strādā, lai veicinātu ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, cilvēktiesības, un cilvēktiesību aizstāvju, kas veic darbu saistībā ar minoritāšu, jo īpaši reliģisko un valodas minoritāšu, tiesībām, pamatiedzīvotājiem un netradicionālas dzimumorientācijas pārstāvjiem;

14. uzsver, ka cilvēktiesību aizstāvju darbā ir svarīga vārda brīvība un tiešsaistes un nesaistes plašsaziņas līdzekļu nozīme;

15. uzskata, ka ir jānovērtē jauno tehnoloģiju attīstības un to ietekmes nozīme cilvēktiesību aizstāvju darbā un šā vērtējuma rezultāti jāiekļauj esošajās ES cilvēktiesību programmās un programmās, kas saistītas ar cilvēktiesību aizstāvju darbu;

16. uzskata, ka vietējo stratēģiju būtiskākie aspekti saistībā ar ES Pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem īstenošanu būtu jāiekļauj valstu stratēģiskajos dokumentos/valstu indikatīvajās programmās, EKP rīcības plānos, EIDHR gada darba programmās un Stabilitātes instrumentā (IfS);

17. atkārtoti pauž, ka, izmantojot Lisabonas līgumu, jautājums par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību un drošību jāietver kā prioritārais jautājums ES ārējās attiecībās ar trešām valstīm un tas jāiekļauj visos Eiropas Savienības ārpolitikas līmeņos, aspektos un instrumentos, lai uzlabotu saskaņotību, efektivitāti un ticamību ES atbalstam cilvēktiesību aizstāvjiem; uzskata, ka īpašu valsts stratēģiju izstrāde, efektīva īstenošana un regulāra paveiktā darba analīze cilvēktiesību un demokrātijas jomā būtu liels ieguldījums šīs mērķtiecīgās pieejas īstenošanā;

18. uzskata, ka cilvēktiesību aizstāvji trešās valstīs tiks labāk aizsargāti, uzlabojot ES cilvēktiesību dialogu efektivitāti; uzsver nepieciešamību sistemātiski runāt par cilvēktiesību aizstāvju situāciju visos politiskajos un cilvēktiesību dialogos un tirdzniecības sarunās ar trešām valstīm un vispārēji par situāciju un tiesībām uz biedrošanās brīvību valstu tiesību aktos, noteikumos un praksē, atgādinot partnervalstu atbildību nodrošināt, lai visi ANO Deklarācijā par cilvēktiesību aizstāvjiem paredzētie pienākumi un tiesības, tostarp biedrošanās brīvības un pulcēšanās brīvības tiesības un tiesības saņemt valsts un ārvalstu finansējumu, kā arī vārda brīvība, kas ir ļoti būtiska cilvēktiesību aizstāvju darbā, tiktu iekļauti valsts tiesību aktos; uzskata, ka jāatgādina arī partnervalstīm par pienākumu un atbildību aizsargāt un veicināt cieņu pret cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu darbu un radīt apstākļus, kas pilnīgi nodrošina cilvēktiesību aizstāvību, uzraudzību un ziņošanu par tām;

19. uzskata, ka attiecībā uz valsts un ārvalstu finansējuma saņemšanu ir būtu jāpieņem konkrēti kritēriji līdzsvarā ar pienācīgu pārredzamību un vajadzīgo konfidencialitāti; aicina veikt pasākumus, kas nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā arī jebkādi citi kritēriji, ko var ierosināt cilvēktiesību aizstāvji, ja tas ir būtiski viņu darbam;

20. atgādina, ka Eiropas Parlamenta delegācijām kā atbildīgajām organizācijām EP attiecībās ar trešām valstīm varētu būt aizvien būtiskāka nozīme centienos palīdzēt cilvēktiesību aizstāvjiem atbilstīgi īpašo cilvēktiesību pamatnostādņu un EP deputātu demokrātisko pasākumu trešās valstīs prasībām;

21. aicina cilvēktiesību dialogos ar trešām valstīm piešķirt nozīmīgāku lomu Eiropas Parlamentam;

22. mudina cilvēktiesību dialogā iesaistīt uzņēmēju aprindas;

23. uzskata, ka ir nepieciešama saskaņota un sistemātiska pieeja ES līmenī, iespēja dalībvalstīm ieviest papildu noteikumus attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

24. nosoda vairākās pasaules valstīs valdošo nesodāmības gaisotni saistībā ar pārkāpumiem, kas pieļauti pret cilvēktiesību aizstāvjiem; aicina Padomi un Komisiju ierosināt šo jautājumu to divpusējās attiecībās, aicinot visas valstis nodrošināt, ka pārkāpēji neatkarīgi no to ieņemamā amata vai pienākumiem tiek saukti pie atbildības, īstenojot neatkarīgas un efektīvas disciplinārās procedūras un kriminālprocesus, vienmēr paturot prātā iespēju pēc lietas izskatīšanas valsts juridiskajās instancēs, iesniegt apelācijas sūdzību Eiropas Cilvēktiesību tiesā;

25. uzsver, ka ir jānodrošina, lai valsts un sabiedrības drošība, kā arī terorisma apkarošana netiktu ļaunprātīgi izmantota pret cilvēktiesību aizstāvjiem;

26. norāda, ka arī parlamentāriešiem ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu, ka tie valstu tiesību akti, kas varētu ietekmēt cilvēktiesību aizstāvjus un viņu darbību, atbilstu starptautiski atzītiem cilvēktiesību standartiem; tāpēc uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas Parlamenta deputāti šos jautājumus sistemātiski risinātu divpusējās un daudzpusējās sanāksmēs ar citiem parlamentāriešiem un attiecīgajiem ekspertiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta īpašajām pamatnostādņēm par Eiropas Parlamenta deputātu darbībām cilvēktiesību un demokrātijas jomā to vizišu laikā trešās valstīs;

27. uzsver, ka ir svarīgi organizēt pilsoniskās sabiedrības seminārus vai īstenot citus pasākumus, lai neatkarīga pilsoniskā sabiedrība tiktu pilnīgi iesaistīta cilvēktiesību dialogu sagatavošanā; uzskata, ka ir jānostiprina saikne starp pilsoniskās sabiedrības semināriem un formālo dialogu, publicējot pieņemtos ieteikumus un uzlabojot kontroli un atskaiti pilsoniskajai sabiedrībai pēc tam, kad dialogs ir noticis; uzsver, ka ir būtiski arī turpmāk dialogu laikā pieminēt atsevišķus gadījumus, un uzskata, ka vārdu publicēšana nostiprinātu ES darbību ietekmi un pievērstu lielāku sabiedrības uzmanību šādiem gadījumiem, ar nosacījumu, ka publicēšana nepakļautu riskam cilvēktiesību aizstāvjus; uzsver, ka ir svarīgi kopīgi ar citiem cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsonisko sabiedrību novērtēt šāda apdraudējuma iespējamību;

28. uzskata, ka Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR), kas jau ir pierādījis spēju atbalstīt un veicināt cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskuma nostiprināšanu, arī turpmāk ir jāizmanto, lai vēl vairāk attīstītu tiešo atbalstu cilvēktiesību aizstāvjiem, apmierinot viņu īstermiņa un ilgtermiņa vajadzības, un jānodrošina tā pieejamība arī īpaši neaizsargātām grupām un attālos reģionos, ka arī tādos reģionos dzīvojošiem cilvēktiesību aizstāvjiem, kam pievērsta mazāka uzmanība;

29. aicina Padomi un augsto pārstāvi pastāvīgi atmaskot un izteikt aizrādījumus starptautiskiem uzņēmumiem, kas ar uzraudzības tehnoloģiju palīdzību piemēro despotiskus režīmus un tādējādi atvieglo cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu un apcietināšanu;

Lielāka pārredzamība un pārskatāmība kā aizsardzības pasākums

30. aicina Padomi un Komisiju uzlabot cilvēktiesību aizstāvju, EĀDD, ES valstu vēstniecību un ES valstu ārlietu ministriju informētību par pamatnostādņu esamību, veicot mērķtiecīgas darbības, lai nodrošinātu to pilnīgu apstiprināšanu un piemērošanu; uzskata, ka pamatnostādņēs paredzētās ikgadējās sanāksmes būtiski atbalstītu cilvēktiesību aizstāvjus un arī veicinātu uzticību ES darbībām cilvēktiesību jomā un to redzamību, tādējādi skaidri demonstrējot, cik svarīga Eiropas Savienībai ir cilvēktiesību aizsardzība;

31. uzsver, ka cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu darbam nodrošinātā atpazīstamība sabiedrībā un pamanāmība arī var veicināt viņu aizsardzību sarežģītās situācijās, jo pārkāpēji, iespējams, atturētos no darbības, ja pārkāpumi nepalīktu nepamanīti; aicina ES dalībvalstis un ES delegācijas, kad vien tas ir iespējams, publicēt pasākumus un citas darbības, kas veiktas saistībā ar attiecīgo gadījumu, vienmēr apspriežoties ar cilvēktiesību aizstāvi un viņa ģimeni; aicina ES misijas sniegt cilvēktiesību aizstāvjiem un/vai viņu ģimenēm, kā arī NVO, kuras pievērsa ES uzmanību konkrētajai lietai, sistemātiskas atskaites par visām darbībām neatkarīgi no to veida, kas veiktas viņu labā, kā paredzēts pamatnostādņēs;

32. aicina Eiropas Savienības augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jautājumos un visus Komisijas locekļus, kuru atbildības jomā ir ārlietas, regulāri tikties ar cilvēktiesību aizstāvjiem, atrodoties darba vizītēs trešās valstīs, un uzsver, ka atbalsts cilvēktiesību aizstāvjiem būtu obligāti jāiekļauj arī ES īpašo pārstāvju mandātā; uzsver, ka augstajai pārstāvei un īpašajiem pārstāvjiem būs jāatskaitās Eiropas Parlamentam par veiktajām darbībām šajā saistībā;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

33. uzsver nepieciešamību aktīvi atbalstīt un izstrādāt priekšlikumus attiecībā uz to, kādā veidā kā daļu no ilglaicīga atbalsta cilvēktiesību aizstāvjiem varētu izmantot Saharova balvas laureātu tīklu, ko izveidoja 2008. gada decembrī, atzīmējot Saharova balvas divdesmito gadadienu, un gūt lielāku labumu no laureātu iespējamā ieguldījuma saistībā ar dažādām Eiropas Parlamenta darbībām, īstenojot tā mandātu; atkārtoti pauž bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem attiecībā pret dažiem Saharova balvas laureātiem;

Virzībā uz saskaņotāku un vairāk uz rezultātiem orientētu darbību cilvēktiesību aizstāvju atbalstam

34. uzskata, ka ES ir jāizstrādā holistiska pieeja cilvēktiesību aizstāvjiem, lai uzlabotu ticamību ES politikai un tās efektivitāti ES dalībvalstīs un attiecībās ar trešām valstīm, vienlaicīgi ietverot atbalsta pasākumus, lai nodrošinātu viņu darbību, kā arī preventīvos un aizsardzības pasākumus, ņemot vērā cilvēktiesību aizstāvju īstermiņa un ilgtermiņa vajadzības; uzsver, ka pārskatītajā stratēģijā attiecībā uz EIDHR un ES Pamatnostādņem par cilvēktiesību aizstāvjiem būtu jāatspoguļo šī pieeja;

35. uzskata, ka ES būtu skaidri jānorāda attiecīgās sankcijas, ko varētu piemērot tām trešām valstīm, kuras pieļauj nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus, un tās arī jāpiemēro; vēlreiz atgādina par savu pieprasījumu Komisijai un Padomei un jo īpaši Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, kura ir arī augstā pārstāve cilvēktiesību jautājumos, panākt, lai klauzula par cilvēktiesībām reāli darbotos starptautiskos nolīgumos, un tādējādi izveidot patiesu šīs klauzulas izpildes mehānismu atbilstoši Kotonu nolīgumu 8., 9. un 96. panta garam;

36. uzskata, ka tādas darbības attīstīšanai, kas vairāk orientēta uz rezultātiem, Eiropas Savienības augstajai pārstāvei ārpolitikas un drošības politikas jautājumos būtu regulāri jānovērtē visu ES delegāciju trešās valstīs veiktā ES Pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem īstenošana un jānosaka par prioritāti un rūpīgi jāuzrauga misiju darbība un jāiesaka pasākumi to darbības uzlabošanai tajās vietās, kur īstenošana acīmredzami nav bijusi veiksmīga;

37. aicina Padomi atvieglot to cilvēktiesību aizstāvju, kas nevar palikt savās valstīs, uzņemšanu Eiropā; aicina Padomi un Komisiju izstrādāt un īstenot konkrētus pasākumus, kas atvieglotu cilvēktiesību aizstāvju iekļauvi Eiropā;

38. atgādina, ka ir nepieciešams pārvarēt saskaņotas aizsardzības un patvēruma stratēģijas trūkumu, pastāvīgi piemērojot īstermiņa un ilgtermiņa ārkārtas pasākumus un iniciatīvas; pieprasa, lai līdz 2010. gada beigām augstā pārstāve Eiropas Parlamentam iesniegtu ziņojumu par šajā saistībā veiktajiem pasākumiem;

39. atkārtoti aicina dalībvalstis prioritārā kārtā izstrādāt saskaņotu politiku par ārkārtas vīzu izdošanu cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu ģimenes locekļiem, kā piemēru izmantojot Spānijā un Īrijā īstenotos īpašos režīmus; ir stingri pārliecināts, ka, pilnvarojot Eiropas Savienības jaunās delegācijas sniegt ieteikumus dalībvalstīm par ārkārtas vīzu izdošanu, tiks sperts milzīgs solis Eiropas Savienības cilvēktiesību politikas īstenošanas virzienā; uzskata, ka kopējo pieeju lielā mērā varētu panākt, ja Rokasgrāmatas par vīzu pieteikumu izskatīšanu un izdoto vīzu maiņu projektā būtu ietverta skaidra atsauce uz šādu iespēju, kā jau Eiropas Parlaments norādīja juridiskās pārbaudes procesa laikā attiecībā uz iepriekš minēto pasākumu;

40. mudina visas 27 dalībvalstis uz līdzīgu rīcību, izdodot vīzas cilvēktiesību aizstāvjiem;

41. uzsver nepieciešamību papildus šīm ārkārtas vīzām nodrošināt iespēju cilvēktiesību aizstāvjiem saņemt pagaidu aizsardzību un patvērumu Eiropā, nodrošinot finanšu resursus un izmitināšanas iespējas, lai sniegtu patvērumu cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī papildu programmas (pasākumus cilvēktiesību jomā, valodu kursus Eiropas augstskolās utt.); atzinīgi vērtē Čehijas prezidentūras atbalstīto iniciatīvu "Patvēruma pilsētas", kā arī Spānijas valdības kopš 2008. gada īstenoto Aizsardzības un patvēruma programmu, un aicina Eiropas Ārējās darbības dienestā Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augsto pārstāvi līdz 2010. gada beigām pabeigt Aizsardzības un patvēruma programmas izstrādāšanu un īstenot to līdz 2011. gada beigām, vienlaikus tomēr nenotiekot atbildību no citām pilsētām; tādēļ aicina augsto pārstāvi iesniegt Eiropas Parlamentam rokasgrāmatu par "Patvēruma pilsētu" izveidošanu, kā arī pamatpriekšlikumu šādu pilsētu tīklu atbalstam; aicina arī turpmāk nodrošināt atbalstu esošajām iniciatīvām šajā saistībā;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

42. turklāt uzsver, ka situācijās, kad var būt apdraudēta cilvēktiesību aizstāvja dzīvība vai fiziskā vai garīgā veselība, dalībvalstīm un ES delegācijām būtu jāatbalsta un jāattīsta arī citi aizsardzības pasākumi un ātrās reaģēšanas mehānismi; uzskata, ka tas būtu jādara, cieši sadarbojoties ar cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsonisko sabiedrību;

43. atzinīgi vērtē pašreizējo sadarbību starp esošajiem aizsardzības mehānismiem Eiropas un starptautiskā līmenī, un to iespējams vairāk nostiprināt, veicot regulāru informācijas un stratēģiju apmaiņu, lai nodrošinātu lielāku to savstarpējo papildināmību attiecībā uz informācijas apmaiņu par ārkārtas gadījumiem un ilgtermiņa atbalsta darbību koordinēšanu, piem., izmantojot drošu tiešsaistes platformu, kas būtu pieejama visām oficiālajām ieinteresētajām pusēm; šajā saistībā atzinīgi vērtē Eiropas Padomes rīkotās ikgadējās sanāksmes, kā arī "savstarpējos mehānismus" — Cilvēktiesību aizstāvju aizsardzības observatorijas rīkotās ikgadējās sanāksmes, Starptautiskās Cilvēktiesību federācijas (FIDH) un Pasaules organizācijas spīdzināšanas novēršanai (OMCT) kopīgo programmu ar mērķi stiprināt starptautisko un reģionālo mehānismu un iestāžu mijiedarbību cilvēktiesību aizstāvju aizsardzības jomā; aicina esošās darba grupas cilvēktiesību aizstāvju jautājumos Eiropā meklēt iespējas ciešākai sadarbībai Padomes Cilvēktiesību darba grupas un Eiropas Padomes programmas ietvaros (pēdējē šeit minētā ir Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra iniciatīva);

44. saistībā ar Lisabonas līguma īstenošanu aicina ES iestādes izveidot starpiestāžu sadarbības mehānismu attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem; apzinās, ka šāda mehānisma radīšanu atvieglotu cilvēktiesību aizstāvjiem paredzētu kontaktpunktu izveide visās ES iestādēs un struktūrvienībās, šādiem kontaktpunktiem cieši sadarbojoties ar ES misiju un delegāciju atbildīgajiem par cilvēktiesību un demokrātijas jomu;

45. aicina Padomi un Komisiju izskatīt iespējas izveidot visām ES iestādēm un visiem pārējiem aizsardzības mehānismiem kopīgu brīdinājuma sistēmas mehānismu;

46. uzskata, ka informācijas apmaiņu veicinātu arī īpašu datubāzu vai "žurnālu" izveide, lai būtu iespējams sekot līdzi veiktajām darbībām, jo īpaši saistībā ar personām, vienlaikus garantējot pilnīgu konfidencialitāti;

47. aicina Komisiju novērot un pastāvīgi uzraudzīt īstermiņa un ilgtermiņa ES pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem īstenošanu un ziņot par to Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejai;

*

* *

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī ES dalībvalstīm.

Statistikas datu kvalitāte Eiropas Savienībā un Komisijas (Statistikas biroja) revīzijas pilnvaru pastiprināšana

P7_TA(2010)0230

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par statistikas datu kvalitāti Savienībā un pastiprinātām Komisijas (Eurostat) pilnvarām revīzijas jomā

(2011/C 236 E/11)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0053 redakcija),

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2005)0071 redakcija – 2005/0013(CNS)),

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2010. gada 31. martā sniegto atzinumu (CON/2010/28),
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Grieķijas valsts budžeta deficītu un parāda statistiku (COM(2010)0001 redakcija),
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0227/2009),
 - ņemot vērā 2010. gada 4. jūnija jautājumu Komisijai par statistikas datu kvalitāti Savienībā un pastiprinātām Komisijas (*Eurostat*) pilnvarām revīzijas jomā (O-0080/2010 – B7-0314/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Komisijai (*Eurostat*) līdz šim nebija vajadzīgo izmeklēšanas pilnvaru, lai uzlabotu Eiropas statistikas kvalitāti;
- B. tā kā nesenie notikumi apliecināja, ka pienācīgi funkcionējoša statistikas sistēma ir priekšnosacījums uzticamu datu ieguvei; tā kā bija vērojams politiskās gribas trūkums ievērot kopīgus noteikumus un gūt ievērojamus panākumus statistikas pārvaldības pastiprināšanā;
- C. tā kā Grieķijas gadījums ir uzskatāms piemērs kvalitatīvas fiskālās statistikas trūkumam Savienībā; tas liecina, ka kopš 2005. gada gūtie rezultāti nav bijuši pietiekami, lai Grieķijas fiskālo datu kvalitāte atbilstu citu dalībvalstu sasniegtajam līmenim;
- D. tā kā jau 2005. gadā Komisija savā priekšlikumā aicināja piešķirt Komisijai (*Eurostat*) lielākas pilnvaras revīzijas jomā, kā arī kopīgi noteikt statistikas datu obligātos standartus;
- E. tā kā 2005. gadā vairāku nozīmīgu dalībvalstu priekšlikums par *Eurostat* pilnvaru pastiprināšanu tika noraidīts, neraugoties uz jau tolaik pietiekami pārliecinošajiem pierādījumiem par noteikumu un to īstenošanas neatbilstību;
- F. tā kā pastāv vienprātīgs uzskats, ka pašreizējais stāvoklis ir jāuzlabo un Komisijai (*Eurostat*) ir jāpiešķir lielākas izmeklēšanas pilnvaras; tā kā šķietami trūkst politiskās gribas, jo īpaši Padomē, lai veiktu vajadzīgos pasākumus Komisijas (*Eurostat*) pilnvaru pastiprināšanai;
- G. tā kā ievērojami trūkst cilvēkresursu, lai nodrošinātu valstu statistikas visaptverošu un detalizētu pārskatu, un šī problēma ir jārisina gan ES, gan valstu līmenī;
- H. tā kā ir pierādīts, ka uzticamiem datiem par sociālās nodrošināšanas fondiem, slimnīcu nokavētajiem maksājumiem un valdību un valsts uzņēmumu savstarpējiem darījumiem ir izšķiroša nozīme,
1. aicina Padomi nodrošināt politisko saistību ievērošanu statistikas jomā un pilnībā pieņemt Komisijas priekšlikumu (COM (2010)0053 redakcija) un attiecīgos ECB un Parlamenta iesniegtos grozījumus;
 2. aicina Padomi pastiprināt Komisijas (*Eurostat*) lomu un neatkarību;
 3. aicina Padomi un dalībvalstis piekrist tam, lai Komisija (*Eurostat*) tiek pilnvarota veikt nepieteiktas inspekcijas dalībvalstīs ar mērķi pārbaudīt statistikas datus;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

4. uzskata — ņemot vērā Grieķijas pieredzi, Komisijas priekšlikums ir nodrošināmais prasību minimums; uzsver to, ka vajadzētu pastiprināt visu dalībvalstu ziņošanas pienākumus un ziņojumos vajadzētu iekļaut sīku informāciju par visām iepriekšējām ārpusbilances darbībām;
5. aicina dalībvalstis pārtraukt izmantot jebkādas ārpusbilances parādu struktūras; aicina Komisiju ierosināt saistošus juridiskus pasākumus, kas paredzētu dalībvalstīm prasību obligāti pārtraukt jebkāda veida ārpusbilances parādu struktūru praksi;
6. aicina Komisiju ziņot par tai vajadzīgajām pilnvarām un personālu, lai efektīvi un pilnvērtīgi vidējā termiņā un ilgtermiņā kontrolētu valstu statistiku;
7. vērš uzmanību uz dalībvalstīm raksturīgo tendenci bilancē neiekļaut atsevišķas saistības, jo īpaši attiecībā uz turpmākajiem maksājumiem, kas vajadzīgi pensijām valsts sektorā un ilgtermiņa līgumiem ar privāto sektoru par sabiedrisko objektu iznomāšanu vai nodrošināšanu; aicina rast risinājumu, kas nodrošina šādu saistību konsekvenci un atklātu norādīšanu valsts statistikā;
8. aicina ECB cieši sadarboties ar Komisiju (*Eurostat*), lai nodrošinātu dalībvalstu statistikas konsekvenci;
9. aicina Komisiju (*Eurostat*) veikt visu iespējamo, lai novērstu to, ka kādā dalībvalstī atkārtoti tiktu pieļauti tādi ar metodoloģiju saistīti trūkumi un nepieņemamas administratīvas problēmas kā Grieķijas gadījumā;
10. aicina Padomi un dalībvalstis sniegt Komisijai (*Eurostat*) valstu finanšu datus, pamatojoties uz standartizētu un starptautiski apstiprinātu uzskaites metodi;
11. aicina dalībvalstis nodrošināt Komisijai (*Eurostat*) un valstu statistikas iestādēm vajadzīgo piekļuvi un resursus, lai varētu efektīvi pārbaudīt pamatdatus;
12. aicina dalībvalstis, kuras ir euro zonā vai ir pieteikušās dalībai euro zonā, ļaut ECB piedalīties nepieciešamajās inspekcijās un nodrošināt tās darbiniekiem piekļuvi jebkādiem dalībvalstu statistikas datiem;
13. aicina dalībvalstis skaidri noteikt atbildības jomas attiecībā uz statistikas datu izveidi un apkopošanu; skaidri noteiktas atbildības jomas, tostarp individuālie pienākumi, ir vajadzīgs Komisijas (*Eurostat*) darba priekšnosacījums;
14. aicina Komisiju stingrāk īstenot Eiropas Statistikas prakses kodeksu, kas nostiprina valstu statistikas iestāžu un Komisijas (*Eurostat*) neatkarību, integritāti un atbildību, ar mērķi veicināt to, lai visi Eiropas statistikas apkopotāji piemērotu labākos starptautiskos statistikas principus, metodes un praksi un tādējādi uzlabotu savas darbības kvalitāti;
15. aicina Padomi un dalībvalstis bez iebildumiem atzīt regulāra dialoga nepieciešamību un to, ka Komisijai (*Eurostat*) ir jāveic padziļinātas uzraudzības apmeklējumi, tādējādi pastiprinot ziņoto datu uzraudzību un panākot nepārtrauktu datu kvalitātes nodrošinājumu;
16. aicina Padomi palielināt atbalstu OLAF darbībai, jo uzskata, ka birojam ir izšķiroši svarīga loma Eiropas Savienības un tātad arī tās iedzīvotāju finanšu interešu aizsardzībā, kā arī ļoti svarīga nozīme Eiropas iestāžu reputācijas saglabāšanā; tādēļ uzskata, ka ir jāizstrādā cilvēkresursu stratēģija, kas palielinātu personāla skaitu un nodrošinātu pašreizējo personāla kvalitātes augsto standartu saglabāšanu;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

17. aicina Komisiju un Padomi ciešāk sadarboties ar Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvo padomi kā neatkarīgu padomdevēju iestādi; Konsultatīvā padome var palīdzēt Komisijai (*Eurostat*) saistībā ar Komisijas apmeklējumiem dalībvalstīs;
 18. uzsver, ka precīzi statistikas dati un uzlabota to apkopoto datu ticamības pārbaude, kurus sniedz *Eurostat*, ir būtisks priekšnosacījums jebkāda veida uzraudzības efektīvai īstenošanai;
 19. uzsver, ka ir jāpastiprina *Eurostat* pilnvaras;
 20. uzskata, ka atklātiem un pārredzamiem statistikas datiem vajadzētu būt priekšnoteikumam līdzekļu saņemšanai no struktūrfondiem;
 21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropadomei, Eurogrupas priekšsēdētājam un Eiropas Centrālajai bankai.
-

Ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītie aspekti

P7_TA(2010)0231

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem (2009/2204(INI))

(2011/C 236 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu “Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars — spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai” (COM(2008)0635),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumu Eiropadomes pavasara sanāksmei “Impulsi Eiropas atveseļošanai” (COM(2009)0114),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 24. novembra darba dokumentu “Apspriešanās par topošo ES stratēģiju 2020. gadam” (COM(2009)0647),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu “Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. februāra ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2009” (COM(2009)0077),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. decembra ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 7. jūnija paziņojumu “Ceļā uz Kopienas pamatstratēģiju vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā (2001–2005)” (COM(2000)0335) un Komisijas 2000., 2001., 2002., 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gada ziņojumus par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā (attiecīgi COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 un COM(2008)0010),

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EC par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar ko atceļ Direktīvu 86/613/EEK (COM(2008)0636), un ar kuru Komisija iepazīstināja 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (COM(2008)0637), un ar kuru Komisija iepazīstināja 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvencijas par cīņu pret cilvēku tirdzniecību ratifikācijas norisi (EPLS Nr. 197),
- ņemot vērā Dzimumu līdztiesības darbības plānu, ko 2005. gada 22. martā pieņēma Eiropas sociālie partneri,
- ņemot vērā Eiropas Padomes ieteikuma priekšlikumu par ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi uz sievietēm (Dok. 11891, 2009. gada 4. maijā),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropas Padomes 2006. gada 23. un 24. marta sanāksmē,
- ņemot vērā Sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju padomdevējas komitejas 2007. gada 22. martā pieņemto atzinumu par atšķirīgu atalgojuma līmeni sievietēm un vīriešiem,
- ņemot vērā 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par sieviešu imigrāciju: imigranšu loma un vieta Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. marta rezolūciju par Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā (2006-2010) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību — 2008. gads ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 8. oktobra rezolūciju par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Statistikas biroja aktuālos datus (*Statistics in Focus* 53/2009) "Straujš bezdarba līmeņa pieaugums ES",

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 118. lpp.

⁽³⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 56. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 35. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0371.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0029.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Statistikas biroja aktuālos datus (*Statistics in Focus* 97/2009) “Recesija ES-27 — lejupslides ilgums un dziļums atšķirīgs dažādās darbības jomās un valstīs”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0155/2010),
- A. tā kā pasaules ekonomika saskaras ar vissmagāko recesiju kopš Lielās depresijas, atstājot sekas sociālajā jomā visā ES un ārpus tās; tā kā ekonomikas un finanšu krīze Eiropā jo īpaši smagi ietekmē sievietes, kuras ir vairāk pakļautas nodarbinātības nestabilitātei, atlaišanai no darba, bet sociālās aizsardzības sistēma viņas aizsargā vājāk, un tā kā šim jautājumam līdz šim vajadzīgo uzmanību nav pievērsusi ne Padome, ne Komisija, ne dalībvalstis;
- B. tā kā pirmais krīzes vilnis pamatā skāra finanšu sektoru, kurā dominē vīrieši, kā arī būvniecības un automobiļu nozares, tādējādi izpelnoties pastiprinātu uzmanību, lai gan krīzes otrais vilnis tikpat nelabvēlīgi skāra tās nozares, kurās visbiežāk dominē sievietes, piemēram, mazumtirdzniecības nozari, vispārējās nozīmes pakalpojumu nozari un tūrismu; tāpēc ir steidzami jārikojas, lai noteiktu, kā ekonomikas un sociālā krīze ietekmējusi dzimumu līdztiesības aspektu, un risinātu problēmas valstu un Eiropas mēroga ekonomikas atveseļošanas plānos;
- C. tā kā tradicionāli domājošie ekonomisti ir norādījuši, ka kredītesaņas krīze, ar ko sākās recesija, faktiski bija vīriešu radīta katastrofa; tā kā par reaģēšanas veidiem valsts un starptautiskā mērogā — kuros nebija pietiekami ievērots dzimumu aspekts — arī ir lēmuši galvenokārt vīrieši; tā kā ir svarīgi, lai lēmumu pieņemšanas procesā politiskajā, ekonomikas un finanšu jomā, kā arī sociālo partneru nolīgumos pilnībā tiktu iesaistītas sievietes, kuras parasti ir augstāk kvalificētas nekā vīrieši;
- D. tā kā jaunākie pētījumi liecina, ka tikai 5 % sieviešu ir iesaistītas lēmumu pieņemšanas procesos ES finanšu iestādēs un ka visu 27 dalībvalstu centrālo banku vadītāji ir vīrieši, un tā kā pētījumi par dzimumu aspektu ir pierādījuši, ka sievietes rīkojas atšķirīgi, cenšoties izvairīties no riska un pievēršot vairāk uzmanības ilgtermiņa perspektīvai;
- E. tā kā sieviešu dalība lēmumu pieņemšanā ir izšķirīgs rādītājs dzimumu līdztiesības jomā; tā kā sievietes joprojām reti ieņem vadošos amatus uzņēmumos un universitātēs un, pat ja politikā iesaistījušos sieviešu skaits palielinās, šī progresija ir ļoti lēna;
- F. tā kā 2006. gadā sievietes bija 59 % no augstskolu pirmā cikla diploma saņēmēju skaita; tā kā sieviešu ar doktora grādu skaits samazinājies, sasniedzot 43 %, un viņu skaits ir viszemākajā līmenī profesoru vidū; tā kā tikai 15 % sieviešu ir augstākā profesora pakāpe;
- G. tā kā vairāk sieviešu nekā vīriešu studē komerczinības, menedžmentu un tiesību zinātnes, bet viņas joprojām ir mazākumā atbildīgos amatos uzņēmumos un politiskās iestādēs; tā kā tikai neliels skaits sieviešu ir ieguvušas diplomu informātikā, inženierzinātnēs un fizikā un tāpēc viņas ir mazākumā privātajā sektorā, kas ir būtisks ekonomikas atlabšanā;
- H. tā kā ekonomiskās aktivitātes atslābums, iespējams, ietekmēs vairāk sievietes nekā vīriešus; tā kā ir risks, ka notiekošā recesija kavēs attīstību vai pat nojauks sasniegto un ka būs ilgtermiņa sekas sociālās aizsardzības sistēmās, sociālās integrācijas un demogrāfijas jomās;
- I. tā kā dzimumu līdztiesības pasākumi ir tikuši atcelti vai atlikti un iespējamie turpmākie valsts budžeta samazinājumi negatīvi ietekmēs sieviešu nodarbinātību un līdztiesības veicināšanu; tā kā iepriekš minētās Direktīvas 2006/54/EK atbilstīga ieviešana kļūst arvien svarīgāka;
- J. tā kā dzimumu līdztiesība pozitīvi ietekmē produktivitāti un ekonomisko izaugsmi un tā kā sieviešu iesaistīšanās darba tirgū sniedz daudz sociālo un ekonomisko priekšrocību;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- K. tā kā sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirība 27 ES dalībvalstīs ir saglabājusies ļoti augsta pēdējo 35 gadu laikā kopš Direktīvas 75/117/EEK ⁽¹⁾ ieviešanas, un šis līmenis ir paaugstinājies līdz vidēji 18 % Eiropas Savienībā 2010. gadā un līdz 30 % dažās dalībvalstīs; tā kā šī atšķirība ir izteiktāka privātajā sektorā nekā valsts sektorā, un tas atspoguļo darba tirgū pastāvošo nevienlīdzību, kas būtībā skar galvenokārt sievietes;
- L. tā kā ekonomikas lejupslīdi nevajadzētu izmantot, lai palēninātu saskaņošanas politikas īstenošanu un samazinātu līdzekļus aprūpes pakalpojumiem un atvaļinājumu noteikumu izpildei, kas jo īpaši ietekmē sieviešu piekļuvi darba tirgum; tā kā īpaša uzmanība ir jāpievērš nepieciešamībai saskaņot ģimenes un darba pienākumus viena vecāka un daudz bērnu ģimenēs;
- M. tā kā saskaņā ar Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda datiem sieviete trīs reizes ilgāku laiku velta rūpēm par bērniem, mājas pienākumu veikšanai vai apgādājamu tuvinieku aprūpei; tā kā ģimenes un mājas pienākumu dalīšana starp vīriešiem un sievietēm, īpaši pateicoties bērna kopšanas vai paternitātes atvaļinājuma izmantošanas attīstīšanai, ir neaizstājams dzimumu līdztiesības veicināšanas un īstenošanas priekšnosacījums; un tā kā maternitātes un bērna kopšanas atvaļinājuma neiekļaušana kopējā darba stāža aprēķināšanā ir diskriminējoša un rada sievietēm neizdevīgāku situāciju darba tirgū;
- N. tā kā Zviedrijas prezidentūras Padomes 2009. gada 30. novembra sanāksmes secinājumos ⁽²⁾ dalībvalstīs un Komisija ir aicinātas stiprināt dzimumu līdztiesības aspektu ES stratēģijā 2020. gadam; tā kā Komisijas konsultatīvajā dokumentā par ES stratēģiju 2020. gadam tas nav ņemts vērā, jo tajā nav pat minēta integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai; tā kā tomēr ir būtiski integrēt dzimumu līdztiesības principu jaunajā finanšu un ekonomikas struktūrā un politikā un nodrošināt, lai atveseļošanas plāni un strukturālās pielāgošanas programmas tiktu novērtētas saistībā ar to ietekmi uz dzimumu līdztiesības aspektu un tajos tiktu integrēts dzimumu līdztiesības princips;
- O. tā kā ir nepieciešams pastiprināt dzimumu perspektīvas iekļaušanu sabiedrības politikas jomās;
- P. tā kā jo īpaši ekonomiskās recesijas laikā iedzīvotāji, kuriem jau draud nabadzības risks un kuri lielākoties ir sievietes, kļūst vēl neaizsargātāki, īpaši migrējošās darba ņēmējas un minoritāšu grupu pārstāves; tā kā centieni un vispārējie risinājumi nabadzības izskaušanai, par ko vienojās Lisabonas Eiropadomē jau 2000. gadā, ir kļuvuši par neatliekamu jautājumu; tā kā īpaša vērība būtu jāvelta to iedzīvotāju grupu, jo īpaši romu, aizsardzībai, kuras saskaras ar daudzējādādi nelabvēlīgiem apstākļiem, un būtu jānodrošina to integrācija sabiedrībā;
- Q. tā kā no nabadzības un sociālās atstumtības vislabāk var pasargāt kvalitatīva pilnas slodzes nodarbinātība, ko papildina tiesības, un tā ļauj iegūt finansiālu un psiholoģisku neatkarību; tā kā, nodrošinot universālu piekļuvi kvalitatīviem sabiedriskiem aprūpes pakalpojumiem, ir būtiski izstrādāt un ieviest politiku, kas atbilstu gan sieviešu, gan vīriešu vajadzībām un ietvertu piekļuvi pieņemamiem, pieejamiem un kvalitatīviem aprūpes pakalpojumiem bērniem, veciem cilvēkiem un citām apgādājamām personām;
- R. tā kā tādas politikas izstrāde, kas veicina cieņu pret dažādību un kultūru daudzveidību un kas atvieglo to sieviešu piekļuvi darba tirgum, kuras pieder pie konkrētu kultūru vai minoritāšu grupām, mazina sociālo atstumtību un sekmē sociālo kohēziju, kas savukārt veicina ekonomisko izaugsmi;
- S. tā kā vardarbība ģimenē, no kuras galvenokārt cieš sievietes, ir visās valstīs un sociālajos slāņos izplatīta parādība; tā kā pētījumi liecina, ka vardarbība pret sievietēm pieaug laikā, kad vīrieši ekonomiskās krīzes dēļ tiek atbrīvoti no darba un viņi zaudē īpašumu; tā kā ekonomiskais stress bieži vien palielina ļaunprātīgas izmantošanas biežumu, intensitāti un bīstamību; tā kā vardarbība ģimenē Savienībai katru gadu izmaksā 16 miljardus eiro;
- T. tā kā nodarbinātība ir sociālās iekļautības pamatelements; tā kā ir jāveic plaša vēriena mērķtiecīgs darbs, lai izskaustu nabadzību pieaugošas ienākumu nevienlīdzības, nabadzības un ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos,

⁽¹⁾ Padomes 1975. gada 10. februāra Direktīva 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm (OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.).

⁽²⁾ Padomes secinājumi par dzimumu līdztiesību: stiprinot izaugsmi un nodarbinātību — ieguldījums Lisabonas stratēģijā laika posmam pēc 2010. gada. Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību jautājumu Padomes sanāksme Briselē 2009. gada 30. novembrī.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

1. norāda, ka attieksmes vienlīdzība pret sievietēm un vīriešiem ir viens no ES mērķiem un tāpēc ir viens no pamatprincipiem ikvienā politikas jomā, reaģējot uz ekonomikas un finanšu krīzi un īstenojot pāreju uz pēckrīzes laiku;
2. uzsver Komisijas atzinumos pausto par to, ka pašreizējā krīze ir palielinājusi bažas, ka sasniegumi dzimumu līdztiesības jomā varētu būt apdraudēti un ka recesijas sekas varētu īpaši apdraudēt sievietes;
3. uzsver, ka ir jānovērš pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes sekas un varbūtējās turpmākās ekonomiskā rakstura grūtības, kas apdraud līdz šim sasniegto dzimumu līdztiesības jomā, un ka ir jāizvairās no recesijas izmantošanas par ieganstu dzimumu līdztiesības veicināšanas pasākumu ierobežošanai, kā tas jau notiek dažās dalībvalstīs;
4. uzsver, ka ar līdztiesību saistītā politika ir jāuzskata par daļu no risinājuma izklūšanai no krīzes, pilnībā izmantojot visu Eiropas iedzīvotāju talantus un spējas un nākotnē veidojot konkurētspējīgāku ekonomiku;
5. norāda, ka sieviešu profesionālā integrācija pēdējās desmitgadēs nozīmē ne tikai krīzes lielāku tiešo ietekmi uz sievietēm pašām, bet arī uz māsaimniecībām, kuru ienākumus ievērojami iespaidos tas, ka darbu zaudē sievietes; aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis ņemt vērā krīzes slēptās izmaksas, tostarp atšķirīgās un bieži vien neapzinātās sekas, kādas tiek atstātas uz abu dzimumu personām;
6. norāda, ka iepriekšējo krīžu pieredze liecina par to, ka vīriešu nodarbinātība atjaunojas ātrāk nekā sieviešu nodarbinātība;
7. norāda, ka makroekonomikas politikas virzieni pārsvarā saistīti ar to, ka pieaug darba dalīšana pa dzimumiem, sieviešu nodarbinātības destabilizācija, slēdzot apakšuzņēmuma līgumus, palielinās sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirības, sievietēm samazinās veselības aprūpes un izglītības pieejamība, pieaug nevienlīdzība kredītu, zemes un īpašuma pieejamībai un palielinās sieviešu īpatsvars nabadzīgo iedzīvotāju vidū;
8. atgādina, ka sieviešu un vīriešu algu atšķirība turpina pastāvēt un ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ tā varētu vēl vairāk palielināties; aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis noteikt skaidrus mērķus un ierosināt saistošus pasākumus atalgojuma atšķirību izskaušanai;
9. neatlaidīgi aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par to spēkā esošo tiesību aktu pārskatīšanu, kuri ir saistīti ar principa par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm piemērošanu (iepriekš minētā Direktīva 75/117/EEK), jo Parlaments to jau pieprasīja 2008. gadā; atzinīgi vērtē Komisijas jauno iniciatīvu, kuras mērķis ir uzlabot noteikumus, kuri attiecas uz sankcijām par tiesību uz vienlīdzīgu samaksu neievērošanu, un rūpēties par to, lai tās būtu preventīvas un proporcionālas (piemēram, smagākas sankcijas atkārtotu pārkāpumu gadījumos);
10. uzsver, ka par veselības aizsardzības jomas valsts finansējumu atbild dalībvalstis un valsts parlamenti un/vai vietējās varas iestādes;
11. pauž nožēlu, ka daudz sieviešu jau zaudējušas darbu vai zina, ka to zaudēs, jo īpaši tās sievietes, kas nodarbinātas mazumtirdzniecībā, pakalpojumu un tūrisma jomā, kā arī sievietes, kurām ir nepilnas slodzes darbs vai nestabils darbs; uzsver to, ka vienlaikus ar kritumu mikrokredītu saņemšanā sagaidāms, ka samazināsies ieņēmumi pašnodarbinātām sievietēm un jo īpaši tām, kuras strādā lauksaimniecības un lauku nozarēs; uzsver, ka var prognozēt neproporcionālu sieviešu bezdarba līmeņa celšanos, spriežot pēc paziņojumiem par budžeta samazinājumu valsts sektorā, jo sievietes ir pārmērīgi daudz nodarbinātas izglītības, veselības un sociālo pakalpojumu jomā;
12. uzsver dzimumu līdztiesības pozitīvo ietekmi uz ekonomisko izaugsmi; šajā sakarībā norāda, ka saskaņā ar dažos pētījumos veiktajiem aprēķiniem IKP palielinātos par 30 %, ja sieviešu nodarbinātības, nepilnas slodzes nodarbinātības un ražīguma rādītāji būtu tādi paši kā vīriešiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

13. atzīst, ka nesenais darba vietas zaudējums daudzām sievietēm ir devis iespēju izveidot savu uzņēmumu; aicina Komisiju iesniegt tiesību aktus, kas ir paredzēti tieši MVU ar mērķi līdz 2012. gadam samazināt uzņēmumu administratīvo slogu par 25 % un tādējādi veicināt uzņēmējdarbību;

14. atzinīgi vērtē Statistikas biroja apkopoto statistiku pa dzimumiem; taču uzskata, ka vairāk uzmanības būtu jāvelta daļējam bezdarbam (jomai, kura bieži vien netiek iekļauta statistikā par bezdarbu); norāda, ka bezdarbs ilgtermiņā, zemākas algas un mazāks vidējais darbalais ir apstākļi, kuri var pamatīgi ietekmēt it sevišķi sieviešu atalgojumu, sociālās nodrošināšanas pabalstus un ilgtermiņā — pensijas;

15. aicina Komisiju Eiropas līmenī veikt pētījumu par saikni starp sieviešu skaitu uzņēmumu valdē un uzņēmumu finansiālo attīstību, ņemot vērā *Catalyst Inc* 2007. gadā veiktā pētījuma secinājumu par to, ka tie uzņēmumi, kuru valdē ir trīs vai vairāk sievietes, uzrāda par 83 % augstāku akciju ienesīgumu nekā pārējie uzņēmumi un par 73 % augstāku apgrozījuma ienesīgumu;

16. uzsver, ka krīze smagāk skar mazākaizsargātas sieviešu grupas — sievietes ar invaliditāti, imigrantes, etnisko minoritāšu pārstāves, mazkvalificētas sievietes, ilgtermiņa bezdarbnieces, vientuļas sievietes bez materiāliem līdzekļiem un sievietes, kuru aprūpē ir apgādājamas personas utt.;

17. norāda, ka darba ņēmējas migrantes krīze ietekmē tāpat kā viņu ģimenes piederības valsti; atsaucas uz to, ka sieviešu migrācijas apjoms bieži vien nav pietiekami uzskaitīts un ka tādējādi nav datu par ietekmi uz ģimenēm, kuru izdzīvošana ir atkarīga no sieviešu algas, tāpēc sievietes varētu atrasties pat vēl neaizsargātākā stāvoklī, atgriežoties mājās, kur kopienas un ģimenes viņas ataida;

18. uzsver un atbalsta to, ka intervences pasākumiem un risinājumiem vajadzīga kontekstuāla krīzes izpratne un atzīšana, ka nevar būt viena pieeja visos gadījumos; vienlaikus uzsver arī to, ka recesiju var izmantot kā unikālu izdevību, lai ekonomikas un sociālās politikas jomās integrētu dzimumu līdztiesības jautājumu un lai censtos izveidot līdztiesīgu sabiedrību;

19. uzsver nepieciešamību apkarot stereotipus visās dzīves jomās un visos posmos, jo tie ir visnoturīgākie dzimumu nevienlīdzības iemesli, kas ietekmē izvēli tādās jomās kā izglītība, apmācība, nodarbinātība, mājas un ģimenes pienākumu sadalījums, sabiedriskās aktivitātes, iesaistīšanās un pārstāvība lēmumpieņemšanas amatos, kā arī izvēle darba tirgū;

20. ar nožēlu konstatē, ka politiskā reakcija uz krīzi, tostarp atveseļošanas plāni, nav bijuši vērsti, lai apzinātu, analizētu un labotu krīzes ietekmi uz personām atkarībā no dzimuma; pauž nožēlu, ka Lisabonas stratēģijas turpinājumā vispār nav ietverta integrēta pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis integrēt dzimumu līdztiesības principu nodarbinātības un makroekonomikas pamatnostādņēs un ES stratēģijā 2020. gadam, izvirzot konkrētus mērķus, kā arī attiecībā uz visām politikas jomām budžeta plānošanā ievērot dzimuma līdztiesības principu;

21. uzskata — lai gan jau gandrīz izdevies Eiropas Savienībā sasniegt 2010. gadam izvirzīto mērķi — 60 % sieviešu nodarbinātības līmeni, ir jānosaka vērienīgāks mērķis līdz 2020. gadam panākt sieviešu nodarbinātības līmeni 75 % apjomā; turklāt uzsver, ka līdz 2020. gadam jāsamazina atalgojuma atšķirības;

22. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai dzimumu perspektīvu iekļautu visās Eiropas Savienības politikas jomās un pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus, lai panāktu pareizu dzimumu līdztiesības piemērošanu un lai radītu iespēju, ja nepieciešams, pieņemt pozitīvas diskriminācijas pasākumus;

23. aicina Padomi, Komisiju, dalībvalstis un jo īpaši Parlamenta Finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes komiteju nodrošināt, lai atveseļošanas plāni un strukturālās pielāgošanas programmas tiktu novērtētas pēc to ietekmes uz dzimumu aspektu (novērtēt *ex-post*, ja nav notikusi *ex-ante* novērtēšana), un integrēt tajos dzimumu līdztiesības principu, tostarp datus un statistiku pa dzimumiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

24. mudina Padomi, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai regress un finanšu samazinājumi neietekmētu politikas jomas un to struktūrvienību darbību, kuru mērķis ir sasniegt sieviešu un vīriešu līdztiesību visos līmeņos valsts un nevalstiskajā sektorā; pauž nožēlu, ka dažās valstīs šādi finanšu samazinājumi jau ir veikti;

25. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis analizēt ierobežojumu un valsts izdevumu un sociālo pabalstu samazināšanas negatīvo ietekmi un to mazināt, jo īpaši saistībā ar valsts izdevumu samazināšanu vietējā līmenī, lai novērstu neproporcionāli smagu rūpju slogu sievietēm (par bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un apgādājamām personām);

26. norāda, ka aprūpes un infrastruktūras jomas politikas trūkums ir izraisījis migranšu skaita palielināšanos mājkalpotāju darbā, aizpildot tukšās nišas privātās mājražniecībās, taču nenodrošinot sociālo un ar darbu saistīto aizsardzību un pabalstus; aicina dalībvalstis nekavējoties cīnīties pret nelegālo nodarbinātību un integrēt darba ņēmējas migrantes sociālā nodrošinājuma un veselības aprūpes sistēmās;

27. aicina dalībvalstis izveidot finansiālā ziņā pieņemamus, pieejamus un kvalitatīvus aprūpes pakalpojumus bērniem un citām apgādājamām personām atbilstīgi Eiropas izvirzītajiem mērķiem un nodrošināt, lai šo pakalpojumu pieejamība būtu pieskaņota to sieviešu un vīriešu darba laikam, kuri strādā pilnu slodzi; aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot struktūrfonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai sniegtās iespējas un sekmēt kvalitatīvu pakalpojumu pieejamību; mudina Komisiju ierosināt direktīvas priekšlikumu par paternitātes, adopcijas atvaļinājumu un atvaļinājumu, kas saistīts ar rūpēm par apgādājamiem ģimenes locekļiem;

28. norāda, ka vardarbība pret sievietēm pieaug laikā, kad valda ekonomiska nesakārtotība; tāpēc mudina dalībvalstis izmantot valsts tiesību aktus un politikas nostādnes, lai izskaustu visu veidu vardarbību, kas pamatojas uz dzimumu, un atzinīgi vērtē Spānijas prezidentvalsts iniciatīvu izveidot Eiropas novērošanas centru attiecībā uz vardarbību pret sievietēm; tāpat atzinīgi vērtē arī dalībvalstu grupas iniciatīvu saistībā ar visaptverošu instrumentu upuru aizsardzībai (Eiropas Aizsardzības kārtība);

29. aicina dalībvalstis, īpaši izmantojot izpratnes veidošanas kampaņas, veidot kolektīvu apziņu par vardarbību, kas vērsta pret sievietēm; atgādina, ka jauniešu izglītošana un izpratnes veidošana ir šāda veida fenomenu apkarošanas pamats;

30. aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās varas iestādes īpaši likumdošanas ceļā veikt efektīvus pasākumus, kas veicinātu sieviešu un vīriešu pārstāvības līdzsvaru atbildīgos uzņēmumu un to valžu, kā arī politisko iestāžu un vietējo, reģionālo, valsts un Eiropas iestāžu un struktūru amatos un ko vajadzētu veidot kā paraugu; tāpēc prasa noteikt saistošus mērķus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu sieviešu un vīriešu pārstāvību;

31. uzsver, ka sievietes nav pienācīgi pārstāvētas finansiāla rakstura lēmumu pieņemšanas procesā — faktiski sievietes ir viena no tām grupām, kuras patlaban ir izslēgtas no finansiāla rakstura lēmumu pieņemšanas un kuras finanšu krīze ir nelabvēlīgi ietekmējusi; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis paplašināt sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanā visos līmeņos, jo īpaši attiecībā uz budžeta plānošanu un Eiropas finanšu sistēmu pārvaldības pasākumiem, tostarp attiecībā uz Eiropas Centrālo banku; šajā sakarībā uzsver, ka jāveicina meiteņu un sieviešu kompetence finanšu jomā;

32. atzinīgi vērtē Norvēģijas valdības lēmumu palielināt sieviešu skaitu akciju sabiedrību valdēs vismaz līdz 40 % un to, ka tādējādi ir izdevies palielināt sieviešu skaitu uzņēmumu vadībā patlaban līdz 41 %; aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt Norvēģijas iniciatīvu kā pozitīvu piemēru un to izmantot attiecībā uz biržas sarakstā iekļautajām sabiedrībām;

33. atzinīgi vērtē to, ka ir atzīta nepieciešamība palielināt to sieviešu skaitu, kuras ir biržas sarakstā iekļautu sabiedrību valdes locekles, bet uzsver, ka dalībvalstu valdībām ir jārīkojas atkarībā no vietējām vajadzībām;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

34. norāda, ka ieguldījumi sociālajā infrastruktūrā ir iespēja modernizēt Eiropu un veicināt līdztiesību un ka tos var uzskatīt par paralēlu stratēģiju ieguldījumiem zaļajās tehnoloģijās, ar ko modernizē fizisko infrastruktūru; uzskata, ka tāpēc dzimumu līdztiesība būtu jāizvirza par politisku prioritāti un būtisku līdzekli;

35. norāda, ka ES 2020 stratēģijas kontekstā “zaļā ekonomika” ir ārkārtīgi svarīga; uzsver to, ka vidi saudzējošām, tā sauktajām “zaļām darbavietām” ir iespējas veidot būtisku izaugsmes segmentu nākotnes Eiropas darba tirgū un ka patlaban Eiropas Savienībā vairāk nekā 20 miljonu darbavietu var uzskatīt par “zaļām”, kā arī to, ka jaunākās liecības pierāda, ka darbavietu skaitam atjaunojamās enerģijas nozarē vien ir iespējas līdz 2020. gadam divkārtoties, sasniedzot 2,8 miljonus darbavietu;

36. norāda, ka ekonomikas ekoloģiska pārveidošana un pāreja uz zemas oglekļa emisijas tautsaimniecību radīs milzīgu pieprasījumu pēc kvalificētiem darba ņēmējiem; atsaucas uz to, ka darba ņēmējas ir īpaši neproporcionāli pārstāvētas atjaunojamo enerģiju nozarē un it sevišķi nodarbinātībā zinātnē un progresīvo tehnoloģiju jomā; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai sievietes vairāk tiktu iekļautas apmācības projektos un programmās, kas vērstas uz ekoloģisko pārbūvi, piemēram, atjaunojamo enerģiju nozarē, nodarbinātībā zinātnē un progresīvo tehnoloģiju jomā; aicina dalībvalstis atbalstīt sieviešu iesaistīšanos vietējās uzņēmējdarbības iniciatīvās tādās jomās, kas, pateicoties informācijas izplatīšanai un mācībām, atvieglo piekļuvi pieejamajiem Eiropas struktūrfondiem;

37. mudina darba devējus radīt vairāk iespēju darba ņēmējām jauno tehnoloģiju jomā, lai nostiprinātu progresīvo tehnoloģiju nozari saskaņā ar stratēģijas “ES 2020” mērķiem;

38. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis recesijas seku novēršanas nolūkā valsts līmenī veicināt Eiropas struktūrfondu pilnīgu apgūšanu, izmantojot pārkvalificēšanas un kvalifikācijas paaugstināšanas iniciatīvas, pamatojoties uz pamatregulas⁽¹⁾ 16. pantu un 6. pantu regulā par Eiropas Sociālo fondu⁽²⁾ un regulā par Eiropas Reģionālās attīstības fondu⁽³⁾;

39. aicina grozīt ELFLA regulu, lai būtu iespējams uzsākt pozitīvus pasākumus sieviešu labā nākamajā 2014–2020. gada plānošanas posmā, kā tas bija iespējams iepriekšējos posmos, bet ne šajā, un ņemot vērā, ka tas ļoti labvēlīgi ietekmētu sieviešu nodarbinātību lauku apvidos;

40. aicina dalībvalstis izstrādāt mehānismus līdztiesības jautājumu pārvaldībai, lai iekļautu ekspertu zināšanas dzimumu līdztiesības jomā valdības ministrijās un citās aģentūrās, kuras īsteno pasākumus saskaņā ar kohēzijas fondiem un struktūrfondiem un veicina sieviešu organizāciju un tīklu darbību;

41. mudina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu veikt ekonomiskās un finanšu krīzes ietekmes uz dzimumu līdztiesību analīzi; šī ietekmes analīze būtu jāveic ar precīzu rādītāju palīdzību, ņemot vērā īpašo krīzes kontekstu; aicina Eiropas iestādes, piemēram, Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu, pastāvīgajā darbā piedāvāt atbildes uz jautājumiem, kas saistīti ar dzimumu līdztiesību;

42. uzsver, ka jāievieš programmas un finansiāli stimuli, kuri atbalsta un veicina sieviešu iesaistīšanos mazos un vidējos uzņēmumos;

43. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis atzīt pilsoniskās sabiedrības nozīmi un atbalstīt tās ieguldījumu, kuru tā var sniegt, risinot finanšu un ekonomikas krīzes radītās problēmas, jo īpaši saistībā ar Eiropas gadu nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai;

44. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, sociālajiem partneriem un attiecīgajām NVO.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo Fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.07.2006., 25. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1081/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Sociālo fondu (OV L 210, 31.07.2006., 12. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1080/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.-2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējums un ieteikumi turpmākai rīcībai

P7_TA(2010)0232

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.—2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai (2009/2242(INI))

(2011/C 236 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006—2010” (COM(2006)0092),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Vidusposma progresa ziņojums par ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006-2010” (COM(2008)0760),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. decembra ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 7. jūnija paziņojumu “Ceļā uz Kopienas pamatstratēģiju vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā (2001–2005)” (COM(2000)0335) un Komisijas 2000., 2001., 2002., 2004., 2005., 2006., 2007. 2008. un 2009. gada ziņojumus par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā (attiecīgi COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 COM(2008)0010 un COM(2009)0077),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas juridiskos dokumentus cilvēktiesību, īpaši sieviešu tiesību, jomā, konkrēti Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW), kā arī citus ANO instrumentus vardarbības pret sievietēm jomā, piemēram, Vīnes deklarāciju un rīcības plānu, kas pieņemti Pasaules Cilvēktiesību konferencē, ANO Ģenerālās asamblejas 1993. gada 20. decembra rezolūciju Nr. 48/104 par vardarbības izskaušanu pret sievietēm, 2004. gada 19. februāra rezolūciju Nr. 58/147 par vardarbības izskaušanu pret sievietēm ģimenē, 2003. gada 30. janvāra rezolūciju Nr. 57/179 par noziegumiem pret sievieti goda vārdā, 1998. gada 2. februāra rezolūciju Nr. 52/86 par pasākumiem noziegumu novēršanā un krimināltiesību jomā vardarbības izskaušanai pret sievietēm,
- ņemot vērā Pekinā 1995. gada 4.–15. septembrī notikušajā Ceturtajā pasaules sieviešu konferencē pieņemto rīcības programmu, kā arī 2000. gada 18. maija rezolūciju par Pekinā pieņemtās rīcības programmas izpildi ⁽¹⁾ un 2005. gada 10. marta rezolūciju par Ceturtais pasaules sieviešu konferences rīcības programmas izpildi (Pekina+10) ⁽²⁾,
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra 2006. gada 9. oktobra padziļinātu pētījumu par dažādiem pret sievietēm vērstiem vardarbības veidiem,

⁽¹⁾ OV C 59, 23.2.2001., 258. lpp.⁽²⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 247. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā galīgo ziņojumu, ko ANO Ģenerālās asamblejas Komisija par sieviešu statusu pieņēma 49. sesijā un publicēja 2005. gada martā,
- ņemot vērā protokolu par Āfrikas sieviešu tiesībām, kas pazīstams arī kā Maputo protokols un stājās spēkā 2005. gada 26. oktobrī, kurā skaidri ietverts sieviešu dzimumorgānu kropļošanas pilnīgs aizliegums,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra Rezolūciju Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību, kurā tiek aicināts plašāk iesaistīt sievietes bruņotu konfliktu novēršanā un miera veicināšanā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes darbu šajā jomā, jo īpaši pārskatīto Eiropas Sociālo hartu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes ministru konferencē par dzimumu līdztiesību pieņemto rezolūciju “Samazināt atšķirības starp juridisko un faktisko līdztiesību, lai panāktu patiesu dzimumu līdztiesību” (2010),
- ņemot vērā Eiropas Padomes komisāra cilvēktiesību jautājumos pieņemto tematisko dokumentu “Dzimumu identitāte un cilvēktiesības” (2009), Eiropas Padomes Ministru komitejas lēmumu CM/Rec(2010)5 dalībvalstīm par pasākumiem, lai apkarotu diskrimināciju, kuras pamatā ir seksuālā orientācija vai dzimuma identitāte un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūciju 1728(2010) un lēmumu 1915 (2010) par diskrimināciju, kuras pamatā ir seksuālā orientācija vai dzimuma identitāte,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar ko atceļ Direktīvu 86/613/EEK (COM(2008)0636), un ar ko Komisija nāca klajā 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (COM(2008)0637), un ar ko Komisija nāca klajā 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu “Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas Sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju apvienotās komitejas 2003. gada maija ziņojumu par dzimumu līdztiesības dimensijas iekļaušanu valstu budžetā,
- ņemot vērā Sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju padomdevējas komitejas 2007. gada 22. martā pieņemto atzinumu par atšķirīgu atalgojuma līmeni sievietēm un vīriešiem,
- ņemot vērā 2006. gada 17. janvāra rezolūciju par sieviešu un bērnu, kas ir neaizsargāti pret seksuālu ekspluatāciju, tirdzniecības novēršanas stratēģiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par sieviešu imigrāciju: imigranšu loma un vieta Eiropas Savienībā ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 75. lpp.

⁽³⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 118. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropadomes 2006. gada 23. un 24. marta sanāksmē,
 - ņemot vērā 2007. gada 13. marta rezolūciju par Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā (2006 – 2010) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par sieviešu lomu rūpniecībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 13. marta rezolūciju par dzimumu līdztiesību un sieviešu lomas pastiprināšanu attīstības sadarbībā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību — 2008. gads ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 24. februāra ⁽⁶⁾ un 2005. gada 13. oktobra ⁽⁷⁾ rezolūcijas par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā un 2009. gada 3. februāra rezolūciju par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par cilvēku tirdzniecības novēršanu ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0156/2010),
- A. tā kā, neraugoties uz to, ka dzimumu līdztiesība ir obligāta prasība, lai pilnībā baudītu vispārējās cilvēktiesības, un viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, kas jau sen atzīts līgumos, taču reālajā politikā un sieviešu dzīvē joprojām pastāv liela nevienlīdzība;
- B. tā kā dzimumu līdztiesības politika ir ekonomiskās attīstības un sociālās kohēzijas instruments;
- C. tā kā dzimumu līdztiesībai ir jābūt Eiropas kultūras un politiskās identitātes iezīmei;

⁽¹⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 56. lpp.⁽²⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 73. lpp.⁽³⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 57. lpp.⁽⁴⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 35. lpp.⁽⁵⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.⁽⁶⁾ OV C 77, 14.3.1994., 43. lpp.⁽⁷⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 130. lpp.⁽⁸⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 31. lpp.⁽⁹⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 16. lpp.⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0098.⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0018.⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0021.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- D. tā kā vardarbība pret sievietēm ir būtisks šķērslis dzimumu līdztiesībai un viens no visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kuram nav ne ģeogrāfisku, ne finansiālu vai sociālu barjeru; tā kā lielais cietušo sieviešu skaits rada bažas;
- E. tā kā nedrīkst turpināt īstenot neaktuālus un vides jomā neilgtspējīgus ekonomikas modeļus, kuru pamatā ir novecojis darbinieku dalījuma pēc dzimuma princips un kuru vietā ir nākusi sieviešu iekļaušana darba tirgū; tā kā mums ir vajadzīgs jauns un sociāli ilgtspējīgs modelis, kura pamatā ir zināšanas un jauninājumi, kurš ļauj ekonomikā pilnībā izmantot sieviešu prasmes, kurš atjauno pienākumu līdzsvaru starp vīriešiem un sievietēm publiskajā un privātajā jomā un nodrošina darba un privātās dzīves līdzsvaru;
- F. tā kā faktiskā attīstība kopumā ir bijusi nepietiekama, neraugoties uz to, ka Ceļvedī sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam ir izcelti trūkumi pilnīgas vīriešu un sieviešu līdztiesības sasniegšanā un šis ceļvedis dažos gadījumos ir veicinājis dzimumu līdztiesības jautājumu risināšanu;
- G. tā kā ir jāpastiprina centieni ietvert dzimumu līdztiesības dimensiju valsts politikā,
- H. tā kā, lai gan joprojām ir grūti pilnībā novērtēt finanšu krīzes ietekmi, ir skaidrs, ka ekonomiskā un sociālā krīze jo īpaši smagi skar sievietes un to politikas virzienu attīstību, kuri paredz panākt līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem, tādējādi radot vēl lielāku nevienlīdzību un diskrimināciju;
- I. tā kā dzimumu līdztiesība pozitīvi ietekmē ekonomikas efektivitāti un izaugsmi un tā kā sieviešu līdzdalība darba tirgū rada sociālus un ekonomiskus ieguvumus;
- J. tā kā mūsu novecojošā sabiedrībā sievietes ir neaizstājamas darba tirgū, jo tajā pašā laikā palielināsies pieprasījums pēc vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes, kas, visticamāk, radīs divkārtīgu slogu sievietēm;
- K. tā kā 85 miljonu cilvēku vidū, kas Eiropas Savienībā dzīvo nabadzībā, vairākums ir sievietes, un viņu stāvokli vēl jo vairāk pasliktina bezdarbs, nedrošas darba vietas, pieticīgas algas un tāds pensiju līmenis un pensionēšanās apstākļi, kas nenodrošina iztikas minimumu, kā arī grūtības piekļūt kvalitatīviem publiskajiem pakalpojumiem dažādās jomās; tā kā turklāt pēdējo desmit gadu laikā nabadzīgu sieviešu skaits ir pieaudzis neproporcionāli šādu vīriešu skaitam;
- L. tā kā attiecībā uz vidējām algām Eiropas Savienībā pastāv nevienlīdzība starp sievietēm un vīriešiem, pārsniedzot 17 %, kas rada atšķirības pensiju jomā un nabadzīgu vecāka gadagājuma sieviešu īpatsvara pieaugumu, un tā kā netiešai diskriminācijai ir tendence pieaugt, bet bezdarba līmenis palielinās un skar sievietes un meitenes;
- M. tā kā pastāv dzimumu atšķirības aprūpes jomā, jo sievietes salīdzinājumā ar vīriešiem bez maksas aprūpē bērnus un citus apgādājamus no divām līdz vairāk nekā trijām reizēm ilgāk;
- N. tā kā sievietes bieži ir pakļautas dažāda veida diskriminācijai dzimuma, vecuma (jo īpaši vecāka gadagājuma sievietes), invaliditātes, etniskās / rases izcelsmes, reliģijas, izcelsmes valsts un sociāli ekonomiskā statusa (jo īpaši sievietes, kuras vienas vada mājsaimniecību), seksuālās orientācijas un / vai dzimuma identitātes dēļ un tā kā kompleksa diskriminācija rada dažādus šķēršļus pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanai sievietēm un viņu sociālā stāvokļa uzlabošanai;
- O. tā kā ir būtiski nodrošināt vienādu piekļuvi resursiem, tiesībām un varai, jo jāsekmē strukturālas izmaiņas un izmaiņas kultūras jomā, stereotipu izskaušana un vienlīdzības veicināšana;
- P. tā kā joprojām pastāvošie stereotipi attiecībā uz izglītības un nodarbinātības pieejamību sievietēm veicina nevienlīdzības saglabāšanos;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- Q. tā kā nozaru un profesiju segregācija atkarībā no dzimuma nemazinās un dažās valstīs pat pieaug;
- R. tā kā ģimenes tiesības (proti, tiesību akti laulību un šķiršanās jomā) bieži liek sievietēm būt juridiski un finansiāli sliktākā situācijā un tā kā dažkārt tiesas padziļina nevienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, piemērojot ģimenes tiesības saskaņā ar tradicionāliem sociālo lomu modeļiem, nevis vienlīdzīgām tiesībām;
- S. tā kā (religiskas) grupas bieži vien pārkāpj uz pārliecību balstītas atteikšanās tiesības, lai ierobežotu sieviešu tiesības jomās kā veselības aprūpe un ģimenes tiesības;
- T. tā kā sieviešu līdzdalība lēmumu pieņemšanā ir izšķirīgs dzimumu līdztiesības rādītājs, tā kā uzņēmumu un augstskolu vadībā joprojām ir neliels sieviešu īpatsvars un tā kā sieviešu politiku un pētnieču skaits pagaidām pieaug ļoti lēni;
- U. tā kā pašreizējās problēmas un iegūtā pieredze liecina, ka saskaņotas politikas trūkums starp dažādām jomām ir kavējis sieviešu un vīriešu līdztiesības sasniegšanu un ka ir vajadzīgi pietiekami resursi, lielāka koordinācija, sieviešu tiesību popularizēšana un atbalstīšana, paturot prātā atšķirīgos dzīves apstākļus;
- V. tā kā pozitīvi pasākumi sieviešu interesēs ir izrādījušies īpaši būtiski viņu pilnīgai iekļaušanai darba tirgū un sabiedrībā kopumā;
- W. tā kā ir pieņemtas rezolūcijas saistībā ar Pekinas rīcības platformas 15. gadadienu un vēl daudz jāpaveic, lai to iemiesotu konkrētos darbos;
- X. tā kā pa dzimumiem sadalīti dati ir īpaši būtisks līdzeklis, lai gūtu reālus panākumus un efektīvi novērtētu rezultātus;
- Y. tā kā 2010. gads ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, un tas jāizmanto, lai saskaņotu politiku un rīcību, dodot priekšroku tādai politikai, kura patiesi palīdz uzlabot pašreizējo stāvokli;
- Z. tā kā ir pagājuši 100 gadi, kopš 8. marts pasludināts par Starptautisko sieviešu dienu, un ir notikuši pasākumi par godu šai jubilejai; tā kā ir svarīgi iesaistīt sievietes un sieviešu organizācijas vienlīdzības veicināšanā un cīņā pret diskrimināciju un nevienlīdzību;
- AA. tā kā darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošana joprojām ir neatrisināts jautājums gan sievietēm, gan vīriešiem;
- AB. tā kā bērnu, vecāka gadagājuma cilvēku un citu apgādājamo aprūpes pieejamība ir īpaši būtiska, lai vīrieši un sievietes varētu vienlīdzīgi piedalīties darba tirgū, iegūt izglītību un saņemt apmācību;
- AC. tā kā lielākajā daļā dalībvalstu sociālās nodrošināšanas sistēmās netiek pietiekami ņemti vērā to sieviešu īpašie apstākļi, kuras dzīvo nabadzībā; tā kā sievietēm ir daudz lielāks risks nonākt nabadzībā; tā kā ģimenes un mājas pienākumu sadalīšana starp sievietēm un vīriešiem, jo īpaši veicinot bērna kopšanas atvaļinājuma vienlīdzīgu izmantošanu abiem vecākiem, kā arī paternitātes atvaļinājuma izmantošanu, ir priekšnoteikums, lai sekmētu un panāktu dzimumu līdztiesību; un tā kā maternitātes un bērna kopšanas atvaļinājuma neiekļaušana kopējā darba stāža aprēķināšanā ir diskriminējoša un rada sievietēm neizdevīgāku situāciju darba tirgū,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Ceļveža 2006.–2010. gadam novērtējums

1. norāda, ka sieviešu un vīriešu vienādas ekonomiskās neatkarības jomā sieviešu nodarbinātības līmenis gandrīz sasniedza 60 %, kā tas noteikts Lisabonas stratēģijas nodarbinātības mērķos; tomēr pauž nožēlu par saistošu pasākumu trūkumu, kas vērstos pret pastāvošo nevienlīdzīgo darba samaksu starp vīriešiem un sievietēm, un norāda uz nepieciešamību pēc steidzamiem pasākumiem, lai uzlabotu to sieviešu situāciju, kas strādā nestabilos darba apstākļos, jo īpaši ieceļotāju un mazākumtautību sieviešu situāciju, kuras kļūst vēl neaizsargātākas ekonomiskās un sociālās krīzes dēļ; turklāt prasa ierobežot dzimumu nevienlīdzību valstu veselības aprūpes sistēmās un nodrošināt līdztiesīgu piekļuvi tām;

2. atzinīgi vērtē Komisijas tiesību aktu priekšlikumus, kuru mērķis ir saskaņot darba, privāto un ģimenes dzīvi; tomēr norāda, ka nav atrisināti paternitātes, adopcijas un apgādnieka atvaļinājumu jautājumi, un pauž nožēlu, ka tikai mazākums dalībvalstu ir sasniegušas Barselonas mērķus nodrošināt kvalitātes bērnu aprūpes pieejamību par pieņemamu cenu; tādēļ aicina dalībvalstis no jauna uzņemties saistības attiecībā uz šo mērķi;

3. pauž nožēlu, ka lielākajā daļā dalībvalstu sievietes joprojām ir pārāk maz pārstāvētas politikas un ekonomikas lēmumu pieņemšanas amatos; aicina Komisiju veikt konkrētus papildu pasākumus, lai veicinātu sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu līdzdalību lēmumu pieņemšanā;

4. atzīmē programmā *DAPHNE III* vardarbības pret sievietēm novēršanai un apkarošanai paredzētās darbības; tomēr atkārtoti pauž nepieciešamību pēc Eiropas līmeņa likumdošanas pasākumiem, lai izskaustu vardarbību dzimuma dēļ;

5. atzinīgi vērtē dzimumu līdztiesības kā prioritātes iekļaušanu Kopienas izglītības un apmācības programmās ar mērķi ierobežot stereotipu izplatību sabiedrībā; tomēr pauž nožēlu, ka pastāvošie stereotipi par dzimumiem joprojām ir pamatā virknei nevienlīdzību; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis uzsākt informēšanas kampaņas, lai mainītu stereotipus un tradicionālās dzimumu lomas, jo īpaši kampaņas, kuru mērķauditorija būtu vīrieši, uzsverot nepieciešamību ģimenē dalīt pienākumus;

6. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos īstenot Tūkstošgades attīstības deklarācijas un Pekinas rīcības platformas principus tāda budžeta veicināšanā ārpus ES, kurā ir ņemta vērā dzimumu līdztiesība; aicina turpināt stiprināt dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanu ES attīstības, ārējā un ārējās tirdzniecības politikā;

Iestāžu līmenī

7. ierosina, ka jaunajā dzimumu līdztiesības stratēģijā Eiropas Savienībā ir jāietver rīcības programma un politiska apņemšanās, kas balstās uz Pekinas rīcības platformu un tās panākumiem, paturot prātā, ka sieviešu un meiteņu cilvēktiesības ir vispārējo cilvēktiesību neatņemama, nedalāma un būtiska sastāvdaļa;

8. norāda, ka joprojām ir īpaši būtiski turpināt strādāt pašreizējā ceļveža sešās prioritārās darbības jomās, un aicina Komisiju ieviest turpmākus konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu pašreizējā ceļveža priekšrocību turpmāku izmantošanu, un līdz ar to redzami ietekmēt valsts un reģionālā līmeņa instrumentus ar mērķi panākt līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm;

9. ierosina piešķirt Eiropas finansējumu jaunajai sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijai, lai atvieglotu tās īstenošanu Eiropas līmenī;

10. uzsver, ka Padomei ir svarīgi pēc Eiropas Parlamenta sniegtā atzinuma pieņemt jauno Eiropas Komisijas vienlīdzības stratēģijas priekšlikumu, lai tam piešķirtu lielāku politisku ietekmi un dotu jaunu stimulu dzimumu līdztiesības politikai;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

11. pauž nožēlu par neapmierinošo veidu, kādā Komisijas stratēģijā "Eiropa 2020" ir skatīta dzimumu līdztiesības dimensija, un tādēļ aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai stratēģijā "Eiropa 2020" tiktu sistemātiski ietverta dzimumu līdztiesības dimensija, tostarp īpaša dzimumiem veltīta sadaļa, dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas mehānismi un sieviešu nodarbinātības mērķi ar ekonomiskās neatkarības rādītājiem, un ņemt vērā gan pašreizējās sociālās un ekonomikas krīzes ietekmi uz sievietēm, gan sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā;
12. ierosina katru gadu rīkot trīspusēju Padomes, Komisijas un Eiropas Parlamenta sanākumi par to, kas Eiropas Savienībā paveikts dzimumu līdztiesības stratēģijas jomā.
13. norāda, ka vajadzētu ik gadu rīkot dzimumu līdztiesības konferenci, kurā piedalītos sieviešu organizācijas, citas organizācijas, kas darbojas dzimumu līdztiesības jomā, piemēram, lesbiešu, geju, biseksuālu un transseksuālu personu (LGBT) organizācijas, arodbiedrības no dažādām dalībvalstīm, Eiropas Parlamenta deputāti, Eiropas Komisijas un Padomes locekļi, kā arī dalībvalstu parlamentu deputāti, katru gadu pievēršot īpašu uzmanību jau iepriekš zināmajam jautājumam;
14. uzsver, ka ir vajadzīgs strukturēts dialogs ar pilsonisko sabiedrību, lai nodrošinātu līdztiesības principa ieviešanu starp sievietēm un vīriešiem;
15. ierosina neierobežot iestāžu sadarbību šajā jomā, to attiecinot ne tikai uz sieviešu asociācijām, bet arī aktīvi cenšoties sadarboties ar vīriešu un sieviešu pārstāvības asociācijām un asociācijām, kuras darbojas dzimumu līdztiesības jomā;
16. aicina nekavējoties pilnībā nodrošināt Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta darbību un izstrādāt visus vajadzīgos rādītājus, lai varētu risināt līdztiesības jautājumus ikreiz, kad tādi radīsies; uzstāj, ka šie rādītāji ir regulāri jāatjaunina, lai veicinātu noteikto mērķu un pašlaik iegūto rezultātu saskaņošanu;
17. uzskata — ja ir jānovērtē Komisijas un Padomes priekšlikumu ietekme uz sociālo jomu, šajā novērtējumā ir jāiekļauj arī dzimumu līdztiesības novērtējums;
18. uzstāj, ka Komisijai vajadzētu sākt izmantot dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas metodi visu priekšlikumu sagatavošanā;
19. aicina Komisiju uzlabot un regulāri atjaunināt dzimumu līdztiesībai paredzēto tīmekļa vietni un aicina Vienlīdzīgu iespēju grupu vismaz vienu no sanāksmēm veltīt vienīgi dzimumu līdztiesībai un izveidot informācijas dienestu sievietēm;
20. uzsver, ka Eiropas Komisijas ģenerāldirektoriem iekšējā darbībā ir jāievieš padziļinātas koordinācijas mehānismi, lai daudzās jomās varētu nepārtraukti sekot līdzi tam, kā tiek īstenotas abu dzimumu vienlīdzīgas tiesības un iespējas; prasa gada ziņojumā par līdztiesību ietvert katra ĢD sastādītu nodaļu, kurā tie ziņo par līdztiesību savā kompetences jomā;
21. aicina Savienības augsto pārstāvi nodrošināt dzimumu līdzsvaru Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidē un izstrādāt rīcības plānu, lai nodrošinātu dzimumu līdzsvaru ES delegācijās, tostarp visaugstākajā līmenī; aicina Padomi un Komisiju izveidot Eiropas sieviešu pārstāvja amatu, ko Eiropas Parlaments jau prasīja īstenot 2008. gada martā, lai pievērstu īpašu uzmanību sieviešu situācijai saistībā ar ES ārējās politikas virzieniem, un aicina strukturāli ietvert integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai Eiropas Ārējās darbības dienesta darbā; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis aktīvi veicināt un atbalstīt sieviešu plašāku līdzdalību divpusējās un daudzpusējās attiecībās ar valstīm un organizācijām ārpus Savienības;
22. aicina augsto pārstāvi nodrošināt, lai dzimumu līdztiesības dimensiju ietvertu visos attīstības sadarbības politikas virzienos, programmās un projektos, un uzsver ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanas nozīmi saistībā ar ES ārējām darbībām;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

23. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt tādu politiku, kas nodrošina integrētu pieeju dzimumu līdztiesības jautājumiem dažādās jomās, proti, ekonomikas, finanšu, tirdzniecības un sociālajā jomā, un veikt budžeta analīzi, paturot prātā dzimumu līdztiesību; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt labas prakses izplatīšanu un apmaiņu, lai mudinātu to ņemt vērā politikas izstrādē;

24. uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāizveido apmācība un īstenošanas līdzekļi, lai ļautu visām iesaistītajām pusēm to kompetences jomā ieviest uz vīriešu un sieviešu vienlīdzīgām iespējām balstītu perspektīvu, tostarp veikt novērtējumus par politikas virzienu īpašo ietekmi uz vīriešiem un sievietēm;

25. uzsver nozaru paraugpasākumu pieņemšanas nozīmi saistībā ar ekonomikas atveseļošanas stratēģijām un plāniem, lai sniegtu atbalstu izglītībai un mācību kursiem ar mērķi integrēt sievietes, tostarp jaunas sievietes, darba tirgū nozarēs, kas ir stratēģiski svarīgas attīstībai un saistītas ar amatiem un prasmēm progresīvu tehnoloģiju un zinātnes jomā;

26. uzsver, ka ir būtiski izveidot kvantitatīvus un kvalitatīvus rādītājus un uz dzimumu balstītu ticamu, salīdzināmu un vajadzības gadījumā pieejamu statistiku, ko izmantotu, lai uzraudzītu dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu visos politikas virzienos;

27. aicina Eurostat izveidot rādītājus, lai noteiktu sieviešu un vīriešu līdzdalību brīvprātīgās darbībās ar mērķi parādīt, kā vīrieši un sievietes veicina sociālo kohēziju;

28. uzsver, ka labāka sadarbība ir īpaši svarīga, lai noteiktu līdztiesības politikas mērķus visās ES un dalībvalstu iestādēs, un ka ir nepieciešamas vienotas reālas integrācijas metodes, piemēram, dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžetā un dzimumu aspektu analīzes iekļaušana valsts politikas izstrādē, plānošanā, īstenošanā un uzraudzībā;

29. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt divējādu stratēģiju, kas balstās uz integrētu pieeju dzimumu līdztiesības jautājumiem, vienlaikus turpinot veikt arī īpašus pasākumus, tostarp likumdošanas, budžeta apropriāciju, uzraudzības un kontroles jomā, lai nodrošinātu konkrētu rīcību; norāda, ka rīcības programmā būtu jāietver īstermiņa un ilgtermiņa kvalitatīvi un kvantitatīvi mērķi gan Eiropas, gan valstu līmenī;

30. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai ietvertu dzimumu līdztiesības dimensiju visos Kopienas politikas virzienos, un pārskatīt visus pašreizējos tiesību aktus, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesības pareizu īstenošanu un vajadzības gadījumā pozitīvas diskriminācijas pasākumu piemērošanu;

31. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos īstenot Pekinas rīcības platformas principus tāda budžeta veicināšanā, kurā ir ņemta vērā dzimumu līdztiesība; aicina ES un dalībvalstis pielikt pūles, lai regulāri pārbaudītu, ko no valsts sektora izdevumiem iegūst sievietes, un pielāgot budžetu, lai nodrošinātu valsts sektora izdevumu vienlīdzīgu pieejamību gan ražošanas jaudas palielināšanas vajadzībām, gan sociālo vajadzību nodrošināšanai; aicina arī piešķirt pietiekamus resursus, tostarp, lai veiktu analīzi par ietekmi uz dzimumu dimensiju;

32. aicina Komisiju uzraudzīt, kā dalībvalstis ievēro nediskriminācijas direktīvas un pasākumus attiecībā uz dzimumiem, un neievērošanas gadījumos īstenot aktīvus pasākumus, tostarp pienākumu neizpildes procedūras;

33. prasa veikt grozījumus Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) regulā, lai tāpat kā ESF gadījumā veiktu aktīvus pasākumus ar mērķi atbalstīt sievietes 2014.–2020. gada plānošanas periodā, kas bija iespējams iepriekšējos plānošanas periodos, bet nav iespējams šajā, ņemot vērā, ka šāda rīcība īpaši labvēlīgi ietekmēs sieviešu nodarbinātību lauku apvidos;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

34. uzsver, ka ir jāpievērš īpaša uzmanība līdztiesības jautājumiem arī Eiropas Parlamenta komitejās un delegācijās un ka ir jānodrošina sieviešu pietiekama pārstāvība šo komiteju un delegāciju atbildīgos amatos, un vērš uzmanību uz Parlamenta augsta līmeņa darba grupas līdztiesības jautājumos paveikto nozīmīgo darbu;

35. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta par dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu atbildīgo deputātu pašlaik veiktos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dzimumu līdztiesības dimensiju ņem vērā, formulējot un izstrādājot jebkādas politikas virzienus šo deputātu pārstāvētajās komitejās;

36. aicina Eiropas Parlamenta prezidiju un Komisiju pielikt pūles, lai palielinātu sieviešu skaitu to personāla augstākajos amatos; aicina Eiropas Komisiju izstrādāt mehānismu, lai nodrošinātu vienlīdzību tās nākamajā sastāvā;

37. uzsver nepieciešamību novērst pašreizējo finanšu un ekonomikas krīzi un nepieļaut, ka turpmākie priekšlikumi ekonomikas jomā apdraud līdz šim sasniegto dzimumu līdztiesības jomā, kā arī nepieļaut lejupslīdes izmantošanu kā argumentu, lai ierobežotu dzimumu līdztiesības pasākumus, kā tas ir noticis dažās dalībvalstīs, jo tas ilgtermiņā kavēs nodarbinātības pieaugumu, ekonomikas izaugsmi ES, nodokļu ieņēmumu pieaugumu, pasliktinās dzimstības pieauguma rādītājus un dzimumu līdztiesības veicināšanu;

38. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem pārskatīt politikas virzienus darba un privātās dzīves līdzsvarošanas jomā, lai nodrošinātu, ka vecāku pienākumu pildīšanas izmaksas sedz nevis darba devējs, bet sabiedrība, ar mērķi izskaust diskriminējošu rīcību uzņēmumos un sniegt ieguldījumu mūsu demogrāfiskajā attīstībā;

39. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka ir jāpieņem pozitīvi pasākumi sieviešu un vīriešu interesēs, lai atvieglotu viņu atgriešanos darbā pēc ģimenes pienākumu veikšanas (bērnu audzināšana un / vai slimu vecāku vai vecāku ar invaliditāti aprūpe), veicinot reintegrācijas darba tirgū politiku ar mērķi mudināt viņus atgūt finansiālo neatkarību;

40. aicina Komisiju turpināt iniciatīvas ar mērķi atzīt neformālo ekonomiku un noteikt "dzīves ekonomikas" vērtību, izmantojot dzimumam raksturīgās pieejas saskaņā ar Komisijas uzsāktu projektu "Tālāk par IKP";

41. aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgus sociālos pabalstus sievietēm un vīriešiem, kas aprūpē vecāka gadagājuma un slimus radniekus un radniekus invalīdus, kā arī vecāka gadagājuma sievietēm, kas saņem sevišķi mazu pensiju;

Tematiskās jomas jeb mērķi

42. uzsver, ka ir svarīgi turpināt Pekinas rīcības platformas (Pekina+15) analīzi, kas iesākta Zviedrijas prezidentūras laikā, lai, ņemot to par pamatu, ne tikai izstrādātu attiecīgus rādītājus, bet arī nospraustu mērķus un ieviestu vajadzīgo politiku 12 paredzētajās jomās;

43. aicina Komisiju publicēt "integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai" sistēmas ieviešanas seku ietekmes analīzi, lai novērtētu tās atbilstību, efektivitāti, ilgtspējību un lietderību attiecībā uz rentabilitāti / pievienoto vērtību tāpat kā tas tiek darīts pārējo Eiropas politikas virzienu gadījumā;

44. norāda uz nepieciešamību uzlabot sieviešu organizāciju un pilsoniskās sabiedrības sadarbības un līdzdalības kārtību dzimumu dimensijas integrēšanas procesā;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

45. uzskata par prioritāru uzdevumu cīnīties pret nabadzību, pārskatot makroekonomikas, monetāro, sociālo un darba politiku, kas ir tās pamatā, lai nodrošinātu ekonomisko un sociālo taisnīgumu sievietēm, pārskatot nabadzības rādītāju noteikšanas metodes un izstrādājot stratēģijas, kuras veicina ienākumu taisnīgu sadali, garantē iztikas minimumu, cilvēka cienīgas algas un pensijas, paredz vairāk kvalitatīvu darba vietu, kas pielāgotas sieviešu tiesībām, nodrošina visām sievietēm un meitenēm piekļuvi kvalitatīviem publiskajiem pakalpojumiem, uzlabo sociālo aizsardzību un vietējos aprūpes pakalpojumus, proti, piedāvā mazbērnu novietnes, bērnudārzus, dienas aprūpes centrus, pašvaldību atpūtas un ģimenes atbalsta centrus un dažādu paaudžu vajadzībām paredzētus centrus, kā arī nodrošina to pieejamību visām sievietēm, vīriešiem, bērniem un gados vecākiem cilvēkiem, īpaši pievēršot uzmanību palīdzībai vecāka gadagājuma sievietēm, kas dzīvo vienas;

46. uzsver, ka visnabadzīgākajām sievietēm ir būtiski jāpiedalās vienlīdzīgu iespēju politikas izstrādāšanā, īstenošanā un novērtēšanā; līdz ar to aicina Savienību īpaši pievērst uzmanību Eiropas gada cīņai pret nabadzību, Eiropas Brīvprātīgā darba gada un stratēģijas "Eiropa 2020" plānošanai un īstenošanai no šā viedokļa;

47. uzsver dzimumu līdztiesības pozitīvo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi; šajā sakarībā norāda, ka saskaņā ar dažos pētījumos veiktajiem aprēķiniem, ja nepilnas slodzes nodarbinātības un ražīguma rādītāji sievietēm ir līdzīgi šiem rādītājiem attiecībā uz vīriešiem, IKP palielinās par 30 %;

48. aicina dalībvalstis analizēt krīzes apkarošanas pasākumu ietekmi un turpmākās krīzes pārvarēšanas stratēģijas no dzimumu līdztiesības viedokļa;

49. aicina Komisiju novērst nevienlīdzību attiecīgajās jomās, lai nodrošinātu tādu pašu tiesiskās aizsardzības līmeni pret diskrimināciju, kas balstīta uz dzimumu, kā pret rasu diskrimināciju, un aicina uzlabot dažādu veidu diskriminācijas upuru tiesisko aizsardzību un tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamību šiem upuriem;

50. uzstājīgi aicina veikt steidzamus pasākumus cīņā pret diskrimināciju darba samaksas jomā, pārskatot spēkā esošo direktīvu, pakāpeniski izstrādājot nozaru plānus un nospraužot konkrētus mērķus, piemēram, līdz 2020. gadam ierobežot samaksas atšķirību līdz 0–5 %, lai novērstu tiešo un netiešo diskrimināciju, vai mudinot uz sarunām par darba koplīguma slēgšanu, veicinot padomdevēju apmācību līdztiesības jautājumos, mēģinot novērst nevienlīdzību neapmaksāta darba jomā starp sievietēm un vīriešiem un izstrādājot attiecīgos plānus uzņēmumos un citās darbavietās; uzskata, ka algu struktūras pārredzamībai vajadzētu būt standarta praksei, lai stiprinātu strādājošo sieviešu situāciju sarunās;

51. atzinīgi vērtē to, ka sieviešu nodarbinātība ES ir tuvu 60 % mērķim 2010. gadā, taču uzsver, ka ir jānosaka vērienīgāks 75 % mērķis, kas jāsasniedz līdz 2020. gadam;

52. prasa Padomei, Komisijai un ES dalībvalstīm veikt īpašus pasākumus, lai uzlabotu sevišķi neaizsargātu grupu situāciju, piemēram, piešķirot neatkarīgu statusu migrantēm, kas cieš no vardarbības ģimenē, individuālas tiesības uz pensiju un citus pabalstus sievietēm, kuras nav aktīvas vai ir mazaktīvas darba tirgū, kā arī īstenot kampaņu, lai veicinātu informētību par transseksuālu cilvēku diskrimināciju, un uzlabotu viņu pieejamu tiesiskās aizsardzības līdzekļiem;

53. uzsver sarunu un darba koplīgumu slēgšanas nozīmi cīņā pret sieviešu diskrimināciju, jo īpaši attiecībā uz darba pieejamību, algām, darba apstākļiem, karjeras attīstību un apmācību;

54. aicina valsts un privātās struktūras iekļaut šos līdztiesības plānus to iekšējos noteikumos, lai tos papildinātu ar precīziem īsa, vidēja un ilga termiņa mērķiem, un ik gadu veikt šo mērķu praktiskās īstenošanas novērtējumu;

55. pauž nožēlu par to, ka sievietes ir nepietiekami pārstāvētas lēmumu pieņemšanā gan uzņēmējdarbībā, gan demokrātiskajos procesos, un uzstāj, ka ir vajadzīgi vērienīgāki pasākumi, lai palielinātu to sieviešu skaitu, kuras darbojas uzņēmumu valdē un vietējās, reģionālās, valsts un Eiropas Savienības iestādēs;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

56. prasa plašāku darbību, aktīvāku izpratnes veidošanu un kontroli darbavietā, lai nodrošinātu sievietēm labākus darba apstākļus, pievēršot uzmanību darba laikam, maternitātes un paternitātes tiesību ievērošanai, darba, ģimenes un privātās dzīves līdzsvarošanai, un aicina pagarināt maternitātes un nodrošināt bērna kopšanas atvaļinājumu, ieviest apmaksātu paternitātes atvaļinājumu, šajā nolūkā, tostarp apgādājamo radnieku aprūpes mērķiem, ieviest atvaļinājumu ģimenes iemeslu dēļ, īstenot pasākumus uz dzimumu balstītu stereotipu apkarošanai darba un aprūpes pienākumu sadalījumā un cīnīties pret mēģinājumiem apstrīdēt šīs tiesības;

57. šajā sakarībā uzsver, ka ir nepieciešams noteikt, sertificēt un atalgot uzņēmumu sociālās atbildības praksi, un prasības ir obligāti jāietver dzimumu līdztiesība; uzskata, ka tas būtu jāpanāk, pieņemot elastīgus organizācijas modeļus, kuru pamatā ir mērķtiecīgs un ar fizisko klātbūtni nesaistīts darbs, kas mudinātu visus strādājošos – gan vīriešus, gan sievietes – profesionāli attīstīties un veidot karjeru un saņemt darba algu atbilstīgi savai spējam un prasmēm, ņemot vērā sociālās vajadzības, kuru iemesls ir nepieciešamība pēc bērnu un radnieku aprūpes, jo īpaši ar ģimenei labvēlīgiem pakalpojumiem un darba organizāciju;

58. uzsver, ka ir jālīdzsvaro privātā un ģimenes dzīve un darbs vienlīdzīgi attiecībā uz vīriešiem un sievietēm, īstenojot pasākumus, kuri veicina vienlīdzīgu pienākumu sadali un kuros ir ņemts vērā tas, ka līdz šim vīrieši ir mazāk izmantojuši bērna kopšanas atvaļinājuma iespējas un ieguvumus;

59. uzsver nepieciešamību veicināt iniciatīvas pozitīvu pasākumu izstrādei un īstenošanai uzņēmumos, kā arī politikas virzienu izstrādei un īstenošanai cilvēkresursu jomā ar mērķi sekmēt dzimumu līdztiesību, liekot uzsvāru uz informētības palielināšanas un mācību pasākumiem, lai veicinātu, nodotu un iekļautu organizāciju un uzņēmumu veiksmīgu praksi;

60. uzskata, ka ir vērtīgāk jāaplūko jautājums par metodoloģijas izstrādi, lai analizētu funkcijas, kas garantē sieviešu tiesības uz vienlīdzīgu atalgojumu, ļauj pilnībā izmantot individuālās un profesionālās iespējas un vienlaikus paaugstina darba kā struktūras elementa vērtību ar mērķi uzlabot uzņēmumu ražīgumu, konkurētspēju un kvalitāti tajos, kā arī uzlabot gan vīriešu, gan sieviešu dzīves apstākļus;

61. uzstāj, ka ir jāuzlabo bērnu aprūpes un aprūpējamo personu aprūpes pakalpojumu pieejamība un kvalitāte, nodrošinot šo pakalpojumu savietajamību ar vīriešu un sieviešu pilnas slodzes darba grafiku;

62. norāda, ka bērnu un citu atkarīgu personu aprūpe var radīt būtiskas nodarbinātības iespējas vecāka gadagājuma sievietēm, kuru vidū bezdarba rādītāji ir vieni no augstākajiem;

63. uzskata, ka ir jānodrošina kvalitatīvi aprūpes pakalpojumi par pieejamu cenu vismaz 50 % bērnu līdz trīs gadu vecumam un jānodrošina izglītības pieejamība visiem bērniem no trīs gadu vecuma līdz obligātajam skolas vecumam;

64. atbalsta tādu politiku un rīcību, kas ļauj visās jomās izskaust pret sievietēm vērstu vardarbību, atbalstot sieviešu cilvēktiesības, apkarojot ar dzimumu saistītos stereotipus un jebkādu diskrimināciju sabiedrībā un ģimenē, cita starpā izglītībā, apmācībā, plašsaziņas līdzekļos un politiskajā dzīvē; uzstāj, ka ir jāizstrādā īpaši politikas virzieni, kas veicinātu dzimumu līdztiesību, sniegtu vairāk iespēju sievietēm, nodrošinātu viņām labāku izglītību, tostarp ar informētības palielināšanas kampaņām, un veicinātu mūžizglītības stratēģijas un īpašus pasākumus sievietēm;

65. atzinīgi vērtē Nodarbinātības un sociālo lietu padomes secinājumus par vardarbības pret sievietēm izskaušanu un uzsver, ka ir būtiska Komisijas apņemšanās īstenot aktīvāku politiku, lai nepieļautu vardarbību pret sievietēm; aicina Komisiju uzsākt apspriešanos par direktīvu vardarbības pret sievietēm apkarošanai, kurā cita starpā būtu uzsvērti dalībvalstu pienākumi pielikt pūles, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

66. uzsver, ka ir jāveic plašs apsekojums visās ES dalībvalstīs, izmantojot kopēju metodoloģiju, lai noteiktu problēmas patieso apjomu; vērš uzmanību uz būtisko darbu, kuru šajā jomā veiks Eiropas Centrs uz dzimumu balstītas vardarbības novērošanai un kurā tiks ietverti kvalitatīvi statistikas dati par atbalstu politiskiem pasākumiem šīs problēmas apkarošanai sabiedrībā;

67. uzstāj, ka ir jāpievērš sevišķa uzmanība to sieviešu situācijai, kuras strādā kopā ar dzīvesbiedru lauksaimniecības, amatniecības, tirdzniecības un zvejas nozarē, kā arī mazos ģimenes uzņēmumos, kur sievietes ir mazāk aizsargātas nekā vīrieši, lai veiktu jaunus pasākumus, kas aizsargā mātes, novērš netiešo diskrimināciju, garantē sociālo aizsardzību un drošību, kā arī citas sieviešu, tostarp pašnodarbināto sieviešu, tiesības; šajā sakarībā norāda, ka ir svarīgi izstrādāt dalītu īpašumtiesību tiesisku modeli, lai nodrošinātu sieviešu tiesību pilnīgu atzīšanu lauksaimniecības nozarē un to, ka sievietes saņem pietiekamu sociālo nodrošinājumu un viņu darbs tiek atzīts;

68. uzsver, ka ir svarīgi apkarot stereotipus visās dzīves jomās un posmos, jo tie ir vieni no noturīgākajiem vīriešu un sieviešu nevienlīdzības cēloņiem, kas ietekmē viņu izvēli izglītības, mācību, nodarbinātības, mājas un ģimenes pienākumu sadalījuma, līdzdalības sabiedrības dzīvē un līdzdalības un pārstāvības lēmumu pieņemšanas jomā, kā arī ietekmē viņu izvēli darba tirgū;

69. aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis vairāk likt uzsvāru uz dažādu veidu diskriminācijas, nabadzības, sociālās atstumtības un nevienlīdzības veselības aprūpes jomā apkarošanu;

70. uzskata, ka ir jāpārskata nodokļu un sociālās nodrošināšanas sistēma, lai individualizētu tiesības, garantētu vienlīdzīgas tiesības uz pensiju un likvidētu stimulus, kas negatīvi ietekmē sieviešu profesionālo dzīvi un līdzdalību sabiedrībā, piemēram, kopēju aplikšanu ar nodokļiem un pabalstu piešķiršanas apgādājamo personu aprūpei un kas saistīti ar to, ka sievietes nav aktīvas darba tirgū;

71. atgādina par 2010. gada 10. februāra rezolūciju un uzsver, ka sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības;

72. uzsver profilaktisku pasākumu nozīmi, lai nodrošinātu sieviešu seksuālo un reproduktīvo veselību;

73. uzsver, ka ir jāpadara pieejamas dzimuma maiņas procedūras transseksuālām personām un jānodrošina, ka par tām pienākas atbildzinājums valsts veselības apdrošināšanas sistēmās;

74. uzsver, ka ir īpaši jāpievērš uzmanība etnisko minoritāšu sieviešu situācijai, tostarp migrantēm, un jāievieš atbilstīgi pasākumi, lai viņas atbalstītu dzimumu līdztiesības jomā;

75. uzsver, ka Komisijai, izstrādājot gaidāmo Eiropas Sieviešu tiesību hartu, vajadzētu apspriesties ar Parlamentu, tostarp Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju;

76. uzskata, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš attīstības jautājumiem, mieram un solidaritātei ar visas pasaules sievietēm, jo īpaši ar sievietēm, kas ir netaisnības, diskriminācijas, bada, nabadzības, cilvēku tirdzniecības un jebkādas vardarbības upuri; uzskata, ka pastāvīgā apspriešanās ar sieviešu organizācijām un plašāk – ar pilsonisko sabiedrību –, kā arī sadarbība ar nevalstiskajām organizācijām par jautājumiem saistībā ar politikas virzieniem, kas tieši vai netieši ietekmē dzimumu līdztiesību, nodrošina plašāku vienprātību sabiedrībā;

77. uzstāj, ka dzimumu līdztiesības dimensija un cīņa pret vardarbību, kas balstīta uz dzimumu, ir jāiekļauj ES ārējā un attīstības sadarbības politikā;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

78. uzsver, ka jaunā ES dzimumu līdztiesības stratēģija un attiecīgie iestāžu mehānismi ir cieši jāsaista ar sieviešu tiesību darba kārtību pasaulē; norāda, ka tas ietver attiecību nodibināšanu ar ANO dzimumu līdztiesības struktūru un atbalstu šai struktūrai, kurai vajadzētu apvienot stratēģiskās un operatīvās darbības, un aicina ES nodrošināt šai jaunajai struktūrai ievērojamus finanšu un cilvēku resursus, lai tā varētu rīkoties notikumu vietā, un to vadītu ANO ģenerālsēkretāra vietnieks, kas atbildīgs par dzimumu līdztiesību;

79. piebilst, ka ES dzimumu līdztiesības stratēģijai un ar to saistītajiem iestāžu mehānismiem vajadzētu skaidri attiekties uz dzimumu identitāti un diskriminācijas apkarošanu dzimuma maiņas dēļ;

80. uzstāj, ka ir jāpilda 2010. gada 10. februārī pieņemto rezolūciju, proti, par cilvēku tirdzniecības novēršanu un par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā prasības;

*

* *

81. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām.

Par sportu, it īpaši par spēlētāju aģentiem

P7_TA(2010)0233

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par spēlētāju aģentu darbību sportā

(2011/C 236 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par profesionālā futbola nākotni Eiropā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 8. maija rezolūciju par Eiropas Komisijas Balto grāmatu attiecībā uz sportu ⁽²⁾,
- ņemot vērā balto grāmatu par sportu (COM(2007)0391),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2005. gada 26. janvāra ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. marta jautājumu Komisijai par sportu un īpaši attiecībā uz sportistu aģentiem (O-0032/2010 – B7-0308/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,

1. atgādina, ka Parlaments 2007. gada 29. marta rezolūcijā par profesionālā futbola nākotni Eiropā aicināja Komisiju atbalstīt futbola vadības struktūru centienus reglamentēt spēlētāju aģentu darbību, vajadzības gadījumā iesniedzot priekšlikumu direktīvai, kas attiektos uz šādu aģentu darbību;

⁽¹⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 232. lpp.

⁽²⁾ OV C 271 E, 12.11.2009., 51. lpp.

⁽³⁾ Spriedums lietā Nr. T-193/02 *Laurent Piau*/Komisija (Krājums 2005., I-00209. lpp).

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

2. atzinīgi vērtē pētījumu par sporta aģentu darbību Eiropas Savienībā, kas veikts Eiropas Komisijas uzdevumā un kura rezultāti pašlaik jau ir pieejami;
3. galvenokārt ir nobažījies par pētījumā iekļauto atzinumu attiecībā uz noziedzīgām darbībām saistībā ar pieņemumiem par epizodēm sportā, kad sporta rezultātus ietekmē organizētu noziedznieku grupas, kas saistītas ar spēlētāju aģentu darbībām; uzskata, ka šāda notikumu attīstība kaitē priekšstatiem par sportu, tā integritātei un noteikti arī tā lomai sabiedrībā;
4. pieņem zināšanai pētījumā konstatēto, ka sporta aģentiem ir galvenā loma finanšu plūsmās, kas bieži ir nepārredzamas, un pakļauj tos riskam būt iesaistītiem nelikumīgās darbībās; atzinīgi vērtē dažu sporta klubu un sporta vadības struktūru iniciatīvas par finanšu darījumu pārredzamības palielināšanu;
5. konstatē, ka pētījumā norādīts par pārvietošanas sistēmai raksturīgo nepārredzamību, galvenokārt attiecībā uz komandu sporta veidiem, kas ir raksturīgi nelikumīgām darbībām, kurās iesaistīti aģenti, kā arī sporta un klubi un spēlētāji;
6. uzsver, ka īpaši neaizsargāti ir gados jauni spēlētāji un ka tie īpaši pakļauti riskam kļūt par cilvēku tirdzniecības upuriem;
7. uzsver spēlētāju aģentu un klubu specifisko atbildību, īpaši attiecībā uz gados jauniem spēlētājiem un tāpēc aicina abas puses uzņemties pilnībā šo atbildību, jo īpaši attiecībā uz gados jauno spēlētāju izglītošanu un profesionālo apmācību;
8. uzsver pētījumā izdarīto atzinumu, ka sporta federāciju izstrādāto aģentu noteikumu pamatmērķis ir kontrolēt piekļuvi šai profesijai un regulēt darbību šajā profesijā, bet šīm struktūrām ir tikai ierobežotas uzraudzības un sankciju noteikšanas pilnvaras, jo to rīcībā nav nekādu kontroles līdzekļu vai iespēju tieši ietekmēt to sporta aģentu darbību, kas šajās federācijās nav reģistrēti, tās nav arī tiesīgas uzlikt privāttiesībās vai krimināltiesības paredzētus sodus;
9. piekrīt sporta vadības struktūru un ieinteresēto aprindu viedoklim, ka nepieciešams veikt pasākumus, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar sporta integritāti un uzticamību tam, kā arī sportistiem un citām sporta iesaistītām personām;
10. uzskata, ka, spēkā esošās FIFA licenču sistēmas atcelšana attiecībā uz spēlētāju aģentiem, vienlaicīgi neveidojot spēcīgu alternatīvu sistēmu, nebūtu pareizais veids, kā atrisināt problēmas, kas saistītas ar spēlētāju aģentu darbību futbolā;
11. atzinīgi vērtē sporta vadības struktūru centienus noteikt lielāku pārredzamību un uzraudzību pār finanšu plūsmām;
12. aicina Padomi pastiprināt tās centienus cīņā pret noziedzīgām darbībām, kas saistītas ar aģentu darbību, tostarp pret naudas atmazgāšanu, spēles rezultātu iepriekšēju manipulēšanu un cilvēku tirdzniecību;
13. atsaucas uz iepriekš minēto spriedumu lietā T-193/02, kurā Tiesa konstatējusi, ka spēlētāju aģentu darbības reglamentēšana, kas ir saimnieciska darbības reglamentēšana un tādējādi skar pamatbrīvības, principā ir valsts iestāžu kompetencē;
14. atgādina, ka šajā pašā spriedumā tiesa atzinusi, ka federācijas kā, piemēram, FIFA, ir tiesīgas reglamentēt aģentu profesiju, ja regulējuma mērķis ir padarīt stingrākus aģentu darbības profesionālos un ētiskos standartus, lai aizsargātu spēlētājus, un regulējums nedrīkst būt vērsts pret konkurenci; atgādina, ka aģenti kopīgi nav organizēti profesionālā līmenī un ka dalībvalstu līmenī šī profesija regulējumam ir pakļauta ļoti ierobežoti;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

15. ir pārliecināts, ka saistībā ar pārrobežu darbībām un daudzveidīgajiem valsts tiesību aktiem, kas piemērojami sporta jomā, kontroles efektivitāti un sankciju piemērošanu var risināt, sporta pārvaldības struktūrām un valsts iestādēm īstenojot kopīgus centienus;

16. konstatē, ka kamēr aģentu darbību dažos veidos sporta tā pārvaldības struktūras plaši reglamentē gan starptautiskā, gan valsts līmenī, savukārt ļoti nedaudzas dalībvalstis pieņēmušas specifiskus tiesību aktus attiecībā uz sporta aģentu darbību;

17. uzskata, ka, ņemot vērā to noteikumu mulsinošo daudzveidību, ko piemēro attiecībā uz sporta aģentu darbību, nepieciešama saskaņota pieeja visā ES, lai izvairītos no trūkumiem tiesību aktos, kas radušies neskaidra regulējuma dēļ, un lai nodrošinātu aģentu darbības pienācīgu pārraudzību un kontroli;

18. atgādina par savu aicinājumu izstrādāt ES iniciatīvu attiecībā uz spēlētāju aģentu darbību, kurā būtu jāapskata šādi jautājumi:

- stingri standarti un pārbaudes kritēriji attiecībā uz visiem, kas vēlas uzsākt spēlētāja aģenta darbību,
- aģentu veikto darījumu pārredzamība;
- atlīdzības aizliegums par aģentu darbību, kas saistīta ar nepilngadīgo pārvietošanu,
- obligāti saskaņoti standarti attiecībā uz līgumiem par aģentu darbību,
- efektīva pārraudzības un disciplinārā sistēma,
- visu ES aptverošas aģentu licencēšanas sistēmas un aģentu reģistra ieviešana,
- “dubultās pārstāvības” izbeigšana,
- pakāpeniska atalgošana atkarībā no līguma noteikumu izpildes;

19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Komisijai.

ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi (31. maijs–1. jūnijs)

P7_TA(2010)0234

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES un Krievijas augstākā līmeņa tikšanās (2010. gada 31. maijs – 1. jūnijs) secinājumiem

(2011/C 236 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā esošo partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas noslēgts starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses ⁽¹⁾, un 2008. gadā sāktās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu,
- ņemot vērā ES un Krievijas kopīgos mērķus, kas izklāstīti kopīgajā paziņojumā, kurš pieņemts pēc ES un Krievijas 11. augstākā līmeņa sanāksmes 2003. gada 31. maijā Sanktpēterburgā, par kopējas ekonomiskās telpas, kopējas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas, kopējas sadarbības telpas ārējās drošības jomā un kopējas pētniecības un izglītības telpas, iekļaujot arī kultūras aspektus, (“četras kopējās telpas”) izveidi,

⁽¹⁾ OV L 327, 28.11.1997., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā iepriekšējos ziņojumus un rezolūcijas par Krieviju un ES un Krievijas attiecībām, jo īpaši 2009. gada 12. novembra rezolūciju ⁽¹⁾, kas tika pieņemta pirms 2009. gada 18. novembra ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes Stokholmā, 2009. gada 17. septembra rezolūciju par cilvēktiesību aktivistu slepkavībām Krievijā ⁽²⁾ un 2009. gada 17. septembra rezolūciju par energoapgādes drošības ārējiem aspektiem ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ES un Krievijas apspriedes par cilvēktiesību jautājumiem,
 - ņemot vērā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2010. gada 31. maijā un 1. jūnijā Rostovā pie Donas, parakstītos nolīgumus un pieņemtos kopīgos paziņojumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir apņēmusies turpināt padziļināt un veidot attiecības ar Krieviju, ko pierāda ES apņemšanās nopietni iesaistīties sarunās par jauno pamatlīgumu, kas veltīts turpmākai ES un Krievijas attiecību veidošanai;
- B. tā kā ES un Krievija, kura ir ANO Drošības padomes locekle, ir kopīgi atbildīgas par stabilitāti pasaulē un tā kā ES un Krievijas ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības ir īpaši svarīgas Eiropas stabilitātei, drošībai un labklājībai;
- C. tā kā stratēģiskās partnerības nolīguma noslēgšana starp ES un Krievijas Federāciju vēl aizvien ir būtiski svarīga tālākai sadarbības attīstībai un sadarbības intensitātes palielināšanai starp abiem partneriem;
- D. tā kā ir svarīgi, ka attiecībās ar Krievijas Federāciju ES pauž vienotu nostāju un demonstrē solidaritāti un vienotību, kā arī balsta šīs attiecības uz savstarpējām interesēm un kopējām vērtībām;
- E. tā kā ES un Krievijas ekonomiskās un tirdzniecības attiecības liecina par to, ka pieaug savstarpēja abu valstu atkarība vienai no otras, tādēļ vajadzīga kopīga rīcība un abu pušu apņemšanās nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi;
- F. tā kā Krievija kā Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) dalībvalsts ir apņēmusies aizsargāt un veicināt cilvēktiesību, pamatbrīvību un tiesiskuma ievērošanu un cienīt savu Eiropas kaimiņvalstu suverenitāti; tā kā pēdējos gados ES un Krievijas attiecības ir saskārušās ar virkni nopietnu problēmu, īpaši saistībā ar bažām par demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu Krievijā;
- G. tā kā Krievijas pievienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) krietni palīdzētu tālāk uzlabot ES un Krievijas ekonomiskās attiecības ar noteikumu, ka Krievija uzņemās saistošu pienākumu pilnībā ievērot un īstenot PTO saistības un pienākumus, turklāt tā palīdzētu sagatavoties uz patiesa savstarpīguma pamatiem balstīta nolīguma noslēgšanai starp abiem partneriem par padziļinātu un visaptverošu ekonomisko integrāciju un tā kā Krievija 2010. gada 1. janvārī izveidoja muitas savienību ar Kazahiju un Baltkrieviju;
- H. tā kā 2010. gada 8. aprīlī Krievijas Federācija un ASV parakstīja jaunu Stratēģisko bruņojuma samazināšanas nolīgumu (*START*) un tā kā abu pušu nostājas tuvināšanās tādos jautājumos kā kodolieroču neizplatīšana, Irānas problēma, Tuvo Austrumu miera process, Afganistāna un Pakistāna liecina par to, ka uzlabojas klimats dialogam ar Krieviju par dažādiem ārpolitikas un drošības politikas aspektiem;
- I. tā kā bezvīzu režīma izveidei ir skaidri un objektīvi kritēriji; tā kā Eiropas un Krievijas pilsoņi ir pamatoti ieinteresēti saņemt brīvas pārvietošanās tiesības gan savu valstu teritorijā, gan pāri to robežām,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0064.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0022.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0021.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

1. atkārtoti pauž pārliecību, ka Krievija joprojām ir viens no Eiropas Savienības svarīgākajiem partneriem ilgtermiņa sadarbības veidošanā, ka partneri ir apņēmušies līdzsvaroti un rezultatīvi sadarbīties kopīgu problēmu risināšanai uz demokrātijas un tiesiskuma pamata ne vien kopīgās ekonomiskās un tirdzniecības interesēs, bet arī ar kopīgu mērķi uz starptautisko tiesību pamata cieši sadarbīties gan globāli, gan arī kopīgo kaimiņvalstu līmenī;
2. aicina ES un Krieviju palielināt tempu sarunām par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu un atkārtoti pauž stingru atbalstu plašam, tālejošam un juridiski saistošam nolīgumam, kas sniedzas tālāk par ekonomisko sadarbību un kura neatņemamas sastāvdaļas ir saistītas arī ar tādiem jautājumiem kā demokrātijā, tiesiskums un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana; norāda uz vienošanos par modernizācijas partnerību, kam vajadzētu attiekties gan uz ekonomiku, gan sabiedrību. Atbalsta Krievijas ekonomikas un ES un Krievijas tirdzniecības attiecību dažādošanu; aicina Komisiju un Krievijas valdību detalizētāk izstrādāt modernizācijas partnerību; uzsver, ka steidzami un saskaņā ar rezultātiem, kas līdz šim panākti saistībā ar Eiropas Savienības un Krievijas četrām kopējām telpām, jāizstrādā konkrēts darba plāns; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu tiesu sistēmu darbību un pastiprināt cīņu pret korupciju;
3. atzinīgi vērtē to, ka parakstīts protokols par klasificētas informācijas aizsardzību, kā arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Catherine Ashton un Krievijas ārlietu ministra Sergeja Lavrova kopīgo paziņojumu par Gazu;
4. pauž gandarījumu, ka pirmā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā bija konstruktīva un tajā izdevās panākt daļēju progresu;
5. pauž atbalstu Krievijas mērķim iestāties PTO, kas palīdzētu piesaistīt vairāk ārvalstu investīciju un daudzveidot ekonomiku; uzskata, ka Krievijas izveidotā muitas savienība ar Baltkrieviju un Kazahstānu var radīt papildu šķēršļus Krievijas Federācijas centieniem iestāties PTO; uzsver, ka atteikšanās no protekcionisma ir priekšnoteikums dalībai PTO;
6. atzinīgi vērtē to, ka nesen ratificēts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. pants un veikti grozījumi tiesību aktos, ar kuriem paplašina zvērināto tiesu darbību, aptverot visu valsti, tomēr ierosina šo tiesas veidu iesaistīt arī lietās ar apsūdzībām terorismā; atzinīgi vērtē to, ka pieņemts nāves soda moratorijs, kas ir vēl viens pozitīvs pavērsiens, un cer, ka šis ir pirmais praktiskais sasniegums Krievijas paustajā nodomā uzlabot situāciju cilvēktiesību jomā; atkārtoti aicina Krievijas varas iestādes ievērot visus Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumus;
7. atzinīgi vērtē to, ka nolīgums par klasificētas informācijas aizsardzību atvieglos sadarbību križu pārvarēšanas jomā, taču aicina Parlamentu rūpīgi iepazīties ar šā nolīguma saturu un darbības jomu un aicina nekavējoties novērtēt savstarpīguma līmeni tā īstenošanā; aicina Padomi šim nolūkam izmantot 2002. gada Iestāžu nolīgumā paredzēto EDAP īpašo komiteju;
8. aicina Padomi un Komisiju palielināt centienus, lai atrisinātu robežšķērsošanas problēmas uz ES un Krievijas robežām, atbalstīt konkrētus projektus, pārrobežu sadarbībai pilnībā izmantot jaunā kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta un INTERREG līdzekļus un pilnībā īstenot iepriekš noslēgto nolīgumu par pārlidojumiem Sibīrijai;
9. atzinīgi vērtē parakstīto nolīgumu par ES un Krievijas energoapgādes drošības agrīnās brīdināšanas mehānisma izveidi, kurā ietverta paziņošana, apspriedes un īstenošana, un aicina Padomi un Komisiju turpināt sadarbību ar Krievijas varas iestādēm un energouzņēmumiem, lai nepieļautu iepriekšējos gados notikušo energoapgādes pārtraukumu atkārtošanos;
10. atgādina, ka ES un Krievijas sadarbībai enerģētikas jomā ir jābalstās uz Enerģijas hartas un Pārejas protokola principiem, kas jāīsteno jaunajā ES un Krievijas nolīgumā, lai nodrošinātu pārredzamus un godīgus investīciju nosacījumus abām pusēm, vienlīdzīgu piekļuvi un uz noteikumiem balstītu tirgu, nepieļauj izmantot enerģiju kā ārpolitikas instrumentu;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

11. ar interesi norāda uz diskusijām, kas veltītas klimata pārmaiņām un iespējamajiem konkrētās sadarbības veidiem, veicot pasākumus siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai un energoefektivitātes un ilgtspējīgas enerģijas izveidei; uzsver nepieciešamību panākt vienprātību par to, kā, gatavojoties 2010. gada decembrī paredzētajai Kankūnas konferencei, virzīt uz priekšu starptautiskās sarunas par klimata pārmaiņām;
12. uzsver, cik nozīmīga ir Eiropas Savienības Uzraudzības misija (ESUM), kas ir apliecinājums ES vēlmei un spējai apņēmīgi rīkoties miera un stabilitātes veicināšanā un palīdz veidot 2008. gada 12. augusta un 8. septembra nolīgumu īstenošanai vajadzīgos apstākļus; atkārtoti pauž apņemšanos atzīt Gruzijas teritoriālo integritāti ar starptautiski atzītām robežām un aicina visas puses pilnībā ievērot savas saistības; norāda, ka ESUM pilnvaras ir spēkā visā valsts teritorijā, un prasa bez tālākas vilcināšanās piešķirt tai netraucētu piekļuvi Abhāzijai un Dienvidosetijai, kas līdz šim tikusi liegta; atkārtoti apliecina apņemšanos pilnībā atbalstīt Ženēvas sarunas un to, ka ES, ANO un EDSO arī turpmāk kopīgi īstenotu šī foruma vadību; pauž sarūgtinājumu par FSB Robežu direktorāta paziņoto lēmumu celt modernu robežšķērsosanas infrastruktūru, kas radīs šķēršļus uz Dienvidosetijas un Gruzijas robežas;
13. uzsver nepieciešamību iesaistīt Krieviju ES Baltijas jūras stratēģijā un bez kavēšanās iesaistīt Krieviju pasākumos, kuru mērķis ir uzlabot kuģošanas drošību un panākt augstu vides aizsardzības līmeni ekoloģiski problemātiskajā Baltijas jūrā;
14. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada 8. aprīlī Krievijas Federācija un ASV parakstīja jaunu Stratēģisko bruņojuma samazināšanas nolīgumu (START); ar gandarījumu norāda uz panākto virzību pastāvīgi notiekošajā Krievijas Federācijas un ASV dialogā par drošības jautājumiem, tostarp par pretračešu aizsardzības sistēmu;
15. atkārtoti aicina pastiprināt ES un Krievijas cilvēktiesību dialogu un padarīt šo procesu atvērtu produktīvai Eiropas Parlamenta un Krievijas Valsts domes līdzdalībai, iesaistot attiecīgos ģenerāldirektorātus un tieslietu, iekšlietu un ārlietu ministrus gan no Briseles, gan Maskavas; aicina reizi divos gados notiekošajās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmēs vairāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību, NVO un cilvēktiesību organizācijas;
16. aicina Krievijas iestādes pārtraukt pašlaik vērojamo un plaši izplatīto nesodāmību par vardarbību pret cilvēktiesību aizstāvjiem, un par īpašu prioritāti noteikt terora un nelikumību atmosfēras pārtraukšanu Ziemeļkaukāzā, tādējādi aizsargājot un garantējot cilvēktiesību aizstāvju fizisko integritāti saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem un reģionāliem cilvēktiesību instrumentiem;
17. atbalsta apņemšanos izpildīt ilgtermiņa mērķi — ieviest bezvīzu režīmu starp ES un Krieviju, balstoties uz pakāpenisku pieeju, kas orientēta uz saturu un praktisku virzību; uzsver, ka šim dialogam vajadzētu būt saskaņotam ar vīzu režīma atvieglošanas procesu Austrumu partnerības valstīm;
18. aicina Padomi un Komisiju kopā ar Krievijas valdību īstenot kopīgās iniciatīvas, lai nostiprinātu drošību un mieru pasaulē un mūsu kopīgajās kaimiņvalstīs, īpaši, lai panāktu miermīlīgu un starptautiskajām tiesībām atbilstošu konfliktu atrisinājumu Moldovā un Dienvidkaukāzā;
19. norāda uz 2009. gada 29. novembrī Krievijas ierosināto Eiropas Drošības līguma projektu, taču atzīmē, ka šis jaunais priekšlikums nedrīkst mazināt ES dalībvalstu pašreizējās saistības drošības jomā, un aicina Eiropadomi izveidot kopēju nostāju par šo projektu;
20. ar gandarījumu norāda uz to, ka pirms G20 sanāksmes Toronto ES un Krievija ir panākušas vienprātību jautājumā par finanšu sistēmas reformu, un sagaida, ka G20 augstākā līmeņa tiks apspriesti pasākumi sistēmisko risku mazināšanai un panākta vienošanās par principu, ka turpmāko krīžu gadījumā finanšu iestādēm ir jāpalīdz segt izmaksas;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Krievijas Federācijas parlamentam un valdībai.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Izraēlas militārā operācija pret humānās palīdzības flotili un Gazas sektora blokāde

P7_TA(2010)0235

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Izraēlas militāro operāciju pret humānās palīdzības flotili un par Gazas blokādi

(2011/C 236 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Gazu, jo īpaši 2009. gada 15. janvāra rezolūciju par situāciju Gazas joslā ⁽¹⁾ un 2009. gada 18. februāra rezolūciju par humānās palīdzības sniegšanu Gazas joslā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 1980. gada Venēcijas deklarāciju,
 - ņemot vērā iepriekšējos Tuvo Austrumu Kvarteta paziņojumus, jo īpaši 2010. gada 19. marta paziņojumu, kurā tas atkārtoti apliecina 2009. gada 26. jūnijā Triestē noteiktos pamatprincipus, un 2010. gada 11. maija paziņojumu par izraēliešu un palestīniešu tuvināšanās sarunu atsākšanu,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2009. gada 8. janvāra rezolūciju Nr. 1860 (S/RES/1860(2009)) un 2008. gada 16. decembra rezolūciju Nr. 1850 (S/RES/1850(2008)),
 - ņemot vērā 2010. gada 31. maijā publiskoto un ES vārdā sniegto Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Catherine Ashton* deklarāciju par Izraēlas militāro operāciju pret kuģu konvoju,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2010. gada 31. maija paziņojumu (S/9940),
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* 2010. gada 31. maija paziņojumu,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību komitejas 2010. gada 2. jūnijā pieņemto rezolūciju par Izraēlas bruņoto spēku nežēlīgajiem uzbrukumiem humānās palīdzības kuģu konvojam,
 - ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas Ģenerālās asamblejas 2010. gada 18. maijā pieņemto rezolūciju,
 - ņemot vērā Pasaules pārtikas programmas un ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 2009. gada novembrī publicēto ziņojumu par stāvokli Gazā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2010. gada 31. maijā, Izraēlai starptautiskajos ūdeņos veicot militāru operāciju pret Gazai paredzētās humānās palīdzības flotili, gāja bojā deviņas civilpersonas un ievainojumus guva 32 civilpersonas, kā arī septiņi Izraēlas karavīri;
- B. tā kā robežas šķērsošana, lai iekļūtu Gazas joslā un izklūtu no tās, ir pārtraukta kopš 2007. gada jūnija pēc tam, kad varu ar militāru spēku pārņēma *Hamas*, un tā kā personu un preču kustības blokāde ir palielinājusi nabadzību, apturējusi rekonstrukciju un iznīcinājusi tautsaimniecību Gazas joslā, radot plaukstošu melno tirgu, ko kontrolē arī *Hamas*; tā kā ar šo blokādi nav izdevies atbrīvot *Gilad Shalit*, kā bija cerējušas Izraēlas iestādes un ko darīt vairākkārt ir pieprasījis Eiropas Parlaments; tā kā ar šo blokādi nav panākts tās mērķis — sagraut ekstrēmistus — un blokāde, jo īpaši ietekmējot visneaizsargātākos iedzīvotājus, ir veicinājusi radikalizācijas palielināšanos;

⁽¹⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 100. lpp.⁽²⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- C. tā kā Gazas joslas blokāde, kā teikts iepriekšējos ANO iestāžu paziņojumos, ir izvērtusies par kolektīvas sodīšanas paņēmieni, kas ir pretrunā starptautiskajām humanitārajām tiesībām;
- D. tā kā 80 % Gazas iedzīvotāju ir atkarīgi no pārtikas palīdzības, vairāk nekā 60 % cieš no pārtikas trūkuma, bezdarba līmenis ir ap 50 %, higiēnas un vides apstākļi ir ievērojami pasliktinājušies;
- E. tā kā šā gada pirmajos trijos mēnešos Gazā ir nogādāti tikai 3 600 pārtikas palīdzības kravu salīdzinājumā ar 36 000 kravu 2007. gada pirmajos trijos mēnešos un tā kā Gazā ir atļauts ievest tikai 81 veida produktus, lai gan ANO Palīdzības un darba aģentūra Palestīnas bēgļiem (UNRWA) lēš, ka ir nepieciešami vismaz 6 000 veidu produkti, lai apmierinātu cilvēku pamatvajadzības;
- F. tā kā palestīniešu teritorijas ir lielākais ES līdzekļu saņēmējs trešās valstīs un šim atbalstam ir bijusi būtiska nozīme, cenšoties mazināt humanitāro katastrofu Gazas joslā; tā kā ES turpina sniegt ievērojamu humāno palīdzību Gazas joslā, arī ar UNRWA starpniecību;
- G. tā kā pamatprincips ilgstoša miera saglabāšanai starp izraēliešiem un palestīniešiem joprojām ir divu valstu izveidošana un tāpēc būtu jāizvairās no jebkādas vienpusējas rīcības, kas varētu apdraudēt izredzes to izdarīt; tā kā patlaban notiekošo tuvināšanās sarunu rezultātā varētu atsākties tiešās miera sarunas, lai izveidotu dzīvotspējīgu palestīniešu valsti, kas mierā un drošībā pastāvētu plecu pie pleca ar Izraēlu;
- H. tā kā līdz pat šai dienai *Hamas* turpina nepieļaut flotiles humāno palīdzības kravu nokļūšanu Gazā,
1. izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm;
 2. nosoda uzbrukumu flotilei starptautiskajos ūdeņos, jo tas ir starptautisko tiesību pārkāpums;
 3. pieprasa veikt tūlītēju, starptautisku un objektīvu šā uzbrukuma izmeklēšanu, uzstāj, ka ir jāuzņemas atbildība un jāievēro esošās saistības, kā arī mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un ES dalībvalstis uz rīcību, kas garantētu, ka ir veikti visi vajadzīgie pasākumi, kuri nodrošina šīs prasības efektivitāti;
 4. mudina Izraēlu nekavējoties beigt Gazas blokādi, kura izraisījusi humanitāro katastrofu un palielinājusi radikalizēšanos, kas savukārt rada nedrošību Izraēlai un visam reģionam kopumā;
 5. prasa nekavējoties pārtraukt visus pret Izraēlu vērstos uzbrukumus un brīdina, ka personām, kas tos īsteno, ir pilnā mērā jāatbild par savu rīcību;
 6. aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un ES dalībvalstis veikt pasākumus, ar kuriem panāktu, ka uz ilgu laiku tiek atvērti visi robežpārejas punkti (gan iekļūšanai Gazas joslā, gan izkļūšanai no tās) un arī Gazas osta, paredzot atbilstošu starptautisku uzraudzību, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta humānās palīdzības preču plūsma, atjaunošanas darbiem un patstāvīgai ekonomikai nepieciešamo komercpreču plūsma, kā arī valūtas plūsma un cilvēku brīva pārvietošanās;
 7. aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci nekavējoties uzņemties iniciatīvu, iesniedzot Kvartetam ES plānu, kura mērķis ir izbeigt Gazas blokādi un mazināt Izraēlas bažas par drošību, to nodrošinot ar robežpārejas punktu starptautisku uzraudzību, tostarp pārskatot ES Robežu palīdzības misijas (ES RPM) pilnvaras, iespējams, tajās iekļaujot jūras robežu aspektu un atsākot misijas darbību, kā arī izvietojot starptautiskus jūras spēkus, kas uzraudzītu Gazas piekrasti;
 8. atgādina, ka pat tad, ja ES ir gatava palielināt palestīniešiem sniegtās palīdzības apjomu, šīs saistības nav neierobežotas, un uzstāj, ka Eiropas Savienībai, kaut gan humānā palīdzība jāsniedz bez nosacījumiem, politikas jomā jārikojas tā, lai sasniegtu jūtamus rezultātus, kas būtu vērsti uz dzīvotspējīgas palestīniešu valsts izveidi un atbilstu ES sniegtajai būtiskajai finanšu palīdzībai un ietekmei šā reģiona ekonomikā;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

9. atbalsta tuvināšanās sarunas starp Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi un uzsver, ka tās jāturpina, lai panāktu tiešo sarunu atsākšanos;
10. pauž pārliecību, ka steidzami un vispusīgi jāmaina ES politika Tuvajos Austrumos, lai īstenotu skaidru un saskaņotu politisko ietekmi, turklāt šī politika jāpapildina ar efektīviem diplomātijas līdzekļiem, lai panāktu mieru un stabilitāti šajā tuvējā reģionā, kurā Eiropas Savienībai ir stratēģiski svarīgas intereses; uzskata, ka šī pieeja jāpaplašina, to attiecinot arī uz tirdzniecības un attīstības politiku;
11. atzinīgi vērtē UNRWA darbu un, apzinoties finanšu līdzekļu nepietiekamību, ar ko tai nāksies saskarties šā gada beigās, aicina starptautisko līdzekļu devēju kopienu pildīt līdzšinējos solījumus un paliecināt tās ieguldījumu;
12. atzīmē, ka nesenie notikumi ir ievērojami iedragājuši Turcijas un Izraēlas attiecības; mudina Turcijas valdību savus diplomātiskos un politiskos centienus vērst galvenokārt uz to, lai atvieglotu palestīniešu smago stāvokli un sekmētu miera procesu Tuvajos Austrumos;
13. atzinīgi vērtē to, ka Ēģiptes iestādes nesen Rafahā atvērušas robežpārejas punktu;
14. pieprasa nekavējoties atbrīvot Izraēlas seržantu *Gilad Shalit*, kuru *Hamas* spēki nolaupīja 2006. gada 25. jūnijā Izraēlas teritorijā un kurš kopš tā laika tiek turēts gūstā Gazas joslā bez saziņas iespējām;
15. aicina Padomi rīkoties, lai nekavējoties sasauktu ES un Izraēlas Asociācijas padomes sanākumi, kurā pārrunāt pašreizējo situāciju;
16. aicina Padomi arī rīkoties, lai sasauktu ES un Palestīnas pašpārvaldes Apvienoto komiteju;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Kvarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram, Izraēlas valdībai, Knesetam, Palestīniešu pašpārvaldes priekšsēdētājam, Palestīniešu likumdevējai padomei, Turcijas valdībai un parlamentam, kā arī Ēģiptes valdībai un parlamentam.

Spīdzināšanai izmantoto preču tirdzniecība

P7_TA(2010)0236

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai, īstenošanu

(2011/C 236 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā spīdzināšanas un citas nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda pilnīgu aizliegumu, kas attiecas uz visiem gadījumiem un uz visām valstīm kā kategoriska norma starptautiskajās tiesībās,
- ņemot vērā šā aizlieguma iekļaušanu vairākos starptautiskos un reģionālos cilvēktiesību instrumentos un dokumentos, tai skaitā Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu (Konvencija pret spīdzināšanu), Eiropas Cilvēktiesību konvencijā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2001. gada 3. oktobra rezolūciju ⁽¹⁾, kurā tas mudināja Eiropas Komisiju ātri rīkoties, lai izstrādātu atbilstīgu Kopienas instrumentu, kas aizliegtu tāda policijas un drošības ekipējuma reklamēšanu, tirdzniecību un eksportu, kurš paredzēts, lai nežēlīgi, necilvēcīgi vai pazemojoši rīkotos,
 - ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005 (2005. gada 27. jūnijs) par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai ⁽²⁾, un kas stājas spēkā 2006. gada 30. jūlijā,
 - ņemot vērā ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem, ko pieņēma 2001. gadā un pārskatīja 2008. gadā,
 - ņemot vērā 2008. gada ziņojumu Padomes Ģenerālsekretariātam par to, kā tiek īstenotas ES pamatnostādnes par spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
 - ņemot vērā norises citās valstīs pēc Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 pieņemšanas, jo īpaši grozījumus tiesību aktos par ASV eksporta kontroli, kurus 2009. gada augustā ierosināja ASV Rūpniecības un drošības birojs, un kuros pārņemti, bet atsevišķos gadījumos pat pastiprināti Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 noteikumi,
 - ņemot vērā Saprašanās memorandu starp Eiropas Padomi un Eiropas Savienību, kurā Eiropas Padomes Spīdzināšanas novēršanas komiteja aicināta ciešāk sadarboties ar Savienības attiecīgajām iestādēm, kā arī Spīdzināšanas novēršanas komitejas (CPT) 17. gada pārskata ziņojumu, kurā Eiropas Padome aicināta apsvērt lomu, kāda CPT varētu būt saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 īstenošanu,
 - ņemot vērā organizāciju “Amnesty International” un “Omega Research Foundation” 2007. un 2010. gadā publicētos ziņojumus, kuros norādīts uz nepilnībām Padomes Regulā (EK) Nr. 1236/2005 un paustas bažas par regulas neatbilstīgu īstenošanu dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Konvencija pret spīdzināšanu valstīm uzliek konkrētus pienākumus novērst spīdzināšanu un cita veida sliktu apiešanos, izmeklēt šādus gadījumus, saukt pie atbildības vainīgos un nodrošināt atbildību cietušajiem;
- B. tā kā, neraugoties uz šādiem pienākumiem, spīdzināšana un cita veida slikta apiešanās pasaulē vēl arvien ir sastopama, un šādām darbībām izmanto plašu policijas un drošības ekipējuma klāstu;
- C. tā kā ANO īpašais ziņotājs spīdzināšanas jautājumos uzskata, ka šāda aprīkojuma tirdzniecības kontrole ir ikvienas valsts pienākums saskaņā ar ANO Konvenciju pret spīdzināšanu;
- D. tā kā ES politikas pamatnostādnēs attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem noteikts, ka ES mudinās trešās valstis novērst tādu ierīču izmantošanu, ražošanu un tirdzniecību, kas ir paredzētas spīdzināšanai vai citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem, un novērst jebkādu citu ierīču ļaunprātīgu izmantošanu šādām vajadzībām;
- E. tā kā Padomes Ģenerālsekretariāta 2008. gada ziņojumā par ES rīcību, lai sekmētu saistības cīņai pret spīdzināšanu un cita veida sliktu apiešanos trešās valstīs, teikts, ka “Regulas par spīdzināšanas instrumentiem pieņemšana ir pirmais tāda ES tiesību akta piemērs, kas pieņemts saskaņā ar cilvēktiesību pamatnostādnēm. ANO īpašais ziņotājs spīdzināšanas jautājumos atzinīgi novērtējis šo soli un paudis viedokli, ka dokuments varētu būt paraugs tam, kā regulēt šo jautājumu pasaules mērogā. Tas nozīmē, ka ES jāizvērtē regulas īstenošana.”;

⁽¹⁾ OV C 87 E, 11.4.2002., 136. lpp.

⁽²⁾ OV L 200, 30.7.2005., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- F. tā kā dažas Eiropas Savienības dalībvalstis laikā kopš Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 spēkā stāšanās ir izsniegušas licences tādu preču eksportam, kuras kontrolē saskaņā ar minēto regulu, tostarp kāju slēgu, ķīmisko kairinātāju un elektrošoka ierīču izvešanai uz valstīm ar apšaubāmu stāvokli cilvēktiesību jomā;
- G. tā kā līdz 2006. gada 29. augustam tikai divpadsmit dalībvalstis ieviesušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 17. pantā prasītos noteikumus par sankcijām;
- H. tā kā tikai septiņas dalībvalstis sagatavojušas vienu vai vairākus publiskus ikgadējus darbības ziņojumus par licenču izsniegšanas lēmumu detaļām, kā to pieprasa Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 13. pants;
- I. tā kā Padomes Regula (EK) Nr. 1236/2005 atļauj ievest Eiropas Savienības dalībvalstīs uz ķermeņa nostiprināmas elektrošoka savaldīšanas ierīces, kuru tirdzniecība nav aizliegta, kaut arī to iedarbība ir līdzīga elektrošoka jostām, kuru ieviešanu Eiropas Savienībā aizliedz Padomes Regula (EK) Nr. 1236/2005, un tā kā organizācijas "Amnesty International", "Omega Research Foundation" un "Inter-Press Service" ziņo, ka Eiropā reģistrēti uzņēmumi ievēduši šādas ierīces vairākās dalībvalstīs;
- J. tā kā sarakstā par priekšmetiem un iekārtām, kuru tirdzniecība ir aizliegta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005, nav iekļautas dažas starptautiskā tirgū iegādājamas policijas un drošības iekārtas, kam nav cita praktiska pielietojuma, kā vien spīdzināšana un cita nežēlīga rīcība, tai skaitā nūjas ar dzelksņiem, noteikta veida rīki pieslēgšanai pie sienas vai grīdas, kāju slēgi, pirkstu slēgi, īkšķu slēgi, pirkstu spīles un ķermenim piestiprināmas elektrošoka ierīces, kas nav elektrošoka jostas;
- K. tā kā sarakstā par priekšmetiem un iekārtām, kuru tirdzniecību kontrolē ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005, nav iekļautas dažas starptautiskā tirgū iegādājamas policijas un drošības iekārtas, kas likumīgi var tikt izmantotas tiesībsardzības vai sodīšanas nolūkos, ja to izmantošanu regulē saskaņā ar starptautiskām saistībām cilvēktiesību jomā un tiesībsardzības iestāžu labākās prakses standartiem, bet ko plaši ļaunprātīgi izmanto spīdzināšanai vai cita veida nežēlīgai rīcībai, tai skaitā roku dzelzi, steki un citas rokā turamas ietekmēšanas ierīces, augstsprieguma elektrošoka iekārtas, kuru spriegums nepārsniedz 10 000 voltu, kā arī kontrolētu un aizliegtu iekārtu īpaši izstrādātas sastāvdaļas un piederumi;
- L. tā kā 2010. gada 29. jūnijā notiks Kopīgo eksporta noteikumu komitejas kārtējā sanāksme,
1. aicina visas dalībvalstis nekavējoties informēt Komisiju par attiecīgajām sankcijām, ko tās ir ieviesušas par Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 pārkāpumiem, kā to paredz šīs regulas 17. pants;
 2. aicina Komisiju un Kopīgo eksporta noteikumu komiteju sniegt norādes un palīdzību dalībvalstīm, lai stiprinātu šādas sankcijas, ja tās ir nepietiekamas vai vēl nav ieviestas;
 3. visām dalībvalstīm atgādina par pienākumu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 13. panta 3. punktu savlaicīgi sagatavot publisku ikgadēju darbības ziņojumu un mudina Komisiju rakstiski atgādināt dalībvalstīm, kuras nav iesniegušas Komisijai šos ziņojumus, lai tās izpilda savas saistības;
 4. lai ikgadējie darbības ziņojumi sniegtu pietiekamu informāciju pienācīgai publiskai pārraudzībai, mudina dalībvalstis šajos ziņojumos iekļaut vismaz šādu informāciju: saņemto pieteikumu skaits, attiecīgās preces un katra pieteikuma galamērķa valstis, kā arī par katru no šiem pieteikumiem pieņemtie lēmumi un, attiecīgā gadījumā, ziņojums par to, ka nekādas darbības nav notikušas;
 5. mudina Komisiju izstrādāt dalībvalstu ikgadējo darbības ziņojumu paraugmodeļi, lai visām dalībvalstīm būtu vieglāk sagatavot šo ziņojumu un tie būtu saskaņoti;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

6. aicina Eiropas Komisiju ar Kopīgo eksporta noteikumu komitejas palīdzību (atbilstoši regulas 15. un 16. pantā paredzētajām pilnvarām) veikt oficiālu pārskatīšanu par to, kā dalībvalstis īsteno regulu un veic licencēšanu saskaņā ar tās noteikumiem, tai skaitā pārbaudīt dalībvalstu ikgadējos darbības ziņojumus, un publicēt šo pārskatu kopā ar visiem ikgadējiem darbības ziņojumiem, kas saņemti no visām dalībvalstīm visos gados kopš regulas stāšanās spēkā;

7. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pienācīgi īstenotas Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 13. pantā minētās procedūras attiecībā uz informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par licencēšanas lēmumiem un īstenošanas pasākumiem, veicot to vai nu ar atteikumu paziņošanas mehānismu, kas Parasto ieroču eksporta darba grupā (COARM) jau izveidots saistībā ar militārā eksporta atteikumiem, vai ar citām efektīvām procedūrām;

8. mudina Komisiju informēt Parlamentu par līdz šim veiktajiem pasākumiem, lai palīdzētu dalībvalstīm pildīt 13. panta prasības;

9. aicina Komisiju sniegt Parlamentam un publicēt informāciju, ko tā saņēmusi no *katras* dalībvalsts *ik gadu* kopš regulas stāšanās spēkā, proti, paziņojumus par noraidītajiem pieteikumiem atļaujas saņemšanai saskaņā ar regulas 11. pantu, sīkākas ziņas par attiecīgajiem sodiem, ko katra dalībvalsts ir ieviesusi par regulas noteikumu pārkāpumiem, kā arī dalībvalstu ikgadējo darbības ziņojumu pilnu tekstu;

10. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Kopīgo eksporta noteikumu komiteja tiekas regulāri, izstrādā regulas oficiālās pārskatīšanas precīzu grafiku un nosaka kārtību attiecībā uz savlaicīgu izmeklēšanu par regulas noteikumu iespējamiem pārkāpumiem;

11. spīdzināšanas un citas nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda novēršanas nolūkā aicina visas dalībvalstis pārraudzīt tehnisko palīdzību trešām valstīm, lai novērstu iespēju, ka to izmanto ļaunprātīgi tādu preču ražošanai, kuras var izmantot nāvessoda izpildei vai lai spīdzinātu un citādi nežēlīgi, necilvēcīgi vai pazemojoši izturētos vai sodītu;

12. asi nosoda jebkādas dalībvalstu vai Eiropas Savienības uzņēmumu mēģinājumus ievest elektrošoka jostas, ko aizliedz Padomes Regula (EK) Nr. 1236/2005, vai citas atļautas uz ķermeņa nostiprināmas elektrošoka savaldīšanas ierīces, kuru iedarbība ir līdzīga, un mudina Komisiju veikt steidzamu izmeklēšanu, lai noteiktu, vai un kad elektrošoka jostas vai saistītas detaļas vai citas uz ķermeņa nostiprināmas elektrošoka savaldīšanas ierīces nodotas kādai dalībvalstij, vai un kad šīm valstīm sniegta ar to saistīta tehniskā palīdzība vai apmācība un vai tas noticis pirms vai pēc šīs regulas ieviešanas, lai noteiktu, vai šādas ierīces ir izvietotas kādā tiesībsargsardzības vai cietuma iestādē šajās valstīs un par noskaidroto ziņot Parlamentam;

13. aicina Komisiju pārskatīt un atjaunināt Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 II pielikuma aizliegto preču sarakstu, iekļaujot tajā nūjas ar dzelkšpiem, fiksētus rīkus pieslēgšanai pie sienas vai grīdas, kāju dzelžus, ķēdes un važas, pirkstu slēģus, īkšķu slēģus, pirkstu spiles, elektrošoka aprocas un citas ķermenim piestiprināmas elektrošoka ierīces;

14. aicina Komisiju pārskatīt un atjaunināt Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 III pielikuma kontrolējamo preču sarakstu, iekļaujot tajā roku dzelžus, stekus un citas rokā turamas ietekmēšanas ierīces un portatīvas elektrošoka iekārtas, kuru spriegums nepārsniedz 10 000 voltu;

15. turklāt aicina Komisiju izstrādāt īpašu procedūru II un III pielikumā iekļauto preču sarakstu regulārai pārskatīšanai, kā tas minēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 23. pantā;

16. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu regulā steidzami ieviest klauzulu par noteiktu preču iespējamību izmantot spīdzināšanā, kas, pamatojoties uz iepriekšēju informāciju, dalībvalstīm ļautu izsniegt licences un tādējādi atteikt eksportēt ikvienu tādu preci, ar kuru saistīts ievērojams risks, ka paredzētais tiešais lietotājs to var izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi ļaunprātīgai rīcībai;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

17. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu iespējami ātri regulā iekļaut aizliegumu ikvienai Eiropas Savienības fiziskai vai juridiskai personai no jebkuras vietas iesaistīties starpniecības darījumos ar šīs regulas II pielikumā iekļautajām precēm, kam nav cita praktiska pielietojuma, kā vien nāvēssoda izpilde, spīdzināšana vai cita nežēlīga rīcība, tai skaitā starptautiskos pārvedumos, kuru mērķis ir spīdzināšanas rīku tirdzniecības finansēšana, pārdošanas un eksporta darījumos, un ar ko dalībvalstīm pieprasa ieviest efektīvus mehānismus, lai kontrolētu tirdzniecības starpniecības darījumus ar visām precēm, kas minētas regulas III pielikumā;

18. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu iespējami ātri regulā iekļaut prasību importētājiem saņemt importa atļauju, lai varētu Eiropas Savienībā ievest preces, kas minētas šīs regulas III pielikumā, un dalībvalstīm atteikt šādu ieviešanas atļauju, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šādas iekārtas varētu izmantot spīdzināšanai vai cita veida ļaunprātīgai rīcībai Eiropas Savienības teritorijā vai pēc tam, kad tās pārdotas ārpus Eiropas Savienības;

19. mudina Komisiju apsvērt līdzekļus izņēmuma atcelšanai attiecībā uz prasību par importa vai eksporta atļaujas saņemšanu III pielikumā minēto preču tranzītam caur Eiropas Savienību;

20. atgādina, ka 2008. gadā tika pārskatītas ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem, un aicina Padomi un Komisiju saskaņā ar šīm pamatnostādnēm popularizēt Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005 kā paraugprakses piemēru sanāksmēs ar trešām valstīm, un aicina mudināt trešās valstis, no kurām eksportē tādas iekārtas, kuru imports ir aizliegts saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005, informēt šo valstu uzņēmējus par regulā paredzētajiem aizliegumiem;

21. mudina Komisiju un dalībvalstis starptautiskā līmenī veicināt starptautiskās tirdzniecības kontroli pār iekārtām, ko var izmantot nāvēssoda izpildei, spīdzināšanai un cita veida ļaunprātīgai rīcībai, un īpaši censties, lai paplašinātu ANO Ģenerālās asamblejas ikgadējo aicinājumu "novērst un aizliegt tāda aprīkojuma ražošanu, tirdzniecību, eksportu un izmantošanu, kas speciāli paredzēts spīdzināšanai", kā arī aicināt visas valstis regulēt tāda aprīkojuma ražošanu, tirdzniecību, eksportu un izmantošanu, kas nav īpaši paredzēts, bet tiek plaši ļaunprātīgi izmantots spīdzināšanai vai cita veida ļaunprātīgai rīcībai;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Stāvoklis Korejas pussalā

P7_TA(2010)0237

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par stāvokli Korejas pussalā

(2011/C 236 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Korejas pussalu,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 22. decembra Lēmumu 2009/1002/KĀDP,
- ņemot vērā augstās pārstāves / priekšsēdētāja vietnieces *Catherine Ashton* paziņojumu par 2010. gada 20. maija ziņojuma publicēšanu par Korejas Republikas kuģa "Cheonan" nogrimšanu,
- ņemot vērā ziņojumu "Izmeklēšanas rezultāti Korejas Republikas kuģa "Cheonan" nogrimšanas lietā",
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1718 (2006) un Nr. 1874 (2009),
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- A. tā kā spriedze Korejas pussalā ir būtiski palielinājusies pēc “Cheonan” nogrimšanas 2010. gada 26. martā, kad dzīvību zaudēja 46 cilvēki;
 - B. tā kā 2010. gada 15. maijā no jūras dzelmes tika izceltas torpēdas “CHT-02D” detaļas,
 - C. tā kā augstā pārstāve / priekšsēdētāja vietniece *Catherine Ashton* ir nosodījusi kuģa “Cheonan” nogremdēšanu kā briesmīgu un ārkārtīgi bezatbildīgu rīcību;
 - D. tā kā starptautiskās Kopīgās civilmilitārās izmeklēšanas grupas veiktā izmeklēšana, piemērojot izmeklēšanas un pārbaudes procedūru, kas pamatojas uz objektīvu zinātnisku pieeju, un Neitrālo valstu uzraudzības komitejas neatkarīgais novērtējums skaidri un neapstrīdami liecināja, ka kuģis “Cheonan” nogrima zemūdens sprādziena dēļ, ko izraisīja Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR) izgatavota torpēda;
 - E. tā kā šī incidenta laikā visas kaimiņvalstu zemūdenes atradās savās bāzēs vai to tuvumā;
 - F. tā kā ANO ģenerālsēkretārs *Ban Ki Moon* ziņojuma secinājumus ir nodēvējis par ļoti satraucošiem;
 - G. tā kā Korejas Republikas valdība ir pieprasījusi publisku atvainošanos un solījumu, ka šādas KTDR provocācijas vairs neatkārtosies;
 - H. tā kā KTDR valdība ir noliegusi jebkādu saistību ar kuģa “Cheonan” nogrimšanu, vainojot Korejas Republiku faktu “safabricēšanā”, un draudējusi sākt karu, ka Korejas Republika piemēros turpmākas sankcijas;
 - I. tā kā KTDR bruņotie spēki ir turpinājuši veikt provocējošus un bezatbildīgus militāros aktus, piemēram, 2010. gada 4. jūnijā uz ĶTR un KTDR robežas nogalinot trīs Ķīnas pilsoņus;
 - J. tā kā šā incidenta dēļ Korejas Republika pārtrauca visas attiecības ar KTDR, izņemot humāno palīdzību un Kesonas rūpnieciskā kompleksa darbību;
 - K. tā kā Korejas Republikas valdība ir paziņojusi, ka tā neatgriezīsies pie sešu pušu sarunām tik ilgi, kamēr pret KTDR netiks pieņemti attiecīgi pasākumi;
 - L. tā kā ES stingri atbalsta Korejas pussalas atbrīvošanu no kodolieročiem un uzskata, ka ir būtiski atsākt sešu pušu sarunas, lai reģionā panāktu mieru un stabilitāti;
 - M. tā kā Ķīnas Tautas Republika un Krievijas Federācija vēl nav paudušas stingru nostāju par kopējās izmeklēšanas grupas galīgo ziņojumu un secinājumiem;
 - N. tā kā Korejas Republika ir oficiāli nodevusi šo lietu apspriešanai ANO Drošības padomē, savukārt KTDR ir nosūtījusi ANO Drošības padomes priekšsēdētājam vēstuli, kurā tā noliedz jebkādu saistību ar šo uzbrukumu un mudina Drošības padomi palīdzēt KTDR veikt pašai savu izmeklēšanu,
1. pauž dziļu nožēlu par Dienvidkorejas kuģa “Cheonan” bojāgājušajiem un draudzības un solidaritātes garā izsaka līdzjūtību Korejas Republikas valdībai, nogalināto ģimenēm un Korejas tautai;
 2. atkārtoti augstās pārstāves / priekšsēdētāja vietnieces pausto nosodījumu par uzbrukumu, un atzinīgi vērtē Korejas Republikas savaldīgo rīcību;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

3. atzīst kopējās izmeklēšanas grupas galīgo ziņojumu par kuģa nogrimšanu Ziemeļkorejas torpēdas dēļ un stingri nosoda kuģa nogremdēšanu kā provokāciju, lai apdraudētu miera un stabilitātes procesu Korejas pussalā;
4. pauz vilšanos, ka tā kā Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas valdības vēl nav paidušas stingru nostāju par kopējās izmeklēšanas grupas galīgā ziņojuma secinājumiem;
5. aicina abas puses būt savaldīgām, izmantot visus iespējamus līdzekļus Korejas pussalas iekšējo attiecību uzlabošanai un pastiprināt centienus par miera un drošības panākšanu Korejas pussalā;
6. aicina Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas valdības kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes pastāvīgās locekles rūpīgi izskatīt kopējās izmeklēšanas grupas galīgo ziņojumu un secinājumus;
7. aicina Ķīnas Tautas Republiku kā ANO Drošības padomes pastāvīgo locekli un KTDR galveno tirdzniecības partneri attiecīgi labvēlīgi ietekmēt KTDR un censties panākt, lai konflikts neattīstītos tālāk;
8. pauz atbalstu Korejas Republikas valdības lēmumam šo jautājumu nodot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei;
9. aicina sešu pušu sarunās iesaistītās valstis turpināt kopīgi strādāt, lai atsāktu sarunas par KTDR kodolprogrammas pārtraukšanu;
10. aicina Komisiju saglabāt pašreizējās humānās palīdzības programmas Korejas Tautas Demokrātiskajai Republikai un sakaru kanālus ar to, jo šīs palīdzības programmas tieši ietekmē KTDR iedzīvotāju dzīves apstākļus;
11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētāja vietai / Savienības augstai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomes priekšsēdētājam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsēdētāram un Korejas Republikas un Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas valdībām.

Bosnija un Hercegovina

P7_TA(2010)0238

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par stāvokli Bosnijā un Hercegovinā

(2011/C 236 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2008. gada 16. jūnijā parakstīto Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1244/2009 ⁽¹⁾ par vīzu režīma atvieglošanu,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 16. jūnija secinājumus par Rietumbalkāniem un 2009. gada 30. novembra secinājumu par Bosniju un Hercegovinu,

⁽¹⁾ OV L 336, 18.12.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2003. gada 16. jūnija sanāksmes secinājumus un tiem pievienoto pielikumu "Saloniku darba kārtība Rietumbalkāniem ceļā uz Eiropas integrāciju", ko apstiprināja Salonikos 2003. gada 19. un 20. jūnijā notikušajā Eiropadomes sanāksmē,
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 2009. gada 22. decembra spriedumu lietā *Sejdic un Finci* pret Bosniju un Hercegovinu (prasības Nr. 27996/06 un 34836/06);
 - ņemot vērā 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par situāciju Bosnijā un Hercegovinā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 15. janvāra rezolūciju par Srebrenicu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES ir vairākkārt apstiprinājusi apņemšanos uzņemt Eiropas Savienībā Rietumbalkānu valstis, tostarp Bosniju un Hercegovinu; tā kā par pievienošanos ES galvenokārt tomēr ir atbildīgas šīs valstis un to uzņemšana ES ir atkarīga no to spējām un apņemšanās izpildīt Kopenhāgenas kritērijus;
- B. tā kā Bosnijā un Hercegovinā pašlaik ir iedzīvis politiskās, ekonomiskās un sociālās stagnācijas periods ar plaši izplatītu un pastāvīgu politisko paralīzi un pasliktinās etnisko grupu savstarpējās attiecības, pie kā vainojama politiskā retorika un tās politiskās elites nevēlēšanās un nespēja panākt kompromisus un izveidot kopīgu skatījumu uz smagāko valsts politisko, ekonomisko un sociālo problēmu risinājumiem;
- C. tā kā aizvien asākā nacionālistiskā un separātistiskā retorika ir pilnīgā pretrunā Eiropas pamatvērtībām, sociālajai un ekonomiskajai attīstībai un politiskajai stabilitātei, kaitē valsts vispārējām interesēm, kavē etnisko grupu samierināšanu un apdraud valsts iespējas pievienoties ES; tā kā Bosnijai un Hercegovinai draud iespēja vēl vairāk atpalikt no citām Rietumbalkānu valstīm, tādējādi palaižot garām iespēju integrēties Eiropā;
- D. tā kā Deitonai līgumi bija nepieciešami, lai apstādinātu asinsizliešanu, taču ar tiem neizdevās izveidot pašpietiekamu un funkcionālu Bosnijas un Hercegovinas valsti; tā kā lēmumu pieņemšanas procesa sadrumstalotība starp valsti un izveidotajām administratīvi politiskajām vienībām, kā arī kompetences, kas pārklājas, un likumdošanas nesaskaņotība starp dažādiem pārvaldes līmeņiem vēl aizvien ir galvenais šķērslis efektīvam valdības darbam, kas traucēt valsts spējai panākt strauju progresu reformu īstenošanā, lai varētu iestāties ES;
- E. tā kā konstitucionālā reforma joprojām ir galvenā reforma, kas Bosniju un Hercegovinu var padarīt par efektīvu un pilnvērtīgu funkcionējošu valsti; tā kā tiesu sistēmas darbību un centienus īstenot reformas kavē tās sarežģītā struktūra, tas, ka Bosnijā un Hercegovinā nav vienota budžeta un Augstākās tiesas, kas varētu veicināt saskaņotību starp četrām iekšējām jurisdikcijām, ka notiek politiska iejaukšanās tiesu sistēmā, kā arī tas, ka Serbu Republikas (Republika Srpska) valdība pastāvīgi apstrīd valsts līmeņa tiesu iestāžu jurisdikciju un pilnvaras; kā politiski administratīvo vienību struktūras, kuras tika izveidotas saskaņā ar starptautiskiem lēmumiem, vajadzētu mainīt, lai tās kļūtu efektīvākas un vairāk atbilstu valsts iestāžu sistēmai;
- F. tā kā visu valsts pilsoņu eiropiskā nākotne ir saistīta ar Eiropas Savienību; tā kā iespēja pievienoties ES ir viens no tiem faktoriem, kas visvairāk vieno Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotājus; tā kā Bosnijai un Hercegovinai ir iespējams iestāties ES kā vienai valstij, tādēļ mēģinājumi graut vai vājināt valsts iestādes un padarīt iedzīvotājus par bezatbildīgas nacionālistiskas un separātistiskas politikas ķīlniekiem liegs visiem iedzīvotājiem baudīt priekšrocības, ko dod Eiropas integrācija; tā kā, īstenojot ar ES integrācijas procesu saistītās reformas, īpašus panākumus Bosnija un Hercegovina nav guvusi; tā kā neatrisinātie jautājumi saistībā ar etniskajām grupām un politiski administratīvajām vienībām var traucēt īstenot prasības, kas noteiktas dalībai ES un NATO;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0332.

⁽²⁾ OV C 46E, 24.2.2010., 111. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- G. tā kā Padomei un Komisijai ir jāparāda, ka tās var uzņemties lielāku vadību un spēju būt par turpmāku reformu uzsākšanas un īstenošanas dzinējspēku;
- H. tā kā Augstā pārstāvja biroja priekšlaicīga slēgšana, ņemot vērā pamatoto vēlmi palielināt vietējo dalībnieku atbildības uzņemšanos par politisko procesu, var ietekmēt stabilitāti valstī un nepieciešamo reformu īstenošanas gaitu un rezultātus; tā kā būtisks pasākums, lai sagatavotu valsti kandidātvalsts statusam, vēl joprojām ir pāreja no Augstā pārstāvja biroja uz ES īpašo pārstāvi ar lielākām pilnvarām;
- I. tā kā Bosniju un Hercegovinu var apsveikt ar to, ka tā kļuvusi par ANO Drošības padomes pagaidu locekli laika posmam no 2010. līdz 2011. gadam, kas parāda, ka valsts spēj ieņemt pilntiesīgu un atbildīgu vietu starptautiskajā politikā;
- J. tā kā tie, kuri ir atbildīgi par Bosnijas un Hercegovinas politiku, nav pienācīgi nodrošinājuši taisnīgumu un kompensāciju tūkstošiem sieviešu un meiteņu, kas tika izvarotas 1992. –1995. gada karā, jo tiesās aizvien vēl tiek izskatīts ļoti neliels skaits lietu par seksuāliem kara noziegumiem, un tā kā izturēšanās pret šo noziegumu upuriem ne vienmēr ir bijusi godpilna un cieņpilna, tiem nav nodrošināta pietiekama aizsardzība un psiholoģiskā un materiālā palīdzība, lai varētu sākt dzīvi no jauna;
- K. tā kā 2010. gada 11. jūlijā apritēs 15 gadi kopš Srebrenicas – Potočoru genocīda;
- L. tā kā Deitonas Miera līguma VII pielikums vēl aizvien nav pilnībā īstenots; tā kā ir vajadzīgs taisnīgs, visaptverošs un ilgstošs risinājums daļai no 115 000 valsts iekšienē pārvietotajām personām, bēgļiem un citiem konflikta skartajiem cilvēkiem, turklāt tas vajadzīgs arī, lai panāktu virzību, uzlabojot to cilvēku sociāli ekonomisko integrāciju, kas ir atgriezušies; tā kā saskaņā ar Starptautiskā Sarkanā Krusta komitejas sniegto informāciju pēc kara 10 000 cilvēku vēl joprojām skaitās pazuduši un viņu liktenis nav zināms;
- M. tā kā Komisija 2010. gada 27. maijā iesniedza likumdošanas priekšlikumu par vīzu režīma liberalizāciju attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu (COM(2010)0256 redakcija), ar ko oficiāli paver ceļu iespējamai vīzu liberalizācijai 2010. gadā;
- N. tā kā Francija, Itālija un Luksemburga vēl nav ratificējušas stabilitātes un asociācijas nolīgumu, kas kavē šīs valsts Eiropas integrācijas procesu;
- O. tā kā pastāvīgās dziļās domstarpības starp etniskajām grupām būtu jāpārvar, valstī ieviešot integrētāku, segregāciju nepieļaujošu un modernu izglītības sistēmu,
- P. tā kā apņēmības trūkums, lai efektīvi cīnītos pret korupciju valstī, nopietni kavē valsts ekonomisko, sociālo un politisko attīstību;
- Q. tā kā cilvēku tirdzniecība ir smags noziegums un nopietns cilvēktiesību pārkāpums; tā kā Bosnija un Hercegovina ir izcelsmes valsts un (mazākā mērā) arī tranzīvalsts un galamērķa valsts cilvēku, īpaši sieviešu un meiteņu, tirdzniecībai;
- R. tā kā valsts un politiski administratīvo vienību konstitūcijas garantē vienādu attieksmi pret visiem cilvēkiem; tā kā romu dzīves apstākļi vēl aizvien ir ļoti grūti un viņi saskaras ar diskrimināciju; tā kā diskriminācija un sociālā atstumšana dzimuma un dzimumorientācijas dēļ vēl aizvien ir plaši izplatīta; tā kā šo cilvēku grupas vēl joprojām cieš no fiziskiem uzbrukumiem, sliktas izturēšanās un iebaidīšanas;
- S. tā kā bezdarbs vēl aizvien ir ļoti liels un ekonomikas krīzes dēļ ir pat palielinājies; tā kā tas, ka cilvēkiem, jo īpaši jauniešiem, nav izredžu atrast darbu, apdraud valsts attīstību un palielina politisko saspīlējumu; tā kā valsts turpmākai attīstībai un izlīguma panākšanai Bosnijā un Hercegovinā būtiski svarīga ir ekonomiskā izaugsme,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Eiropas perspektīva

1. pauž neapmierinātību ar nelielo progresu, ko Bosnija un Hercegovina kā iespējamā kandidātvalsts panākusi ceļā uz stabilizāciju un attīstību, kā arī iespējamo iestāšanos ES; ar pieaugošām bažām norāda uz nestabilo politisko klimatu un to, ka trūkst visiem politiskajiem spēkiem kopīga redzējuma, asi nosoda musinošos izteikumus, kas apdraud etnisko grupu samierināšanas procesu un valsts struktūru funkcionēšanu; uzskata, ka Serbu Republikas līderu paziņojums saistībā ar referendumu par "miermīlīgu atdalīšanos" ir provokācija un drauds Bosnijas un Hercegovinas stabilitātei, suverenitātei un teritoriālajai integritātei;
2. mudina pārtraukt nacionālistisko un separātistisko retoriku, kas šķēļ sabiedrību un apdraud Deitonasa miera līguma pamatprincipu ievērošanu, un nopietni iesaistīties iltpējīgu vienošanos panākšanā, ar kurām tiktu izveidota pienācīgi funkcionējoša valsts, kas dos Bosnijas un Hercegovinas iestādēm nepieciešamos instrumentus ES integrācijai un uzlabos vispārējo situāciju valstī;
3. atgādina, ka pievienoties Eiropas Savienībai nozīmē pieņemt vērtības un noteikumus, uz kuriem ES ir balstīta, proti, cilvēktiesību, tostarp pie mazākumtautībām piederību, ievērošanu, solidaritāti, iecietību, demokrātiju un tiesiskumu, tostarp tiesu sistēmas neatkarības ievērošanu;
4. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un paplašināšanās un Eiropas kaimiņattiecību politikas komisāru izmantot visus ES rīcībā esošos līdzekļus, lai panāktu, ka Bosnijas un Hercegovinas politiķi iesaistās saskaņotākos pasākumos, kuru mērķis ir izpildīt prasības, lai varētu iestāties ES, un izpildīt visas saistības, kas izriet no stabilizācijas un asociācijas nolīguma; atgādina visiem politiskajiem dalībniekiem, ka šie divi dokumenti ir ES integrācijas ceļvedis un ka to pienākums attiecībā pret pilsoņiem ir panākt kompromisu un vienošanos par reformām; mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un Komisiju vairāk koncentrēties uz rezultātiem un konsekventāk izmantot to, ka nosacījums dalībai ES ir noteiktu prasību izpilde, lai tādējādi apmierinātu Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju patiesās vajadzības;
5. pauž stingru atbalstu Augstā pārstāvja birojam un uzsver, ka šo pāreju varēs pabeigt tikai tad, kad Bosnijas un Hercegovinas iestādes būs pilnībā izpildījušas 5 mērķus un 2 nosacījumus; mudina Serbu Republikas iestādes īstenot pēdējās saistības (pieņemot Serbu Republikas Likumu par elektroenerģiju), lai Brčko uzraudzītājs varētu ieteikt Brčko rajona uzraudzības režīma pārtraukšanu;
6. mudina Serbu Republikas valdību arī turpmāk aktīvi piedalīties sarunās par Augstā pārstāvja biroja uzskaitītā valsts īpašuma sadali un aicina tās nepieņemt Likumu par valsts īpašumu Serbu Republikā, jo tādā veidā tiktu nopietni pārkāpts Augstā pārstāvja lēmums par valsts īpašuma pārdošanas aizliegumu un attālināta Augstā pārstāvja biroja slēgšana;
7. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemti konstitūcijas grozījumi, kas nosaka, ka Brčko rajons ir vietēja pašpārvaldes vienība, tādējādi izpildot vēl vienu mērķi, ko Miera īstenošanas padome noteica, lai nākotnē varētu slēgt Augstā pārstāvja biroju;
8. aicina abas administratīvi politiskās vienības un visus politiskos spēkus, jo īpaši Serbu Republikas valdību, pilnībā ievērot Deitonasa miera līgumu un neapstrīdēt darbības, kas veiktas, pamatojoties uz šo līgumu un ANO Drošības padomes rezolūcijām; uzskata, ka galīgo lēmumu par miera līguma civilās piemērošanas interpretāciju pieņem augstais pārstāvis; aicina visus politikas veidotājus ar pienācīgu cieņu izturēties pret augsto pārstāvi un visu starptautisko personālu valstī un atturēties no personīgiem uzbrukumiem;
9. ar gandarījumu norāda uz ievērojamo Eiropas Savienības Policijas misijas (EUMP) un EUFOR Althea ieguldījumu Bosnijas un Hercegovinas stabilitātē un drošībā; atzinīgi vērtē Padomes lēmumu sniegt atbalstu ar izpildvaru nesaistītas veikspējas palielināšanai un apmācībai; atzinīgi vērtē EUFOR mandāta pagarināšanu atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 1895; atzinīgi vērtē to, ka NATO ir uzaicinājusi Bosniju un Hercegovinu pievienoties rīcības plānam virzībai uz dalību NATO;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

10. uzsver EUMP veikumu, sniedzot ieguldījumu Bosnijas un Hercegovinas tiesībsardzības un tiesu iestāžu cīņā pret organizēto noziedzību un korupciju; atzinīgi vērtē misijas pagarināšanu vēl par diviem gadiem ar pārveidotu mandātu un Komisijas darbu, sagatavojot EUPM turpinājuma projektu, kas tiks īstenots kā daļa no 2010. gada pirmsiestāšanās palīdzības instrumenta;

11. aicina ES un tās dalībvalstis neitralizēt lielākajai daļai politiskās struktūras piemītošo vienaldzību, izveidojot privilēģētu partnerību un sniedzot atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai, neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem un uzņēmējiem, kā arī izveidot projektus, ar kuriem tiek stimulēta aktīva iesaistīšanās politikā, īpaši jauno bosniešu līdzdalība;

12. uzsver, ka gan valsts, gan privāto plašsaziņas līdzekļu brīvība un neatkarība ir demokrātijas pamatprasība; aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes nostiprināt neatkarīgus un daudzveidīgus plašsaziņas līdzekļus, kas nav pakļauti kādiem politiskajiem spēkiem, un ļaut plašsaziņas līdzekļiem brīvi ziņot no visām valsts daļām, nodrošinot piekļuvi informācijai; asi nosoda uzbrukumus žurnālistiem un aicina kompetentās iestādes veikt pienācīgus pasākumus, lai turpmāk izvairītos no šādiem uzbrukumiem; aicina plašsaziņas līdzekļus, tostarp valsts raidorganizācijas, izturēties neiecietīgi pret musinošiem izteikumiem; uzsver, ka regulatīvajām iestādēm sakaru jomā ir jābūt politiski neatkarīgām; aicina Ministru padomi nozīmēt komunikācijas iestādes pastāvīgu direktoru;

Konstitucionālā reforma un tiesu sistēmas reforma

13. atgādina tā nostāju par prasībām, kas būtu jāizpilda ar konstitucionālās reformas palīdzību:

- a) valstij jābūt pietiekamām likumdošanas, budžeta, izpildvaras un tiesu varas pilnvarām, lai tā spētu izpildīt ES iestāšanās kritērijus, izveidot un uzturēt funkcionējošu vienoti ekonomisko telpu, sekmēt ekonomisko, vides un sociālo kohēziju un pārstāvēt un aizstāvēt valsts kopējās intereses ārvalstīs; būtisko nacionālo interešu aizstāvēšanai Bosnijā un Hercegovinā ir jāatbilst valsts iespējām rīkoties;
- b) valsts pārvaldē iesaistīto administratīvo līmeņu skaitam ir jābūt proporcionālam Bosnijas un Hercegovinas finanšu resursiem un balstītam uz racionālu, saskaņotu un efektīvu pienākumu sadali;
- c) visiem pilsoņiem jābūt vienādām tiesībām, nepieļaujot diskrimināciju un pilnībā ievērojot Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un stabilizācijas un asociācijas 2. pantu, kas paredz demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanu;
- d) uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāvelta minoritāšu un neaizsargāto grupu tiesībām, jo šīs grupas jāpasargā no tiešas un netiešas diskriminācijas un vardarbības; mudina Bosniju un Hercegovinu īstenot valsts izglītības programmas cilvēktiesību jomā, ar kurām tiktu veicinātas tādas vērtības kā iecietība, plurālisms un daudzveidība;

14. atgādina, ka centralizētas valsts nostiprināšana nenozīmē administratīvi politisko vienību vājināšanu, bet gan tādu apstākļu radīšanu, kas balstīti uz subsidiaritātes principu, lai izveidotu efektīvu valsts pārvaldi, kas spēj īstenot valsts reformu pasākumus, veidot pienācīgas starptautiskās attiecības un līdz ar to sagatavot valsti iestājamai ES;

15. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes ar plašu konstitucionālu reformu iespējami drīz grozīt attiecīgos konstitucionālos noteikumus un attiecīgos Bosnijas un Hercegovinas Vēlēšanu likuma noteikumus, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumam *Sejdić-Finci* lietā, kas nepārprotami norāda, ka līdzšinējā Bosnijas un Hercegovinas konstitūcijā tiek diskriminēti cilvēki, kas apzīmēti kā "citi"; atzīmē, ka šo reformu pieņemšana ir būtisks solis uz dzīvotspējīgu daudznacionālu sabiedrību;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

16. mudina Bosnijas un Hercegovinas pilsoņus balsot 2010. gada oktobrī gaidāmajās vispārējās vēlēšanās; uzskata, ka šīs vēlēšanas izšķirs arī to, cik ātri Bosnija un Hercegovina virzīsies pretī dalībai ES, un ikviens, kurš izvēlas nebalsot, faktiski ļauj citiem izlemt savu nākotni; norāda, ka ar visiem iespējamajiem līdzekļiem jācenšas panākt tādus apstākļus, lai gaidāmās vēlēšanas notiktu pilnīgā saskaņā ar Eiropas standartiem un priekšvēlēšanu kampaņa būtu mierīga un demokrātiska;

17. atgādina, ka jāizveido valsts līmeņa Augstākā tiesa un tā jāintegrē konstitucionālajā sistēmā, lai šī tiesa darbotos kā integratīvs faktors valsts tiesu sistēmā un nodrošinātu Bosnijas un Hercegovinas četru atšķirīgo tiesību sistēmu pakāpenisku saskaņošanu;

18. aicina politiskās dzīves dalībniekus īstenot 69 pasākumus, kas paredzēti tieslietu nozares reformas stratēģijai pievienotajā rīcības plānā;

Cīņa pret kara noziegumiem, organizēto noziedzību un korupciju

19. atzinīgi vērtē to, ka sadarbība ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu (ICTY) joprojām īstenota apmierinoši un ka sadarbība starp tribunālu un valsts un administratīvi politisko vienību iestādēm bijusi pietiekama; uzsver, ka jāturpina pildīt saistības un jāveicina visu ICTY apsūdzamo apcietināšana, kā arī jālikvidē viņu atbalsta tīkli; prasa padarīt efektīvāku sadarbību starp Serbijas un Bosnijas un Hercegovinas policijas iestādēm, lai atrastu un apcietinātu R. Mladić un G. Hadžić; tomēr mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes paātrināt nacionālās kara noziegumu izmeklēšanas stratēģijas īstenošanu, sākt izskatīt apmēram desmit tūkstošus neatrisinātu kara noziegumu lietu visā valstī un precizēt, kādi materiālie un tehniskie resursi ir nepieciešami, lai sauktu pie atbildības visus vainīgos, arī tos, kas atbildīgi par izvarošanām un seksuālo vardarbību;

20. atgādina, ka Eiropas Savienībā 11. jūlijs ir atzīts par Srebrenicas genocīda upuru piemiņas dienu un aicina to atzīt visas reģiona valstis; atzinīgi vērtē to, ka četru Rietumbalkānu valstu parlamenti, jo īpaši Serbijas Republikas Nacionālā asambleja, pieņēmuši dažādas rezolūcijas par Srebrenicu un aicina Bosnijas valsts un administratīvi politisko vienību parlamentus tuvākajā nākotnē pieņemt līdzīgas rezolūcijas; uzskata, ka šīs deklarācijas ir svarīgi soļi ceļā uz samierināšanos ar reģiona traģisko pagātni un cer, ka tās palīdzēs veidot vienotu izpratni par vēsturi, tādējādi veicinot patiesu izlīgumu visā reģionā; uzsver, ka par Srebrenicā un tās apkaimē īstenoto genocīdu atbildīgo personu tiesāšana ir svarīgs solis uz stabilitāti un mieru reģionā;

21. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes, ievērojot starptautiskos standartus, kriminālkodeksā iekļaut seksuālās vardarbības definīciju, nodrošināt upurus ar tiešu pienācīgu kompensāciju, kā arī ar ekonomisko, sociālo un psiholoģisko atbalstu, tostarp pēc iespējas kvalitatīvākiem garīgās un fiziskās veselības aprūpes pakalpojumiem, izstrādāt liecinieku ilgtermiņa aizsardzības programmas un piešķirt šīm programmām pienācīgus resursus; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību uzlabot saskaņotību starp dažādajām tiesu iestādēm un paātrināt kriminālvajāšanas procedūras saistībā ar seksuāliem kara noziegumiem, kas izdarīti kara laikā; aicina Komisiju un citus starptautiskos līdzekļu devējus atbalstīt šos Bosnijas un Hercegovinas iestāžu centienus, nodrošinot finanšu līdzekļus un ekspertu atbalstu, kas paredzēts seksuālās vardarbības kara noziegumu upuriem; aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes pieņemt un īstenot stratēģiju, kas galvenokārt paredzēta seksuālās vardarbības kara noziegumu upuriem;

22. aicina ES un tās dalībvalstis uzsākt kriminālizmeklēšanu, kas vērsta pret seksuālu noziegumu izdarītājiem kara laikā, kuri ir imigrējuši un saņēmuši pastāvīgas uzturēšanās atļauju, tostarp pilsonību, ES dalībvalstīs, un atzīst, ka šādi noziegumi faktiski ir kara noziegumi un ka tos nevajadzētu uzskatīt par parastiem seksuāliem noziegumiem, un ka uz tiem nevajadzētu attiekties noilgumam;

23. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes veicināt un pabeigt bēgļu un iekšzemē pārvietotu personu pastāvīgu atgriešanos, kā arī pieņemt Deitonas miera līguma VII pielikuma prasībām atbilstošu attiecīgu stratēģiju; mudina, no vienas puses, pievērsties to personu vajadzībām, kuras joprojām dzīvo kolektīvajos centros, un īstenot viņu sociālās integrācijas veicināšanas pasākumus un, no otras puses, veicināt to personu atgriešanos, kurām nav iespējama atgriešanās dzimtenē, piemēram, izpostītajā Posavina reģionā; aicina Komisiju un citus starptautiskos līdzekļu devējus atbalstīt Bosnijas un Hercegovinas iestāžu centienus, sniedzot finansiālu atbalstu un zināšanas;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

24. atgādina, ka steidzami jāveido paaugstinātas drošības valsts cietumi un jāatjauno līdzšinējā infrastruktūra, arī lai droši turētu apcietinājumā visus apsūdzētos un notiesātos noziedzniekus;

25. pauž nožēlu, ka visai ierobežoti ir panākumi korupcijas apkarošanā, kam par cēloni ir pretkorupcijas centieni vāja saskaņošana valsts līmenī un tas, ka neefektīva ir izmeklēšana un kriminālvajāšana lietās, kas saistītas ar augsta līmeņa korupcijas gadījumiem, kuri sastopami valdībā un citās valsts un administratīvi politisko vienību struktūrās, valsts iepirkuma procedūrās, uzņēmējdarbības licencēšanā, kā arī veselības aprūpes, enerģētikas, transporta un būvniecības jomā; šajā sakarībā aicina nekavējoties izveidot neatkarīgu un atbildīgu pretkorupcijas iestādi, lai atjaunotu Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju uzticēšanos savām iestādēm un saskaņoti īstenotu jauno korupcijas apkarošanas stratēģiju (2009.–2014. g.) un tai pievienoto rīcības plānu;

26. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes efektīvi cīnīties pret cilvēku tirdzniecību, sadarbībā ar starptautisko sabiedrību efektīvi saukt pie atbildības likumpārkāpējus, nodrošināt aizsardzību un kompensācijas upuriem, kā arī vairo informētību, lai tādējādi nepieļautu, ka šos cilvēkus par upuriem vēlreiz padara iestādes un sabiedrība;

Vīzu režīma atvieglošana

27. ar gandarījumu atzīmē, ka Bosnijas un Hercegovinas iestādes ir paātrinājušas reformas un ir guvušas būtiskus panākumus bezvīzu režīma ceļvedī norādīto nepaveikto uzdevumu izpildē, kas liecina, ka ar vajadzīgo gribu reformu gaitā var panākt nozīmīgu virzību; visnotaļ mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes pieņemt vēl nepieņemtos vajadzīgos tiesību aktus;

28. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada 27. maijā tika pieņemts Komisijas likumdošanas priekšlikums par vīzu režīma atvieglošanu, un aicina Komisiju pārbaudīt, vai turpmākajos mēnešos tiks izpildīti vēl atlikušie kritēriji, tādējādi veicot priekšdarbus Padomes un Parlamenta apstiprināšanas procesam, lai atceltu vīzu režīmu Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem līdz 2010. gada beigām;

29. atzīst to, cik svarīga ir vīzu režīma atvieglošana, kas visiem Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem dotu iespēju brīvi ceļot Eiropas Savienībā, uzskata, ka tas ir nozīmīgs faktors valsts turpmākajai integrācijai ES un izlīguma panākšanai starp etniskajām grupām, kas novērš izolāciju un sniedz pilsoņiem iespēju paplašināt savu redzesloku, apsvērt savas izredzes pievienoties ES un paust savu gribu politiskajiem vadītājiem, lai integrāciju ES paātrinātu;

Izglītības sistēmas stāvoklis

30. atzīstot iestāžu līmenī gūtos panākumus, mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes valsts līmenī pieņemt likumu par augstāko izglītību un pievērst uzmanību tam, lai izglītības jomas pamatlīkumi tiktu pilnībā īstenoti, tādējādi novēršot izglītības sistēmas sadrumstalotību; pilnvērtīgi izmantojot Eiropas partnerību, veikt pasākumus izglītības vispārējās kvalitātes pilnveidošanai, nodrošinot atbilstību darba tirgus vajadzībām un Boloņas procesa standartiem, kā arī ar ES palīdzību izveidot ilglaika bezdarbnieku apmācības un pārkvalificēšanas shēmas; mudina īstenot starptautiskās studentu apmaiņas programmas starp visām Bosnijas un Hercegovinas universitātēm un ES dalībvalstīm, izmantojot spēkā esošās ES programmas un tīklus; uzsver, ka ir būtiski jāpalielina to studentu, mācībspēku un pētnieku skaits, kuri piedalās ES mobilitātes programmās;

31. uzsver, ka izglītība ir galvenais etnisko grupu patiesas samierināšanas dzinējspēks; uzskata, ka saistībā ar ES palīdzību īpaša uzmanība būtu jāpievērš integrējošas un nediskriminējošas izglītības sistēmas veicināšanai, pamatojoties uz iecietību, cieņu pret daudzveidību un centieniem panākt vienotu izpratni par vēsturi, un dažādu etnisko grupu segregācijas (divas skolas vienā ēkā) novēršanai, izstrādājot kopīgas izglītības programmas un izveidojot integrētas klases abās administratīvi politiskajās vienībās; no šā viedokļa atzinīgi vērtē visas Bosnijas un Hercegovinas skolu audzēkņu padomes izveidošanu;

32. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes pārskatīt pašreizējās stingrās un dārgās diplomu nostrifikācijas metodes un izveidot valsts līmeņa aģentūru diplomu atzīšanai; atgādina Bosnijas un Hercegovinas iestādēm, ka kvalificētam darbspēkam vajadzētu radīt nevis šķēršļus, bet gan stimulus darba meklēšanai valstī;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Ekonomikas stāvoklis, sociālā politika

33. atzinīgi vērtē MONEYVAL novērtēšanas pēdējo kārtu ⁽¹⁾; aicina visus dalībniekus pielikt neatlaidīgas pūles ekonomisko reformu īstenošanai, saskaņot jurisdikciju rīcību un atvieglot ekonomisko darbību, tostarp likvidēt birokrātiskos šķēršļus, izveidot ilgtspējīgas attīstības stratēģiju ilgākam laika periodam, cita starpā pievērsties tādām jomām kā izglītība, pētniecība un izstrāde, infrastruktūra, lauksaimniecība, vide un enerģētika; lai piesaistītu ārvalstu investīcijas, aicina valsts un uzņēmumu vadītājus pielikt visas pūles, lai atjaunotu investoru uzticēšanos un izveidotu uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi, novēršot Bosnijas un Hercegovinas tālāku reģionālu atpalicību;

34. atgādina, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīgumā ir prasība pastiprināt administratīvi politisko vienību valdību politikas saskaņošanu un izveidot vienotu ekonomisko telpu kā būtisku ekonomiskās reformas elementu, kas veicinātu tālāku iekšzemes integrāciju un zemes tirgus un darba tirgus darbību; šajā sakarībā pauž nožēlu, ka sadrumstalotie iekšējie darba tiesību akti un sociālās nodrošināšanas sistēmas vēl joprojām ir galvenais šķērslis, kas kavē personu brīvu pārvietošanos valstī; norāda, ka ekonomikas plaukums un jaunu darbvietu izredzes jo īpaši Bosnijas un Hercegovinas jauniešiem ir izšķirīgi svarīgas valsts tālākajai attīstībai un var sekmēt etniskās samierināšanās procesu;

35. atbalsta fiskālās saskaņotības pastiprināšanu, nodrošinot Netiešo nodokļu iestādes un Valsts fiskālās padomes pienācīgu darbību; mudina Ministru padomi pēc ilgas kavēšanās iecelt pastāvīgu Netiešo nodokļu iestādes direktoru;

36. lai 2011. gadā valstī varētu veikt tautas skaitīšanu, aicina Bosnijas un Hercegovinas parlamentu steidzami pieņemt Likumu par skaitīšanu, kas nepārprotami ir priekšnosacījums tam, lai nākotnē varētu pievienoties ES, un kam ir būtiska nozīme valsts ekonomiskajā un sociālajā attīstībā, kā arī ES atbalsta turpmākā saņemšanā; uzsver, ka šā jautājuma jutīguma dēļ nevajadzētu noteikt obligātu prasību atbildēt uz jebkādiem jautājumiem par personas etnisko piederību;

37. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes īstenot pasākumus ar mērķi mazināt nabadzību un attīstīt tādu sociālās nodrošināšanas tīklu, kas vairāk orientēts uz atbalsta sniegšanu nabadzīgajiem un sociāli atstumtajiem iedzīvotājiem un mazaizsargātajām grupām, jo īpaši romiem, un izveidot efektīvu un ilgtspējīgu sociālās aizsardzības un integrācijas sistēmu; aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes paust stingrāku apņemšanos īstenot nodarbinātības politiku, sociālo kohēziju un dzimumu līdztiesību;

38. atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas iestāžu iniciatīvas nolūkā uzlabot romu stāvokli un atkārtoti, ka ir svarīgi pieņemt stratēģiju, kurā galvenā uzmanība pievērsta romu mājokļu, veselības aprūpes, nodarbinātības un izglītības jautājumiem; aicina iestādes nodrošināt pienācīgus līdzekļus šīs stratēģijas īstenošanai sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību, tostarp romu kopienu, lai apkarotu diskrimināciju un veicinātu romu pārstāvību valsts amatos;

39. atzinīgi vērtē Federācijas parlamenta nesenu veiktos grozījumus tiesību aktos, ieviešot skaidrā naudā izmaksājamo un uz vajadzībām balstītu pabalstu un budžeta ierobežojumu principu, kuru piemēro visiem pabalstu saņēmējiem, arī veterāniem; atzinīgi vērtē to, ka ir izmaksāts Pasaules Bankas attīstības politikas aizdevums, kā arī Starptautiskā Valūtas fonda kredīta otrā un trešā daļa; mudina Federācijas parlamentu pieņemt papildu pasākumu, kuru mērķis ir nodrošināt stingrāku fiskālo disciplīnu;

40. mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes izstrādāt valsts enerģētikas stratēģiju, kuras pamatā būtu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana, energotaupība un energoefektivitāte, kā arī elektrotīklu modernizēšana; atgādina gan Bosnijas un Hercegovinas iestādēm, gan Komisijai, ka ir jānodrošina, lai hidroelektrostaciju projekti tiktu plānoti un īstenoti, ievērojot ES kritērijus attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu un vispārējos ilgtspējības standartus;

⁽¹⁾ Ekspertu komiteja nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas novēršanas pasākumu un terorisma finansēšanas novērtēšanai (Eiropas Padome).

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

41. pauž nožēlu par to, ka administratīvā spēja vides jomā vēl joprojām ir vāja un ierobežota; šajā sakarībā aicina pieņemt visaptverošu valsts līmeņa likumu vides jomā, kas nodrošinātu saskaņotu vides aizsardzību, un izveidot valsts vides aģentūru;

42. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes pieņemt Likumu par veselības apdrošināšanu valsts līmenī, lai tādējādi saskaņotu sabiedrības veselības aprūpes noteikumus un paaugstinātu tās kvalitāti, un cilvēkiem dotu iespēju saņemt pienācīgu medicīnisko aprūpi visā Bosnijas un Hercegovinas teritorijā neatkarīgi no dzīves un nodarbinātības vietas;

Reģionālā sadarbība

43. uzsver, cik svarīga ir reģionālā sadarbība un labas kaimiņattiecības, un uzskata, ka tas ir nozīmīgs elements samierināšanas procesā, jo veicina tiešus personiskus kontaktus; uzsver pilsoniskās sabiedrības dalībnieku nozīmi plašākā reģionālajā sadarbībā sociālos un politiskos jautājumos; aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes rast risinājumu, kas Kosovas pilsoņiem nodrošinātu reģionālo mobilitāti un iespēju ceļot uz Bosniju un Hercegovinu;

44. pauž gandarījumu par neseniajiem Horvātijas prezidenta paziņojumiem, kurš atvainojās par Horvātijas politiku Bosnijā un Hercegovinā 90. gados un godināja abu kopienu upuru piemiņu; uzskata šo žestu par svarīgu soli uz Balkānu tautu etnisko samierināšanos; aicina citas Bosnijas un Hercegovinas kaimiņvalstis sekot šim piemēram;

45. aicina Horvātiju un Bosniju un Hercegovinu rast abām valstīm pieņemamu risinājumu attiecībā uz Horvātijas plāniem būvēt Pelješac tiltu, pret ko Bosnija un Hercegovina iebilst; pauž bažas par Horvātijas premjerministra neseno paziņojumu par iespējamu Horvātijas pieteikumu Eiropas finansējuma saņemšanai, lai paātrinātu polemiku izraisījušo tilta būvniecību; norāda, ka šis projekts varētu kaitēt Bosnijas Neumas ostas attīstībai nākotnē un rada ekoloģiska rakstura bažas abās valstīs;

46. atzīmē, ka noturīga stabilitāte un reģionālā sadarbība Rietumbalkānos un visā ES nav iespējama, kamēr vien Bosnijā un Hercegovinā pastāv politiska strupceļa situācija;

47. atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas aktīvo dalību reģionālajā sadarbībā, jo īpaši ar Horvātiju un Serbiju parakstītos nolīgumus par starptautisku juridisku palīdzību krimināllietās un civillietās, kuras mērķis ir kriminālsodu piemērošana personām, kas ir notiesātas vienā līgumslēdzējā valstī un kas aizbēg uz citu parakstītāju valsti;

*

* *

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei, Padomei, Komisijai, kā arī Bosnijas un Hercegovinas un tās administratīvi politisko vienību valdībām un parlamentiem.

ES un ASV gaisa pārvadājumu nolīgums

P7_TA(2010)0239

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES un ASV gaisa satiksmes nolīgumu

(2011/C 236 E/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā teksta redakciju Protokolam, ar ko groza Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu, no vienas puses, un Amerikas Savienoto Valstu, no otras puses, gaisa satiksmes nolīgumu, ko parafēja 2010. gada 25. martā (otrā posma nolīgums),

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par sarunu uzsākšanu saistībā ar Pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrāliju un Kanādu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 14. marta un 11. oktobra rezolūcijas par EK un ASV gaisa satiksmes nolīgumu ⁽³⁾ (pirmā posma nolīgums),
 - ņemot vērā 2006. gada 17. janvāra rezolūciju par Kopienas aviācijas ārējās politikas programmas attīstīšanu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā pirmā posma nolīgumā, kuru sāka provizoriski piemērot 2008. gada 30. martā, bija iekļauta pārtraukšanas klauzula, kas varētu stāties spēkā, ja līdz 2010. gada novembrim netiktu noslēgts otrā posma nolīgums;
- B. tā kā pirmā posma nolīgums bija tikai pirmais solis ES un ASV aviācijas tirgu atvēršanā, nosakot abām pusēm stingras saistības turpināt sarunas, lai padarītu tirgus pieejamākus un maksimāli palielinātu ieguvumu patērētājiem, aviosabiedrībām, darbspēkam un sabiedrībai, un risinot tādus jautājumus kā ieguldījumu veikšanas atvieglojumi, lai labāk atspoguļotu pasaules mēroga aviācijas nozares aspektus, stiprinātu transatlantisko gaisa pārvadājumu sistēmu un izveidotu sistēmu, kas mudinās citas valstis atvērt savus gaisa pakalpojumu tirgus;
- C. tā kā 2008. gada maijā sāko sarunu rezultātā 2010. gada 25. martā tika noslēgts pagaidu nolīgums;
- D. tā kā, atverot ES un ASV aviācijas tirgus, kas kopā nodrošina 60 % no pasaules gaisa satiksmes, no tā gūtu labumu patērētāji abās Atlantijas okeāna pusēs, tiktu radītas nozīmīgas ekonomiskas priekšrocības un izveidotas darbavietas,

Vispārējie principi

1. ņem vērā 2010. gada 25. marta pagaidu nolīgumu, ar ko varētu gan nostiprināt pirmā posma nolīgumā panākto attiecībā uz tirgus piekļuves nodrošināšanu, gan uzlabot regulatīvo sadarbību;
2. atgādina, ka dažādi aviācijas regulējuma aspekti, tai skaitā trokšņa un nakts reisu ierobežojumi, ir jānosaka vietējā līmenī, pilnīgi ievērojot subsidiaritātes principu; prasa Eiropas Komisijai, ņemot vērā dalībvalstu tiesību aktus, koordinēt šos jautājumus Eiropas līmenī, lai turpinātu sarunas ar ASV un arī lai risinātu citus ar šo jomu saistītos jautājumus, piemēram, jautājumu par kabotāžu;

Tirgus atvēršana

3. ar nožēlu konstatē, ka nav panākts vērā ņemams progress attiecībā uz novecojušu normatīvo ierobežojumu atcelšanu ārvalstu ieguldījumu jomā, un uzskata, ka, tam nemainoties, Amerikas Savienotajās Valstīs tiks saglabāti pašlaik nelīdzsvarotie ārvalstnieku īpašumtiesību un kontroles ierobežojumi;
4. atgādina, ka ES un ASV gaisa satiksmes nolīguma galīgais mērķis ir pabeigt tirgus atvēršanu tā, ka neviena no pusēm nenosaka nekādus ierobežojumus;
5. ņem vērā, ka ES aviopārvadātāji iegūs ierobežotu piekļuvi ASV valdības finansētai satiksmei (*Fly America* programmai), un atgādina, ka ES dalībvalstu valdības nav paredzējušas līdzīgus noteikumus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0144.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0001.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0071 un P6_TA(2007)0428.

⁽⁴⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 84. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Regulējuma konverģence, drošums un drošība

6. mudina Apvienoto komiteju izstrādāt papildu priekšlikumus regulatīvo lēmumu savstarpējai atzīšanai saskaņā ar labāka regulējuma principiem;
7. uzskata sadarbību Eiropas un ASV gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR un Next Gen) attīstīšanas jomā par svarīgu prioritāti, lai panāktu to savstarpēju izmantojamību un savietojamību un veicinātu ietekmes uz vidi mazināšanu;
8. atzinīgi vērtē par aviācijas drošību atbildīgo ES un ASV iestāžu sadarbību visos līmeņos;
9. pauž nožēlu par to, ka nav veikti nekādi turpmāki pasākumi saistībā ar ārvalstu remonta darbnīcām;
10. atkārtoti norāda, ka prasībām neatbilstošo pārvadātāju sarakstam Eiropā un ASV sistēmai, ar kuras palīdzību uzrauga pārvadātāja atbilstību prasībām, ir liela nozīme, un aicina abas puses apmainīties ar informāciju šajā jomā;
11. uzsver, ka, apmainoties ar pasažieru personas datiem, būtu jāievēro ES un ASV pilsoņu tiesības uz privāto dzīvi atbilstīgi kritērijiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūcijā; līdz ar to uzsver, ka pēc iespējas ātrāk jāvienojas par starptautiskiem datu un privātuma aizsardzības standartiem;
12. uzsver, ka Eiropas Savienības pamatā ir tiesiskums un ka visos gadījumos, kad personu datus drošības apsvērumu dēļ pārsūta no ES un tās dalībvalstīm, tam vajadzētu notikt, pamatojoties uz starptautiskiem nolīgumiem, kuriem ir leģislatīvu aktu statuss, lai nodrošinātu ES pilsoņiem nepieciešamo aizsardzību, ievērotu procesuālās garantijas un aizsardzības tiesības, kā arī nodrošinātu atbilstību dalībvalstu un Eiropas mēroga tiesību aktiem datu aizsardzības jomā;
13. uzsver to, ka ES un ASV pilsoņiem un aviosabiedrībām ir svarīga juridiskā noteiktība, un to, ka aviosabiedrībām ir nepieciešami saskaņoti standarti;
14. norāda uz apspriešanās un sadarbības svarīgumu attiecībā uz drošības pasākumiem, taču neatbalsta pārlieku stingrus vai nesaskaņotus pasākumus, kas nav balstīti uz pienācīgu riska novērtējumu;
15. atkārtoti aicina Komisiju un ASV pārskatīt to, cik efektīvi ir kopš 2001. gada ieviestie papildu drošības pasākumi, lai drošības pārbaudītu ķēdē novērstu pārklāšanos un trūkumus;
16. atbalsta "vienas pieturas drošības sistēmu", kurā paredz pasažierus un bagāžu pārbaudīt tikai ceļojuma sākumā, nevis veikt atkārtotas pārbaudes katrā pārsēšanās punktā;

Vide

17. atzīst, ka gaisa satiksmes nozarei ir raksturīgi vairāki vidi negatīvi ietekmējoši faktori, proti, tā rada troksni un sekmē klimata pārmaiņas, un ka līdz ar gaisa satiksmes attīstību palielināsies šo negatīvo faktoru ietekme;
18. konstatē, ka kopīgs paziņojums par sadarbību vides jomā ir būtiski svarīgs, lai risinātu jautājumus saistībā ar starptautiskās aviācijas ietekmi uz vidi, bet pauž nožēlu, ka pagaidu nolīgumā nav iekļauta emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas regula; norāda, ka būs vajadzīgas turpmākas sarunas ar ASV, lai no 2012. gada emisijas kvotu tirdzniecības sistēma stātos spēkā;
19. atzinīgi vērtē to, ka ES un ASV ir panākušas vienošanos sadarboties Starptautiskajā civilās aviācijas organizācijā, lai samazinātu gaisa satiksmes radīto troksni un emisijas, kā arī pauž atzinību par iecerīgu veicināt ES un ASV tehnisko sadarbību klimata zinātnes, izpētes un tehnoloģiju izstrādes, degvielas efektīvas izmantošanas un gaisa satiksmes radīto emisiju samazināšanas jomās, kā arī paraugprakses apmaiņā trokšņa samazināšanas jomā, vienlaikus atzīstot vietējo apstākļu atšķirības;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Sociālā politika

20. atzinīgi vērtē to, ka nolīgumā ir atzīta sociālā aspekta nozīme un ka Apvienotajai komitejai tiek uzticēta atbildība uzraudzīt nolīguma ietekmi uz sociālo jomu un nepieciešamības gadījumā atbilstīgi reaģēt;

21. aicina Komisiju izmantot nolīgumu, lai veicinātu atbilstību attiecīgajiem starptautiskajiem tiesību aktiem sociālo tiesību jomā, jo īpaši Starptautiskās Darba organizācijas pamatkonvencijās ietvertajiem darba standartiem (SDO 1930.–1999. g.), ESAO pamatnostādņēm daudznacionālajiem uzņēmumiem (1976. g., pārskatītas 2000. g.) un 1980. gada Romas Konvenciju par līgumsaistībām piemērojamo likumu;

22. prasa, lai uz dalībvalstīs darbā pieņemtajiem un/vai strādājošajiem darbiniekiem attiecinātu ES sociālās jomas tiesību aktus, jo īpaši direktīvas par darbinieku informēšanu un uzklausišanu (2002/14/EK, 98/59/EK un 80/987/EEK), direktīvu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu (2000/79/EK) un direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (96/71/EK);

Nolīguma darbība

23. aicina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas Parlamentu tāpat kā visas attiecīgās ieinteresētās personas pilnīgi informē par Apvienotās komitejas darbu un ar Parlamentu tāpat kā ar minētajām ieinteresētajām personām par to apspriežas;

24. atgādina, ka pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās, slēdzot starptautiskos nolīgumus jomās, kurās izmanto parasto procedūru, ir nepieciešama Eiropas Parlamenta piekrišana (218. panta 6. punkts);

25. atzinīgi vērtē domu par Eiropas Parlamenta deputātu un ASV Kongresa locekļu regulāru sanāksmju organizēšanu, lai apspriestu visus atbilstošos ar ES un ASV aviācijas politiku saistītos jautājumus;

26. prasa Eiropas Komisijai sākt trešā posma sarunu procesu, lai līdz 2013. gada 31. decembrim iekļautu šādus jautājumus:

- a) satiksmes tiesību turpmāka liberalizācija;
- b) papildu iespējas attiecībā uz ārvalstu ieguldījumiem;
- c) pasākumu vides jomā ietekme un infrastruktūras ierobežojumi, kas kavē satiksmes tiesību īstenošanu;
- d) labāka politiku koordinācija pasažieru tiesību jomā, lai nodrošinātu pasažieriem lielāko iespējamo aizsardzības līmeni;

*

* *

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un ASV Kongresam.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošana

P7_TA(2010)0240

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvu (2001/12/EK, 2001/13/EK un 2001/14/EK) īstenošanu

(2011/C 236 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas otro ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par dzelzceļa transporta tirgus attīstības pārraudzību (COM(2009)0676) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2009)1687),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvu 2001/12/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvu 2001/13/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvu 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par pirmās dzelzceļa paketes īstenošanu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 9. marta jautājumu Komisijai par pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvu (2001/12/EK, 2001/13/EK un 2001/14/EK) īstenošanu (O-0030/2010 – B7-0204/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā pirmā dzelzceļa tiesību aktu pakete, kuru pieņēma 2001. gadā un kura ietver trīs direktīvas par Kopienas dzelzceļa attīstību, par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu, kā arī par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu, par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju, bija paredzēta, lai atdzīvinātu dzelzceļa nozari, kļūstot par pirmo pasākumu, kas palīdz izveidot integrētu Eiropas dzelzceļa telpu un nodrošināt pienācīgu finansēšanas modeli tās realizēšanai;
- B. tā kā pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvas bija jātransponē valstu tiesību aktos līdz 2003. gada 15. martam, bet pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm par nepareizu vai nepilnīgu pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes īstenošanu Komisija sāka tikai 2008. gada jūnijā;
- C. tā kā saskaņā ar Komisijas otro ziņojumu par dzelzceļa transporta tirgus attīstības pārraudzību dzelzceļa nozīme pārvadājumu jomā nav pieaugusi, bet tikai palikusi nemainīgi zemā 2002. gada līmenī — aptuveni 10 % dzelzceļa kravas pārvadājumu tirgū un mazāk nekā 7 % pasažieru pārvadājumu tirgū,

⁽¹⁾ OV L 75, 15.3.2001., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 75, 15.3.2001., 26. lpp.⁽³⁾ OV L 75, 15.3.2001., 29. lpp.⁽⁴⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 551. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

1. pauž nožēlu par to, ka lielākā daļa dalībvalstu, proti, 22 dalībvalsts, nav pienācīgi īstenojušas pirmajā dzelzceļa paketē iekļautās trīs direktīvas; uzskata, ka tas kopumā ir iemesls tam, ka dzelzceļa pārvaldājumu joma nav attīstījies pietiekami, lai iegūtu lielāku tirgus daļu pārvaldājumu nozarē;
2. atgādina, ka Parlaments jau 2007. gada 12. jūlija rezolūcijā uzsvēra, ka pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes pilnīgai īstenošanai ir visaugstākā prioritāte; tāpēc pauž lielu neapmierinātību par to, ka šo prioritāti nav ievērojuši lielākā daļa dalībvalstu, tostarp Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Vācija, Dānija, Igaunija, Grieķija, Spānija, Francija, Ungārija, Īrija, Itālija, Lietuva, Luksemburga, Latvija, Polija, Portugāle, Rumānija, Zviedrija, Slovēnija un Slovākija;
3. pauž nožēlu par to, ka Komisija piecus gadus nav rīkojusies, lai šo situāciju izbeigtu, un vēstules ar oficiālu paziņojumu tā nosūtījusi tikai 2008. gada jūnijā, bet pamatotus atzinumus par pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes nepareizu vai nepilnīgu īstenošanu — 2009. gada oktobrī; pauž nožēlu, ka Eiropas Komisija nav pietiekami mērķtiecīgi pārraudzījusi dzelzceļa sistēmas finansēšanas pamatprincipus; tāpēc mudina Komisiju nekavējoties sākt tiesvedību pret 22 dalībvalstīm, kuras nav īstenojušas pirmo dzelzceļa nozares tiesību aktu paketi;
4. mudina minētās 22 dalībvalstis nekavējoties sākt ievērot Eiropas tiesību aktus; ir pārliecināts, ka šīs dalībvalstis, joprojām neīstenojot pirmās dzelzceļa paketes direktīvas, traucē taisnīgu konkurenci dzelzceļa pārvaldājumu tirgū;
5. pieprasa Komisijai publicēt konkrētu informāciju par tiem elementiem, kas katrā dalībvalstī nav pilnībā īstenoti, jo sevišķi saistībā ar nepietiekamu neatkarīgas regulatīvas iestādes izveidi un noteikumu neīstenošanu attiecībā uz maksas noteikšanu par piekļuvi dzelzceļiem; turklāt aicina Komisiju informēt Parlamentu par Komisijas un dalībvalstu atšķirīgo juridisko interpretāciju attiecībā uz infrastruktūras pārvaldītāju neatkarību (Direktīvas 2001/14/EK 4. panta 2. punkts un 14. panta 2. punkts);

Infrastruktūras pārvaldītāju neatkarība

6. uzsver, ka infrastruktūras pārvaldītājam ir jābūt pietiekami neatkarīgam, jo tam saskaņā ar Direktīvu 2001/14/EK ir būtiska loma, lai visiem pieteikumu iesniedzējiem nodrošinātu taisnīgu piekļuvi infrastruktūras jaudai, izmantojot dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju;
7. uzskata, ka infrastruktūras pārvaldītāja neatkarība ir priekšnosacījums, lai pret visiem pārvaldītājiem attiektos taisnīgi, pārredzami un nediskriminējoši; kā īpašu uztraucošu faktu uzsver to, ka nav nodrošināts pietiekami daudz praktisku un juridisku aizsardzības līdzekļu, lai garantētu infrastruktūras pārvaldītāju neatkarību, it īpaši gadījumos, kad šie pārvaldītāji ietilpst dzelzceļa kontrolāciju sabiedrībā, kas nodarbojas arī ar dzelzceļa pārvaldājumiem;
8. pieprasa, lai dalībvalstis, kas šo noteikumu neievēro, skaidri nošķirtu svarīgo uzdevumu saistībā ar jaudas sadalīšanu valsts dzelzceļa tīklā no jebkura tirgū pārstāvēta dzelzceļa pārvaldītāja, izmantojot visus nepieciešamos tiesiskos un iedarbīgos pasākumus, jo šāds neatkarības trūkums varētu traucēt infrastruktūras pārvaldītājam uzņemties īstas saistības infrastruktūras izmantošanā;

Regulatīvo iestāžu nepietiekamās pilnvaras

9. pauž bažas par to, ka regulatīvajām iestādēm nav piešķirtas pietiekamas pilnvaras un resursi un ka šīs nepilnības izraisa konkurences problēmu uzraudzības trūkumu attiecīgo valstu tirgos;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

10. prasa Komisijai informēt Parlamentu par to, kuras regulatīvo iestāžu pilnvaras dalībvalstīm ir jāpastiprina, lai garantētu šīm iestādēm reālas pilnvaras uzraudzīt savus attiecīgos dzelzceļa pārvadājumu tirgus;

11. uzskata — tas, ka dalībvalstīs nav izveidotas patiesi neatkarīgas regulatīvas iestādes, ir nopietns traucēklis pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes pienācīgai īstenošanai;

Infrastrukturā finansēšana un maksas iekasēšanas sistēma

12. atgādina, ka pirmajā dzelzceļa tiesību aktu paketē iekļāva īpašus noteikumus attiecībā uz infrastruktūras finansēšanu un dzelzceļa parāda dzēšanu (Direktīvas 2001/12/EK 9. pants);

13. pauž nožēlu, ka ieguldījumu līmenis dzelzceļa infrastruktūras pilnveidošanā un uzturēšanā daudzās dalībvalstīs joprojām ir nepietiekams un vairākās no tām pasliktinās esošās infrastruktūras kvalitāte; prasa, lai dalībvalstis piesaista vajadzīgos līdzekļus, kas nodrošinātu jaunu dzelzceļa pārvadājumu projektu īstenošanu un pašreizējās infrastruktūras pienācīgu uzturēšanu;

Maksas iekasēšana par piekļuvi dzelzceļiem

14. norāda, ka infrastruktūras pārvaldītāju neatkarība un regulatīvajām iestādēm garantētas pilnvaras un resursi ir priekšnosacījumi, lai maksas iekasēšana par piekļuvi dzelzceļiem notiktu pienācīgi; atgādina, ka šīs maksas par infrastruktūras lietošanu jāaprēķina taisnīgi, pārredzami un konsekventi un šim procesam jābūt dzelzceļa uzņēmumiem pietiekami pārredzamam;

15. pauž bažas par to, ka noteikumi par infrastruktūras lietošanas maksu tiek īstenoti nepietiekami, un jo īpaši par to, ka nav izveidotas uz darbības rezultātiem pamatotas sistēmas, ar kuru palīdzību varētu uzlabot dzelzceļu tīkla un tarifu sistēmu darbību, ņemot vērā dzelzceļa pakalpojumu tiešās izmaksas, kā arī par to, ka infrastruktūras pārvaldītājs infrastruktūras lietošanas maksu nenosaka neatkarīgi;

16. pauž nožēlu, ka šo noteikumu neīstenošanas dēļ infrastruktūras maksas, šķiet, nav tieši saistītas ar vilcienu pakalpojumu izmaksām un ka dzelzceļa pārvadājumu tirgus varētu nebūt spējīgs izturēt augstās maksas; norāda, ka infrastruktūras lietošanas augstās maksas var traucēt jaunu pārvadātāju ienākšanu tirgū un ka Komisija no pārvadātājiem ir saņēmusi vairākas sūdzības par piekļuvi stacijām un dzelzceļa pakalpojumiem;

17. uzskata, ka principi maksas iekasēšanai par sliežu ceļu vai autoceļu pieejamību, kurus piemēro dzelzceļa un autoceļu pārvadājumiem, būtu jāsaprot, lai izveidotu pamatu reālistiskiem dažādu pārvadājumu veidu konkurences noteikumiem; uzsver, ka šādi līdzvērtīgi konkurences apstākļi dotu iespēju padarīt ES transporta sistēmu ilgtspējīgāku un efektīvāku un palielinātu dzelzceļa konkurētspēju saistībā ar vides apsvērumiem;

Pirmās dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes pārskatīšana

18. uzsver, ka pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes pareiza un pilnīga īstenošana ir pamatnosacījums, lai izveidotu Eiropas dzelzceļa tīklu, un ka Eiropas Komisijas augstākajai prioritātei ir jābūt šīs paketes īstenošanai, izmantojot visas tās rīcībā esošās juridiskās procedūras;

19. mudina Komisiju ierosināt pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes pārskatīšanu līdz 2010. gada septembrim; pieprasa, lai Komisija, pārskatot tiesību aktu paketi, vispirms risinātu problēmas saistībā ar infrastruktūras pārvaldītāju neatkarību un regulatīvo iestāžu resursu un pilnvaru trūkumu un ierosinātu atbilstošus principus maksas iekasēšanai par infrastruktūras pieejamību, kuri sekmētu valsts un privātos ieguldījumus dzelzceļa nozarē;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

20. uzskata, ka dzelzceļa transporta nozares tirgu sekmīga atvēršanas ir atkarīga no pirmajā dzelzceļa tiesību aktu paketē paredzēto noteikumu pilnīgas īstenošanas; turpmākai dzelzceļa tirgus liberalizācijai nebūtu jāpazemina dzelzceļa transporta pakalpojumu kvalitāte un būtu jāaizsargā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības; līdz pilnīgai tirgu atvēršanai būtu jāpiemēro savstarpīguma princips;

21. aicina Komisiju pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes pārskatīšanas laikā vai ne vēlāk kā līdz 2010. gada beigām rīkoties saistībā ar rezolūcijas 3., 5., 10. un 16. punktā minētajām prasībām vai sniegt informāciju par to izpildi;

*

* *

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Plūdi Centrāleiropas valstīs, jo īpaši Polijā, Čehijas Republikā, Slovākijā, Ungārijā un Rumānijā, kā arī Francijā

P7_TA(2010)0241

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par plūdiem Centrāleiropas valstīs, jo īpaši Polijā, Čehijas Republikā, Slovākijā, Ungārijā un Rumānijā, kā arī Francijā

(2011/C 236 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. un 349. pantu,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (ESSF) (COM(2005)0108), un Parlamenta 2006. gada 18. maija nostāju,
- ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 5. septembra rezolūciju par plūdiem Eiropā ⁽¹⁾, 2005. gada 8. septembra rezolūciju par dabas katastrofām (ugunsgrēkiem un plūdiem) Eiropā ⁽²⁾, 2006. gada 18. maija rezolūcijas par dabas katastrofām (mežu ugunsgrēkiem, sausuma periodiem un plūdiem) — lauksaimniecības aspektiem, reģionālās attīstības aspektiem un vides aspektiem ⁽³⁾ un 2006. gada 7. septembra rezolūciju par mežu ugunsgrēkiem un plūdiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu "Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus" (COM(2009)0147) un Komisijas paziņojumu par Kopienas pieeju dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai (COM(2009)0082),
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu "Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums" (SEC(2008)2868),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 24. februāra paziņojumu par lielo dabas katastrofu Madeiras autonomajā apgabalā un Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūciju par lielajām dabas katastrofām Madeiras autonomajā apgabalā un vētras "Ksintija" izraisītajām sekām Eiropā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 272 E, 13.11.2003., 471. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0334.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0222, 0223 un 0224.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0065.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- A. tā kā lielas dabas katastrofas plūdu veidā ir notikušas dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs, jo īpaši Polijā, Čehijas Republikā, Slovākijā, Ungārijā un Rumānijā, kā arī Vācijā un Austrijā, kā arī nesen Francijā, kā rezultātā bijuši nāves gadījumi un cilvēki guvuši traumas, kā arī bijis nepieciešams evakuēt tūkstošiem cilvēku;
- B. tā kā šo katastrofu rezultātā ir nodarīts nopietns kaitējums gan infrastruktūrai, uzņēmumiem un aramzemei, gan sagrauti dabas un kultūras mantojuma elementi, kā arī radies iespējams risks sabiedrības veselībai;
- C. tā kā ir jāsāk katastrofu sagrauto vai izpostīto teritoriju ilgtspējīga rekonstrukcija, lai kompensētu to ekonomiskos un sociālos zaudējumus,
- D. tā kā pēdējo gadu laikā visā Eiropā ir strauji palielinājies dabas un cilvēku izraisītu katastrofu biežums, bīstamība, sarežģītība un ietekme;
1. pauž līdzjūtību un solidaritāti ar katastrofu piemeklēto reģionu iedzīvotājiem, ņem vērā šo katastrofu iespējamās smagās ekonomiskās sekas un izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm;
 2. atzinīgi vērtē meklēšanas un glābšanas vienību centienus, glābjot cilvēku dzīvības un samazinot kaitējumu katastrofas piemeklētajās teritorijās;
 3. pauž cieņu par to dalībvalstu rīcību, kuras sniegušas palīdzību katastrofas skartajām teritorijām, jo Eiropas solidaritāte ir jāapliecina kā savstarpēja palīdzība nelabvēlīgos apstākļos;
 4. aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt plānošanu, zemes ilgtspējīgas izmantošanas politiku, ekosistēmu absorbcijas spējas un paraugpraksi saistībā ar paaugstināto plūdu risku, kas tieši atkarīgs no zemes, biotopu un nosusināšanas sistēmu apsaimniekošanas veida, kā arī palielināt plūdu kontroles un nosusināšanas infrastruktūras jaudu, lai ierobežotu postījumus, ko rada pārmērīgs nokrišņu daudzums;
 5. aicina katastrofu piemeklētās dalībvalstis un reģionus veltīt īpašu uzmanību attiecīgo rekonstrukcijas plānu ilgtspējībai, kā arī apsvērt ilgtermiņa ieguldījumu iespējamību dalībvalstu politikā attiecībā uz katastrofu profilaksi un reaģēšanu;
 6. aicina dalībvalstis īstenot ES Plūdu direktīvu un izpildīt tajā noteiktās prasības; aicina teritoriālās plānošanas pārvaldībā ņemt vērā plūdu riska kartes; uzsver, ka efektīvas plūdu profilakses pamatā ir jābūt pārrobežu stratēģijām; mudina kaimiņos esošās dalībvalstis paplašināt sadarbību, risinot dabas katastrofu profilakses jautājumus, tādējādi nodrošinot šim mērķim piešķirtā ES finansējuma vislabāko izmantošanu;
 7. aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas operatīvi sniegt atbalstu teritorijām, ko skārušas katastrofu ekonomiskās un sociālās sekas;
 8. atgādina, ka jaunā ESSF regula, kuras pamatā ir Komisijas priekšlikums (COM(2005)0108), ir vitāli nepieciešama, lai elastīgāk un efektīvāk risinātu dabas katastrofu izraisītās problēmas; kritizē faktu, ka Padome ir apturējusi priekšlikumu, kaut arī Parlaments pieņēma savu nostāju ar lielu balsu vairākumu pirmajā lasījumā 2006. gada maijā; mudina Beļģijas prezidentūru un Komisiju nekavējoties meklēt risinājumu, lai atsāktu regulas pārskatīšanu ar mērķi izveidot stingrāku un elastīgāku instrumentu, ar kuru varētu efektīvi risināt jaunas problēmas saistībā ar klimata pārmaiņām;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

9. aicina Komisiju pēc tam, kad valsts un reģionālās iestādes ir attiecīgi iesniegušas savus rekonstrukcijas plānus, nekavējoties veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka ESSF pēc iespējas operatīvi, efektīvi un elastīgi izsniedz vajadzīgos finansīalos resursus;

10. mudina, lai Komisija ne tikai mobilizē ESSF, bet ir arī atvērta un elastīga, rīkojot sarunas ar valsts un reģionālajām iestādēm par to reģionālo rīcības programmu pārskatīšanu periodam no 2007. gada līdz 2013. gadam, kuras finansē no ERAF, ESF un Kohēzijas fonda; aicina Komisiju minēto pārskatīšanu sākt pēc iespējas ātrāk;

11. aicina Komisiju ņemt vērā atšķirības starp tiem skartajiem reģioniem, kuros ir kalni un upju piekrastes, lai sniegtu optimālu palīdzību cietušajiem;

12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un reģionālajām un pašvaldību iestādēm katastrofu piemeklētajās teritorijās.

Tiesiskā apmācība

P7_TA(2010)0242

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par apmācību tieslietu jomā — Stokholmas programma

(2011/C 236 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. un 82. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns" ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par dalībvalstu tiesnešu lomu Eiropas juridiskajā sistēmā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Stokholmas programmu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. maija jautājumu Komisijai par tiesisko apmācību — Stokholmas rīcības plāns (O-0063/2010 – B7-0306/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. un 82. pantā saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ir paredzēti pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt "atbalstu tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku mācībām";
- B. tā kā Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā Komisija ir paziņojusi, ka 2011. gadā tā nāks klajā ar paziņojumu par rīcības plānu attiecībā uz Eiropas mācībām visiem juridisko profesiju pārstāvjiem un laikā no 2010. gada līdz 2012. gadam uzsāks izmēģinājuma projektus par *Erasmus* tipa apmaiņas programmām tiesu iestādēm un juridisko profesiju pārstāvjiem;
- C. tā kā jāņem vērā tiesas iestāžu darbinieku īpašās vajadzības attiecībā uz apmācību, kas tiek organizēta kā ievadkursi valstu, salīdzinošajās un Eiropas tiesībās, un izpratne, kas nepieciešama šādu kursu organizēšanā;

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0352.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0090.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- D. tā kā organizēt apmācību tiesas iestāžu darbiniekiem ir īpaši grūti, ņemot vērā viņu laika un pieejamības ierobežojumus, neatkarību un nepieciešamību kursus pielāgot viņu konkrētajām vajadzībām saistībā ar aktuālām juridiskām problēmām;
- E. tā kā par šādu kursu mērķi jānosaka arī sakaru izveidošana starp dalībniekiem un Eiropas tieslietu kultūras veicināšana, pamatojoties uz savstarpēju sapratni un tādējādi palielinot savstarpēju uzticēšanos, uz kuras ir balstīta tiesas spriedumu savstarpējas atzīšanas sistēma;
- F. tā kā par apmācību tieslietu jomā joprojām galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis un tām ir jāuzņemas galvenā loma tās organizēšanā, lai gan tas rada slogu valstu budžetiem;
- G. tā kā tomēr ir būtiski saņemt ES finansējumu, lai organizētu šādus mācību kursus tieslietu jomā, kas vērsti uz Eiropas tieslietu kultūras attīstīšanu;
- H. tā kā attiecīga apmācība tieslietu jomā un Eiropas tieslietu kultūras izveide var veicināt pārrobežu lietu tiesvedību un tādējādi veikt ievērojamu ieguldījumu, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību gan uzņēmumiem, gan pilsoņiem un atvieglotu tiesas pieejamību pilsoņiem, kas izmantojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos;
- I. tā kā Komisijai būtu jāizvērtē valstu mācību programmas un skolas tieslietu jomā arī, lai konstatētu paraugprakses piemērus šajā nozarē;
- J. tā kā, veidojot izmēģinājumu projektus apmācībai tieslietu jomā, ir nepieciešams izmantot jau pastāvošas struktūras un tīklus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās apmācības tīklu un Eiropas Tiesību akadēmiju, un iesaistīt Augstāko tiesu priekšsēdētāju tīklu, Eiropas Tiesu iestāžu padomju tīklu, Eiropas Valstu padomju un augstāko administratīvo tiesu asociāciju un Eiropas Ģenerālprokuroru tīklu (*Eurojustice*),
1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir nekavējoties reaģējusi uz Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūcijā iekļautajiem ierosinājumiem;
 2. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka Parlaments tiek pilnībā iesaistīts, veidojot un apstiprinot pasākumus apmācībai tieslietu jomā, jo īpaši izmēģinājuma projektus, kas iekļauti Komisijas rīcības plānā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. un 82. pantu;
 3. uzskata, ka, ciktāl tas attiecas uz tieslietu jomas pārstāvjiem, ierosinātos izmēģinājuma projektus būtu jāveido, neaprobežojoties ar *Erasmus* tipa apmaiņas programmām;
 4. aicina Komisiju sākt apspriešanos, jo īpaši ar Parlamentu, lai pēc iespējas ātrāk izstrādātu un sagatavotu turpmākos izmēģinājuma projektus;
 5. mudina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm Padomē pēc iespējas ātrāk izstrādāt priekšlikumus, lai izveidotu akreditētu tiesiskās apmācības iestāžu tīklu, kas tiesu iestāžu darbiniekiem pastāvīgi un regulāri sniegtu ievadkursus valstu, salīdzinošajās un Eiropas tiesībās;
 6. aicina Komisiju apspriesties ar Parlamentu par atsevišķiem plāniem izveidot iestādi, pamatojoties uz pastāvošajām struktūrām un tīkliem, jo īpaši Eiropas Tiesiskās apmācības tīklu un Eiropas Tiesību akadēmiju;
 7. mudina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem par finansējumu turpmākam rīcības plānam attiecībā uz apmācību tieslietu jomā;
 8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai un Padomei.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Jauns impulss Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai

P7_TA(2010)0243

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par jaunu impulsu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai (2009/2107(INI))

(2011/C 236 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ilgtspējīgas nākotnes veidošana akvakultūrai. Jauns impulss Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai" (COM(2009)0162),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 5. augusta Regulu (EK) Nr. 710/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007, attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu bioloģisko ražošanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 708/2007 par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā (COM(2009)0541),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 24. marta Regulu (EK) Nr. 257/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004 attiecībā uz papildinformācijas lapu, kuru izmanto zvejniecībā un akvakultūrā piešķirta atbalsta paziņošanai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 19. marta Regulu (EK) Nr. 248/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 piemērotu paziņojumiem par ražotāju organizāciju atzīšanu, cenu noteikšanu un intervenci saskaņā ar zvejas un akvakultūras produktu tirgus kopīgo organizāciju (pārstrādāta redakcija) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 24. oktobra Direktīvu 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli ⁽⁴⁾, un Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmumu 2008/946/EK, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 2006/88/EK attiecībā uz prasībām akvakultūras dzīvnieku karantīnai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 66/2010 par ES ekomarķējumu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 204, 6.8.2009., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 81, 27.3.2009., 15. lpp.

⁽³⁾ OV L 79, 25.3.2009., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 337, 16.12.2008., 94. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 27, 31.1.2010., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 24. marta Regulu (ES) Nr. 271/2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007, attiecībā uz Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 1251/2008, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 2006/88/EK attiecībā uz nosacījumiem un sertifikācijas prasībām par akvakultūras dzīvnieku un to produktu laišanu tirgū un importu Kopienā un nosaka pārnēsātājsugu sarakstu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumus “Vadlīnijas integrētai pieejai jūrniecības politikas jomā: ceļā uz labākas prakses izmantošanu integrētā jūrniecības pārvaldībā un apspriedēs ar ieinteresētajām personām” (COM(2008)0395), “Ceļvedis jūras teritoriālajai plānošanai: kopēju principu sasniegšana Eiropas Savienībā” (COM(2008)0791) un “Starptautiskās dimensijas aprises integrētajā Eiropas Savienības jūrniecības politikā” (COM(2009)0536), kā arī nesen pieņemto progresu ziņojumu par Eiropas Savienības Integrēto jūrniecības politiku (COM(2009)0540),
- ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI) 2008. gadā sagatavotos zinātniskos ziņojumus un atzinumus par Eiropas Savienības saimniecībās audzēto sešu galveno zivju sugu labturību un EPNI 2009. gadā sagatavotos atzinumus par astoņu saimniecībās audzēto zivju sugu labturību nogalināšanas brīdī,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūciju ⁽³⁾ par Komisijas Zaļo grāmatu “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” (COM(2009)0163),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 4. decembra rezolūciju ⁽⁴⁾ par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 2. septembra rezolūciju ⁽⁵⁾ par Zivsaimniecību un akvakultūru Eiropas piekrastes zonu integrētas pārvaldības kontekstā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 31. janvāra nostāju ⁽⁶⁾ par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to, kā dalībvalstis iesniedz statistiku par akvakultūru,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 12. decembra rezolūciju ⁽⁷⁾ par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgu organizāciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 7. septembra rezolūciju ⁽⁸⁾ par Komisijas paziņojumu “Diskusijas uzsākšana par Kopienas nostāju attiecībā uz zivsaimniecības produktu ekomarķējuma programmām”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 16. janvāra rezolūciju ⁽⁹⁾ par akvakultūru Eiropas Savienībā mūsdienās un nākotnē,
- ņemot vērā vadlīnijas valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā ⁽¹⁰⁾ un vadlīniju pieņemšanu dalībvalstīs ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 84, 31.3.2010., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 337, 16.12.2008., 41. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0039.

⁽⁴⁾ OV C 21 E, 28.1.2010., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 68 E, 21.3.2009., 39. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 271. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 233. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 38 E, 12.2.2004., 318. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 84, 3.4.2008., 10. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 115, 20.5.2009., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 7. maija rezolūciju par Parlamenta jauno lomu un pienākumiem saskaņā ar Lisabonas līgumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Lauksaimniecības apakškomitejas ceturtais sesijas ziņojumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0150/2010),
- A. tā kā pašreiz akvakultūras nozarei nav specifiska, saskaņota ES tiesiskā regulējuma; tā kā uz šo nozari tādēļ attiecas dažādi citu ES jomu (vides, sabiedrības veselības u. tml.) tiesību akti un dalībvalstu tiesību akti, kuri dažādās dalībvalstīs var būt ievērojami atšķirīgi, radot neskaidrības nozares uzņēmumiem, kā arī diskrimināciju un tirgus traucējumus;
- B. tā kā šajā kontekstā piemērotākais solis no Komisijas puses ir ierosināt regulu, ar ko nosaka noteikumus akvakultūras nozarē un tādējādi ievieš nepieciešamo juridisko skaidrību,
- C. tā kā akvakultūras nozare ir inovatīva, potenciāli augstu tehnoloģiju ekonomikas nozare, kurai nepieciešami intensīvi ieguldījumi struktūrās un pētniecībā, ilgtermiņa darbības un finanšu plānošana, kā arī tiesiskā noteiktība un skaidrs un stabils tiesiskais regulējums;
- D. tā kā akvakultūras nozare atrodas tiešā mijiedarbībā ar politikas jomām, kuras ir būtiski svarīgas sabiedrībai, piemēram, vidi, tūrismu, pilsētplānošanu, reģionālo attīstību, sabiedrības veselību un patērētāju aizsardzību; tā kā tādēļ ir svarīgi vēltīt pietiekamu uzmanību šīs nozares interešu ievērošanai un pret to attiecīgi izturēties;
- E. tā kā visu veidu akvakultūrām ir jābūt ilgtspējīgām un sociāli pamatotām un tādēļ tās nedrīkst kaitēt ekosistēmām, palielinot dabisko vai cilvēku radīto vielu, piemēram, ķīmikāliju, kas nesadalās, vai oglekļa dioksīda, koncentrāciju un izraisot fizisku noārdīšanos,
- F. tā kā 2002. gada 19. septembra Komisijas paziņojums (COM(2002)0511) ir izrādījies acīmredzami nepiemērots, lai mudinātu dalībvalstis ievērojami veicināt ES akvakultūras nozares attīstību, lai gan iepriekšējā desmitgadē šajā nozarē visā pasaulē bija vērojama liela izaugsme, kā arī palielinājās pieprasījums pēc zivsaimniecības produktiem — gan audzētām zivīm, gan savvaļas zivīm —, tostarp strauji pieauga šādu produktu imports no ārpuskopienas valstīm;
- G. tā kā ES ir zivsaimniecības un akvakultūras produktu neto importētāja un pieprasījums pēc šiem produktiem pieaug gan globāli līdz ar iedzīvotāju skaita pieaugumu pasaulē, gan Kopienas līmenī saistībā ar jau notikušo un gaidāmo tādu valstu pievienošanos Eiropas Savienībai, kurās šī pieprasījuma tendence ir pat vēl izteiktāka, kā arī tādēļ, ka patēriņa modeļi mainās uz arvien veselīgāku produktu izmantošanu pārtikā,
- H. tā kā turklāt ir nepieciešama uzticama akvakultūras ražojumu sertificēšanas sistēma,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ Sanāksme 2008. gada 6.–10. oktobrī Puertovarasā (Čīlē), <http://www.fao.org/fishery/nems/36393/en>.

⁽³⁾ FAO 1995. gada 31. oktobrī pieņemtais Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodekss.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- I. tā kā Kopienas ilgtspējīga akvakultūras nozare var dot ievērojamu ieguldījumu, nodrošinot apgādi ar augstas kvalitātes zivju produktiem un tādējādi samazinot savvaļas sugu pastiprinātu izmantošanu un dažādojot zivsaimniecības un akvakultūras produktu piegādi, kā arī tai var būt svarīga nozīme attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu, saimniecisko darbību un nodarbinātību, jo īpaši lauku un piekrastes reģionos;
- J. tā kā tādēļ ES lielāku stratēģisko nozīmi vajadzētu piešķirt ilgtspējīgai akvakultūras nozarei un tās attīstībai ES līmenī, piešķirot nozarei nepieciešamo finansiālo palīdzību, paturot prātā, ka augstā tehnoloģija, kas nepieciešama akvakultūras darbībām, prasa ievērojamus ieguldījumus no uzņēmumiem neatkarīgi no to izmēra;
- K. tā kā ir svarīgi attīstīt akvakultūras nozari, Komisija tiek mudināta šim nolūkam nodalīt kādu daļu no Eiropas Zivsaimniecības fonda; tā kā attiecīgajiem instrumentiem jābūt pietiekami elastīgiem un efektīviem, lai nodrošinātu nozares attīstību, tostarp, zinātnisko pētniecību;
- L. tā kā daudzi MVU vai lielie šīs nozares uzņēmumi nevar atļauties veikt ieguldījumus pētniecībā un tehnoloģiskajā inovācijā, kas nepieciešama akvakultūras konkurētspējas un ilgtspējības nodrošināšanai, kā arī uzņēmumu sekmīgai darbībai šajā nozarē;
- M. tā kā ilgtspējīgas akvakultūras politika, lai tā būtu efektīva, ir jāstrukturē tā, lai nozare gūtu labumu un veicinātu visu ar tās darbību saistīto nozaru starpdisciplināru un koordinētu iesaistīšanos;
- N. tā kā ES jau piemēro Eiropas ilgtspējīgai akvakultūras nozarei tik svarīgo bioloģiskās lauksaimniecības un akvakultūras produktu atbalsta politiku, īstenojot Regulas (EK) Nr. 834/2007, Nr. 889/2008 un Nr. 710/2009 ciešā saistībā ar sava produkta optimizēšanu, lai padarītu to konkurētspējīgāku un uzlabotu patērētāju aizsardzību, kā arī informāciju un izvēles brīvību patērētājiem;
- O. tā kā ilgtspējīgā Kopienas un dalībvalsts līmeņa akvakultūras politikā jāņem vērā atšķirības starp dažādiem akvakultūras ražošanas veidiem (jūras zivis, saldūdens zivis, gliemji, vēžveidīgie, jūras aļģes un adatādaini), pasākumus attiecīgi pieskaņojot attiecīgajām tirgus struktūrām un konkurences apstākļiem;
- P. tā kā pasākumos, lai veicinātu ilgtspējīgas akvakultūras attīstību, dažos gadījumos jāņem vērā nepieciešamība līdz minimumam samazināt saimniecības blīvuma vai transporta radīto stresa līmeni, nepieciešamība meklēt humānākus nogalināšanas paņēmienus un censties panākt zivju vispārēju labturību;
- Q. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 13. pantā zivis ir atzītas par jutīgām būtnēm un noteikts, ka Savienība un dalībvalstis, veidojot un īstenojot politiku zivsaimniecības jomā, velta pienācīgu uzmanību dzīvnieku labturības prasībām;
- R. tā kā daudzu valstu akvakultūras uzņēmumus apgrūtina pārmērīgi birokrātiskie šķēršļi un administratīvās formalitātes, kas izriet no pastāvošā tiesiskā regulējuma un ierobežo to produktivitāti un konkurētspēju, kā arī ievērojami apgrūtina ieguldītājus;
- S. tā kā zivis ir dabisks uzturs daudzām saimniecībā audzētām zivīm un vairums zivju audzētavu pamatā izmanto uzturu, kas satur zivju miltus un zivju eļļu;
- T. tā kā tajā pašā laikā daudzām ES dalībvalstīm nav īpašu valsts un reģionālo nozaru attīstības plānu, kas reglamentētu iekārtu izmantošanu kontinenta, krasta joslā un jūras teritorijās un skaidri noteiktu akvakultūras uzņēmumiem pieejamās zonas, tādējādi novēršot viegli paredzamos interešu konfliktus ar vides aizsardzības politiku un citām ekonomikas nozarēm, piemēram, tūrismu, lauksaimniecību un piekrastes zveju;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- U. tā kā ilgtspējīga akvakultūras politika var pastāvēt vienlaikus ar "Natura 2000" teritorijām un pat pozitīvi ietekmēt to pārvaldību, ja vietas saglabāšanas mērķi to atļauj, un attiecīgo iedzīvotāju labklājību, kad runa ir par tradicionālo gliemju zveju vai attiecīga izmēra akvakultūras uzņēmumiem, kuriem nav alternatīvu atrašanās vietu un kuri atbilst Kopienas noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumiem un ir savietojami ar noteikumiem par dzīvotņu aizsardzību;
- V. tā kā ES produkti pašlaik ļoti konkurē ar produktiem, kas ievesti no ārpuskopienas valstīm (visvairāk no Turcijas, Čīles, Vjetnamas un Ķīnas), kurās uzņēmumi var darboties ar daudz zemākām pieskaitāmām izmaksām, jo uz tām neattiecas tie paši juridiskie ierobežojumi un tikpat stingras vides aizsardzības un augu veselības tiesību aktu prasības, un tajās var maksāt zemas algas (sociālais dempings), tādēļ spiediens uz ES akvakultūras nozari vēl vairāk palielinās un tas ietekmē pārtikas kvalitāti un apdraud patērētāju veselību;
- W. tā kā akvakultūras darbībām ir mazāka ietekme uz vidi nekā citām galvenajām nozarēm un akvakultūras produkti tādēļ ir ilgtspējīgāki; tā kā daļa Eiropas pilsoniskās sabiedrības nav lietas kursā par šo faktu un tas par šiem produktiem var radīt nepamatotus aizspriedumus;
- X. tā kā daudzos rajonos pastāv jūraskraukļu nodarīto postījumu draudi, neļaujot uzņēmējdarbībā izmantot tradicionālos, dabiskākos zivju diļķus,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu iesniegt iepriekš minēto paziņojumu COM(2009)0162, tā norādot, ka lielāka uzmanība jāvelta ilgtspējīgai akvakultūras nozarei, un pauž cerību, ka tā rezultātā tiks pārskatīti tiesību akti, uzlabojot to atbilstību nozares vajadzībām un problēmām, lai panāktu nozares nostiprināšanos pasaulē;
2. norāda, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Eiropas Parlamentam zivsaimniecības nozarē vairs nav tikai konsultatīvas iestādes funkcijas, bet tas ir kļuvis par vienu no likumdevējiem arī akvakultūras nozarē;
3. uzskata, ka ikvienai likumdošanas reformai akvakultūras nozarē netraucēti jāiekļaujas pašreizējās kopējās zivsaimniecības politikas reformas procesā un tas jāpapildina;
4. norāda, ka Parlaments jau iepriekš ir pievērsis uzmanību tam, ka akvakultūras jomā nepieciešami koncentrētāki, saskaņotāki un paredzamāki tiesību akti;
5. pauž viedokli, ka spēcīga un ilgtspējīga akvakultūras nozare varētu būt katalizators dalībvalstu attālo, piekrastes un lauku rajonu attīstībai un veicināt vietējās ražošanas attīstību, dodot ievērojamu labumu patērētājiem augsti kvalitatīvu, veselīgu un ilgtspējīgi saražotu pārtikas produktu veidā;
6. uzskata, ka Kopienas akvakultūras konkurētspēja jāstiprina ar stingru, aktīvu, mērķtiecīgu un stabilu atbalstu pētniecībai un tehnoloģiskajai attīstībai, kas ir būtisks priekšnoteikums ilgtspējīgas, modernas, efektīvas, ekonomiski dzīvotspējīgas un videi draudzīgas akvakultūras nozares attīstībai; norāda arī, ka pētniecības tīkli, starpdisciplinārās pētniecības grupas, tehnoloģiju pārnese un koordinācija starp nozarēm un zinātniekiem, izmantojot tehnoloģiju platformas, ir būtiska, lai nodrošinātu labu peļņu no ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā;
7. atzinīgi vērtē Eiropas Akvakultūras tehnoloģijas un inovāciju platformas izveidi, ņemot vērā nepieciešamību atbalstīt akvakultūras nozari ar izciliem sasniegumiem pētniecībā un inovācijās, lai reaģētu uz jaunajiem uzdevumiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

8. uzskata, ka ilgtspējīgas Eiropas akvakultūras nozares veiksmē lielā mērā būs atkarīga no uzņēmējdarbībai labvēlīgākas vides izveides valsts un vietējā līmenī, un tādēļ aicina dalībvalstis nekavējoties paātrināt darbu šajā jomā un ES līmenī veicināt pieredzes un paraugprakses apmaiņu;
9. uzsver, ka birokrātijas samazināšana veicinās ieguldījumus šajā nozarē, un uzskata, ka ir būtiski svarīgi, ka dalībvalstis ciešā sadarbībā ar vietējām iestādēm pēc iespējas ātri īsteno administratīvās vienkāršošanas procedūras, ieviešot pārredzamas un standartizētas koncesijas procedūras attiecībā uz pieteikumiem par jaunu akvakultūras uzņēmumu dibināšanu;
10. uzskata, ka ilgtspējīgas bioloģiskās akvakultūras nozarei jābūt spējīgai nodrošināt patērētājus ar augstas kvalitātes pārtikas produktiem, tā garantējot veselīgu un līdzsvarotu uzturu;
11. uzskata, ka akvakultūras sistēmas, kas novājina savvaļas zivju krājumus vai piesārņo piekrastes ūdeņus, ir uzskatāmas par neilgtspējīgām un ka Eiropas akvakultūrā priekšroka jādot zālēdāju un plēsēju sugām, kuras var sekmīgi audzēt, samazinot zivju miltu un zivju eļļas patēriņu;
12. uzsver, ka, lai paplašinātu akvakultūras rūpniecību Eiropā, nozare ir nepārtraukti jāattīsta, lai samazinātu zivju audzēšanā izmantotā dzīvnieku proteīna un gala produkta attiecību; norāda, ka barības ražošanai piemērotie savvaļas zivju resursi ir ierobežoti un daudzos gadījumos pārzvejoti, līdz ar to akvakultūras attīstībā vairāk jāorientējas uz zālēdāju un zivjēdāju sugām, kas var turpmāk ievērojami samazināt šo attiecību;
13. uzskata, ka ir svarīgi nekavējoties noteikt un nostiprināt stingrus un pārredzamus ES akvakultūras produktu kvalitātes un izsekojamības kritērijus, uzlabot zivju barību un ieviest un nostiprināt sertificēšanas kritērijus augstas kvalitātes akvakultūras produktiem un bioloģiskās akvakultūras ražošanai;
14. uzskata, ka par akvakultūras produktu vides kvalitātes sertificēšanas prioritāro mērķi jānosaka akvakultūras resursu videi draudzīgas izmantošanas veicināšana atbilstoši ilgtspējīgas attīstības principiem, pienācīgi ņemot vērā vides, ekonomiskos un sociālos faktorus, kā arī atbilstoši ievērojot Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksa ⁽¹⁾ principus un turpmākās ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas vadlīnijas;
15. aicina Komisiju ieviest Eiropas ekomarķējuma programmu zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, ievērojot Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz ekomarķējumu; uzsver, ka ekomarķējums ne tikai dod Eiropas akvakultūras produktiem konkurējošu priekšrocību, bet arī ievieš pārredzamību tirgū, kurā dažādas privātas sertifikācijas var maldināt patērētājus;
16. aicina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka akvakultūras saimniecību blīvums kopumā neietekmē savvaļas populāciju, jūras ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības dabisko stāvokli vai dzīvotspēju;
17. uzskata, ka finansiāla palīdzība, kas kompensē juridiski aizsargātu dzīvnieku radītu kaitējumu, ir būtisks priekšnosacījums ilgtspējīgas, modernas un efektīvas akvakultūras nozares attīstībai;
18. uzskata, ka, tā kā jebkurā ES likumdošanas priekšlikumā jāietver vispārējie aspekti, piemēram, ietekmes uz vidi novērtējumi, ūdens izmantošana un aizsardzība, produktu izsekojamība, pieņemot šādus tiesību aktus, nedrīkst izmantot vispārēju vai nediferencētu pieeju;
19. uzsver, ka ir nepieciešama ciešāka ES apņemšanās ieguldīt ilgtspējīgā akvakultūrā, piešķirot papildu finansējumu no Kopienas zivsaimniecības fonda, dodot priekšroku labākajai vides praksei; tomēr norāda, ka turpmākajam ar akvakultūru saistīto darbību finansējumam jābūt pieejamam tikai kopā ar efektīvu Direktīvas par ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽²⁾ īstenošanu, lai nodrošinātu, ka finansētie projekti neizraisa vides vai savvaļas zivju vai gliemju krājumu degradāciju;

⁽¹⁾ ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija pieņēma 1995. gada 31. oktobrī.

⁽²⁾ Direktīva 85/337/EEK (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.), ko groza ar Direktīvu 97/11/EK un Direktīvu 2003/35/EK (IVN direktīva).

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

20. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības ievērošana jānosaka par vienu no ES akvakultūras politikas pamatprincipiem gan attiecībā uz iekšzemes ūdeņiem, gan akvakultūras stratēģijas ārējo dimensiju, atbalstot tikai tās zivjaudzētavas, kurās tiek audzētas vietējās vai jau labi iedzīvojušās sugas; prasa veikt zinātnisku riska novērtējumu attiecībā uz visiem svešu sugu ieviešanas gadījumiem un pasākumus ekoloģiski bīstamu sugu ieviešanas ierobežošanai un uzraudzībai;

21. atkārtoti uzsver nepieciešamību iekļaut tradicionālo gliemju zveju līdz ar pārējo akvakultūras nozari kopējā zivsaimniecības politikā, lai nodrošinātu ekonomisku, sociālu un vides ilgtspējību un garantētu tai nediskriminējošu piekļuvi ES finansējumam;

22. uzskata, ka ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka ES no trešām valstīm patēriņam vai pārstrādei ievestie akvakultūras produkti pilnībā atbilst tiem pašiem sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma standartiem, kādiem atbilst ekvivalenti Kopienas produkti, un ka to veicina pedantiskas pārbaudes attiecīgajās ražotnēs, neradot jaunas tirdzniecības barjeras, bet gan veicinot labākās prakses apmaiņu ar jaunattīstības valstīm;

23. uzsver, ka akvakultūru vajadzētu uzskatīt par nozvejas nozares papildinājumu, jo īpaši attiecībā uz tirgus piedāvājumu un nodarbinātības iespējām;

Īpaši apsvērumi

Tiesiskā, administratīvā un finansiālā struktūra

24. aicina Komisiju nākt drīzumā klajā ar regulas priekšlikumu, konsolidējot vienā dokumentā visus ES tiesību aktus, ar kuriem regulē akvakultūras nozari, un veicināt koordināciju starp dažādiem, par šo jomu atbildīgiem ģenerāldirektorātiem;

25. aicina Komisiju šajā regulā dažādām produktu kategorijām noteikt specifiskus kritērijus un vispārējus pamatnoteikumus, kas jāievēro visiem akvakultūras uzņēmumiem Kopienā, nodrošinot Kopienas līmenī maksimālu kritēriju saskaņošanu saistībā ar ietekmi uz vidi, lai izvairītos no konkurences kropļojumiem starp dalībvalstīm, bet atbildību par īstenošanas fāzi un par uzņēmumu darbības pārbaudēm deleģēt dalībvalstu kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu; te jāmin, piemēram, ietekmes uz vidi parametri, ūdens resursu izmantošana, audzēto zivju, mīkstmiešu un vēžveidīgo barošana ražošanas vienībā, produktu izsekojamība un marķēšana, zivju veselības un labturības standarti u. tml.;

26. uzskata, ka akvakultūras nozari vajadzētu pienācīgi uzraudzīt un tai vajadzētu aptvert plašāku ar jūru saistīto darbību diapazonu, piemēram, jūras transportu, jūras tūrismu, jūras vēja ģeneratoru parkus, zveju u. tml.;

27. aicina Komisiju censties nodrošināt, ka dalībvalstis izveido oficiālu iestādi, kas nodarbojas ar valstī spēkā esošo vides un tūrisma aizsardzības tiesību aktu dokumentēšanu un piemērošanu, un attiecībā uz zonām, uz kurām neattiecas ierobežojumi, pieņemt jūras, piekrastes un iekšzemes ūdeņu rajonu pārvaldībai nepieciešamos attīstības plānus tā, lai varētu sastādīt akvakultūras nozares plānus, skaidri nosakot zonas, kas pieejamas uzņēmumu izveidei šajā nozarē;

28. aicina dalībvalstis izstrādāt, kā to paredz ES jaunā jūrniecības politika un saskaņā ar ietekmes uz vidi novērtējumiem, "jūrniecības attīstības plānu" un piekrastes zonu integrēto pārvaldību, kuri attiektos uz visām atšķirīgajām nozares produktu kategorijām, piemēram, gliemju zveju, piekrastes, jūras un saldūdens akvakultūru, un apņemties samazināt pastāvošos birokrātiskos šķēršļus, kas traucē iegūt nepieciešamās atļaujas un koncesijas, lai sāktu ilgtspējīgi nodarboties ar akvakultūru, iespējams, pēc vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmas principa izveidojot centralizētus punktus, kur vienā vietā var nokārtot visas uzņēmumam saistošās administratīvās formalitātes; aicina arī dalībvalstis izstrādāt ilgtermiņa stratēģisko plānus, lai paātrinātu šo pasākumu ilgtspējīgu attīstību, un Komisiju nākt ar priekšlikumiem visiem pasākumiem, kādi nepieciešami, lai veicinātu nozares konkurētspēju, ņemot vērā katras dalībvalsts īpatnības;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

29. pauž cerību, ka Eiropas zivsaimniecības fonds ar reformētās kopējās zivsaimniecības politikas atbalstu nodrošinās īpašas budžeta pozīcijas ilgtspējīgai akvakultūras attīstībai un atbalstīs ieguldījumus šajā nozarē, ievērojot labāko praksi vides jomā, kā arī atbalstīs ekonomisko aktivitāti un nodarbinātību, īpaši orientējoties uz tehnoloģiski inovatīviem uzņēmumiem ar mazāku ietekmi uz vidi (piemēram, ūdens attīrīšanas sistēmām atlikumu un piesārņojošo vielu likvidēšanai), zivsaimniecībām, kas sekmē zivju veselību un labturību, un ilgtspējīgiem akvakultūras veidiem;

30. pauž cerību, ka šis fonds ņems pienācīgi vērā nepieciešamību nodrošināt finansiālu atbalstu MVU un ģimeņu uzņēmumiem šajā nozarē, pamatojoties uz to ieguldījumu piekrastes rajona sociālajā un ekonomiskajā attīstībā, kā arī liekot uzsvāru uz attāliem un pierobežas rajoniem;

31. atbalsta licencēšanas procedūru vienkāršošanu dalībvalstīs, kas varētu sekmēt piekļuvi jaunām vietām un veicināt ilgtermiņa piekļuvi pašreizējām vietām, jo īpaši vietām, kur darbojas MVU un ģimenes uzņēmumi;

32. uzsver arī nepieciešamību nodrošināt lielākus finanšu ieguldījumus zinātniskajā pētniecībā, inovācijās un tehnoloģiju nodošanā ilgtspējīgas, bioloģiskās, jūras un saldūdens akvakultūras jomā, kā arī uzņēmumiem, kuros daļa vai visa tradicionālā ražošana jāpārvērš bioloģiskajā ražošanā, izmantojot nozaru politikas, kurās ietverti visi svarīgākie aspekti no piegādes ķēdes līdz optimizācijai un produktu reklāmai tirgū, labāk pārvaldot šos aspektus atbilstoši struktūrfondu un Kopienas programmās izklāstītajām tematiskajām asīm;

33. mudina Komisiju apgādāt akvakultūras nozari ar reālu ekonomisku krīzes instrumentu un izstrādāt atbalsta sistēmas cīņai ar bioloģiskām dabas katastrofām (piemēram, toksiskām aļģu ziedēšanām), cilvēku darbības radītām katastrofām (piemēram, "Erika" un "Prestige" kuģu bojāeju) vai ārkārtējiem dabas apstākļiem (cikloniem, plūdiem u. tml.);

34. aicina Komisiju un dalībvalstis Kopienas akvakultūras ražošanas daudzveidošanas interesēs atbalstīt vietējo sugu eksperimentālu audzēšanu, tehnoloģijas veselīgu zivju ražošanai un centienus cīņai pret akvakultūrā sastopamām slimībām, lai šī nozare varētu piedāvāt augstas kvalitātes produktus un produktus ar augstu pievienoto vērtību, sekmējot pētniecību un paraugprakses apmaiņu par šīm sugām un attiecīgajām ražošanas metodēm, lai akvakultūras produkti varētu labāk konkurēt ar citiem inovatīviem pārtikas produktiem;

35. uzsver, ka jāveic pasākumi, lai nodrošinātu upēs izsīkstošo zivju sugu krājumu atjaunošanos, te īpaši jāmin tradicionālās migrējošās sugas, kas ir ekonomiski ļoti nozīmīgas vietējiem iedzīvotājiem (stores, Ziemeļatlantijas siļķes, laši), un atsevišķas jūras zivju sugas, kā arī vērš dalībvalstu un Komisijas uzmanību uz to, ka jāgarantē vajadzīgais finansējums šādu iniciatīvu īstenošanai;

36. aicina Komisiju ņemt vērā tendences virzībā uz jūras akvakultūras ražotņu darbības attīstīšanu kā potenciālu risinājumu platību pieejamības problēmai Eiropas piekrastē un ņemt vērā vides un klimata ziņā grūtos apstākļos, kādos šis akvakultūras tips tiek realizēts;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis garantēt akvakultūras jomā attiecīgu profesionālo izglītību, veicināt nozares konkurētspēju un sekmēt profesionālās zivrupniecības locekļu pārkvalifikāciju, apmācot viņus par alternatīvām ūdens vides pārvaldības metodēm, tādējādi palīdzot radīt drošas darbavietas jauniešiem lauku un piekrastes rajonos, kā arī attālākajos reģionos, kuri ir lielā mērā atkarīgi no zivsaimniecības un akvakultūras pasākumiem;

38. aicina dalībvalstis apsvērt speciālu organizāciju veidošanas iespējas akvakultūras produktu veicināšanai; aicina arī Komisiju paplašināt kopējā tirgus organizāciju noteikumus, tos attiecinot arī uz ilgtspējīgu akvakultūras nozari, kā arī atbalstīt un nodrošināt stimulus veicināšanas kampaņām ES līmenī;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Kvalitāte un patērētāju aizsardzības politika

39. uzskata, ka ilgtspējīgas akvakultūras attīstības priekšnoteikums ir stingra kvalitātes politika, videi draudzīgas ražošanas metodes, kurās ievēro dzīvnieku labturības principus attiecībā uz akvakultūras krājumu transportu, nogalināšanas metodēm un dzīvu zivju pārdošanu, kā arī stingri veselības standarti un patērētāju augsta līmeņa aizsardzība;

40. tādēļ aicina Komisiju papildus īpašam bioloģiskās akvakultūras marķējumam izstrādāt īpašu ES kvalitātes marķējumu akvakultūras produktiem, nosakot stingrus noteikumus saskaņā ar ES augstas kvalitātes bioloģiskās ražošanas principiem, lai pārliecinātu patērētājus par akvakultūras produktu ražošanas, kontroles un pilnīgas izsekojamības sistēmas uzticamību; mudina Komisiju apsvērt jau pastāvošo marķēšanas struktūru izmantošanu augstas kvalitātes bioloģiskās akvakultūras produktu ražošanā;

41. uzskata, ka priekšnosacījums akvakultūras ilgtspējībai ir pārdomāta zivju barības sastāvdaļu, tostarp jūras izcelsmes sastāvdaļu ražošana;

42. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm organizēt un atbalstīt iestāžu informācijas kampaņas, lai veicinātu akvakultūras, tostarp bioloģiskās akvakultūras, produktu tirdzniecību;

43. atkārtoti pauž viedokli, kas jau izteikts 2008. gada 4. decembra rezolūcijā ⁽¹⁾ par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna pieņemšanu, un norāda, ka tā kaitējuma samazināšana, ko akvakultūras uzņēmumiem nodara jūraskraukļi un citi plēsīgie putni, ir būtisks ražošanas izmaksu faktors, kas tādējādi ietekmē šo uzņēmumu izdzīvošanu un konkurētspēju; vērs uzmanību uz to, ka jāizvērtē jūraskraukļu un citu plēsīgo putnu izraisītie zaudējumi akvakultūras nozarē un jāizstrādā koriģējošas rīcības plāni šajā nozarē;

44. aicina Komisiju veikt Parlamenta 2008. gada 4. decembra rezolūcijā pieprasītos pasākumus, jo īpaši attiecībā uz ES līmenī saskaņota jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna pakāpenisku ieviešanu un zinātnisko datu apkopojumiem par jūraskraukļu populāciju izmēriem; aicina Komisiju izvirzīt visaptverošus tiesību aktu priekšlikumus šajā jomā;

45. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, kā arī ņemot vērā dažādos ģeogrāfiskos un klimatiskos nosacījumus, izmantotās ražošanas metodes un saimniecībā audzēto sugu īpašo raksturu, ierosināt īpašus kritērijus attiecībā uz audzēto zivju labturību, piemēram, maksimālo zivju blīvumu, augu un dzīvnieku proteīnu daudzumu barībā dažādās zivjaudzētavās, un tajos ņemt vērā īpašos faktorus saistībā ar atsevišķu sugu audzēšanu, audzēto zivju sugu barošanas vajadzības, viņu dzīves cikla posmu un vides apstākļus, kā arī veicināt tādu transportēšanas un nogalināšanas metožu izmantošanu, ar kurām ierobežo stresa avotus, un mainīt ūdeni zivju dīķos tā, lai garantētu audzēto zivju labturību; saprot, ka par ilgtermiņa mērķi jānosaka dzīvnieku proteīnu aizstāšana ar augu proteīniem visām sugām, kad vien tas ir iespējams, ņemot vērā to uztura vajadzības, un ka par augstāko prioritāti vajadzētu uzskatīt stratēģisko izpēti par galveno sastāvdaļu aizstājējiem, ņemot vērā, ka pētījumi par galvenajām sastāvdaļām un to ražošanas iespējām no alternatīviem avotiem, piemēram, no mikroalgām un rauga, samazinātu vajadzību pēc zivju miltiem ilgākā termiņā;

46. aicina Komisiju paplašināt darbības jomu Padomes Regulai (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā ⁽²⁾, lai ierobežotu zivju pārvadāšanu lielos attālumos, tādējādi veicinot vietējas inkubācijas procedūras un nogalināšanu zivjaudzētavas tuvumā;

47. aicina Komisiju nodrošināt, ka zivju barībā izmantoto izejmateriālu iegūšanā tiek pielietota no vides viedokļa pieņemama prakse un tā negatīvi neietekmē ekosistēmas, no kurām sastāvdaļas tiek ievāktas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 4. decembra rezolūcija par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi, lai mazinātu jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz zivju krājumiem, zivsaimniecību un akvakultūru (Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0583).

⁽²⁾ OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

48. aicina Komisiju nodrošināt, ka netiek izmantotas pirmskaušanas procedūras, ko Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) klasificējusi par kaitīgām zivju labturībai; vajadzētu aizliegt atsevišķas nogalināšanas metodes, piemēram, nosmacēšanu ledus masā, kur pēc EFSA datiem zivis pirms nāves ilgu laiku pavada bezsamaņas stāvoklī;

49. mudina Komisiju sagatavot īpašas tehniskās pamatnostādnes par ilgtspējīgas zivju barības sertificēšanu;

Ārpolitika

50. aicina Komisiju un dalībvalstis censties nodrošināt, ka visai akvakultūras produktu ķēdei, tostarp barībai un barības izejmateriāliem, kas ievesti no trešām valstīm, tiek stingri piemēroti Kopienas tiesību akti;

51. aicina Komisiju vispirms izpētīt ražošanas metodes zivjaudzētavās, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības, un sniegt ziņojumu par jebkādiem veselības apdraudējumiem;

52. uzsver nepieciešamību nodrošināt to, ka akvakultūru pārtikas produkti, ko ražo vai importē ES, atbilst augstiem vides aizsardzības un patērētāju veselības un nekaitīguma standartiem;

53. aicina Komisiju censties nodrošināt savstarpējas atzišanas un brīvas preču aprites principa piemērošanu akvakultūrā izmantotajiem ārstējošiem un profilaktiskajiem farmaceitiskajiem līdzekļiem, lai veicinātu abpusēji progresīvus nolīgumus par zinātību apmaiņu ar trešām valstīm, kā arī veicināt labākās prakses ieviešanu no citu valstu un starptautisko iestāžu puses;

54. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir veikt regulāras kontroles vietās, no kurām produkti nonāk iekšējā tirgū, un galvenajos importa punktos, lai patērētājiem dotu pilnīgi drošas garantijas, ka no trešām valstīm importētiem akvakultūras produktiem tiek regulāri veikta stingra kvalitātes kontrole un tādejā tie pilnībā atbilst ES noteikumiem higiēnas un sabiedrības veselības jomā;

55. aicina Komisiju un dalībvalstis aizstāvēt šos principus gan PTO, gan visos citos attiecīgajos iestāžu forumos;

56. aicina Komisiju no ES politikas sadarbībai ar jaunattīstības valstīm atvēlētajiem līdzekļiem finansēt atbalsta un apmācības pasākumus, lai palīdzētu veicināt ilgtspējīgu akvakultūru un pievērst šajās valstīs akvakultūras nozarē nodarbināto personu uzmanību kvalitātes politikai un augstākiem ražošanas standartiem, jo īpaši attiecībā uz vidi, higiēnu un sociālajiem standartiem nozarē;

57. aicina Komisiju iesniegt ziņojumu par vides un sociālajiem standartiem akvakultūras nozarē ārpus ES un pētīt veidus, kā uzlabot informācijas sniegšanu patērētājiem;

58. aicina Komisiju uzsākt ietekmes novērtējuma pētījumus par Kopienas tirdzniecības nolīgumu iespējamo ietekmi uz akvakultūras nozari;

*

* *

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Kongo Demokrātiskā Republika - *Floribert Chebeya Bahizire* lieta

P7_TA(2010)0244

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Kongo Demokrātisko Republiku – *Floribert Chebeya Bahizire* lieta

(2011/C 236 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Kongo Demokrātisko Republiku,
 - ņemot vērā 2000. gada jūnijā parakstīto Kotonū Partnerattiecību nolīgumu,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2007. gada 22. novembra rezolūciju par situāciju Kongo Demokrātiskajā Republikā, jo īpaši tās austrumu daļā, un šās situācijas ietekmi uz reģionu,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2005. gada 24. oktobra Rezolūciju Nr. 60/1 par 2005. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem, jo īpaši tās 138. līdz 140. punktu par pienākumu aizsargāt iedzīvotājus,
 - ņemot vērā 2010. gada 3. jūnija paziņojumu par nežēlīgo *Floribert Chebeya Bahizire* noslepkavošanu, ko Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* vārdā sniedza preses sekretārs,
 - ņemot vērā ES 2004. gada pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību, kā arī vietējo stratēģiju pamatnostādņu īstenošanai Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR), kuru 2010. gada 20. martā pieņēma misijas vadītāji,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1856(2008) par ANO misijas Kongo Demokrātiskajā Republikā (MONUC) mandātu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību organizācijas *La Voix des Sans Voix* (VSV) izpilddirektors *Floribert Chebeya Bahizire* 2010. gada 2. jūnijā Kinšasā tika atrasts miris savā automašīnā pēc tam, kad viņu bija izsaukusi policija;
- B. tā ka saskaņā ar plašsaziņas līdzekļu paziņojumiem otrdien, 2010. gada 1. jūnija pēcpusdienā, *Floribert Chebeya Bahizire* saņēma telefona zvanu no centrālā policijas iecirkņa ar uzaicinājumu ierasties policijā un tikties ar KDR policijas priekšnieku ģenerālinspektoru *John Numbi Banza Tambo*; tā kā pēc ierašanās policijas iecirknī *F. Chebeya Bahizire* neizdevās satikt ģenerālinspektoru un viņš nosūtīja ģimenei īsziņu, ka atgriežas pilsētā;
- C. tā kā *Floribert Chebeya Bahizire* kopš 20. gs. deviņdesmitajiem gadiem KDR darbojās demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzības jomā — tostarp saistībā ar tādiem jautājumiem kā korupcija militārajā jomā, saikne starp bruņotajiem grupējumiem un ārvalstu politiskajiem spēkiem, atbalsts konstitūcijai, nelikumīga apcietināšana, patvaļīga aizturēšana un apstākļu uzlabošana cietumos —, un par viņa veikumu gan tautieši, gan starptautiskā sabiedrība pauda viņam cieņu un apbrīnu;
- D. tā kā *F. Chebeya Bahizire* šoferis *Fidele Bazana Edadi* joprojām nav atrodams;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- E. tā kā *F. Chebeya Bahizire* ģimenei nav dota atļauja apskatīt mirušo un ir pretrunīgi paziņojumi par to, kādā stāvoklī mirušais tika atrasts;
- F. tā kā pēc ANO īpašā referenta jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi *Philip Alston* teiktā noprotams, ka "saistībā ar slepkavību ir nopietnas aizdomas par oficiālu personu atbildību";
- G. tā kā ģenerālinspektora *John Numbi Tambo* darbība tika apturēta līdz turpmākam rīkojumam un tā kā trīs citi policijas virsnieki arī tika aizturēti saistībā ar slepkavību; tā kā policijas priekšnieka vietnieks pulkvedis *Daniel Mukalayi*, kā ziņots, ir atzinis savu vainu *Floribert Chebeya Bahizire* slepkavībā, pildot sava priekšnieka ģenerāļa *John Numbi Tambo* pavēli;
- H. tā kā *F. Chebeya Bahizire* vairākkārt ziņojis organizācijai *Amnesty International* par to, ka viņam ir sekots un ka viņu uzrauga drošības dienesti;
- I. tā kā Komisijas priekšsēdētāja vietniece / Savienības augstā pārstāve *Catherine Ashton*, ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon*, ANO augstā komisāre cilvēktiesību jautājumos *Navi Pillay*, ANO īpašais referents jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi *Philip Alston* un ANO Miera uzturēšanas spēku KDR vadītājs *Alan Dos* ir izplatījuši paziņojumus, kuros nosodīta *Floribert Chebeya Bahizire* noslepkavošana un pieprasīta neatkarīga izmeklēšana;
- J. tā kā nogalināšana turpina aizvien pieaugošu iebiedēšanas un aizskaršanas tendenci attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem, politiskās opozīcijas pārstāvjiem, upuriem un lieciniekiem KDR; tā kā vairāki žurnālisti un cilvēktiesību aktīvisti ir noslepkavoti aizdomīgos apstākļos KDR pēdējo piecu gadu laikā;
- K. tā kā daudzas NVO ir novērojušas cilvēktiesību aizstāvju pieaugošu apspiešanu KDR pēdējā gada laikā, tostarp nelikumīgu aizturēšanu, vajāšanu, draudus pa telefonu un atkārtotu izsaukšanu uz izlūkdiensu birojiem;
- L. tā kā cilvēktiesību aizstāvja *Pascal Kabungulu Kibembi* slepkavības izmeklēšanu 2005. gadā, žurnālistu, tostarp *Franck Ngycke Kangundu* un viņa sievas *Hélène Mpaka*, slepkavības izmeklēšanu 2005. gada novembrī, *Serge Maheshe* — 2007. gada jūnijā un *Didace Namujimbo* — 2008. gada novembrī vadīja Kongo militārās iestādes, un šajā procesā tika pieļauti nopietni pārkāpumi;
- M. tā kā attiecībā uz Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) 2008. gada aprīļa lēmumu par *Bosco Ntaganda* apcietināšanu par kara noziegumiem, tostarp bērnu iesaistīšanu par kareivjiem bruņotos formējumos, KDR kā Romas statūtu parakstītājvalsts pārkāpj juridiskās saistības sadarboties ar SKT, cita starpā notvert personas, par kuru apcietināšanu ir izdots lēmums; tā kā KDR, gluži otrādi, ir izvirzījusi *Bosco Ntaganda* augstā amatā Kongo armijā, tādējādi pastiprinot iespaidu par cilvēktiesību pārkāpumu nesodāmību un sekmējot šādu noziegumu skaita palielināšanos;
- N. tā kā atsevišķās KDR daļās gadiem ilgi ir valdījis pilsoņu karš, kas bijis par iemeslu masveida slepkavībām, masveida izvarošanām un plašai bērnu iesaistīšanai par kareivjiem bruņotos formējumos;
- O. tā kā masveida slepkavības, jo īpaši tās, ko pastrādājis sākotnēji Ugandā izveidotais paramilitārais grupējums "Tā Kunga pretošanās armija" (LRA), pašlaik skar visas valstis, kas robežojas ar KDR;
- P. tā kā šāda veida civiliedzīvotāju vajāšana skar arī NVO personālu un tādēļ humānās palīdzības apjoms KDR ir samazinājies;
- Q. tā kā drīz gaidāma KDR neatkarības 50. gadadienas atzīmēšana un tā kā šīs valsts attīstībā cilvēktiesībām un demokrātijai ir izšķirīga nozīme,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

1. stingri nosoda *Floribert Chebeya Bahizire* noslepkavošanu un faktu, ka *Chebeya Bahizire* šoferis *Fidèle Bazana Edadi* ir pazudis bez vēsts; pauž atbalstu viņu ģimenēm;
2. prasa izveidot izmeklēšanas komisiju, kas neatkarīgi, ticami un caurskatāmi izmeklētu *Chebeya Bahizire* nāves apstākļus un *F. Bazana Edadi* atrašanās vietu, un veikt pasākumus, kuri nodrošinātu aizsardzību abu vīriešu ģimenēm;
3. pieprasa saskaņā ar Kongo tiesību aktiem un starptautiskajām cilvēktiesību aizsardzības normām identificēt, saukt pie tiesas un sodīt vainīgos;
4. atzinīgi vērtē faktu, ka iestādes apmierināja *Chebeya Bahizire* ģimenes pieprasījumu veikt neatkarīgu autopsiju, nāves cēloņa konstatēšanai pieaicinot holandiešu klīniskās tiesu medicīnas speciālistu grupu *Dr. Franklin Van de Groot* vadībā;
5. pauž dziļas bažas par cilvēktiesību aizstāvju stāvokļa vispārējo pasliktināšanos KDR; aicina KDR iestādes pilnībā ievērot ANO Ģenerālās asamblejas 1998. gadā pieņemto Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem un kā cilvēktiesību aizstāvju tiesību aizsardzības pasākumus īstenot ieteikumus, kas izriet no ANO 2009. gadā veiktās vispārējās regulārās pārskatīšanas; uzsver, ka valsts demokratizācijai būtiski ir sodīt personas, kas vainīgas cilvēktiesību aizstāvju un žurnālistu slepkavošanā pēdējos gados;
6. nosoda cilvēktiesību aktīvistu, žurnālistu, politiskās opozīcijas pārstāvju, upuru un liecinieku apspiešanu, kas joprojām notiek KDR; aicina dalībvalstis gādāt, lai šīs personas saņemtu vajadzīgo aizsardzību, un ar šādu mērķi sniegt tām attiecīgu tehnisku un loģistisku atbalstu saskaņā ar pamatnostādnēm par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību;
7. nosoda LRA un citu KDR bruņoto grupējumu veiktās zvērības;
8. uzsver, ka nepieciešams vērsties pret korupciju un saukt pie atbildības cilvēktiesību pārkāpumos vainojamās personas Kongo bruņotajos spēkos un policijas spēkos, un uzsver ANO misijas Kongo Demokrātiskajā Republikā (MONUC) izšķirīgo nozīmi šī mērķa panākšanā, kopīgi plānojot un īstenojot operācijas un attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem izveidojot atbilstīgus atbildības mehānismus; jo īpaši aicina KDR pildīt starptautiskās juridiskās saistības, arestēt *Bosco Ntaganda* un nogādāt viņu SKT;
9. aicina visas puses aktivizēt cīņu pret nesodāmību un aizsargāt tiesiskumu; aicina KDR valdību nodrošināt, lai cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumos vainīgās personas tiktu sauktu pie atbildības un lai notiktu pilnvērtīga sadarbība ar SKT;
10. uzsver, ka ES un KDR ir parakstījušas Kotonū nolīgumu, kurā tieši norādīti visu pušu pienākumi attiecībā uz cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskumu; aicina šiem jautājumiem īpašu vērību pievērst saistībā ar nolīguma izvērtēšanu;
11. aicina KDR valdību, atzīmējot valsts neatkarības 50. gadadienu, nelokāmi apņemties veicināt tādu politisko praksi, kas būtu vērsta uz cilvēktiesību aizstāvēšanu un tiesiskuma stiprināšanu;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Āfrikas Savienības iestādēm, ANO ģenerālsekretāram, ANO Drošības padomei, ANO Cilvēktiesību padomei un Lielo ezeru reģiona valstu parlamentiem un valdībām.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Nepāla

P7_TA(2010)0245

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Nepālu

(2011/C 236 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (SPPPT),
 - ņemot vērā ANO 1990. gada Pamatprincipus tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem par spēka un šaujamieroču pielietošanu,
 - ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra *Ban Ki-moon* 2010. gada 29. maija paziņojumu par politisko situāciju Nepālā,
 - ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* referenta 2010. gada 30. aprīļa paziņojumu par politisko situāciju Nepālā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2006. gada 21. novembra Vispārējais miera līgums (VML), ko noslēdza starp Septiņu partiju aliansi un maoistiem (Vienotā Nepālas komunistiskā partija (VNKP)), kuri pārvaldīja lielu valsts daļu, pārtrauca 10 gadus ilgo bruņoto konfliktu, kurā dzīvību zaudēja ap 13 000 cilvēku;
- B. tā kā šis vēsturiskais līgums parādīja, ko iespējams panākt, ja politiskie spēki labprātīgi risina sarunas, lai varētu sarīkot Konstitucionālās asamblejas (KA) vēlēšanas, izveidot pagaidu valdību, iekļaujot maoistus, atbrūnot un atsaukt no kaujas pozīcijām maoistu kaujiniekus, kā arī panākt Nepālas armijas atgriešanos kazarmās;
- C. tā kā pēc desmit gadu ilga bruņota konflikta starp maoistiem un valdību daudzi 2006. gadā noslēgtā miera līguma nosacījumi joprojām nav izpildīti;
- D. tā kā pēc KA 2008. gada 10. aprīļa vēlēšanām, kuras ES vēlēšanu novērošanas misija vērtēja kā tādas, kurās ievēroti daudzi, ja ne visi starptautiskie standarti, un kurās gandrīz 40 % balsu ieguva VNKP (maoisti), KA nolēma atteikties no 240 gadus ilgušās monarhijas un pārveidot Nepālu par Federatīvo Demokrātisko Republiku;
- E. tā kā saskaņā ar globālo miera indeksu (GMI) Nepāla dažos iepriekšējos gados, jo īpaši 2009. un 2010. gadā, ir kļuvusi mazāk miermīlīga;
- F. tā kā 2009. gada maijā premjerministrs *Pushpa Kamal Dahal (Prachanda)* atkāpās no amata un viņa pārstāvētā partija (VNKP (maoisti)) pameta valdību pēc strīda ar prezidentu (Nepālas kongresa partija) par armijas virspavēlnieka atbrīvošanu no amata, jo viņam bija domstarpības ar maoistiem par Tautas atbrīvošanas armijas (TAA) bijušo kaujinieku reintegrāciju Nepālas armijā;
- G. tā kā turpmākajā politiskās nestabilitātes situācijā, ko palielināja maoistu pilsoniskās sabiedrības un parlamentāriešu šķelšanas kampaņas, nenoturīgā 22 partiju antimaoistu alianse premjerministra *Madhav Kumar Nepal* vadībā (Nepālas komunistiskā partija/marksistu-ļeņinistu apvienība (NKP-MĻA) nespēja attaisnot divas galvenās cerības: ieviest jaunu un visiem pieņemamu federatīvas republikas konstitūciju, ko bija paredzēts pieņemt pirms divu gadu termiņa, kurš beidzās 2010. gada 28. maijā, un vienoties par apmēram 20 000 bijušo TAA kaujinieku reintegrāciju/rehabilitāciju;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- H. tā kā oficiālas sarunas starp partiju alianses un NKP-MĻA līderiem par jaunas valdības veidošanu atsākās pēc tam, kad pēdējā brīdī tika panākta vienošanās par trim jautājumiem, paredzot uz gadu pagarināt KA pilnvaras, izveidot nacionālās saskaņas valdību un pēc iespējas drīz panākt premjerministra *Madhav Kumar Nepal* atkāpšanos no amata, kā arī turpināt miera līguma īstenošanu;
- I. tā kā *Shaktikhor* izplatītais videoieraksts, kura sakarībā nācās maksāt ievērojamas summas par maldināšanu attiecībā uz kaujinieku skaitu un plāniem izmantot “demokratizāciju”, lai politizētu nacionālo armiju, liek uzdot pamatotus jautājumus, uz kuriem VNKP (maoisti) līdz šim nav atbildējuši;
- J. tā kā pašreizējā politiskā nestabilitāte būtiski ietekmē sociālo, ekonomisko un tūrisma izaugsmi Nepālā, kas atrodas starp Indiju un Ķīnu, kuras ir visstraujāk augošās tautsaimniecības pasaulē, un Nepālai ir vajadzīga politiskā stabilitāte, lai gūtu labumu no savas stratēģiskās atrašanās vietas;
- K. tā kā Nepālai joprojām ir vāji attīstīta ekonomika un sociālā joma; tā kā gandrīz 30 % iedzīvotāju dzīvo zem absolūtās nabadzības līmeņa, 16 % iedzīvotāju cieš no pārtikas trūkuma, analfabētisma rādītāji joprojām ir vieni no augstākajiem Dienvidāzijā un izaugsmi apgrūtina vispārējs kurināmā trūkums, kas izraisa energoapgādes pārrāvumus, transporta kursēšanas ierobežojumus un pārtikas cenu pieaugumu;
- L. tā kā bažas raisa Nepālas daudzo bēgļu un jo īpaši tibetiešu stāvoklis;
- M. tā kā Nepālas varas iestādes ir pelnījušas uzslavu par “džentlmeņu vienošanās” attiecināšanu uz Tibetas bēgļiem;
- N. tā kā līdz šim neviens valsts drošības spēku dalībnieks vai bijušais maoistu kaujinieks nav saukts pie kriminālatbildības par smagiem un sistemātiskiem kara likumu pārkāpumiem, kas notikuši bruņotā konflikta laikā;
- O. tā kā izšķirošajās 2010. gada 23.–29.maija dienās Katmandu uzturējās Eiropas Parlamenta delegācija attiecībā ar Dienvidāziju,
1. ir ļoti nobažījies par to, ka nav pieņemta uz demokrātiskām vērtībām un cilvēktiesībām balstīta pastāvīga konstitūcija, un apliecina solidaritāti Nepālas tautai un visām ģimenēm, kuru piederīgie gājuši bojā iepriekšējo gadu bruņotajos konfliktos;
 2. atzinīgi vērtē politisko partiju pēdējā brīža lēmumu, ko pieņēma 2010. gada 28. maijā, lai veiktu vajadzīgos pasākumus saistībā ar KA pilnvaru pagarināšanu, un ir gandarīts par Sieviešu partijas būtisko ietekmi;
 3. mudina KA un visus iesaistītos politiskos spēkus vest beznosacījumu sarunas, lai apliecinātu elastīgumu, novērstu provokatīvas darbības un kopīgi strādātu nacionālās vienotības vārdā nolūkā rast skaidru pamatu jaunajai konstitūcijai, izveidot funkcionējošu federatīvu demokrātiju un ievērot jauno termiņu, ko 2010. gada 28. maijā pagarināja par vienu gadu;
 4. aicina visas partijas saistībā ar KA pilnvaru termiņa pagarināšanu sekmēt un popularizēt Konstitucionālās komitejas (KK) darbu pie turpmākā plāna;
 5. uzsver, ka visiem jautājumiem, par kuriem panākta vienošanās, ir jābūt skaidri formulētiem un tie ir jāpublisko, līdz ar to atzinīgi vērtē baltās grāmatas iniciatīvu, solot iedzīvotājiem izskaidrot līdz šim panākto attīstību saistībā ar federatīvas republikas konstitūcijas izstrādi; pauž atzinību trim tematiskajām komitejām, kuras no vienpadsmit komiteju kopskaita ir pabeigušas savu darbu;
 6. atzinīgi vērtē Nepālas kongresa (NK) 2010. gada 31. maija lēmumu veidot nacionālās vienotības valdību, kas būtu atvērta visām politiskajām partijām, tostarp galvenajai opozīcijas partijai VNKP (maoistiem);

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

7. aicina VNKP (maoistus) iesaistīties konstruktīvā plānošanā un rast veidu, kā bijušos maoistu kaujiniekus integrēt sabiedrībā, tostarp grupas, kuras uzturas ANO misijas Nepālā uzraudzītajās nometnēs;
8. aicina ES un dalībvalstis atbalstīt visus Nepālas valdības un iesaistīto pušu centienus, lai rastu risinājumu bijušo maoistu kaujinieku integrēšanai nacionālajā armijā vai citos drošības spēkos, kā arī citus stabilus alternatīvus risinājumus attiecībā uz tiem, kurus nav iespējams integrēt šādās organizācijās;
9. aicina politiskās partijas un jo īpaši VNKP maoistus iegrožot kareivīgi noskaņotos šo partiju jaunatnes organizācijās un pārtraukt bērnu vervēšanu; aicina VNKP maoistus nodrošināt netraucētu piekļuvi to rehabilitācijas pasākumu kopumam, kas paredzēti no nometnēm nesen atbrīvotajiem pusaudžiem;
10. tieši aicina ANO, ideālā gadījumā tai sadarbojoties ar valdību, paredzēt procedūras drošības spēku potenciālo locekļu pārbaudei, lai nepieļautu tādu personu iecelšanu ANO miera uzturēšanas posteņos, kuri nepārprotami ir vainīgi cilvēktiesību pārkāpumos; atgādina Nepālas armijai, ka, diemžēl, tās vispārzināmais profesionālisms un reputācija jau ir pakļauta riskam, un tas tā pavisam noteikti arī būs, kamēr ilgstoša un plaši dokumentēta nesodāmība tās rindās netiks objektīvi izskatīta, piemēram, nododot šo jautājumu izskatīšanu tiesu iestādēm;
11. pauž bažas saistībā ar informāciju par jaunu vervēšanu nacionālajā armijā; atgādina, ka Augstākā tiesa nospriedusi, ka vervēšana atbilst VML, ja tā aptver tikai tehnisko personālu; tomēr norāda, ka šāda vervēšanas īstenošana var saasināt sarežģījumus, ar kuriem nākas sastapties pārejas procesā;
12. atkārtoti pauž dziļu pārliecību, ka divus gadus pēc monarha atkāpšanās armija būtu pilnībā jāpakļauj demokrātiskai uzraudzībai, tostarp arī attiecībā uz budžeta aspektiem; apstiprina solidaritāti ar KA attiecībā uz visiem pasākumiem, ko tā varētu veikt šajā sakarībā;
13. atgādina ES dalībvalstīm, ka saskaņā ar VML saglabājas nāvējošu ieroču eksporta aizliegums uz Nepālu, un aicina tās finansiāli un tehniski atbalstīt radošus risinājumus Nepālas armijas restrukturēšanai;
14. pauž nedalītu atbalstu ANO misijai Nepālā, atzīstot tās būtiski svarīgo lomu un uzskata, ka tās pilnvaras jāpagarina vismaz tik ilgi, kamēr miera process būs sasniedzis konsolidētu fāzi;
15. pauž bažas saistībā ar informāciju par pieaugošo spīdzināšanas un vardarbīgas agresijas gadījumu sastopamību; šajā sakarībā pauž gandarījumu par Nepālas Valsts cilvēktiesību komisijas darbu;
16. pauž bažas par to, ka Nepālas valdība pilnvaras ANO Augstajam komisāram bēgļu jautājumos uz vienu gadu pagarinājusi pārskatītā versijā, pakāpeniski izbeidzot šīs organizācijas reģionālās darbības, kas ir pretrunā ar cerībām, ka varētu pastiprināt tās uzraudzības funkciju;
17. aicina izveidot komisiju jautājumu risināšanai saistībā ar pazudušajām personām, komisiju patiesības noskaidrošanai un samierināšanās jautājumiem un valsts komisiju miera nodrošināšanai un rehabilitācijas pasākumiem, kā tas paredzēts VML;
18. pauž dziļu nožēlu par to, ka līdz šim neviens nav saukts pie atbildības tiesā, kuras kompetencē ir civilpersonu nodarījumi, par nopietniem noziegumiem, ko konflikta laikā izdarījuši abu pušu pārstāvji;
19. mudina iesaistītās puses un valdību izbeigt politisku iejaukšanos krimināllietās, izveidot politiski neatkarīgas tiesu iestādes saskaņā ar konstitucionālo procesu un šajā sakarībā plānot arī Starptautiskās Krimināltiesas reglamenta ratifikāciju;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

20. atzinīgi vērtē Nepālas 2009. gada paziņojumu, ka tā atbalstīs Apvienoto Nāciju Organizācijas izstrādāto projektu par principiem un pamatnostādnēm katu diskriminācijas likvidēšanai, bet pauž bažas par to, ka turpinās uz parādu verdzību balstīta nodarbinātības prakse, jo īpaši Kamaijā, Haruvā un Čaruvā, kā arī par satraucošo situāciju, kurā nonākuši miljoniem bez zemes palikušu cilvēku un kura klimata pārmaiņu ietekmē varētu vēl vairāk pasliktināties, un aicina valdību un iesaistītās puses veicināt Zemes reformas komisijas darbību;

21. aicina Nepālas valdību risināt problēmu, kas saistīta ar 800 000 Nepālas bezvalstniekiem, vienkāršojot birokrātiskās procedūras un samazinot izmaksas pieteikumiem par pilsonības apliecinājuma saņemšanu; uzskata, ka būtiski svarīgi ir ņemt vērā arī šīs personas miera procesa sarunu gaitā;

22. mudina Nepālas valdību nodrošināt aizsardzības standartus visiem bēgļiem un turpināt centienus novērst un ierobežot situācijas, kad cilvēki kļūst par bezvalstniekiem (jo īpaši tas attiecas uz personām no Butānas), kā tas paredzēts saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kā arī parakstīt 1951. gada Bēgļu konvenciju vai šīs konvencijas 1967. gada protokolu un ievērot ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos norādītos standartus;

23. uzskata, ka kontakta saglabāšanai starp ANO Augsto pārstāvi bēgļu lietās un Tibetas kopienām ir būtiski svarīgi, lai Nepālas iestādes turpinātu pilnībā īstenot “džentlmeņu vienošanos” par Tibetas bēgļiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē iespējas atļaut piekļuvi teritorijai saistībā ar “džentlmeņu vienošanos”, ko panācis ANO Augstais pārstāvis bēgļu lietās, un paredzēt ilgstošākus risinājumus;

24. aicina ES augsto pārstāvi ar delegācijas starpniecību Katmandu cieši uzraudzīt politisko situāciju Nepālā un izmantot savu ietekmi, lai aicinātu lielvalstis kaimiņos esošajos reģionos, jo īpaši Ķīnu un Indiju, atbalstīt sarunas nacionālās vienotības valdības izveidošanai;

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Nepālas valdībai, Indijas un Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram.

Nāvēssoda izpildīšanas gadījumi Lībijā

P7_TA(2010)0246

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par nāvēssodu Lībijā

(2011/C 236 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvēssoda atcelšanu un par gada ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē, it īpaši 2008. gadā, un vajadzību nekavējoties pasludināt moratoriju šā soda izpildei tajās valstīs, kur nāvēssodu joprojām pielieto,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 62/149 un 2008. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 63/168, kurās pieprasīts noteikt nāvēssoda piemērošanas moratoriju (pamatojoties uz Trešās komitejas ziņojumu (A/62/439/2. pielikums)),
- ņemot vērā ES 1998. gada 16. jūnija vadlīnijas par nāvēssodu un to pārskatīto un atjaunināto 2008. gada versiju,
- ņemot vērā Ženēvā 2010. gada 24.–26. februārī notikušā Pasaules 4. kongresa dalībnieku pieņemto galīgo deklarāciju pret nāvēssodu un tajā pausto prasību par vispārēju nāvēssoda atcelšanu,
- ņemot vērā starptautiskās konvencijas par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā ES migrācijas un patvēruma politiku, 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju un 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu,
- ņemot vērā ES un Lībijas neoficiālo dialogu, lai stiprinātu attiecības un pašreizējo ES un Lībijas sadarbību migrācijas (divi projekti, ko īsteno saskaņā ar *Aeneas* programmu un Migrācijas un patvēruma instrumentu) un HIV/AIDS (Bengāzī rīcības plāns) jomā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā nāvēssoda atcelšana ir Eiropas Savienības pamatvērtību neatņemama sastāvdaļa; tā kā Eiropas Parlaments stingri atbalsta nāvēssoda atcelšanu un cenšas panākt vispārēju atbalstu šim principam;
- B. tā kā Lībijas valdība ir ignorējusi centienus, kas vērsti uz nāvēssoda atcelšanu; 2007. gada decembrī un 2008. gadā Lībija bija viena no mazākuma valstīm, kuras balsoja pret pieņemtajām ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijām, kurās aicināts noteikt vispasaules moratoriju nāvēssoda izpildei;
- C. tā kā Lībija nesen tika ievēlēta ANO Cilvēktiesību padomē, kas nozīmē lielāku atbildību cilvēktiesību jomā;
- D. tā kā ar Lībijas līdera *Muammar al-Gaddafi* dēlu *Saif al-Islam al-Gaddafi* cieši saistītais laikraksts *Cerene* ziņoja, ka 18 cilvēki, tostarp Čadas, Ēģiptes un Nigērijas pilsoņi, tika sodīti ar nāvi Tripolē un Bengāzī 30. maijā pēc notiesāšanas par slepkavību ar iepriekšēju nodomu; tā kā viņu identitāti Lībijas iestādes nav publicējušas;
- E. tā kā pastāv bažas, ka nāves spriedumi ir pasludināti pēc tādas tiesvedības, kas neatbilst starptautiskajiem standartiem par taisnīgu tiesu;
- F. tā kā Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram Lībija ir pievienojusies, un jo īpaši 6. panta 2. punkts prasa tām pakta dalībvalstīm, kas nav atcēlušas nāvēssodu, piemērot to "tikai par vismagākajiem noziegumiem";
- G. tā kā Lībijas tiesas turpina piespriest nāvēssodu galvenokārt par slepkavībām un ar narkotikām saistītiem noziegumiem, lai gan to var piespriest arī par dažādiem citiem noziegumiem, tostarp par vārda brīvības un biedrošanās brīvības tiesību miermīlīgu izmantošanu;
- H. tā kā nav pieejama oficiāla statistika par to cilvēku skaitu, kam ik gadu Lībijā tiek piespriests un izpildīts nāvēssods; tā kā saskaņā ar dažādiem avotiem vairāk nekā 200 cilvēki, tostarp ārvalstu pilsoņi, pašlaik Lībijā gaida nāvēssoda izpildi;
- I. tā kā ārvalstu pilsoņiem bieži netiek nodrošināta piekļuve savas valsts konsulārajiem pārstāvjiem un palīdzība ar mutisko un rakstisko tulkošanu tiesvedības laikā;
- J. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punkts aizliedz jebkādu pārvietošanu, izraidīšanu vai izdošanu kādai valstij, ja pastāv nopietns risks, ka attiecīgā persona tiks pakļauta nāvēssodam, spīdzināšanai vai citādi necilvēcīgai vai pazemojošu rīcībai vai sodam;
- K. tā kā kopš Lībijai uzlikto starptautisko sankciju atcelšanas 2003. gadā Eiropas Savienība ir pievērsusies politikai, kas vērsta uz pakāpenisku sadarbību ar Lībiju, un 2007. gada nogalē sāka sarunas par pamatnolīgumu;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- L. tā kā ES turpina uzturēt neformālu dialogu ar Lībiju un notiek dažādas apspriedes, ar mērķi parakstīt pamatnolīgumu, cita starpā arī par migrācijas jautājumiem; tā kā notiekošo sarunu gaitā līdz šim vismaz septiņās abu pušu sarunu kārtās netika panākts vēlā ņemams progress vai skaidra apņemšanās no Lībijas puses ievērot starptautiskās cilvēktiesību konvencijas;
- M. tā kā galvenais klupšanas akmens ES un Lībijas attiecībās ir progressa trūkums dialogā par cilvēktiesībām, pamatbrīvībām un demokrātiju, proti, nevēlēšanās ratificēt Ženēvas konvenciju, kā arī Lībijas režīma agresīvā ārpolitika, arī attiecībā uz Eiropas valstīm; tā kā Lībijā nav izveidota valsts patvēruma sistēma, kas paredz bēgļu klasificēšanu un reģistrēšanu, kā arī patvēruma piešķiršanu, aizturēšanas centru apmeklējumus un medicīniskās un humānās palīdzības sniegšanu, ar ko līdz šim nodarbojusies ANO Cilvēktiesību komisija (UNCHR);
- N. tā kā, pēc UNHCR datiem, Lībijā ir reģistrēti 9 000 bēgļu — galvenokārt palestīnieši, irākieši, sudānieši un somālieši —, no tiem 3 700 cilvēku, galvenokārt no Eritrejas, ir patvēruma meklētāji; tā kā bēgļi pastāvīgi pakļauti riskam, ka viņus izraidīs uz izcelsmes vai tranzīta valsti, neņemot vērā Ženēvas konvencijas kritērijus, kur pastāv vajāšanas un nāves draudi; tā kā ir ziņojumi par sliktas izturēšanās, spīdzināšanas un slepkavošanas gadījumiem bēgļu aizturēšanas centros, kā arī par bēgļu atstāšanu neapdzīvotos apvidos netālu no Lībijas robežas ar citām Āfrikas valstīm;
- O. tā kā 2010. gada 8. jūnijā Lībijas varas iestādes izdeva pavēli slēgt UNHCR biroju, kas atradās Tripolē kopš 1991. gada un kurā strādāja 26 darbinieki, jo tā pārstāvji esot “iesaistījušies nelikumīgā darbībā”;
- P. tā kā Lībijai, kas parakstījusi asociācijas nolīgumu, saskaņā ar Nacionālo indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam ir piešķirti 60 miljoni EUR, lai tā turpinātu saņemt palīdzību veselības aprūpes jomā un cīņai ar nelegālo migrāciju,
1. atkārtoti pauž savu seno nostāju pret jebkādu nāvessodu neatkarīgi no apstākļiem; atgādina ES stingro apņemību panākt nāvessoda atcelšanu visā pasaulē un atkārtoti uzsver, ka nāvessoda atcelšana veicina cilvēka cieņas apziņu un cilvēktiesību pakāpenisku pilnveidošanos;
 2. stingri nosoda 18 cilvēku sodīšanu ar nāvi 2010. gada 30. maijā, izsaka līdzjūtību un apliecina solidaritāti ar mirušo ģimenēm;
 3. aicina Lībiju nodot atklātībai to 18 personu, tostarp ārvalstu pilsoņu, vārdus, kas sodīti ar nāvi;
 4. aicina Lībijas varas iestādes nodrošināt humānu izturēšanos ieslodzījuma laikā pret personām, kas aizturētas saistībā ar minētajiem notikumiem, un taisnīgu tiesas procesu atbilstīgi starptautiskajām tiesībām, paredzot iespēju izvēlēties advokātu, kā arī nevainīguma prezumpcijas principa ievērošanu;
 5. mudina Lībijas varas iestādes panākt rezultātus, lai ieviestu nāvessoda izpildes moratoriju;
 6. pauž dziļas bažas par UNHCR biroja slēgšanu Lībijā;
 7. mudina Lībijas varas iestādes nekavējoties ratificēt Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu, kā arī atļaut un sekmēt UNHCR darbību Lībijā, cita starpā izveidot valsts patvēruma sistēmu;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

8. aicina dalībvalstis, kas izraida migrantus uz Lībiju, sadarbībā ar *Frontex* (Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām) nekavējoties pārtraukt šādu izraidīšanu, ja pastāv nopietns risks, ka attiecīgajai personai var draudēt nāvessods, spīdzināšana, kā arī cita necilvēcīga un pazemojoša izturēšanās vai sods;
 9. aicina Komisiju un Padomi veikt pasākumus saskaņā ar LESD 265. panta un 218. panta 10. punkta noteikumiem, kas paredz, ka "Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos" saistībā ar sarunām ar Lībiju; šajā sakarībā atkārtoti aicina pilnīgi to informēt par Komisijas pilnvarām sarunās;
 10. apstiprina, ka jebkādei sadarbībai vai vienošanās iespējām starp ES un Lībiju ir jābūt atkarīgām no Ženēvas konvencijas par bēgļu statusu un citu svarīgo cilvēktiesību konvenciju un protokolu ratifikācijas un īstenošanas Lībijā;
 11. atzinīgi vērtē to, ka komisija, ko vada bijušais Augstākās tiesas priekšsēdētājs *Abdulrahman Abu Tuta*, sākusi kriminālkodeksa reformu, un pauž cerību, ka tā drīz sagatavos ziņojumu; aicina Lībijas varas iestādes valsts mērogā sākt brīvas un demokrātiskas debates par nāvessodu, lai sekotu līdzi pasaules tendencēm par labu tā atcelšanai;
 12. atzinīgi vērtē Šveices pilsoņa *Max Goeldi* atbrīvošanu;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, UNHCR, ANO Ģenerālajai asamblejai, ANO augstajam komisāram bēgļu lietās un Lībijas varas iestādēm.
-

Trešdiena, 2010. gada 23. jūnijs

Eiropas Agrā brīdinājuma sistēma cīņai pret pedofiliem un citiem dzimumnoziedzniekiem

P7_TA(2010)0247

Eiropas Parlamenta 2010. gada 23. jūnija deklarācija par Eiropas Agrā brīdinājuma sistēmas (EABS) izveidi cīņai pret pedofiliem un citiem dzimumnoziedzniekiem

(2011/C 236 E/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 22. maija paziņojumu “Vispārīgā politika cīņai ar kibernetiskajiem noziedzīgiem nodarījumiem” (COM(2007)0267),
 - ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,
- A. tā kā ir jānodrošina, lai tīmeklis joprojām būtu ļoti demokrātiska virtuālā vide, kas nav bīstama sievietēm un bērniem;
- B. tā kā tehnoloģiju piedāvāto iespēju ļaunprātīga izmantošana tomēr var veicināt bērnu pornogrāfiju un dzimumnoziedzīgus;
- C. tā kā lielu rīcības brīvību tīmeklis nodrošina ne vien godīgiem pilsoņiem, bet arī pedofiliem un citiem dzimumnoziedzniekiem, un tāpēc valsts iestādēm ir grūti tos identificēt,
1. aicina Padomi un Komisiju rīkoties saskaņā ar iepriekšminēto Komisijas paziņojumu;
 2. aicina Padomi un Komisiju īstenot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/24/EK (2006. gada 15. marts) par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu ⁽²⁾, to attiecinot arī uz meklētājprogrammām, lai strauji un efektīvi cīnītos pret bērnu pornogrāfiju un dzimumnoziedzīgiem tiešsaistē;
 3. aicina dalībvalstis pēc pārtikas nekaitīguma jomā izveidotās sistēmas parauga veidot valsts iestāžu koordinētu Eiropas Agrā brīdinājuma sistēmu (EABS) cīņai pret bērnu pornogrāfiju un dzimumnoziedzīgiem;
 4. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽³⁾ nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0098.

⁽²⁾ OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.

⁽³⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 23. jūnija protokola 1. pielikumā (P7_PV(2010)06-23(ANN1)).

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Reglamenta pielāgošana Lisabonas līgumam

P7_TA(2010)0204

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta pielāgošanu Lisabonas līgumam (2009/2062(REG))

(2011/C 236 E/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0043/2009), kurā iekļauti Budžeta komitejas 2009. gada 31. marta atzinumā ierosinātie grozījumi,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 25. novembra lēmumu par Eiropas Parlamenta Reglamenta pielāgošanu Lisabonas līgumam ⁽¹⁾
1. nolemj veikt Reglamentā turpmāk minētos grozījumus;
 2. norāda, ka šie grozījumi stāsies spēkā nākamās sesijas pirmajā dienā;
 3. uzdod priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

SPĒKĀ ESOŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Reglaments****7. pants - 2. punkts**

2. Atbildīgā komiteja iesniedz lēmuma priekšlikumu, kurā ir **tikai** ieteikums pieņemt vai noraidīt pieprasījumu atcelt imunitāti vai aizstāvēt imunitāti un privilēģijas.

2. Atbildīgā komiteja iesniedz **pamatota** lēmuma priekšlikumu, kurā ir ieteikums pieņemt vai noraidīt pieprasījumu atcelt imunitāti vai aizstāvēt imunitāti un privilēģijas.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0088.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 121

**Reglaments
8. pants**

Ja nav noteikts savādāk, noteikumus par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanu pieņem Prezidijs.

Parlaments pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu un jebkādu tā grozījumu, pamatojoties uz atbildīgās komitejas priekšlikumu. Pēc analogijas piemēro 138. panta 1. punktu. Prezidijs ir atbildīgs par šo noteikumu piemērošanu un lemj par attiecīgo finansējumu, ņemot vērā gada budžetu.

Grozījums Nr. 4

**Reglaments
23. pants – 2. punkts un 2.a punkts (jauns)**

2. Prezidijs pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus par **deputātiem un** Parlamenta iekšējo organizāciju, Ģenerālsekretariātu un struktūrvienībām.

2. Prezidijs pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus par Parlamenta iekšējo organizāciju, Ģenerālsekretariātu un struktūrvienībām.

2.a Prezidijs pēc ģenerālsekretāra vai politiskās grupas priekšlikuma pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus jautājumos, kas attiecas uz deputātiem.

Grozījums Nr. 5

**Reglaments
23. pants – 11.a punkts (jauns)**

11.a Prezidijs ieceļ divus priekšsēdētāja vietniekus, kas ir atbildīgi par attiecību uzturēšanu ar dalībvalstu parlamentiem.

Priekšsēdētāja vietnieki regulāri iesniedz ziņojumu Priekšsēdētāju konferencei par savu darbību šajā jomā.

(Ja šo grozījumu pieņem, svītro 25. panta 3. punkta otro un trešo teikumu.)

Grozījums Nr. 86

**Reglaments
24. pants – 2. punkts**

2. *Pie* politiskajām grupām **nepiederošie deputāti nosūta** vienu **savu pārstāvi uz** Priekšsēdētāju konferences **sanāksmēm**, kurās viņš piedalās bez balsstiesībām.

2. **Parlamenta priekšsēdētājs uzaicina** vienu **deputātu, kas pārstāv pie** politiskajām grupām **nepiederošos deputātus, piedalīties** Priekšsēdētāju konferences **sanāksmēs**, kurās viņš piedalās bez balsstiesībām.

Grozījums Nr. 117

**Reglaments
37.a pants (jauns)**

37.a pants

Likumdošanas pilnvaru deleģēšana

1. *Izvērtējot priekšlikumu tiesību aktam, ar kuru Komisijai deleģē pilnvaras, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantā, Parlaments īpašu uzmanību pievērš šādas deleģēšanas mērķiem, saturam, apjomam un ilgumam, kā arī nosacījumiem, ar kādiem notiek deleģēšana.*

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

SPĒKĀ ESOSAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Par konkrēto jautājumu atbildīgā komiteja jebkurā laikā var pieprasīt komitejai, kas atbildīga par ES tiesību interpretāciju un piemērošanu, sniegt atzinumu.

3. Par ES tiesību interpretāciju un piemērošanu atbildīgā komiteja jautājumus par likumdošanas pilnvaru deleģēšanu var arī izskatīt pēc savas ierosmes. Šādā gadījumā tā attiecīgi par to informē par konkrēto jautājumu atbildīgo komiteju.

Grozījums Nr. 10

Reglaments

56. pants – 3. punkts – 2. daļa

Ja priekšlikums ir nodots atpakaļ, atbildīgā komiteja sniedz Parlamentam mutisku vai rakstisku ziņojumu Parlamenta norādītajā termiņā, kas nav ilgāks par diviem mēnešiem.

Ja priekšlikums ir nodots atpakaļ, atbildīgā komiteja **lemj par procedūru, kas jāievēro, un** sniedz Parlamentam mutisku vai rakstisku ziņojumu Parlamenta norādītajā termiņā, kas nav ilgāks par diviem mēnešiem.

Grozījums Nr. 113

Reglaments

74.a pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Ja saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 3. punktu ar Parlamentu apspriežas par priekšlikumu Eiropadomes lēmumam par labu ierosināto Līgumu grozījumu izskatīšanai, jautājumu nodod atbildīgajai komitejai. Atbildīgā komiteja izstrādā ziņojumu, kurā ietver:

— rezolūcijas priekšlikumu, kurā norāda, vai Parlaments apstiprina vai noraida lēmuma priekšlikumu, un kurā var būt iekļauti priekšlikumi Konventam vai dalībvalstu valdību pārstāvju konferencei;

— attiecīgā gadījumā paskaidrojumu.

Grozījums Nr. 114

Reglaments

74.b pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Ja saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 6. punktu ar Parlamentu apspriežas par priekšlikumu Eiropadomes lēmumam, ar ko groza Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas noteikumus, pēc analogijas piemēro Reglamenta 74.a panta 1.a punktu. Šādā gadījumā rezolūcijas priekšlikumā var būt iekļauti priekšlikumi grozījumiem tikai Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas noteikumos.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 118

Reglaments 96. pants

1. Ja notiek apspriešanās ar Parlamentu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 36. pantu, šo jautājumu nodod izskatīšanai atbildīgajā komitejā, kura var sniegt ieteikumus saskaņā ar Reglamenta 97. pantu.

2. Attiecīgās komitejas cenšas panākt, lai Komisijas priekšsēdētāja vietnieks / Eiropas Savienības augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, **Padome un Komisija** tām regulāri un savlaicīgi sniedz informāciju par Eiropas Savienības kopējās ārpolitikas un drošības politikas attīstību un īstenošanu katru reizi, kad saistībā ar šo politiku pieņem lēmumu, kam ir finansiāla ietekme, kā arī par visiem citiem finansiālajiem apsvērumiem attiecībā uz darbību, kas saistīta ar šīs politikas īstenošanu. Izņēmuma gadījumos pēc **Komisijas, Padomes vai** Komisijas priekšsēdētāja vietnieka / augstā pārstāvja pieprasījuma komiteja var nolemt noturēt sanāksmes aiz slēgtām durvīm.

3. Divreiz gadā notiek debates par priekšsēdētāja vietnieka / augstā pārstāvja izstrādāto apspriedes dokumentu, kurā izklāstīti kopējās ārpolitikas un drošības politikas, tostarp kopējās drošības un aizsardzības politikas, galvenie aspekti un prioritātes, kā arī to finansiālā ietekme uz Eiropas Savienības budžetu. Piemēro 110. pantā noteiktās procedūras.

(Sk. arī 121. pantam pievienoto komentāru.)

4. **Padomi, Komisiju un/vai** priekšsēdētāja vietnieku / augsto pārstāvi uzaicina uz visām debatēm plenārsēdēs, kurās apspriež ārpolitikas, drošības vai aizsardzības politikas jautājumus.

1. Ja notiek apspriešanās ar Parlamentu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 36. pantu, šo jautājumu nodod izskatīšanai atbildīgajā komitejā, kura var sniegt ieteikumus saskaņā ar Reglamenta 97. pantu.

2. Attiecīgās komitejas cenšas panākt, lai Komisijas priekšsēdētāja vietnieks / Eiropas Savienības augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos tām regulāri un savlaicīgi sniedz informāciju par Eiropas Savienības kopējās ārpolitikas un drošības politikas attīstību un īstenošanu katru reizi, kad saistībā ar šo politiku pieņem lēmumu, kam ir finansiāla ietekme, kā arī par visiem citiem finansiālajiem apsvērumiem attiecībā uz darbību, kas saistīta ar šīs politikas īstenošanu. Izņēmuma gadījumos pēc Komisijas priekšsēdētāja vietnieka / augstā pārstāvja pieprasījuma komiteja var nolemt noturēt sanāksmes aiz slēgtām durvīm.

3. Divreiz gadā notiek debates par priekšsēdētāja vietnieka / augstā pārstāvja izstrādāto apspriedes dokumentu, kurā izklāstīti kopējās ārpolitikas un drošības politikas, tostarp kopējās drošības un aizsardzības politikas, galvenie aspekti un prioritātes, kā arī to finansiālā ietekme uz Eiropas Savienības budžetu. Piemēro 110. pantā noteiktās procedūras.

(Sk. arī 121. pantam pievienoto komentāru.)

4. Priekšsēdētāja vietnieku / augsto pārstāvi uzaicina uz visām debatēm plenārsēdēs, kurās apspriež ārpolitikas, drošības vai aizsardzības politikas jautājumus.

Grozījums Nr. 116

Eiropas Parlamenta Reglaments IV sadaļa – 3. nodaļa – virsraksts

JAUTĀJUMI PADOMEI, KOMISIJAI UN EIROPAS
CENTRĀLAJAI BANKAI

PARLAMENTA DEPUTĀTU JAUTĀJUMI

Grozījums Nr. 107

Reglaments 116. pants

1. Katrā sesijā pēc Priekšsēdētāju konferences ierosinājuma Parlaments nosaka jautājumu laiku, kad Padome un Komisija sniedz atbildes. **Var paredzēt zināmu laiku atbildēm uz jautājumiem, kas uzdoti Komisijas priekšsēdētājam vai atsevišķiem locekļiem.**

1. Katrā sesijā pēc Priekšsēdētāju konferences ierosinājuma Parlaments nosaka jautājumu laiku, kad Padome un Komisija sniedz atbildes.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

SPĒKĀ ESŅAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Vienas sesijas laikā katrs deputāts var uzdot tikai vienu jautājumu Padomei un vienu jautājumu Komisijai.

3. Jautājumus iesniedz rakstiski Parlamenta priekšsēdētājam, kurš lemj par to pieņemamību un par secību, kādā tos izskatīs. Lēmumu nekavējoties dara zināmu jautājumu iesniedzējiem.

4. Jautājumu laika norises procedūra ir noteikta Reglamenta pielikumā izklāstītajās pamatnostādņēs.

2. Vienas sesijas laikā katrs deputāts var uzdot tikai vienu jautājumu Padomei un vienu jautājumu Komisijai.

3. Jautājumus iesniedz rakstiski Parlamenta priekšsēdētājam, kurš lemj par to pieņemamību un par secību, kādā tos izskatīs. Lēmumu nekavējoties dara zināmu jautājumu iesniedzējiem.

4. Jautājumu laika norises procedūra ir noteikta Reglamenta pielikumā izklāstītajās pamatnostādņēs.

5. *Saskaņā ar Priekšsēdētāju konferences pieņemtajām pamatnostādņēm var noteikt īpašus jautājumu laikus, kad atbildes sniedz Komisijas priekšsēdētājs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks / ES augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eurogrupas priekšsēdētājs.*

(Svītro II pielikuma 15. punktu (Norise).)

Grozījums Nr. 108

Reglaments

117. pants – Virsraksts un pirmais punkts

Jautājumi Padomei un Komisijai, uz kuriem jāatbild rakstiski

Jautājumi, uz kuriem jāatbild rakstiski

1. Ikviens deputāts saskaņā ar Reglamenta pielikumā izklāstītajām pamatnostādņēm var uzdot Padomei **vai** Komisijai jautājumus, uz kuriem jāatbild rakstiski. Par jautājuma saturu ir atbildīgs tā iesniedzējs.

1. Ikviens deputāts saskaņā ar Reglamenta pielikumā izklāstītajām pamatnostādņēm var uzdot **Eiropadomes priekšsēdētājam**, Padomei, Komisijai **vai Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / ES augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos tādos** jautājumus, uz kuriem jāatbild rakstiski. Par jautājuma saturu ir atbildīgs tā iesniedzējs.

Grozījums Nr. 115

Reglaments

117. pants – 2. punkts

2. Jautājumus iesniedz rakstiski Parlamenta priekšsēdētājam, kurš tos nosūta **attiecīgajai iestādei**. Ja ir šaubas par jautājuma pieņemamību, lēmumu pieņem priekšsēdētājs. Viņa lēmumu dara zināmu jautājuma iesniedzējam.

2. Jautājumus iesniedz rakstiski Parlamenta priekšsēdētājam, kurš tos nosūta **adresātiem**. Ja ir šaubas par jautājuma pieņemamību, lēmumu pieņem priekšsēdētājs. Viņa lēmumu dara zināmu jautājuma iesniedzējam.

(Horizontāls grozījums: Reglamenta 117. panta 2. un 4. punktā un III pielikuma 1. un 3. punktā vārdus “attiecīgajai iestādei” aizstāj ar vārdu “adresātiem”).

Grozījums Nr. 110

Reglaments

130. pants – 1.a, 1.b, 1.c punkts (jauns)

1.a Par to, kā organizēt un sekmēt efektīvu un regulāru parlamentu sadarbību ES, ievērojot Protokola par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 9. pantu, vienojas atbilstīgi Priekšsēdētāju konferences piešķirtajām pilnvarām un pēc apspriešanās ar Komiteju priekšsēdētāju konferenci.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Parlaments jebkādu vienošanos par šādiem jautājumiem apstiprina saskaņā ar 127. pantā izklāstīto procedūru.

1.b Komiteja var tieši iesaistīties dialogā ar dalībvalstu parlamentiem komiteju līmenī, ievērojot šim mērķim paredzēto budžeta apropriāciju noteikto apjomu. Tas var ietvert atbilstošus pirmslikumdošanas un pēclikumdošanas sadarbības veidus.

1.c Visus dokumentus attiecībā uz likumdošanas procedūru Savienības līmenī, ko dalībvalsts parlaments ir oficiāli nosūtījis Eiropas Parlamentam, nodod komitejai, kas ir atbildīga par dokumentā izklāstīto jautājumu.

Grozījums Nr. 112

Reglaments 131. pants

1. Pēc Parlamenta priekšsēdētāja priekšlikuma Priekšsēdētāju konference ieceļ delegāciju Eiropas lietu komiteju konferencei un var tai piešķirt pilnvaras. Delegāciju vada Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks, kurš ir atbildīgs par attiecību uzturēšanu ar dalībvalstu parlamentiem.

2. Pārējos delegācijas locekļus izraugās atkarībā no jautājumiem, kurus izskatīs Eiropas lietu komiteju konferences sanāksmē, **ņemot vērā vispārējo politisko līdzsvaru Parlamentā.** Pēc katras sanāksmes delegācija iesniedz ziņojumu.

1. Pēc Parlamenta priekšsēdētāja priekšlikuma Priekšsēdētāju konference ieceļ delegāciju Eiropas lietu komiteju konferencei un var tai piešķirt pilnvaras. Delegāciju vada **Eiropas** Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks, kurš ir atbildīgs par attiecību uzturēšanu ar dalībvalstu parlamentiem, **un par institucionālajiem jautājumiem atbildīgās komitejas priekšsēdētājs.**

2. Pārējos delegācijas locekļus izraugās atkarībā no jautājumiem, kurus izskatīs Eiropas lietu komiteju konferences sanāksmē, **un delegācijā, cik vien iespējams, darbojas par minētajiem jautājumiem atbildīgo komiteju pārstāvji.** Pēc katras sanāksmes delegācija iesniedz ziņojumu.

3. **Pienācīgi ņem vērā vispārējo politisko līdzsvaru Parlamentā.**

Grozījums Nr. 66

Reglaments 191. pants – 1. punkts

1. Pirmajā komitejas sanāksmē pēc komitejas locekļu ievēlēšanas saskaņā ar 186. pantu komiteja ievēl priekšsēdētāju un atsevišķos balsojumos **vienu, divus vai trīs** viņa vietniekus, kuri veido komitejas prezidiju.

1. Pirmajā komitejas sanāksmē pēc komitejas locekļu ievēlēšanas saskaņā ar 186. pantu komiteja ievēl priekšsēdētāju un atsevišķos balsojumos viņa vietniekus, kuri veido komitejas prezidiju. **Ievēlamo priekšsēdētāja vietnieku skaitu nosaka Parlaments, ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences priekšlikumu.**

Grozījums Nr. 109

Reglaments III. pielikums – 1. punkts – -1. ievilkums (jauns)

— **tajos ir skaidri norādīts adresāts, kuram tie nododami, izmantojot parastos starpiestāžu kanālus;**

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Delegācijas CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā izveide un skaitliskais sastāvs

P7_TA(2010)0211

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija lēmums par delegācijas CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā izveidi un skaitlisko sastāvu

(2011/C 236 E/30)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā CARIFORUM un ES Parlamentārās komitejas 2008. gada 29. decembra dibināšanas aktu,

— ņemot vērā Reglamenta 198. pantu,

1. nolēmj izveidot delegāciju CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā;
2. nolēmj, ka delegācijas sastāvā jābūt 15 pilntiesīgiem locekļiem;
3. nolēmj, ka deviņiem locekļiem jābūt no Starptautiskās tirdzniecības komitejas un sešiem — no Attīstības komitejas;
4. uzdod priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Īpašās komitejas politikas uzdevumiem un budžeta resursiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada izveidošana un tās skaitliskā sastāva noteikšana

P7_TA(2010)0225

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija lēmums par īpašās komitejas izveidi politikas uzdevumiem un budžeta resursiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada, tās pilnvarām, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu

(2011/C 236 E/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2010. gada 22. aprīlī un 12. un 20. maijā pieņemtos lēmumus, kuros ierosināts izveidot īpašu komiteju politiskajiem uzdevumiem un budžeta līdzekļiem, kas pieejami Savienībai pēc 2013. gada,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 312. panta 5. punktu, kurā noteikts, ka visā procedūras gaitā, lai pieņemtu finanšu shēmu, Parlaments, Padome un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atvieglotu tās pieņemšanu,
- ņemot vērā nepieciešamību apkopot un saskaņot dažādus attiecīgo komiteju atzinumus un piešķirt Budžeta komitejai sarunu pilnvaras ar Padomi nolūkā pieņemt regulu, kurā būtu iekļauta nākamā daudzgadu finanšu shēma, un, iespējams, noteikt atbalsta pasākumus, kuri tiktu precizēti iestāžu nolīgumā;
- ņemot vērā Parlamenta Īpašās finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes komitejas paveikto darbu un nepieciešamību turpināt šīs komitejas darbu, jo īpaši attiecībā uz atbalstu ilgtspējīgai un kvalitatīvai izaugsmei un ilgtermiņa ieguldījumiem, lai reaģētu uz krīzes ilgtermiņa ietekmi;
- ņemot vērā Reglamenta 184. pantu,

1. Nolemj izveidot īpašu komiteju ar šādiem uzdevumiem:

- a) noteikt Parlamenta politiskās prioritātes daudzgadu finanšu shēmā pēc 2013. gada gan likumdošanas, gan budžeta jomā;
- b) aprēķināt Savienībai vajadzīgos budžeta resursus, lai sasniegtu tās mērķus un īstenotu politikas virzienus no 2014. gada 1. janvāra;
- c) noteikt nākamās daudzgadu finanšu shēmas darbības ilgumu;
- d) saskaņā ar šīm prioritātēm un mērķiem ierosināt struktūru nākamajai daudzgadu finanšu shēmai, norādot Savienības galvenās darbības jomas;
- e) iesniegt pamatnostādnes orientējošam resursu sadalījumam starp dažādām daudzgadu finanšu shēmas kategorijām un šajās kategorijās atbilstīgi prioritātēm un ierosinātajai struktūrai;
- f) precizēt saikni starp ES budžeta finanšu sistēmas reformu un izdevumu pārskatīšanu, lai nodrošinātu Budžeta komitejai stabilu pamatu sarunās par jauno daudzgadu finanšu shēmu;

2. nolemj izveidot īpašo komiteju uz 12 mēnešu pilnvaru termiņu no 2010. gada 1. jūlija, lai iesniegtu ziņojumu Parlamentam, pirms Komisija ir iesniegusi savu ar skaitļiem pamatotu priekšlikumu nākamajai daudzgadu finanšu shēmai, kas paredzēts 2011. gada jūlijā;

3. atgādina, ka īpašos budžeta un likumdošanas priekšlikumus attiecīgās komitejas izskatīs saskaņā ar Reglamenta VII pielikumu;

4. nolemj, ka šajā īpašajā komitejā būs 50 locekļi.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Spānija/Valensijas apgabals

P7_TA(2010)0197

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0216 – C7-0115/2010 – 2010/2066(BUD))

(2011/C 236 E/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0216 – C7-0115/2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0180/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstīgus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju tai finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistajiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai, un tā jāsniedz iespējami drīz un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
- D. tā kā Spānija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 2 425 darba ņēmēju atlaišanu no darba 181 uzņēmumā, kas darbojas NACE 2. redakcijas 23. nodaļas ("Citu nemetāla minerālu izstrādājumu ražošana") nozarē NUTS II reģionā Valensijas apgabalā ⁽³⁾;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.⁽³⁾ EGF/2009/014 ES/Comunidad Valenciana.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver to nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu skaita samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
 3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu vajadzētu panākt, lai EGF palīdz no jauna iesaistīties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība neaizstāj darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, kā arī neaizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
 4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu paketi, kuru finansētu no EGF, ietver sīkākas ziņas par tās papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām, un atkārtoti aicina Komisiju iesniegt minēto datu salīdzinošo novērtējumu arī EGF gada pārskatos;
 5. saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu atgādina Komisijai, lai tā sistemātiski nepārvieto maksājumu apropriācijas no ESF, jo EGF izveidoja kā īpašu neatkarīgu instrumentu, kuram noteikti savi mērķi un termiņi;
 6. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
 7. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojumā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
 8. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 9. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Spānija 2009. gada 2. septembrī iesniedza pieteikumu EGF līdzekļu izmantošanai saistībā ar atlaišanas gadījumiem 181 uzņēmumā, kas darbojas NACE 2. redakcijas 23. nodaļas ("Citu nemetāla minerālu izstrādājumu ražošana") nozarē NUTS II reģionā Valensijas apgabalā (ES52), un vēlāk šo pieteikumu papildināja, iesniedzot papildu informāciju līdz 2010. gada 22. februārim. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina izmantot summu EUR 6 598 735 apmērā.
- (5) Tātad EGF līdzekļi būtu jāizmanto, lai sniegtu finansiālu atbalstu saistībā ar Spānijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai piešķirtu EUR 6 598 735 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Īrija/Waterford Crystal

P7_TA(2010)0198

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0196 – C7-0116/2010 – 2010/2067(BUD))

(2011/C 236 E/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0196 – C7-0116/2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0181/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstīgus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju tai finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistajiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai, un tā jāsniedz iespējami drīz un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- D. tā kā Īrija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu uzņēmumā *Waterford Crystal* un trijos tā piegādes uzņēmumos (*Thomas Fennell Engineering Ltd, RPS Engineering Services, Abbey Electric*), kas darbojas kristāla izstrādājumu nozarē ⁽¹⁾,
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver to nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu skaita samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iesaistītu darba tirgū;
 3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu vajadzētu panākt, lai EGF palīdz no jauna iesaistīties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība neaizstāj darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, kā arī neaizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
 4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu paketi, kuru finansētu no EGF, ietver sīkākas ziņas par tās papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām, un atkārtoti aicina Komisiju iesniegt minēto datu salīdzinošo novērtējumu arī EGF gada pārskatos;
 5. saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu atgādina Komisijai, ka nedrīkst sistemātiski pārvietot maksājumu apropriācijas no ESF, jo EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments, kuram noteikti savi mērķi un termiņi;
 6. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
 7. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojumā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
 8. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 9. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ EGF/2009/012 IE/Waterford Crystal.

Otrdienā, 2010. gada 15. jūnijs

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Īrija 2009. gada 7. augustā iesniedza pieteikumu EGF līdzekļu izmantošanai saistībā ar darba vietu skaita samazināšanu uzņēmumā *Waterford Crystal* un trijos tā piegādes uzņēmumos vai pakārtotās ražotnēs, un pēdējo papildu informāciju iesniedza 2009. gada 3. novembrī. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina izmantot summu EUR 2 570 853 apmērā.
- (5) Tātad EGF līdzekļi būtu jāizmanto, lai sniegtu finansiālu atbalstu saistībā ar Īrijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai piešķirtu EUR 2 570 853 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Spānija/Kastīlija-Lamanča

P7_TA(2010)0199

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0205 – C7-0117/2010 – 2010/2068(BUD))

(2011/C 236 E/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0205 – C7-0117/2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0179/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstīgus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju tai finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistajiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai, un tā jāsniedz iespējami drīz un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

D. tā kā Spānija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 585 darba ņēmēju atlaišanu 36 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 16. nodaļas ("Kokmateriālu, koka un korķa izstrādājumu ražošana, izņemot mēbeles; salmu un pīto izstrādājumu ražošana") nozarē NUTS II reģionā Kastīlijas-Lamančas apgabalā ⁽¹⁾;

E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver to nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu skaita samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iesaistītu darba tirgū;
3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu vajadzētu panākt, lai EGF palīdz no jauna iesaistīties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība neaizstāj darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, kā arī neaizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu paketi, kuru finansētu no EGF, ietver sīkākas ziņas par tās papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām, un atkārtoti aicina Komisiju iesniegt minēto datu salīdzinošo novērtējumu arī EGF gada pārskatos;
5. saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu atgādina Komisijai, ka nedrīkst sistemātiski pārvietot maksājumu apropriācijas no ESF, jo EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments, kuram noteikti savi mērķi un termiņi;
6. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
7. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojumā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
8. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
9. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī;
10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ EGF/2009/020 ES/Castilla-La Mancha.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Spānija 2009. gada 9. oktobrī iesniedza pieteikumu izmantot EGF līdzekļus saistībā ar darba ņēmēju atlaišanu 36 uzņēmumos, kas darbojas NACE 9. redakcijas 16. nodaļas ("Kokmateriālu, koka un koka izstrādājumu ražošana, izņemot mēbeles; salmu un pīto izstrādājumu ražošana") nozarē NUTS II reģionā Kastīlijas-Lamančas apgabalā (ES42), un vēlāk šo pieteikumu papildināja, iesniedzot papildu informāciju līdz 2010. gada 22. februārim. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina izmantot summu EUR 1 950 000 apmērā.
- (5) Tātad EGF līdzekļi būtu jāizmanto, lai sniegtu finansiālu atbalstu saistībā ar Spānijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai piešķirtu EUR 1 950 000 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — tehniskā palīdzība Komisijas iniciatīvas īstenošanai

P7_TA(2010)0200

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0182 – C7-0099/2010 – 2010/2060(BUD))

(2011/C 236 E/35)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0182 – C7-0099/2010),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0178/2010),

A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstīgus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai palīdzētu no jauna iesaistīties darba tirgū tiem darba ņēmējiem, kurus skārusi tirdzniecības izmaiņu izraisīta darba vietu skaita samazināšana un finanšu un ekonomikas krīzes sekas;

B. tā kā Komisijai EGF līdzekļi ir jāizmanto saskaņā ar vispārējiem noteikumiem, kas iekļauti Finanšu regulā ⁽³⁾, un īstenošanas noteikumiem, kuri piemērojami šādam budžeta izpildes veidam;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

- C. tā kā ik gadu 0,35 % no kopējiem EGF resursiem pēc Komisijas iniciatīvas var izmantot tehniskajai palīdzībai, lai finansētu uzraudzības, informācijas, administratīvā un tehniskā atbalsta, revīzijas, kontroles un novērtēšanas pasākumus, kas nepieciešami EGF regulas īstenošanai, kā tas noteikts 8. panta 1. punktā, cita starpā sniedzot dalībvalstīm informāciju un vadlīnijas attiecībā uz EGF izmantošanu, uzraudzību un novērtēšanu, kā arī, lai finansētu informācijas sniegšanu ES un dalībvalstu sociālajiem partneriem par EGF līdzekļu izmantošanu (EGF regulas 8. panta 4. punkts);
- D. tā kā saskaņā ar EGF regulas 9. panta 2. punktu Komisija internetā izveido tīmekļa vietni, ar kuras starpniecību visās Kopienas valodās tiek sniegta informācija par pieteikumiem, uzsverot budžeta lēmējinstītūcijas nozīmi;
- E. tā kā, pamatojoties uz šiem pantiem, Komisija pieprasīja EGF līdzekļus, lai segtu administratīvās izmaksas saistībā ar priekšdarbiem paredzamajam EGF darbības termiņa vidusposma novērtējumam, kas aptver paveiktā pētījumus, darba ņēmēju iesaistīšanu darba tirgū, tīklu izveidi starp dalībvalstu dienestiem, kuri atbild par sadarbību ar EGF, paraugprakses apmaiņu, kā arī, lai segtu izmaksas saistībā ar tīmekļa vietnes, pieteikumu un dokumentu atjaunināšanu un pilnveidošanu visās valodās un darbu audiovizuālajā jomā, kas ir saskaņā ar Parlamenta gribu uzlabot iedzīvotāju izpratni par ES darbību;
- F. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu;
 3. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 4. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Otrdienā, 2010. gada 15. jūnijs

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Regulā (EK) Nr. 1927/2006 paredzēts, ka ik gadu 0,35 % no gada kopējiem resursiem pēc Komisijas iniciatīvas var izmantot tehniskajai palīdzībai. Tādēļ Komisija ierosina izmantot summu EUR 1 110 000 apmērā.
- (5) Tātad būtu jāizmanto EGF līdzekļi, lai pēc Komisijas iniciatīvas sniegtu tehnisko palīdzību,

IR PIEŅĒMUŠI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai piešķirtu EUR 1 110 000 saistību un maksājumu apropriācijās.

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

ES finanšu iemaksas Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) *I**

P7_TA(2010)0202

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Savienības finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) (COM(2010)0012 – C7-0024/2010 – 2010/0004(COD))

(2011/C 236 E/36)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0012),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 175. pantu un 352. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0024/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā tos pamatotos atzinumus par tiesību akta projekta atbilstību subsidiaritātes principam, kurus EP priekšsēdētājam ir atsūtījuši dalībvalstu parlamenti,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 29. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
- apspriežoties ar Reģionu komiteju,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0190/2010),

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
2. aicina Komisiju priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

P7_TC1-COD(2010)0004

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par Eiropas Savienības finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam - Regulai (ES) Nr. 1232/2010)

Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs

Eiropas dzelzceļa tīkls konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem *II**

P7_TA(2010)0203

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (11069/5/2009 – C7-0043/2010 – 2008/0247(COD))

(2011/C 236 E/37)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (11069/5/2009 – C7-0043/2010),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0852),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0509/2008),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 91. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A7-0162/2010),
1. apstiprina savu zemāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 23.4.2009., P6_TA(2009)0285.

⁽²⁾ OV C 317, 23.12.2009., 94. lpp.

⁽³⁾ OV C 79, 27.3.2010., 45. lpp.

P7_TC2-COD(2008)0247

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 15. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.../2010 par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravas pārvadājumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam - Regulai (ES) Nr. 913/2010)

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Kopīga Baltijas jūras pētniecības un attīstības programma (BONUS-169) *I**

P7_TA(2010)0212

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas līdzdalību kopīgā Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmā (BONUS-169), ko īsteno vairākas dalībvalstis (COM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD))

(2011/C 236 E/38)

(Parasta likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2009)0610),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 169. pantu un 172. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0263/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu, 185. pantu un 188. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 29. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0164/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un valstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

P7_TC1-COD(2009)0169

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. ...2010/ES par Savienības dalību kopīgā Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmā (BONUS), ko īsteno vairākas dalībvalstis

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 862/2010/ES.)

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūras *I**

P7_TA(2010)0213

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi (COM(2009)0139 – C7-0103/2009 – 2009/0047(COD))

(2011/C 236 E/39)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0139),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 156. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0103/2009),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 172. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 15. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
- pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0160/2010),

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV, C 317, 23.12.2009., 103. lpp.

P7_TC1-COD(2009)0047

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar ko izveido Eiropas Globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) aģentūru, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 683/2008

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 912/2010.)

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Eiropas Zemes novērošanas programma (GMES) (2011.–2013. g.) *I**

P7_TA(2010)0214

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES) un tās sākotnējām darbībām (2011–2013) (COM(2009)0223 – C7-0037/2009 – 2009/0070(COD))

(2011/C 236 E/40)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2009)0223),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 157. panta 3. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza šo priekšlikumu Parlamentam (C7-0037/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 189. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 20. janvāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 5. maija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumus (A7-0161/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. aicina Komisiju priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un valstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

P7_TC1-COD(2009)0070

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES) un tās sākotnējām darbībām (2011-2013)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 911/2010.)

Pievienošanās Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtiem ***

P7_TA(2010)0215

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pievienošanos Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtiem (08612/2010 – C7-0109/2010 – 2009/0085(NLE))

(2011/C 236 E/41)

(Piekrišanas procedūra – atkārtota iesniegšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienība noslēgtu Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtus (08612/2010),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0326),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 20. oktobra nostāju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665 un COM(2010)0147),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 194. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome lūdz Parlamentu sniegt piekrišanu (C7-0109/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 59. panta 3. punktu, 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A7-0176/2010),

1. apstiprina pievienošanos Statūtiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0030.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai ***

P7_TA(2010)0216

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai (09898/2/2010 – C7-0145/2010 – 2010/0066(NLE))

(2011/C 236 E/42)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai piemērojamo tiesību jomā (09898/2/2010),
- ņemot vērā Padomes lūgumu dot piekrišanu, kas iesniegts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 329. panta 1. punktu (C7-0145/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 74.g pantu un 81. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumu (A7-0194/2010),
- A. tā kā Komisija 2006. gada 17. jūlijā pieņēma priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2201/2003 attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamām tiesībām ("Roma III") (COM(2006)0399);
- B. tā kā priekšlikums bija sagatavots, pamatojoties uz EK līguma 61. panta c) daļu un 67. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem ir vajadzīgs vienprātīgs balsojums Padomē;
- C. tā kā 2008. gada 21. oktobrī Parlaments, rīkojoties saskaņā ar apspriežu procedūru, apstiprināja grozīto Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾;
- D. tā kā jau 2008. gada vidū kļuva skaidrs, ka atsevišķu problēmu dēļ dažām dalībvalstīm ierosinātā regula nav pieņemama; tā kā jo īpaši vienai dalībvalstij nebija pieņemams, ka tās tiesām, iespējams, nāktos piemērot ārvalstu laulības šķiršanas tiesību aktus, jo attiecīgā dalībvalsts uzskatīja, ka tie ir stingrāki par pašas pieņemtajiem laulības šķiršanas tiesību aktiem, un tā vēlējās arī turpmāk piemērot savas materiālās tiesību normas visiem prasības pieteikumiem par laulības šķiršanu, kas iesniegti šīs valsts tiesās; tā kā lielākā daļa dalībvalstu turpretim uzskatīja, ka noteikumi par piemērojamām tiesībām ir ierosinātās regulas būtisks elements un ka saskaņā ar šādiem noteikumiem dažos gadījumos tiesām nāktos piemērot ārvalstu tiesību aktus;
- E. tā kā 2008. gada 5. un 6. jūnija sanāksmē Padome secināja, ka "nav vienprātības, lai turpinātu ierosinātās regulas pieņemšanu, un ka pastāv nepārvaramas grūtības, kuru dēļ vienprātība nav iespējama ne attiecīgajā brīdī, ne tuvākajā nākotnē", un ka, "piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus, ierosinātās regulas mērķus pieņemamā termiņā nevar sasniegt";

⁽¹⁾ OV C 15E, 21.1.2010., 128. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- F. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 20. pantu ne mazāk kā deviņas dalībvalstis var izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību jomās, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē, un tās var izmantot Savienības iestādes un, piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus, šo kompetenci īstenot, šai nolūkā ievērojot minētajā pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. līdz 334. pantā noteiktos ierobežojumus un tajos noteikto kārtību;
- G. tā kā pašlaik ir zināms, ka četrpadsmit dalībvalstis ⁽¹⁾ ir izrādījušas vēlmi izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību laulību lietām piemērojamo tiesību jomā;
- H. tā kā Parlaments ir pārliecinājies, ka ir ievērots Līguma par Eiropas Savienību 20. pants un Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. līdz 334. pants;
- I. tā kā cita starpā var uzskatīt, ka Līguma par Eiropas Savienību 20. panta nozīmē šī ciešākā sadarbība sekmē Savienības mērķu sasniegšanu, aizsargā tās intereses un stiprina tās integrācijas procesu, un ņemot vērā to, ka Komisija, veicot ietekmes novērtējumu saistībā ar Zaļo grāmatu (COM(2005)0082), ir rīkojusi plašu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, ka ir ļoti liels "starptautisku" laulību skaits un ka 2007. gadā Savienībā tika šķirtas aptuveni 140 000 starptautiska rakstura laulības, kā arī paturot prātā, ka divās no valstīm, kuras ir iecerējušas veidot ciešāku sadarbību, proti, Vācijā un Francijā, 2007. gadā bija vislielākais jaunu "starptautisku" laulības šķiršanas gadījumu skaits;
- J. tā kā kolīzijas normu saskaņošana veicinās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā pieņemtu tiesas nolēmumu savstarpēju atzīšanu, tādējādi stiprinot savstarpēju uzticību; tā kā dalībvalstīs, kuras īsteno tiesu iestāžu sadarbību civillietās, pašlaik ir spēkā 26 dažādas kolīzijas normu sistēmas attiecībā uz laulības šķiršanu un, izveidojot ciešāku sadarbību šajā jomā, attiecīgais skaits tiks samazināts līdz 13, tā ļaujot veidot saskaņotākas starptautisko privāttiesību normas un stiprināt integrācijas procesu;
- K. tā kā šīs iniciatīvas līdzšinējais attīstības process nepārprotami liecina, ka konkrētais lēmuma projekts tiek ierosināts kā galējs līdzeklis un ka pieņemamā termiņā sadarbības mērķus nevarēs sasniegt; tā kā ciešāku sadarbību vēlas veidot vismaz deviņas dalībvalstis; tā kā Līguma par Eiropas Savienību 20. panta prasības tādējādi ir izpildītas;
- L. tā kā ir izpildītas arī Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. līdz 334. panta prasības;
- M. tā kā ciešāka sadarbība jo īpaši šajā jomā ir atbilstīga Līgumiem un Savienības tiesību aktiem, jo tā neskar *acquis*, tāpēc ka vienīgie šajā jomā spēkā esošie Savienības normatīvi attiecas uz jurisdikciju, tiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi, nevis uz piemērojamām tiesībām; tā kā ar ciešāku sadarbību netiks pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pantā noteiktais aizliegums diskriminēt pilsonības dēļ, jo ierosinātās kolīzijas normas sadarbības dalībvalstīs būs piemērojamas visiem attiecīgo tiesvedības procesu dalībniekiem neatkarīgi no valstspiederības vai dzīvesvietas;
- N. tā kā ciešākai sadarbībai nebūs negatīvas ietekmes uz iekšējo tirgu vai sociālo un teritoriālo kohēziju un tā nebūs nedz šķērslis, nedz diskriminējošs faktors dalībvalstu savstarpējai tirdzniecībai un neierobežots konkurenci; gluži otrādi — tā kā ciešāka sadarbība sekmēs iekšējā tirgus pareizu darbību, jo tiks novērsti iespējamie šķēršļi, kas kavētu personu brīvu pārvietošanos, un sadarbības dalībvalstīs privātpersonām un juristiem būs vieglāk risināt attiecīgos jautājumus, turklāt pilsoņi netiks diskriminēti;

⁽¹⁾ Beļģija, Bulgārija, Vācija, Spānija, Francija, Itālija, Latvija, Luksemburga, Ungārija, Malta, Austrija, Portugāle, Rumānija un Slovēnija.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- O. tā kā ar ciešāku sadarbību tiks ievērotas arī to dalībvalstu tiesības, kompetence un pienākumi, kuras sadarbībai nepievienosies, jo tās uzturēs spēkā šajā jomā jau pieņemtās starptautisko privāttiesību normas; tā kā starp ciešākā sadarbībā iesaistītajām un tajā neiesaistītajām dalībvalstīm nav starptautisku nolīgumu, kurus šādi varētu pārkāpt; un tā kā šī sadarbība neskars Hāgas konvencijas par vecāku atbildību un par uzturēšanas pienākumiem;
- P. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. panta 1. punktā ir noteikts, ka ciešākas sadarbības iespēju jebkurā laikā var izmantot visas dalībvalstis, kuras to vēlas;
- Q. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 333. panta 2. punktā ir noteikts, ka Padome (jeb, precīzāk, tie Padomes locekļi, kuri pārstāv ciešākā sadarbībā iesaistītās dalībvalstis) var nolemt, ka tā rīkosies, īstenojot parasto likumdošanas procedūru, nevis Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktā noteikto īpašo likumdošanas procedūru, saskaņā ar kuru tā ar Parlamentu tikai apspriežas,
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam;
 2. aicina Padomi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 333. panta 2. punktu pieņemt lēmumu, kurā noteikts, ka attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai par ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai piemērojamo tiesību jomā Padome rīkosies, īstenojot parasto likumdošanas procedūru;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Euro ieviešana Igaunijā 2011. gada 1. janvārī *

P7_TA(2010)0217

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par euro ieviešanu Igaunijā 2011. gada 1. janvārī (COM(2010)0239 – C7-0131/2010 – 2010/0135(NLE))

(2011/C 236 E/43)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0239),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada konverģences ziņojumu par Igauniju (COM(2010)0238) un Eiropas Centrālās bankas 2010. gada maija konverģences ziņojumu,
- ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par Eurozonas paplašināšanos ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par ECB 2008. gada pārskatu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par ziņojumu par 2009. gada pārskatu par euro zonu un valsts finansēm ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 249. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0090.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0072.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par EMU@10 — Ekonomikas un monetārās savienības pirmie 10 pastāvēšanas gadi un nākotnes uzdevumi ⁽¹⁾ (rezolūcija par EMU@10),
 - ņemot vērā 2007. gada 20. jūnija rezolūciju par apspriežu procesa uzlabošanu ar Eiropas Parlamentu turpmākajās euro zonas paplašināšanas procedūrās ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2003. gada 13. marta rezolūciju par Eiropas Centrālās bankas ieteikumu Padomes lēmuma priekšlikumam par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu 10. panta 2. punkta grozīšanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2003. gada 21. marta Lēmumu 2003/223/EK par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu 10. panta 2. punkta grozīšanu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0131/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0182/2010),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 140. panta 1. punktā ir noteikts, ka augsts noturīgas konverģences līmenis ir sasniegts tad, ja katra dalībvalsts atbilst šādiem kritērijiem: augsts cenu stabilitātes līmenis; valsts finanšu stāvokļa stabilitāte; valūtas kursa svārstības palikušas valūtas maiņas mehānisma noteiktajās robežās un stabilitāte, ko dalībvalsts panākusi konverģencē un ar piedalīšanos Eiropas Monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānismā, kuru atspoguļo ilgtermiņa procentu likmes,
- B. tā kā Igaunija ir īstenojusi Māstrihtas kritērijus saskaņā ar LESD 140. panta 1. punktu un Līgumam par Eiropas Savienību un LESD pievienoto protokolu (Nr. 13) par konverģences kritērijiem;
- C. tā kā referents apmeklēja Igauniju, lai novērtētu šīs valsts gatavību pievienoties euro zonai,
- D. tā kā Komisija ir paziņojusi, ka *EUROSTAT* ciešā sadarbībā ar Igaunijas Statistikas biroju pārbaudīja visu to attiecīgo datu kvalitāti, kurus sniegušas Igaunijas iestādes,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. piekrīt euro ieviešanai Igaunijā 2011. gada 1. janvārī;

⁽¹⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 8. lpp.

⁽²⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 251. lpp.

⁽³⁾ OV C 61 E, 10.3.2004., 374. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 83, 1.4.2003., 66. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

3. norāda, ka Komisijas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) novērtējums tika veikts pasaules finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes apstākļos, kas ietekmēja daudzu citu dalībvalstu nominālās konverģences perspektīvas;
 4. norāda, ka Igaunija ir īstenojusi kritērijus, pateicoties Igaunijas valdības un iedzīvotāju mērķtiecīgiem, efektīviem un neatlaidīgiem centieniem;
 5. pauž bažas par neatbilstību starp Komisijas un ECB konverģences ziņojumiem attiecībā uz cenu stabilitātes ilgtspējību;
 6. norāda, ka ECB 2010. gada konverģences ziņojumā ir norādīts, ka, tiklīdz beigsies pašreizējais ekonomiskās pielāgošanas process, būs ļoti sarežģīti saglabāt inflācijas konverģenci;
 7. aicina Igaunijas valdību, ņemot vērā turpmāko makroekonomikas nestabilitāti un draudus cenu stabilitātei, saglabāt tās piesardzīgo nostāju nodokļu politikas jomā, kā arī turpmāk īstenot valsts politiku, kas kopumā ir orientēta uz stabilitāti;
 8. aicina dalībvalstis ļaut Komisijai novērtēt atbilstību Māstrihtas kritērijiem, pamatojoties uz noteiktiem, neatkarīgiem, aktualizētiem, uzticamiem un augstas kvalitātes datiem;
 9. prasa Komisijai simulēt euro zonas glābšanas paketes ietekmi uz Igaunijas budžetu, kad šī valsts pievienosies euro zonai un tādējādi kļūs par daļu no grupas, kas garantē glābšanas fondus;
 10. aicina Komisiju un ECB, iesakot Igaunijas kronas galīgo maiņas kursu, apsvērt visus aspektus;
 11. aicina Igaunijas iestādes paātrināt praktisko sagatavošanās pasākumu īstenošanas gaitu, lai nodrošinātu nomaiņas procesa netraucētu norisi; aicina Igaunijas valdību nodrošināt, ka euro ieviešana netiek izmantota slēptai cenu paaugstināšanai;
 12. aicina Komisiju un ECB ziņot Parlamentam par to, kādi pasākumi tiek apsvērti, lai pēc iespējas mazinātu zemu procenta likmju izraisīto aktīvu inflāciju;
 13. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 14. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, Eurogrupai un dalībvalstu valdībām.
-

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projekts, III iedaļa — Komisija (2009. gada budžeta pārpalikums)

P7_TA(2010)0218

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projektu, III iedaļa — Komisija (10930/2010 – C7-0153/2010 – 2010/2056(BUD))

(2011/C 236 E/44)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 310. un 314. pantu un *Euratom* līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾ ("Finanšu regula"), un it īpaši tās 15. panta 3. punktu, 37. un 38. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2009. gada 17. decembrī ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 4 projektu, ko Komisija iesniedza 2010. gada 16. aprīlī (COM(2010)0169),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. jūnijā pieņemto nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projektu (10930/2010 – C7-0153/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 75.b un 75.e pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0200/2010),
- A. tā kā budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projekta mērķis ir 2010. gada budžetā iegrāmatot 2009. finanšu gada budžeta pārpalikumu EUR 2 253 591 199,37 apmērā;
- B. tā kā šo pārpalikumu galvenokārt veido ieņēmumi, kas par EUR 400 703 258 pārsniedza plānotos, neizlietoti izdevumi EUR 1 667 346 181 apmērā un pozitīva valūtas maiņas balance EUR 185 541 760 apmērā;
- C. tā kā 2009. gadā neizlietoto maksājumu apropriāciju apjoms 1. izdevumu kategorijā bija EUR 451 miljoni, 2. izdevumu kategorijā — EUR 244 miljoni, 3. izdevumu kategorijā — EUR 106 miljoni, 4. izdevumu kategorijā — EUR 603 miljoni un 5. izdevumu kategorijā — EUR 263 miljoni;
- D. tā kā budžeta līdzekļu rezerves ir ļoti ierobežotas un, rodoties vajadzībai pēc finansējuma, būs apdraudētas pašreizējās politiskās prioritātes, turklāt ievērojama neizlietoto līdzekļu apjoma dēļ mazinās ES politikas virzienu īstenošanas efektivitāte;
- E. tā kā, aprēķinot neizlietoto 2009. gada budžeta līdzekļu summu, būtu jāņem vērā gan budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projekts, gan budžeta grozījuma Nr. 10/2009 projekts,

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

1. pieņem zināšanai budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projektu, kas attiecas tikai uz 2009. gada budžeta pārpalikuma iegrāmatošanu saskaņā ar Finanšu regulas 15. pantu;
2. uzsver, ka neizlietoto 2009. gada budžeta līdzekļu faktisko summu neveido tikai pārpalikums, kas norādīts budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projektā — ņemot vērā arī budžeta grozījumu Nr. 10/2009, šī summa pārsniedz EUR 5 000 000 000; tādēļ brīdina, ka budžeta grozījumi, ar ko gada beigās tiek samazināts maksājumu apropriāciju apjoms, vienlaikus attiecīgi samazinot arī to līdzekļu kopējo apjomu, kuri ES budžetā ir jānodrošina ar dalībvalstu iemaksām, sniedz sagrozītu priekšstatu par budžeta izpildi;
3. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projektu bez grozījumiem un uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 2/2010 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Tiesības uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā *I**

P7_TA(2010)0220

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas projektu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

(2011/C 236 E/45)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā dalībvalstu grupas iniciatīvu (00001/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 76. panta b) punktu un 82. panta 2. punkta otrās daļas b) punktu, ar kuriem saskaņā Parlamentam ir iesniegta šī iniciatīva (C7-0005/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. un 15. punktu;
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2010)0082), kuram ir tāds pats likumdošanas mērķis,
 - ņemot vērā Parlamenta priekšsēdētājam nosūtītos valstu parlamentu pamatotos atzinumus par to, vai iniciatīva atbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Reglamenta 44. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0198/2010),
1. pieņem šeit izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

P7_TC1-COD(2010)0801

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija nostāja pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2010/64/ES.)

Darba laika organizēšana personām, kas ir autotransporta apkāpes locekļi *I**

P7_TA(2010)0221

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkāpes locekļi (COM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD))

(2011/C 236 E/46)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0650),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 71. pantu un 137. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0354/2008),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu, 91. pantu un 153. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 25. marta atzinumu ⁽¹⁾,
- pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0137/2010),

1. noraida Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju atsaukt savu priekšlikumu un kopā ar Parlamentu veikt atbilstīgus pasākumus jauna priekšlikuma iesniegšanai;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 228, 22.9.2009., 78. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Pārtikas produktu informācija patērētājiem *I**

P7_TA(2010)0222

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem (COM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))

(2011/C 236 E/47)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0040),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0052/2008),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 114. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 18. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A7-0109/2010),
1. pieņem turpmāk tekstā izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 77, 31.3.2009., 81. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

P7_TC1-COD(2008)0028

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1924/2006 un Regulu (EK) Nr. 1925/2006 un atceļ Komisijas Direktīvu 87/250/EEK, Padomes Direktīvu 90/496/EEK, Komisijas Direktīvu 94/54/EK, Komisijas Direktīvu 1999/10/EK, Direktīvu 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK, Komisijas Direktīvu 2004/77/EK un Komisijas Regulu (EK) Nr. 608/2004

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību 169. pants paredz, ka Kopienai jāveicina augsta patērētāju aizsardzības līmeņa sasniegšana, veicot 114. pantā noteiktos pasākumus.
- (2) Nekaitīgas pārtikas brīva aprīte ir būtisks iekšējā tirgus aspekts, kas ievērojami ietekmē gan iedzīvotāju veselību un labklājību, gan sociālās un saimnieciskās intereses. **Ar šo regulu ne tikai tiek uzlabota iekšējā tirgus darbība, nodrošinot tiesību aktu vienkāršošanu, juridisko noteiktību un birokrātijas samazināšanu, bet tā atbilst arī iedzīvotāju interesēm, jo ar to par obligātu tiks padarīta precīza, saprotama un salasāma pārtikas produktu marķēšana.**
- (3) Nolūkā sasniegt augstu patērētāju veselības aizsardzības līmeni un garantēt viņu tiesības uz informāciju jānodrošina patērētāju pienācīga informētība par uzturā lietotajiem pārtikas produktiem. **Pirkuma izvēli** inter alia var ietekmēt veselības, ekonomiski, vides, sociāli un ētiski apsvērumi.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprītes tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽³⁾, nosaka, ka pārtikas aprītes tiesību aktu mērķis ir nodrošināt patērētājiem pamatu apzinātas izvēles veikšanai attiecībā uz pārtiku, ko viņi lieto uzturā, un nepieļaut praksi, kas var maldināt patērētāju.
- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽⁴⁾, ietver noteiktus aspektus attiecībā uz informācijas sniegšanu patērētājiem, lai nepieļautu maldinošu praksi vai informācijas noklusēšanu. Negodīgas komercprakses vispārīgie principi jāpapildina ar īpašiem noteikumiem attiecībā uz pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem.
- (6) Savienības pārtikas produktu marķēšanas noteikumi, kas attiecas uz visiem pārtikas produktiem, ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽⁵⁾. Lielākā daļa minētās direktīvas noteikumu izstrādāti 1978. gadā, tāpēc tie ir jāatjaunina.

⁽¹⁾ OV C 77, 31.3.2009., 81. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija nostāja.

⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (7) Padomes 1990. gada 24. septembra Direktīva 90/496/EEK par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu ⁽¹⁾ ietver noteikumus attiecībā uz informācijas par uzturvērtību saturu un noformējumu uz fasētu produktu iepakojuma. Šīs informācijas iekļaušana ir brīvprātīga, ja vien attiecībā uz pārtikas produktu nav norādes par tā uzturvērtību. Lielākā daļa minētās direktīvas noteikumu izstrādāti 1990. gadā, tāpēc tie ir jāatjaunina.
- (8) Galvenās marķēšanas prasības papildina vairāki noteikumi, ko piemēro visiem pārtikas produktiem īpašos apstākļos vai noteiktām pārtikas produktu kategorijām. Turklāt ir vairāki īpaši noteikumi, ko piemēro īpašiem pārtikas produktiem.
- (9) Lai gan līdzšinējo marķēšanas tiesību aktu sākotnējie mērķi un pamatelementi ir joprojām spēkā esoši, tie jāvienkāršo, lai ieinteresētajām personām **atvieglotu piemērošanu un nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību**, un jāatjaunina, lai pārtikas produktu informācijas jomā ņemtu vērā jaunākās attīstības tendences.
- (10) Sabiedrība interesējas par uztura un veselības saistību un par piemērota uztura izvēli individuālām vajadzībām. Komisijas 2007. gada 30. maija Baltajā grāmatā par Eiropas stratēģiju attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos, ir uzsvērts, ka uzturvērtības marķējums ir **viens no veidiem, kā informēt** patērētājus par pārtikas produktu sastāvu un **palīdzēt** viņiem veikt apzinātu izvēli. **Izglītošanas un informēšanas kampaņas ir nozīmīgs instruments, lai uzlabotu patērētāju izpratni par pārtikas produktu informāciju.** Savienības Patērētāju politikas stratēģijā 2007.-2013. gadam uzsvērts, ka efektīvai konkurencei un patērētāju labklājībai ļoti nozīmīga ir patērētāju apzinātas izvēles iespēja. Uztura pamatprincipu zināšana un piemērotas pārtikas produktu informācijas pieejamība ievērojami palīdzētu patērētājiem izdarīt šādu apzinātu izvēli. **Turklāt ir saprātīgi un pareizi, ka patērētāji dalībvalstīs var izmantot neitrālu informācijas avotu, lai noskaidrotu individuālus jautājumus par uzturu. Tāpēc dalībvalstīs būtu jāierīko attiecīgas palīdzības tālrunu līnijas, turklāt šo līniju finansēšanā varētu iesaistīties pārtikas nozare.**
- (11) Lai veicinātu tiesisko noteiktību un nodrošinātu racionālu un konsekventu tiesību aktu piemērošanu, Direktīvas 90/496/EEK un 2000/13/EK jāatceļ un jāaizstāj ar vienu regulu, kas nodrošinātu noteiktību gan patērētājiem, gan nozarei un atvieglotu administratīvo slogu.
- (12) Skaidrības labad jāatceļ un šajā regulā jāiekļauj citi horizontālie tiesību akti, proti, Komisijas 1987. gada 15. aprīļa Direktīva 87/250/EEK par spirta tilpumkoncentrācijas norādi, marķējot alkoholiskos dzērienus pārdošanai galapatērētājam ⁽²⁾, Komisijas 1994. gada 18. novembra Direktīva 94/54/EK par tādu norāžu obligātu iekļaušanu dažu pārtikas produktu marķējumā, kas nav paredzētas Padomes Direktīvā 79/112/EEK ⁽³⁾, Komisijas 1999. gada 8. marta Direktīva 1999/10/EK, ar ko paredz atkāpes no Padomes Direktīvas 79/112/EEK 7. panta noteikumiem attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu ⁽⁴⁾, Komisijas 2002. gada 18. jūlija Direktīva 2002/67/EK par hinīnu saturošo un kofeīnu saturošo pārtikas produktu marķēšanu ⁽⁵⁾, Komisijas 2004. gada 31. marta Regula (EK) Nr. 608/2004 par tādas pārtikas un pārtikas sastāvdaļu marķēšanu, kam pievienoti fitosterīni, fitosterīnu esterī, fitostanolī un/vai fitostanolu esterī ⁽⁶⁾, un Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/77/EK, ar ko groza Direktīvu 94/54/EK attiecībā uz glicerizīnskābi un tās amonija sāli saturošu pārtikas produktu marķēšanu ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ OV L 276, 6.10.1990., 40. lpp.⁽²⁾ OV L 113, 30.4.1987., 57. lpp.⁽³⁾ OV L 300, 23.11.1994., 14. lpp.⁽⁴⁾ OV L 69, 16.3.1999., 22. lpp.⁽⁵⁾ OV L 191, 19.7.2002., 20. lpp.⁽⁶⁾ OV L 97, 1.4.2004., 44. lpp.⁽⁷⁾ OV L 162, 30.4.2004., 76. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (13) Jānosaka vienotas definīcijas, principi, prasības un procedūras, lai radītu skaidru ietvaru un kopēju pamatu Savienības un valstu pasākumiem, ko piemēro pārtikas produktu informācijai.
- (14) Lai nodrošinātu visaptverošu un evolucionāru pieeju pārtikas produktu informācijai, ko patērētājiem sniedz attiecībā uz uzturā lietoto pārtiku, jānosaka plašs formulējums attiecībā uz tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju, kas ietver vispārējus un īpašus noteikumus, un arī plašs formulējums attiecībā uz pārtikas produktu informāciju **un izglītību, attiecinot to arī uz** informācijas sniegšanu citā veidā, ne tikai ar marķējumu.
- (15) **Savienības** noteikumi būtu jāpiemēro vienīgi uzņēmumiem, kuru koncepcijā iekļauta noteikta darbības nepārtrauktība un noteikts organizācijas līmenis. Šī regula neattiecas uz tādām darbībām kā **pārtikas produktu** neregulāra **piegāde trešām personām, ēdienu servēšana un pārtikas** pārdošana, ko veic **privātpersonas, piemēram**, labdarības pasākumos, vietējas nozīmes gadatirgos un sanāksmēs, **kā arī dažāda veida pārtikas produktu tiešā pārdošana, ko veic lauksaimnieki. Lai neradītu pārmērīgu slogu, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) pārtikas tradicionālās ražošanas nozarē un pārtikas mazumtirdzniecībā, pie kuriem pieskaitāmi arī sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi, obligātās marķēšanas prasības nevajadzētu attiecināt uz iepriekš nefasētiem produktiem.**
- (16) **Uz transporta uzņēmumu sniegtiem pārtikas piegādes pakalpojumiem šo regulu vajadzētu attiecināt tikai tad, ja minētos pakalpojumus nodrošina maršrutos, kas savieno divus punktus Savienības teritorijā.**
- (17) **Šī regula būtu jāattiecina uz pārtikas piegādes pakalpojumiem, ko sniedz kinoteātri, izņemot MVU, kur pārtiku tirdzniecības vietā fasē standarta iepakojumos, kuru tilpums ir iepriekš noteikts, šādi definējot un padarot izmērāmu pārtikas produktu vai dzērienu galīgo daudzumu un uzturvērtību.**
- (18) Tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju jābūt **pamatotiem arī uz** patērētāju informācijas prasībām un jānodrošina, ka netiek kavēti jauninājumi pārtikas nozarē. Iespēja pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem brīvprātīgi sniegt papildu informāciju nodrošina papildu elastību.
- (19) Pārtikas produktu **informācijas obligātās prasības ieviešanas mērķis ir** ļaut patērētājiem **izdarīt tādu apzinātu pirkuma** izvēli, kas atbilst viņu individuālajām uztura **vēlmēm un** vajadzībām.
- (20) Lai nodrošinātu, ka tiesību akti par pārtikas produktu informāciju ir piemērojami patērētāju mainīgajām vajadzībām pēc informācijas **un izvairītos no pārmērīga iesaiņojuma daudzuma, kas nonāk atkritumos, vajadzētu paredzēt, ka atbilstoši pārtikas produktu obligātajai marķēšanai sniedz tikai tādu informāciju, par kuras saņemšanu nopietnu interesi apliecinājusi lielākā daļa** patērētāju.
- (21) Jaunas obligātās prasības attiecībā uz pārtikas produktu informāciju **vai pārtikas produktu informācijas jauna veida norādēm** būtu jānosaka tikai tad un tikai tajos gadījumos, ja tas ir nepieciešams saskaņā ar subsidiaritātes, proporcionalitātes, **pārredzamības** un ilgtspējas principu.
- (22) **Papildus pašreizējiem noteikumiem, kas vērsti pret maldinošu reklāmu, noteikumus** par pārtikas produktu informāciju būtu jāaizliedz tādas informācijas sniegšana, kas var maldināt patērētāju, **it īpaši attiecībā uz pārtikas produktu enerģētisko vērtību, izcelsmi vai sastāvu.** Lai noteikumi būtu efektīvi, šim aizliegumam būtu jāattiecas arī uz pārtikas produktu reklamēšanu un noformējumu.
- (23) **Par dažiem pārtikas produktiem apgalvo, ka tiem ir noteikta labvēlīga ietekme uz veselību. Šos apgalvojumus vajadzētu izteikt tādā veidā, kas nodrošina, lai šo produktu lietošanas ietekme būtu izmērāma un pierādāma.**

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (24) Lai nepieļautu, ka noteikumi par pārtikas aprītē iesaistīto tirgus dalībnieku atbildību attiecībā uz **nepatiesu, maldinošu vai nepilnīgu** pārtikas produktu informāciju ir sadrumstaloti, **ir būtiski nepārprotami noteikt** pārtikas aprītē iesaistīto tirgus dalībnieku atbildību šajā jomā. **Neskarot Regulas (EK) Nr. 178/2002 19. pantu, pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kuri ir atbildīgi par mazumtirdzniecību vai izplatīšanu un nav saistīti ar pārtikas produktu informāciju, būtu steidzami jārikojas, uzzinot, ka šāda informācija neatbilst minētās regulas noteikumiem.**
- (25) Būtu jāizveido saraksts ar visu obligāto informāciju, kas jāsniedz **I** par visiem pārtikas produktiem, kuri paredzēti galapatērētājiem un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem. Sarakstā būtu jāiekļauj informācija, ko jau paredz esošie tiesību akti, ņemot vērā, ka to parasti uzskata par vērtīgu acquis patērētāju informācijai.
- (26) **Jaunajām informācijas un komunikācijas tehnoloģijām var būt liela nozīme, sniedzot patērētājiem papildinformāciju, jo šīs tehnoloģijas tiešām ļauj ātri un lēti sniegt informāciju. Var paredzēt, ka patērētāji saņem papildinformāciju no lielveikalos novietotiem termināliem, kuri pēc produkta svītru koda nolasīšanas sniedz informāciju par šo produktu. Tāpat var paredzēt, ka papildinformācija būtu patērētājiem pieejama interneta vietnē.**
- I**
- (27) Atsevišķas sastāvdaļas vai citas vielas, kas tiek izmantotas pārtikas produktu ražošanā un saglabājas to saturā, **var izraisīt** alerģiju vai nepanesību, **un atsevišķos gadījumos var pat radīt** apdraudējumu veselībai. Tāpēc ir svarīgi norādīt informāciju par pārtikas piedevu, pārstrādes palīgvielām un citu vielu ar **zinātniski pierādītu** alerģisku ietekmi **vai tādu, kas var palielināt saslīmšanas risku**, klātbūtni, lai **jo īpaši tādi** patērētāji, kuriem pārtikas produktu alerģija vai nepanesība sagādā problēmas, varētu **mērķtiecīgi izvēlēties sev drošu pārtiku. Jānorāda pat ļoti nelieli vielu daudzumi, lai patērētāji ar smagām alerģijām varētu veikt drošu izvēli. Šajā nolūkā vajadzētu izstrādāt kopīgus noteikumus.**
- (28) Pārtikas produktu marķējumam vajadzētu būt skaidram un saprotamam, lai palīdzētu patērētājiem, kas vēlas veikt **selektīvu** izvēli attiecībā uz pārtikas produktiem un uzturu. Pētījumi liecina, ka **laba** salasāmība ir svarīgs faktors, lai iedzīvotāji varētu ņemt vērā informācijas norādes, un ka **grūti salasāma informācija par produktiem** ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc patērētāji nav apmierināti ar pārtikas produktu marķējumu. **Tādēļ vienlaikus būtu jāapsver tādi aspekti kā šrifts, krāsa un kontrasts.**
- (29) Lai nodrošinātu pārtikas produktu informācijas sniegšanu, **šāda prasība jāattiecina arī uz** pārdošanu, **ko veic**, izmantojot distances saziņas līdzekļus. Lai gan ir skaidrs, ka jebkuram pārtikas produktam, kas tiek piegādāts, izmantojot tālpārdošanu, jāatbilst tām pašām prasībām, kas attiecas uz veikalā pārdotajiem pārtikas produktiem, jāprecizē, ka šādos gadījumos attiecīgajai obligātajai informācijai jābūt pieejamai arī pirms pirkuma veikšanas.
- (30) Lai patērētājiem nodrošinātu pārtikas produktu informāciju, kas nepieciešama apzinātas izvēles veikšanai, būtu jāsniedz informācija arī par jauktu alkoholisko dzērienu sastāvdaļām.
- (31) **Ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 5. septembra rezolūciju par Eiropas Savienības stratēģiju dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai ⁽¹⁾, Eiropas Ekonomikas un sociālo lieto komitejas 2008. gada 18. septembra atzinumu par pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem, Komisijas ieguldīto darbu un vispārējās sabiedrības bažas par alkohola radīto kaitējumu, it īpaši jauniešiem un neaizsargātiem patērētājiem, Komisijai kopā ar dalībvalstīm būtu jāievieš definīcija tādiem dzērieniem kā "alkopopi", kuru mērķauditorija ir jauni cilvēki. Alkohola satura dēļ "alkopopiem" būtu jāpiemēro stingrākas marķēšanas prasības un veikalos tie būtu skaidri jānošķir no bezalkoholiskajiem dzērieniem.**

(1) OV C 187E, 24.7.2008., 160. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (32) **Ir arīdžan svarīgi sniegt** patērētājiem informāciju par citiem alkoholiskajiem dzērieniem. Īpaši Savienības noteikumi jau pastāv attiecībā uz vīnu marķējumu. Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾ noteikts visaptverošs tehnisko standartu kopums, kas pilnībā ietver vīndarības praksi, ražošanas metodes un noformējuma līdzekļus, kā arī vīnu marķējumu, tādējādi nodrošinot, ka ir ietverti visi aprites posmi un ka patērētāji tiek aizsargāti un pienācīgi informēti. Jo īpaši šī regula precīzi un pilnīgi apraksta vielas, kuras varētu izmantot ražošanas procesā, kā arī to izmantošanas nosacījumus, to iekļaujot vīndarības prakses un apstrādes pozitīvajā sarakstā; prakse, kas nav ietverta šajā sarakstā ir aizliegta. Tādēļ šajā posmā ir atbilstīgi uz vīnu neattiecināt prasību uzskaitīt sastāvdaļas un sniegt paziņojumu par uzturvērtību. Attiecībā uz alu un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas definēti 2. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ⁽²⁾, un lai nodrošinātu konsekventu pieeju un atbilstmi attiecībā uz vīnu pieņemtajiem noteikumiem, jāpiemēro tāda paša veida atkāpes. Komisija piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā sagatavo ziņojumu un vajadzības gadījumā piedāvā īpašas prasības saistībā ar šo regulu.
- (33) Norāde par pārtikas produktu izcelsmes valsti vai **■** vietu jāsniedz **obligāti saskaņā ar 9. panta 1. punkta i) apakšpunktu** un katru reizi, kad tā nenorādīšana var maldināt patērētājus attiecībā uz šā pārtikas produkta patieso izcelsmes valsti vai **■** vietu. Pārējos gadījumos izcelsmes valsts vai **■** vietas norādi jāsniedz tādējādi, lai tā nemaldina patērētāju, un pamatojoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem, kas nozarei nodrošina vienotus darbības noteikumus un uzlabo patērētāju izpratni par informāciju saistībā ar pārtikas produktu izcelsmes valsti vai **■** vietu. Šos kritērijus nepiemēro attiecībā uz norādēm, kas saistītas ar pārtikas aprītē iesaistītā tirgus dalībnieka nosaukumu un adresi.
- (34) Ja pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki **norāda**, ka pārtikas produkta izcelsme ir **Savienībā**, lai pievērstu patērētāju uzmanību produkta kvalitātei un Savienības ražošanas standartiem, šādām norādēm jāatbilst saskaņotajiem kritērijiem. **Tas pats attiecas uz norādi par dalībvalsti.**
- (35) Savienības nepreferenciālie tiesību akti par izcelsmi definēti Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽³⁾ un tās īstenošanas noteikumos Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93 ⁽⁴⁾. Pārtikas produktu izcelsmes valsts noteikšana pamatojas uz šiem noteikumiem, kurus tirdzniecības dalībnieki un pārvaldes labi pazīst, un tas atvieglos īstenošanu.
- (36) Paziņojums par pārtikas produkta uzturvērtību ietver informāciju par pārtikas produktu enerģētisko vērtību un uzturvielu **un sastāvdaļu** saturu. Obligātās informācijas par uzturvērtību **norādīšana iepakojuma priekšpusē un aizmugurē jāpapildina ar dalībvalstu pasākumiem, piemēram, rīcības plānu uztura jomā kā daļu no veselības aprūpes politikas, kurā tiktu iekļauti konkrēti ieteikumi sabiedrības izglītošanas par uzturu jomā un tiktu sekmēta apzināta pārtikas produktu izvēle.**
- (37) Iepriekš minētajā Komisijas 2007. gada 30. maija Baltajā grāmatā, uzsvērtas atsevišķas uzturvielas, kas ir svarīgas sabiedrības veselībai. Tāpēc ir būtiski, **lai** obligātās informācijas par uzturvērtību **norādes atbilstu Baltās grāmatas ieteikumiem.**
- (38) Patērētāji parasti neapzinās, kāda ir iespējamā ar alkoholiskajiem dzērieniem uzņemta enerģētiskā vērtība. Tāpēc **būtu lietderīgi, ja tiktu noteikts, ka ražotājiem jāsniedz informācija par alkoholisko dzērienu enerģētisko vērtību.**

⁽¹⁾ OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 302, 19.10.1993., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (39) Lai nodrošinātu **juridisko noteiktību un Savienības** tiesību aktu konsekveni, brīvprātīgai uzturvērtības un veselīguma norādei uz pārtikas produktu marķējuma jābūt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem ⁽¹⁾.
- (40) Lai lieki neapgrūtinātu **pārtikas ražotājus un tirdzniecības** nozari, atsevišķas tādu pārtikas produktu kategorijas, kas nav *apstrādāti* vai kuriem informācija par uzturvērtību nav izšķirošais faktors patērētāju **pirkuma** izvēlē, **vai arī kuru iepakojums vai etiķete ir pārāk mazi, lai uz tiem izvietotu obligāto marķējumu**, jāatbrīvo no prasības par obligātu uzturvērtības norādi, ja vien šādas informācijas sniegšanu neparedz ar citiem **Savienības** tiesību aktiem.
- (41) **■** Sniegtajai informācijai vajadzētu būt viegli saprotamai **vidusmēra patērētājam**, lai tiktu ņemtas vērā vidusmēra patērētāju vajadzības un nodrošinātu informatīvo funkciju. **Šķiet lietderīgi izvietot informāciju vienā un tajā pašā** redzamības laukā, lai patērētāji, pērkot pārtikas produktus, bez piepūles var saskatīt būtisko informāciju par uzturvērtību.
- (42) Dažas dalībvalstis un pārtikas nozares organizācijas, kas lieto jaunākos sasniegumus paziņojumu par uzturvērtību izteiksmē, kas nav uz 100 g/100 ml/porciju, apgalvo, ka patērētājiem patīk šādas shēmas, jo tās palīdz ātri pieņemt lēmumus *par pirkumu*. Tomēr nav **zinātnisku** pierādījumu par visu **Savienības** teritoriju attiecībā uz to, kā vidusmēra patērētājs saprot un lieto citādas informācijas izteikšanas sistēmas. Tāpēc, **lai būtu vieglāk salīdzināt pārtikas produktus, kas ir dažāda izmēra iesaiņojumos, ir lietderīgi saglabāt prasību par obligātu uzturvērtības norādi attiecībā uz 100 g vai 100 ml un vajadzības gadījumā ļaut papildu norādes attiecībā uz vienu porciju. Ja iesaiņota viena porcija kāda pārtikas produkta, tad obligātai vajadzētu būt arī porcijas uzturvērtības norādei. Lai izvairītos no maldinošiem datiem par porcijas uzturvērtību, konsultāciju procedūrā vajadzētu vienoties par porciju standartizētu lielumu visā Savienībā.**
- (43) Jāapsver iespēja paziņojumu par uzturvielu daudzumu un salīdzinošos rādītājus norādīt **vienā un tajā pašā** redzamības laukā viegli atpazīstamā formā, lai dotu patērētājiem iespēju pilnībā novērtēt pārtikas produkta uzturīpašības kā paziņojuma par uzturvērtību sastāvdaļu, nevis kā atsevišķu norāžu grupu.
- (44) Pieredze liecina, ka daudzos gadījumos brīvprātīgi sniegta pārtikas produktu informācija traucē obligātās pārtikas produkta informācijas skaidrībai. Tāpēc jānosaka kritēriji, lai palīdzētu pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem un izpildiestādēm līdzsvarot obligātās un brīvprātīgās pārtikas produktu informācijas sniegšanu.
- (45) **Arī attiecībā uz neiesaiņotiem pārtikas produktiem un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu piedāvājumu informācija par iespējamiem alerģēniem alerģijas slimniekiem ir ļoti būtiska.** Tāpēc patērētājiem vienmēr **vajadzētu būt iespējai saņemt šādu informāciju.**
- (46) Dalībvalstis nedrīkstētu pieņemt noteikumus, kas nav noteikti šajā regulā un jomā, ko tā saskaņo, ja vien regula īpaši neparedz šādus gadījumus. **Turklāt, tā kā dalībvalstu marķēšanas prasības var radīt šķēršļus preču brīvai aprītei iekšējā tirgū, dalībvalstīm vajadzētu pierādīt šo pasākumu nepieciešamību un norādīt turpmākās darbības, ko tās veiks, lai šie pasākumi pēc iespējas mazāk kavētu tirdzniecību.**
- (47) Noteikumiem par pārtikas produktu informāciju jābūt piemērojamiem ātri mainīgajai sociālajai, ekonomiskajai un tehnoloģiskajai videi.
- (48) Attiecībā uz noteiktiem pārtikas produktu informācijas aspektiem, kas dod iespēju attīstīt novatorisku un mūsdienīgu komercpraksi, jāveic pietiekami daudz eksperimentu un patērētāju pētījumu un jāuzrāda ticami pierādījumi par labākajām sistēmām. Tāpēc šādos gadījumos Savienības tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju būtu jāaprobežojas ar tādu obligāto būtisko prasību noteikšanu, kas nosaka patērētāju aizsardzības un informācijas līmeni, un jāpieļauj elastība šo prasību piemērošanā atbilstīgi iekšējā tirgus noteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (49) Lai nodrošinātu, ka laika gaitā un ņemot vērā paraugpraksi tiek izstrādātas un pieņemtas arvien precīzākas prasības attiecībā uz pārtikas produktu informāciju, Savienības un valstu līmenī vajadzētu būt elastīgiem mehānismiem, kuru pamatā ir atvērta un caurskatāma sabiedriskā apspriešana un ilgtspējīga plaša ieinteresēto personu loka mijiedarbība. Šāda mehānisma rezultātā, pamatojoties uz padziļinātu patērētāju pētījumu un plašu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, var veidoties nesaistošas valsts shēmas. Vajadzētu būt mehānismiem, piemēram identifikācijas numuram vai simbolam, kas patērētājam ļauj atpazīt pārtikas produktus, kuri marķēti atbilstoši valsts shēmai.
- (50) Lai nodrošinātu dažādās dalībvalstīs sasniegto rezultātu saskaņotību, jāveicina pastāvīga savstarpēja paraugprakses un pieredzes apmaiņa starp dalībvalstīm un ar Komisiju un jāveicina ieinteresēto personu dalība šādā apmaiņā.
- (51) Dalībvalstīm jāveic oficiālas pārbaudes, lai īstenotu atbilstību šai regulai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾.
- (52) Atsauces uz Direktīvu 90/496/EEK Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 1924/2006 un Regulā (EK) Nr. 1925/2006 par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai ⁽²⁾ jāatjaunina, lai ņemtu vērā šo regulu. Tāpēc attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006.
- (53) Lai ieinteresētajām personām, jo īpaši MVU dotu iespēju uz saviem produktiem sniegt informāciju par uzturvērtību, pakāpeniski jāievieš pasākumi par obligātu uzturvērtības norādīšanu, piemērojot pagarinātu pārejas periodu un mikrouzņēmumiem paredzot papildu pārejas periodu.
- (54) ***Protams, arī pārtikas tradicionālās ražošanas izstrādājumos vai svaigos izstrādājumos, ko tieši pārdošanas vietā gatavo pārtikas mazumtirdzniecības uzņēmumos, var būt vielas, kas jutīgām personām izraisa alerģiju vai nepanesību. Tā kā iepriekš neiesaiņotus produktus pārdod tieši patērētājam, atbilstošās informācijas nodošana būtu jānodrošina, piemēram, pārdevēja un pircēja sarunā pirkuma brīdī, izmantojot skaidri saskatāmu norādi tirdzniecības vietā vai tajā izvietotus informatīvus materiālus.***
- (55) Tā kā šīs regulas mērķus pietiekamā mērā nevar sasniegt dalībvalstu līmenī, bet tos labāk var sasniegt Savienības līmenī, Kopiena var pieņemt attiecīgus pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šī regula nepārsniedz to, kas vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- I**
- (56) ***Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī.***

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- (57) *Lai nodrošinātu vienādu īstenošanas nosacījumus, Komisijai būtu jāpiešķir ieviešanas pilnvaras, saskaņā ar kurām tā pieņem tehniskas pamatnostādnes par alerģiju vai nepanesību izraisīšu sastāvdaļu saraksta interpretēšanu, lai noteiktu, kā norādīt minimālo derīguma termiņu un kā ņemt vērā dalībvalstu pieņemtos noteikumus. Saskaņā ar LESD 291. pantu normas un vispārīgus principus attiecībā uz dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas ieviešanas pilnvaru piemērošanu, paredz iepriekš, pieņemot regulu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Kamēr šī jaunā regula nav pieņemta un ņemot vērā nepieciešamību pēc iespējas ātrāk pieņemt un īstenot šo regulu, dalībvalstis īsteno kontroli saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾, — izņemot regulatīvo kontroles procedūru, ko nepiemēro — tiktāl, ciktāl šie noteikumi atbilst grozītajiem Līgumiem. Tomēr atsaucies uz šiem noteikumiem jāaizstāj ar atsaucēm uz jaunās regulas noteikumiem un principiem, tiklīdz šī regula stājas spēkā,*

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula nosaka vispārīgos principus, prasības un atbildības, kas reglamentē pārtikas produktu informāciju un jo īpaši pārtikas produktu marķēšanu. Tā nosaka līdzekļus, kas garantē patērētāju tiesības uz informāciju, un procedūras pārtikas produktu informācijas sniegšanai, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt pietiekamu elastību, lai reaģētu uz turpmākajām izmaiņām un nepieciešamību pēc jaunas informācijas.

2. Šo regulu piemēro visos pārtikas aprites posmos **saistībā** ar pārtikas produktu informācijas sniegšanu **galapatērētājiem**.

To piemēro attiecībā uz visiem **fasētiem** pārtikas produktiem, kas paredzēti **piegādei** galapatērētājam, **kā arī uz pārtikas produktiem**, kuri paredzēti piegādei sabiedriskās ēdināšanas iestādēm.

To nepiemēro pārtikas produktiem, ko iesaiņo tieši tirdzniecības vietā pirms nodošanas galapatērētājam.

Attiecība uz transporta uzņēmumu sniegtiem pārtikas piegādes pakalpojumiem šo regulu piemēro tikai tad, ja minētos pakalpojumus nodrošina maršrutos, kas savieno divus punktus Savienības teritorijā.

3. Šī regula neattiecas uz pārtikas produktiem, ja to gatavošana nav uzskatāma par uzņēmējdarbību, turklāt ar uzņēmējdarbību saprotot noteiktu darbības nepārtrauktību un noteiktu organizācijas līmeni. Šī regula neattiecas uz tādām darbībām kā privātpersonu neregulāra darbība ar pārtikas produktiem, to servēšana un pārdošana labdarības pasākumos, vietējas nozīmes gadatirgos un sanāksmēs.

4. Pārtikas produktus, kuru izcelsme ir trešās valstīs, var izplatīt Eiropas Savienībā, līdzko tie atbilst šīs regulas prasībām.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

5. Šo regulu piemēro, neskarot marķēšanas prasības, kas noteiktas atsevišķos **Savienības** tiesību aktos, kurus piemēro īpašiem pārtikas produktiem. **Komisija līdz ... (*) publicē visaptverošu un atjauninātu sarakstu ar marķēšanas prasībām, kas noteiktas konkrētos Savienības tiesību aktos, kurus piemēro īpašiem pārtikas produktiem, un nodrošina šā saraksta pieejamību internetā.**

Komisija ne vēlāk kā ... () iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šo konkrēto marķēšanas prasību atbilstību šai regulai. Vajadzības gadījumā Komisija ziņojumam pievieno attiecīgu priekšlikumu šīs regulas grozīšanai.**

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) terminu “pārtika”, “pārtikas aprites tiesību akti”, “pārtikas uzņēmums”, “pārtikas aprītē iesaistīts tirgus dalībnieks”, “mazumtirdzniecība”, “laišana tirgū” un “galapatērētājs” definīcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā un 3. panta 1., 2., 3., 7., 8. un 18. punktā;
- b) terminu “pārstrāde”, “neapstrādāti produkti” un “pārstrādāti produkti” definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta m), n) un o) apakšpunktā;
- c) terminu “pārtikas piedevas” un “pārstrādes palīg līdzekļi” definīcijas, kas noteiktas Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/107/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas piedevām, ko atļauts izmantot cilvēku uzturā ⁽²⁾, 1. panta 2. punktā un 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā;
- d) termina “aromatizētāji” definīciju, kas noteikta Padomes 1988. gada 22. jūnija Direktīvas 88/388/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aromatizētājiem, ko izmanto pārtikā un izejmateriālos to ražošanai ⁽³⁾, 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- e) terminu “gaļa” un “mehāniski atdalīta gaļa” definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku ⁽⁴⁾ I pielikuma 1.1. un 1.14. punktā;
- f) terminu “norāde”, “uzturviela”, “cita viela”, “uzturvērtības norāde” un “veselīguma norāde” definīcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1924/2006 2. panta 2. punkta 1. līdz 5. apakšpunktā.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) “pārtikas produkta informācija” ir informācija par pārtikas produktu un ir pieejama galapatērētājam ar marķējuma, citu pievienoto materiālu vai jebkuru līdzekļu, tostarp mūsdienu **tehnoloģiju** vai verbālas komunikācijas, starpniecību. Termins neietver komercziņojumus, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvā 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ⁽⁵⁾;

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

(**) 18 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

⁽¹⁾ OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 40, 11.2.1989., 27. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 15.7.1988., 61. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- b) "sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi" ir jebkurš uzņēmums (ieskaitot **automātus**, transportlīdzekļus vai stacionārus vai pārvietojamus standus), piemēram, restorāni, ēdnīcas, skolas, slimnīcas **vai ēdienu un dzērienu piegādes uzņēmumi, kuros notiek komerciāla pārtikas sagatavošana, lai to tieši varētu izmantot galapatērētājs**;
- c) "fasēti pārtikas produkti" ir jebkura atsevišķa vienība, kas ir gatava piegādei galapatērētājam un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem un kas sastāv no pārtikas produkta **vienā iepakojumā**, ja šāds iepakojums pārtikas produktu aptver pilnībā vai daļēji tā, lai iepakojuma saturu nevarētu mainīt citādi, kā vien atverot vai nomainot iepakojumu;
- d) "**nefasēti pārtikas produkti**" ir pārtikas produkti, kurus galapatērētājam piedāvā neiesaiņotā veidā un vai nu neiesaiņo vispār vai iesaiņo tikai brīdī, kad tos pārdod galapatērētājam, kā arī pārtika un svaigi izstrādājumi, ko uz vietas fasē pārdošanas dienā tūlītējai pārdošanai;
- e) "**amatnieciski ražots pārtikas produkts**" ir pārtikas produkts, ko ražo tādā uzņēmumā, kurš saskaņā ar valsts uzņēmējdarbības noteikumiem ir iekļauts valsts reģistros kā amatniecības uzņēmums, un ko ražo tieši patērētājam;
- f) "sastāvdaļa" ir jebkura viela, ieskaitot pārtikas piedevas un pārtikas fermentus, un jebkuras kombinētas sastāvdaļas **sastāvdaļa**, ko lieto pārtikas produktu ražošanas vai sagatavošanas procesā un ko, tostarp arī izmainītā veidā, satur arī gatavais pārtikas produkts ■;
- g) "izcelsmes vieta" ir jebkura vieta, **valsts vai reģions, kur pilnībā iegūti lauksaimniecības produkti vai sastāvdaļas**, kā noteikts saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 **23. panta 2. punktu**;
- h) "kombinēta sastāvdaļa" ir sastāvdaļa, kas pati par sevi ir pārtikas produkts ar vairāk nekā vienu sastāvdaļu;
- i) "etiķete" ir visu veidu birkas, zīmoli, atšķirības zīmes, ilustratīvs vai cits aprakstošs materiāls, kas uzrakstīts, uzdrukāts, uzkrāsots ar šablonu, iezīmēts, iespiests vai uzspiests uz pārtikas produkta iepakojuma vai ir tam piestiprināts;
- j) "marķējums" ir teksti, ziņas, preču zīmes, zīmolvārdi, attēls vai simbols, kas ir saistībā ar pārtikas produktu, atrodas uz jebkura iesaiņojuma, dokumentā, uzrakstā, uz etiķetes, aptveres vai uzlīmes un ir pievienots šādam pārtikas produktam vai attiecas uz to;
- k) "redzamības lauks" ir visas iepakojuma virsmas, kuras ir salasāmas no viena redzespunkta, nodrošinot ātru un vieglu piekļuvi marķējuma informācijai ■;
- l) "**salasāmība**" ir tāds raksts, druka, iespiedums, marķējums, gravējums, zīmoga nospiedums utt., kas ļauj pircējam ar normālu redzi un bez optiskiem palīgīdzekļiem saskatīt tekstus, piemēram, pārtikas produktu etiķetes un marķējumus; salasāmība ir atkarīga no rakstu zīmju lieluma, rakstu veida, zīmju līnijas biezuma, atstatuma starp vārdiem, burtiem un rindiņām, attiecības starp burtu platumu un augstumu, kā arī kontrasta starp rakstu un fonu;
-
- m) "pieņemtais nosaukums" ir pārtikas produkta nosaukums, **ko saprot un** ko nav nepieciešamības sīkāk paskaidrot tās dalībvalsts patērētājiem, kurā produkts tiek pārdots;
- n) "aprakstošais nosaukums" ir nosaukums, kas apraksta pārtikas produktu un, ja nepieciešams tā lietošanai, ir pietiekami skaidrs, lai ļautu patērētājiem saprast produkta patieso būtību un atšķirt to no citiem produktiem, ar kuriem to varētu sajaukt;
-

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- o) “vienas sastāvdaļas produkts” ir jebkura pārtika, kurā, izņemot sāli, cukuru, garšvielas, ūdeni, piedevas, aromatizētājus vai fermentus, ir tikai viena sastāvdaļa;*
- p) “pamatprasības” ir prasības, kas nosaka patērētāju aizsardzības līmeni un pārtikas produkta informāciju attiecīgajā lietā un kas ir ietvertas **Savienības** tiesību aktos ■;*
- q) “pārtikas produkta minimālais derīguma termiņš” ir datums, līdz kuram pārtikas produkts saglabā tam raksturīgās īpašības, ja tiek ■ uzglabāts, **kā norādīts, vai uzglabāts saskaņā ar īpašajām norādēm uz iepakojuma;***
- r) “pārtikas produkta “izlietot līdz” datums” ir datums, līdz kuram pārtikas produkts izlietojams; pēc šā datuma pārtikas produktu vairs nedrīkst nodot patērētājiem vai pārstrādāt tālāk;*
- s) “ražošanas datums” ir datums, kurā produkti ir saražoti vai, attiecīgā gadījumā, iesaiņoti un sasaldēti;*
- t) “paraugprakse” ir standarti, shēmas, pasākumi vai jebkuras citas darbības, ko veic kompetentas iestādes un kas atbilstīgi pieredzei un pētījumiem ir visefektīvākās attiecībā uz lielāko daļu patērētāju un tiek uzskatītas par paraugu, kam jāseko;*
- u) “pārtikas produkta imitācija” ir pārtikas produkts, kas rada iespaidu, ka tas ir cits pārtikas produkts, kurā parasti izmantotās sastāvdaļas pilnībā vai daļēji jauc vai aizstāj ar citām sastāvdaļām.*

3. Šajā regulā pārtikas produkta izcelsmes valsts attiecas uz pārtikas produktu izcelsmi, kā noteikts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. līdz 26. pantā.

4. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

II NODAĻA

PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJAS VISPĀRĪGIE PRINCIPI

3. pants

Vispārējie mērķi

1. Noteikumi par pārtikas produktu informāciju paredz nodrošināt augstu ■ veselības ■ aizsardzības līmeni, **pārredzamību un pārtikas produktu salīdzināmību patērētāju interesēs** un **rada pamatu apzinātai pirkuma izvēlei un drošai pārtikas produktu lietošanai.**

2. Pārtikas produktu marķējumam jābūt viegli atpazīstamam, salasāmam un saprotamam vidusmēra pircējam.

3. Tiesību aktu par pārtikas produktu informāciju mērķis ir sasniegt Savienībā brīvu tādas pārtikas apriti, kas ir likumīgi ražota un tirgota ■.

4. Ja tiesību akti par pārtikas produktu informāciju nosaka jaunas prasības, **kas nav saistītas ar cilvēku veselības aizsardzību**, pēc jauno prasību stāšanās spēkā **tiek noteikts pārejas posms**, kura laikā var tirgot pārtikas produktus ar etiķetēm, kas neatbilst jaunajām prasībām, un tādu pārtikas produktu krājumus, kuru tirdzniecība sāka pirms pārejas posma beigām, var tirgot, līdz tie ir pilnībā pārdoti. **Jaunus pārtikas marķēšanas noteikumus ievieš vienotā piemērošanas datumā, kuru nosaka Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un interešu grupām.**

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

4. pants

Principi, kas reglamentē obligāto pārtikas produktu informāciju

1. Ja tiesību aktos **noteikts, ka pārtikas produktu informācija jāsniedz obligāti**, tas jo īpaši attiecas uz informāciju, kura ietverta vienā no šīm kategorijām:
 - a) informācija par pārtikas produkta identitāti un sastāvu, **daudzumu**, īpašībām un citām pārtikas produkta pazīmēm;
 - b) informācija par patērētāju veselības aizsardzību un drošu pārtikas produkta lietošanu. Ja īpaši tas attiecas uz informāciju par:
 - i) papildu īpašībām, kas var būt kaitīgas veselībai vai noteiktām patērētāju grupām,
 - ii) derīgumu, glabāšanu, **vajadzības gadījumā prasībām par produkta uzglabāšanu pēc iepakojuma atvēršanas** un drošu izmantošanu;
 - c) informācija par uzturvērtības īpašībām, kas dotu iespēju patērētājiem, tostarp ar īpašām uztura prasībām, veikt apzinātu izvēli.
2. Ja tiek izvērtēta nepieciešamība piemērot obligāto pārtikas produktu informāciju, ņem vērā **iespējamās izmaksas un priekšrocības ieinteresētajās personām (tostarp patērētājiem, ražotājiem un citiem), kas izriet no noteiktas informācijas sniegšanas** ■

5. pants

Apspriešanās ar iestādi

Jebkurus tiesību aktu par pārtikas produktu informāciju pasākumus, kam ir varbūtēja ietekme uz sabiedrības veselību, pieņem pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.

III NODAĻA

VISPĀRĪGĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJU UN PĀRTIKAS APRITĒ IESAISTĪTO TIRGUS DALĪBNIEKU ATBILDĪBU

6. pants

Pamatprasība

Jebkuram pārtikas produktam, kas paredzēts piegādei galapatērētājam vai sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, pievieno pārtikas produktu informāciju saskaņā ar šo regulu.

7. pants

Godīgas informēšanas prakse

1. Pārtikas produktu informācija ■ nedrīkst būt maldinoša, jo īpaši:
 - a) **tādējādi, ka apraksts un/vai pārtikas produkta attēls varētu patērētājus maldināt par šā pārtikas produkta pamatīpašībām, identitāti, rādītājiem, sastāvu, atsevišķajām sastāvdaļām un to daudzumu pārtikas produktā**, derīgumu, izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, ražošanas vai izgatavošanas veidu;
 - b) **iekļaujot norādi, kas liek saprast, ka pārtikas produktā ir konkrēti produkti vai sastāvdaļas, lai gan patiesībā produkts ar šādu iepakojumu ir attiecīgā pārtikas produkta imitācija vai arī pārtikas produktā parasti izmantotajās sastāvdaļas vietā izmantots tās aizstājējs. Šādos gadījumos uz labi redzamas pārtikas produkta iepakojuma daļas tā nosaukums jāpapildina, norādot, ka tā ir imitācija, vai arī jānorāda, ka “šis produkts ražots, (aizstātās vielas apzīmējums) vietā izmantojot (aizstājēja apzīmējums)”**;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- c) attiecībā uz gaļas produktiem radot iespaidu, ka tas ir augušas gaļas gabals, lai gan šis produkts sastāv no saliktiem gaļas gabaliem. Šādos gadījumos produkta iepakojuma skata daļā jāsniedz norāde “formēta gaļa –no saliktiem gaļas gabaliem”;
- d) piedēvējot pārtikas produktam tādu iedarbību vai īpašības, kas tam nepiemīt;
- e) liekot saprast, ka pārtikas produktam piemīt īpašas pazīmes, lai gan faktiski šādas pazīmes piemīt visiem līdzīgiem pārtikas produktiem, *vai arī īpaši uzsverot, ka nav noteiktu sastāvdaļu un/vai uzturvielu, kuras attiecīgais pārtikas produkts principā nesatur*;
- f) izteikti reklamējot ar to, ka ir pazemināts cukura un/vai tauku saturs, ja vienlaikus nav atbilstoši samazināta enerģētiskā vērtība (kilodžoulos vai kilokalorijās);
- g) ar apzīmējumu “piemērots personām, kurām ir īpašas uztura vajadzības”, ja pārtikas produkts neatbilst Savienības noteikumiem attiecībā uz speciālam uzturam paredzētiem pārtikas produktiem;
- h) attiecībā uz pienu — apzīmējot to kā “svaigu”, kaut arī izlietošanas termiņš ir ilgāks par septiņām dienām pēc iepildīšanas.
2. Pārtikas produkta informācijai jābūt precīzai, skaidrai un patērētājiem viegli saprotamai.
3. Ievērojot izņēmumus **Savienības** tiesību aktos, ko piemēro dabīgiem minerālūdeņiem un īpašas diētas pārtikas produktiem, sniedzot pārtikas produktu informāciju, nevienam pārtikas produktam nedrīkst piedēvēt spējas novērst, ārstēt vai izārstēt kādu cilvēka slimību vai atsaukties uz šādām spējām.
4. Šā panta **1. un 3. punkts** attiecas arī uz:
- a) reklāmu;
- b) pārtikas produktu pasniegšanas veidu, jo īpaši to formu, izskatu vai iesaiņojumu, izmantojamiem iesaiņošanas materiāliem, izvietojumu un apkārtni, kādā tie ir izstādīti.

8. pants

Atbildība

1. **Par pārtikas produktu informāciju atbildīgā persona** nodrošina **sniedzamo informāciju un tās satura precizitāti**.
2. **Par pārtikas produktu informāciju atbildīgā persona ir pārtikas aprītē iesaistītais tirgus dalībnieks, kas pirmo reizi laiž Savienības tirgū pārtikas produktu, vai attiecīgā gadījumā pārtikas aprītē iesaistītais tirgus dalībnieks, ar kura vārdu vai kura uzņēmuma vārdu šo pārtikas produktu tirgo.**
3. Pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki, **ciktāl to darbības ietekmē marķējumu šo dalībnieku kontrolē esošajā uzņēmumā**, nodrošina, **ka sniegtā informācija atbilst šīs regulas prasībām**.
4. Pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki, kuri ir atbildīgi par mazumtirdzniecību vai izplatīšanu un nav saistīti ar pārtikas produktu informāciju, ievērojot nepieciešamo rūpību, savas attiecīgās darbības ietvaros **palīdz nodrošināt atbilstību** pārtikas produktu informācijas **prasībām**, jo īpaši nepiegaldājot pārtikas produktus, par kuriem viņi zina vai pieņem, ka produkti **neatbilst šiem noteikumiem**, ņemot vērā **viņu zināšanas un** viņiem kā speciālistiem zināmo informāciju.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

5. Pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka nefasētu pārtikas produktu informācija **ir pieejama** uzņēmumam, **kas veic darbības ar pārtiku tās pārdošanai vai turpmākai apstrādei**, lai dotu **uzņēmumam** iespēju **attiecīga pieprasījuma gadījumā sniegt galapatērētājam** obligāto pārtikas produktu informāciju, kas noteikta **9. panta 1. punkta a) līdz c), f) un g)** apakšpunktā.

6. Pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka regulas 9. pantā noteiktās obligātās ziņas ir redzamas uz pārtikas produkta tirdzniecībai paredzētā ārējā iepakojuma vai pārtikas produktu pavaddokumenti, ja var garantēt, ka šie dokumenti ir pievienoti attiecīgajam pārtikas produktam vai tika atsūtīti pirms pārtikas produktu piegādes vai vienlaicīgi ar to. Šis nosacījums jāievēro šādos gadījumos:

- a) ja fasētais pārtikas produkts ir paredzēts galapatērētājam, bet tā tirdzniecība tiek sākta pirms pārdošanas galapatērētājam, un ja šajā posmā pārdošana sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumam netiek veikta;
- b) ja fasētais pārtikas produkts ir paredzēts piegādei sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumam turpmākai gatavošanai, pārstrādei, sadalīšanai vai sagriešanai.

Neievērojot pirmo daļu, pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki nodrošina, ka **9. panta 1. punkta a), e), f), g) un h)** apakšpunktā noteiktās ziņas tiek parādītas arī uz pārtikas produkta tirdzniecībai paredzētā ārējā iepakojuma.

IV NODAĻA

OBLIGĀTĀ PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJA

1. IEDAĻA

SATURS UN NOFORMĒJUMS

9. pants

Obligāto ziņu saraksts

1. Saskaņā ar 11. līdz 33. pantu un ievērojot šajā nodaļā noteiktos izņēmumus, norāda šādas obligātās ziņas:

- a) produkta **komercnosaukumu**;
- b) sastāvdaļu sarakstu;
- c) **jebkuru sastāvdaļu**, kas minēta II pielikumā un izraisa alerģiju vai nepanesību, un **jebkuru** no tās atvasināto vielu, **pienācīgi ievērojot īpašos noteikumus par nefasētiem pārtikas produktiem**;
- d) dažu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju daudzums **saskaņā ar VI pielikumu**;
- e) pārtikas produkta neto daudzums **fasēšanas brīdī**;
- f) minimālais derīguma termiņš vai **pārtikas produktiem, kas no mikrobioloģijas viedokļa ir ātrbojīgi**, "izlietot līdz" datums;
- g) **saldētiem produktiem — ražošanas datums**;
- h) jebkuri īpaši glabāšanas **un/vai** lietošanas nosacījumi; **tostarp specifikācijas attiecībā uz produkta sasaldēšanas un uzglabāšanas nosacījumiem pirms un pēc iepakojuma atvēršanas, ja bez šīs informācijas nebūtu iespējams pienācīgi izmantot pārtikas produktu**;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- i) *lietošanas instrukcija, ja bez šādas pamācības nebūtu iespējams pienācīgi izmantot pārtikas produktu;*
- j) *Savienībā reģistrēta ražotāja vai iepakotāja, vai pārdevēja, vai importētāja, vai attiecīgā gadījumā pārtikas aprītē iesaistīta tirgus dalībnieka, kura vārdā vai kura uzņēmuma vārdā pārtikas produkts tiek laists tirgū, vārds vai uzņēmuma nosaukums, vai reģistrēta preču zīme un adrese;*
- k) izcelsmes valsts vai **■** vieta *attiecībā uz šādiem produktiem:*
 - *gaļu;*
 - *mājputnu gaļu;*
 - *piensaimniecības produktiem;*
 - *svaigiem augļiem un dārzeņiem;*
 - *citiem pārtikas produktiem ar vienu sastāvdaļu; un*
 - *gaļu, mājputnu gaļu un zivīm, ja tie ir apstrādātu pārtikas produktu sastāvā.*

Attiecībā uz gaļu un mājputnu gaļu var norādīt tikai vienu izcelsmes valsti vai vietu, ja dzīvnieki dzimuši, audzēti un nokauti tajā pašā valstī vai vietā. Citos gadījumos norāda katru atšķirīgo dzimšanas, audzēšanas un nokaušanas vietu.

Ja kādu apsvērumu dēļ praksē nebūtu iespējams norādīt marķējumā izcelsmes valsti, tad to var aizstāt ar šādu paziņojumu: "Nenoteiktas izcelsmes".

*Attiecībā uz jebkuru citu pārtiku — izcelsmes valsts vai vieta, ja tās nenorādīšana var maldināt patērētāju attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmes valsti vai **■** vietu, jo īpaši, ja pārtikas produktam pievienotā informācija vai etiķete varētu netieši norādīt, ka pārtikas produktam ir cita izcelsmes valsts vai vieta; šādos gadījumos norādi nosaka, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 42. panta noteikumiem un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus;*

■

- l) *attiecībā uz dzērieniem ar alkohola saturu vairāk nekā 1,2 tilpumprocenti, faktiskais alkohola saturs tilpumprocentos;*
- m) *paziņojums par uzturvērtību.*

- 2. Panta 1. punktā minētās ziņas norāda ar vārdiem un skaitļiem **■**.

■

10. pants

Izņēmumi attiecībā uz mikrouzņēmumiem

Prasības, kas noteiktas 9. panta 1. punkta 1m) apakšpunktā, neattiecina uz mikrouzņēmumos amatnieciski saražotiem izstrādājumiem. Arī prasības par informāciju, kas noteiktas 9. panta 1. punkta a) līdz l) punktā, uz šiem ražojumiem var neattiecināt, ja tos pārdod ražošanas vietā un tirdzniecības personāls pēc pieprasījuma var sniegt atbilstošu informāciju. Pretējā gadījumā norādes var izdarīt uz etiķetēm, kas piestiprinātas pie plauktiem.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

11. pants

Papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas produktu veidiem vai kategorijām

1. Papildus 9. panta 1. punktā noteiktajam obligāto ziņu uzskaitījumam regulas III pielikums nosaka papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas produktu veidiem vai kategorijām.
2. Komisija var grozīt III pielikumu **ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.**

12. pants

Svars un mērvienības

Regulas 9. pants neskar konkrētākus Savienības noteikumus par svaru un mērvienībām. **Jānodrošina atbilstība Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvai 2007/45/EK, ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem ⁽¹⁾.**

13. pants

Obligātās pārtikas produktu informācijas pieejamība un izvietojums

1. Visu pārtikas produktu obligātā pārtikas produktu informācija ir norādīta un viegli pieejama saskaņā ar šo regulu.
2. Attiecībā uz fasētiem pārtikas produktiem obligāto pārtikas produktu informāciju norāda uz iepakojuma

14. pants

Obligāto ziņu noformējums

1. Neskarot atsevišķus **Savienības** tiesību aktus, ko piemēro specifiskiem pārtikas produktiem attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) līdz l) apakšpunktā minētajām prasībām, 9. panta 1. punktā minētās obligātās ziņas uzdrukā uz iepakojuma vai etiķetes, **turklāt nodrošinot, lai tās būtu skaidri salasāmas. Jāņem vērā tādi kritēriji kā fonta lielums, fonta veids, kontrasts starp druku un fonu, rindas un rakstu zīmju slīpums.**

Saistībā ar konsultāciju procedūru Komisija kopīgi ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp patērētāju organizācijām, ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus izstrādā saistošu koncepciju, kurā norāda pamatnostādnes par patērētāju informācijas salasāmību uz pārtikas.

2. Īpašam uzturam paredzētiem pārtikas produktiem, kas noteikti Komisijas 1999. gada 25. marta Direktīvā 1999/21/EK par diētisko pārtiku cilvēkiem ar veselības traucējumiem ⁽²⁾, un zīdaiņu pārtikai, piebarošanas pārtikai un diversifikācijas pārtikai, kas paredzēta zīdaiņiem un bērniem un uz kuru attiecas Komisijas 2006. gada 22. decembra Direktīva 2006/141/EK par mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem ⁽³⁾ un Komisijas 2006. gada 5. decembra Direktīva 2006/125/EK par apstrādātu graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem ⁽⁴⁾, attiecībā uz kuriem Savienības tiesību akti paredz obligātu plašāku marķējumu nekā šīs regulas 9. panta 1. punktā minētās ziņas, marķējuma burtu lielumam jāatbilst prasībām, kas nodrošina, ka patērētāji šo marķējumu var salasīt, kā arī prasībām, kuras nosaka attiecībā uz papildu informāciju par šo ražojumu īpašo mērķi.

⁽¹⁾ OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 91, 7.4.1999., 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 401, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 339, 6.12.2006., 16. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

3. Regulas 9. panta 1. punkta a), e) un l) apakšpunktā minētās ziņas iekļauj vienā redzamības laukā.

I

4. Panta 3. punktu nepiemēro 17. panta 1. un 2. punktā minētajiem pārtikas produktiem. ***Ja dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, šādam iesaiņojumam vai tarai var pieņemt īpašus attiecīgās dalībvalsts noteikumus.***

5. ***Saīsinājumus, tostarp sākumburtus, nedrīkst izmantot, ja tie var maldināt patērētājus.***

6. Obligāto pārtikas produktu informāciju norāda skaidri redzamā vietā tā, lai tā būtu viegli pamanāma, skaidri izlasāma un attiecīgā gadījumā neizdzēšama. Tā nekādā gadījumā nedrīkst būt paslēpta, neskaidra vai apgrūtināta ar kādu citu tekstu, attēlu, jebkuru citu traucējošu materiālu ***vai ar pašu pārtikas produkta iesaiņojumu, piemēram, uzlīmi.***

7. ***Obligāto ziņu norādīšana nepaliekina pārtikas produktu iepakojuma vai taras izmērus un/vai svaru un nekā citādi nerada papildu slogu videi.***

15. pants

Tālpārdošana

Neskarot 9. pantā noteiktās obligātās informācijas prasības attiecībā uz pārtikas produktiem, kurus piedāvā pārdošanai ar distances saziņas līdzekļu starpniecību, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvas 97/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem ⁽¹⁾ 2. pantā:

- a) ***regulas 9. un 29. pantā minētā*** pārtikas produktu *informācija pēc patērētāja pieprasījuma* ir pieejama pirms pirkuma veikšanas, un ***to var uzrādīt*** tālpārdošanai klātpievienotajos dokumentos vai *norādīt* citos atbilstošos veidos;
- b) ***regulas 9. panta 1. punkta f) un i) apakšpunktā noteikto*** ziņu sniegšana ir obligāta vienīgi piegādes brīdī.

16. pants

Valodas prasības

1. Neskarot 9. panta 2. punktu, obligāto pārtikas produktu informāciju norāda valodā, ko viegli saprot patērētāji dalībvalstīs, kurās pārtikas produkts tiek tirgots.
2. Dalībvalstis, kurās pārtikas produkts tiek tirgots, var savā teritorijā pieprasīt, ka šīs ziņas jānorāda vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.
3. ***Beznodokļu zonā pārdodamo pārtiku var tirgot, norādot ziņas vienīgi angļu valodā.***
4. Šā panta 1. un 2. punkts neizslēdz ziņu norādi vairākās valodās.

17. pants

Izņēmumi attiecībā uz noteiktu obligāto ziņu norādīšanu

1. Uz stikla pudelēm, kas paredzētas atkārtotai izmantošanai un kurām ir neizdzēšams marķējums, bet kam tādēļ nav etiķetes, uzlīmes vai aptveres, obligāti jānorāda tikai ***9. panta 1. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā uzskaitītās*** ziņas.

⁽¹⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. Uz pakām vai taras, kuru lielākā **apdrukājamā** virsmas platība ir mazāka par **80 cm²**, uz iepakojuma vai etiķetes obligāti jānorāda tikai 9. panta 1. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā **un 29. panta 1. punkta a) apakšpunktā** uzskaitītās ziņas. **Citu ziņu sniegšana uz iepakojuma ir brīvprātīga.** Ziņas, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jānodrošina citā veidā vai pēc patērētāju pieprasījuma.

3. Neskarot citus Savienības tiesību aktus, kas paredz obligātu paziņojumu par uzturvērtību, 9. panta 1. punkta m) apakšpunktā minētais paziņojums **par uzturvērtību** nav obligāts IV pielikumā uzskaitītajiem pārtikas produktiem.

Regulas 9. un 29. pantā minēto ziņu norādīšana nav obligāta attiecībā uz nefasētiem produktiem, kā arī produktiem, ko piedāvā sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

2. IEDAĻA

SĪKI IZSTRĀDĀTI NOTEIKUMI PAR OBLIGĀTAJĀM ZIŅĀM

18. pants

Pārtikas produkta nosaukums

1. Pārtikas produkta nosaukums ir tā **ar likumu noteikts** tirdzniecības nosaukums. Ja tāda nav, nosaukums atbilst tā pieņemtajam nosaukumam, vai, ja tāda nav vai tas netiek lietots, jāpiemēro pārtikas produkta aprakstošais nosaukums.

2. Īpaši noteikumi par pārtikas produkta nosaukuma lietošanu un par tam pievienojamajām ziņām izklāstīti V pielikumā.

19. pants

Sastāvdaļu saraksts

1. Pirms sastāvdaļu saraksta vai tā virsrakstā jābūt norādei, kurā ir vārds "sastāvdaļas". Tas ietver visas pārtikas produkta sastāvdaļas dilstošā masas secībā, kā tās ir reģistrētas pārtikas produktu ražošanas procesā.

2. Ja produkts satur nanomateriālus, tas skaidri jānorāda, sastāvdaļu sarakstā izmantojot vārdu "nano".

3. Sastāvdaļas nosaukumu norāda, minot tās īpašo nosaukumu saskaņā ar 18. panta un V pielikuma noteikumiem.

4. Panta 1. un 3. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi noteikti VI pielikumā.

20. pants

Vispārēji izņēmumi no sastāvdaļu saraksta prasības

Sastāvdaļu saraksts nav jāpievieno šādiem pārtikas produktiem:

- a) svaigiem augļiem un dārzeņiem, arī kartupeļiem, kas nav mizoti, griezti vai līdzīgi apstrādāti;
- b) gāzētam ūdenim, ja tā aprakstā norādīts, ka tas ir gāzēts;
- c) raudzētam etiķim, kas iegūts no viena pamatprodukta, ja tam nav pievienotas citas sastāvdaļas;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- d) sieram, sviestam, raudzētam pienam un krējumam, ja tiem nav pievienotas citas sastāvdaļas, izņemot piena produktus, fermentus un siera izgatavošanai nepieciešamās mikroorganismu kultūras, vai sāls, kas nepieciešama siera ražošanā, izņemot svaigu sieru un kausētu sieru;
- e) **dzērieniem, kas satur alkoholu.** Komisija pēc ... (*) sagatavo ziņojumu par **šā punkta** piemērošanu attiecībā uz šiem pārtikas produktiem, un šim ziņojumam var pievienot īpašus pasākumus, ar ko nosaka noteikumus **patērētāju informēšanai par šo produktu uzturvērtību.** Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem **ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus;**
- f) pārtikas produktiem, kam ir viena sastāvdaļa, ja:
 - i) pārtikas produkta nosaukums sakrīt ar sastāvdaļas nosaukumu vai
 - ii) pārtikas produkta nosaukums ļauj skaidri identificēt sastāvdaļas veidu.

21. pants

I

Par pārtikas produktu sastāvdaļām neuzskata:

- a) sastāvdaļas elementi, ko uz laiku atdala ražošanas procesā un vēlāk atkal pievieno, nepārsniedzot to sākotnējo daudzumu;
- b) pārtikas produktu piedevas vai fermenti:
 - i) kas atrodas attiecīgajā pārtikas produktā tikai tādēļ, ka ir vienā vai vairākās šā pārtikas produkta sastāvdaļās, ja vien tie nepilda tehnoloģiskas funkcijas galaproduktā, vai
 - ii) ko izmanto kā apstrādes palīg līdzekļus;
- c) vielas, ko *tikai vajadzīgā* daudzumā izmanto par šķīdinātāju vai vidi uzturvielām, pārtikas piedevām, **fermentiem** vai aromatizētājiem;
- d) vielas, kas nav pārtikas produktu piedevas, bet kuras lieto tādā pašā veidā un nolūkā kā pārstrādes palīg līdzekļus, un kas ir galaproduktā, arī pārveidotā veidā;
- e) ūdens:
 - i) ja to izmanto ražošanas procesā tikai kādas koncentrētas vai atūdeņotas sastāvdaļas sākotnējās formas atgūšanai, vai
 - ii) kā šķidra vide, ko parasti nelieto cilvēku uzturā.

22. pants

Atsevišķu tādu vielu marķējums, kas izraisa alerģiju vai nepanesamību

1. Uz visām sastāvdaļām, kas uzskaitītas II pielikumā, vai vielām, kas cēlušās no minētajā pielikumā uzskaitītajām sastāvdaļām, attiecas **tajā** noteiktie izņēmumi, un **tās vienmēr** norāda **sastāvdaļu sarakstā tādā veidā, ka alerģijas vai nepanesības iespēja ir nekavējoties skaidri atpazīstama.**

(*) 5 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Šī norāde nav nepieciešama, ja:

- a) pārtikas produkta nosaukumā skaidri minēta attiecīgā sastāvdaļa; vai
- b) šīs regulas II pielikumā uzskaitītā sastāvdaļa, no kuras viela cēlusies, jau iekļauta sastāvdaļu sarakstā;
- c) **pārtikas produkti nav fasēti; šādā gadījumā tirdzniecības telpā vai uz ēdienkartēm nepārprotami redzamā veidā jānorāda, ka:**
 - **pircēji var saņemt informāciju par alergēnām vielām sarunā ar pārdevēju un/vai iepazīstoties ar pieejamiem informatīviem materiāliem;**
 - **nevar izslēgt savstarpējas kontaminācijas iespēju.**

2. Komisija II pielikumā iekļauto sarakstu regulāri pārskata un attiecīgā gadījumā atjaunina, pamatojoties uz jaunākajām zinātniskajām un tehniskajām atziņām, **ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.**

3. Saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru Komisija attiecīgi var izstrādāt tehniskas pamatnostādnes II pielikumā iekļautā saraksta interpretācijai.

23. pants

Sastāvdaļu daudzuma norāde

1. Sastāvdaļas daudzumu vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu, ko izmanto, ražojot vai izgatavojot pārtikas produktu, uzrāda, ja:
- a) attiecīgā sastāvdaļa vai sastāvdaļu kategorija ir norādīta pārtikas produkta **tirdzniecības** nosaukumā vai nosaukumā, ar kuru patērētājs parasti to saista; vai
 - b) attiecīgo sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju marķējumā izceļ ar vārdu, zīmējumiem vai grafiskiem simboliem; vai
 - c) attiecīgā sastāvdaļa vai sastāvdaļu kategorija būtiski raksturo pārtikas produktu un atšķir to no citiem produktiem, ar kuriem to var sajaukt nosaukuma vai izskata dēļ.

I

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi, ieskaitot īpašos gadījumus, kad dažu sastāvdaļu daudzums nav jānorāda, noteikti VII pielikumā.

24. pants

Neto masa

1. Fasēto pārtikas produktu neto masu norāda attiecīgi litros, centilitros, mililitros, kilogramos vai gramos:
- a) tilpuma vienībās — šķidrumiem **Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/339/EEK par pārtikā lietojamo šķidrumu taru⁽¹⁾ nozīmē;**

⁽¹⁾ OV L 176, 6.7.1985., 18. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

b) masas vienībās — pārējiem produktiem.

2. Komisija attiecībā uz dažiem īpašiem pārtikas produktiem var noteikt tādu neto masas norādīšanas veidu, kas atšķiras no 1. punktā noteiktā veida, **ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.**

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi, ieskaitot īpašos gadījumus, kad neto masa nav jānorāda, noteikti VIII pielikumā.

25. pants

Minimālais derīguma termiņš, “izlietot līdz” **datums un ražošanas datums**

1. Pārtikas produktiem, kas no mikrobioloģijas viedokļa ir īpaši ātrbojīgi un tādēļ pēc īsa brīža var radīt tiešas briesmas cilvēka veselībai, minimālo derīguma termiņu aizvieto ar “izlietot līdz” datumu.

2. **Attiecīgais datums ir viegli pamanāms un nav aizsegts. To norāda šādi:**

a) **minimālais derīguma termiņš:**

i) **pirms šā termiņa jābūt vārdiem:**

— “Ieteicams līdz ...”, kad termiņā ietilpst dienas norāde; vai

— “Ieteicams līdz ... beigām” pārējos gadījumos;

ii) **vārdkopu, kas minēta a) apakšpunktā, papildina ar:**

— datumu; vai

— norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā.

Nepieciešamības gadījumā šīm norādēm pievieno glabāšanas nosacījumu aprakstu, kas jāievēro, produktu uzglabājot noteikto laikposmu.

iii) **datums sastāv no dienas, mēneša un gada šādā secībā un nešifrētā veidā.**

Tomēr attiecībā uz pārtikas produktiem:

— kuru derīguma termiņš nepārsniedz trīs mēnešus — norāda dienu un mēnesi;

— kuru derīguma termiņš pārsniedz trīs mēnešus, bet nepārsniedz 18 mēnešus — norāda mēnesi un gadu;

— kuru derīgums pārsniedz 18 mēnešus — ir pietiekami ar gada norādi.

Sīki izstrādātus noteikumus par minimālā derīguma termiņa norādi atbilstoši šim iii) punktam var pieņemt saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

iv) *minimālo derīguma termiņu norāda uz katras fasētās porcijas;*

v) *ievērojot Savienības noteikumus, ar kuriem ievieš citus datuma norādes veidus, derīguma datums nav jānorāda:*

- *svaigiem augļiem un dārzeņiem, tai skaitā kartupeļiem, kas nav mizoti, griezti vai līdzīgi apstrādāti; šī atkāpe neattiecas uz diedzētām sēklām un līdzīgiem produktiem, piemēram, uz pākšaugu dīgļstiem;*
- *vīniem, liķiera vīniem, dzirkstošajiem vīniem, aromatizētiem vīniem un līdzīgiem produktiem, kas iegūti no citiem augļiem, nevis no vīnogām, un dzērieniem ar KN kodu 2206 00 91, 2206 00 93 un 2206 00 99, kas izgatavoti no vīnogām vai vīnogu misas;*
- *dzērieniem, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir 10 % vai lielāka;*
- *bezalkoholiskajiem dzērieniem, augļu sulām, augļu nektāriem un alkoholiskajiem dzērieniem, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, ja šie dzērieni pildīti atsevišķos traukos, kuru tilpums pārsniedz piecus litrus, un paredzēti sabiedriskās ēdināšanas iestādēm;*
- *maizes vai konditorejas izstrādājumiem, ko, ņemot vērā to īpatnības, parasti patērē 24 stundu laikā pēc izgatavošanas;*
- *etiķim;*
- *vārāmajam sālim;*
- *cukuram cietā veidā;*
- *saldumiem, kas sastāv gandrīz vienīgi no aromatizēta un/vai iekrāsota cukura;*
- *košļājamai gumijai un līdzīgiem košļājamiem produktiem.*

b) *“datums, līdz kuram produkts jāizlieto”:*

i) *pirms šā datuma jābūt vārdiem “izlietot līdz...”;*

ii) *šā punkta i) apakšpunktā minētos vārdus papildina ar:*

- *datumu; vai*
- *norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā.*

Šīs norādes papildina ar glabāšanas nosacījumu aprakstu, kas jāievēro;

iii) *datums sastāv no dienas, mēneša un gada šādā secībā un nešifrētā veidā;*

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

c) *ražošanas datums:*

i) *pirms šā datuma jābūt vārdiem “Ražots .”;*

ii) *vārdu, kas minēts i) apakšpunktā, papildina ar:*

— *datumu; vai*

— *norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā;*

iii) *datums sastāv no dienas, mēneša un gada šādā secībā un nešifrētā veidā.*

■

26. pants

Lietošanas instrukcija

1. Lietošanas instrukcijas formulējumam jābūt tādām, lai *pārtikas produktu* varētu atbilstoši izmantot. ***Ja nepieciešams, sniedz norādījumus par atdzesēšanas un uzglabāšanas nosacījumiem un par laikposmu, kurā pārtikas produkts ir derīgs lietošanai pēc iepakojuma atvēršanas.***

2. Komisija ***ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus*** var paredzēt noteikumus, kādā veidā sagatavojamas lietošanas instrukcijas atsevišķiem pārtikas produktiem. ■

27. pants

Alkohola satura norāde

1. Normas attiecībā uz norādēm par alkohola tilpumkoncentrāciju produktiem, kas atbilst kopējā muitas tarifa pozīcijai Nr. 22.04 un 22.05, nosaka īpašie Savienības noteikumi, ko piemēro šiem produktiem.

2. Faktisko alkohola tilpumkoncentrāciju tiem dzērieniem, kuru alkohola saturs pārsniedz 1,2 tilpumprocentus, izņemot tos, kas minēti šā panta 1. punktā, norāda saskaņā ar šīs regulas IX pielikumu.

3. IEDAĻA

UZTURVIELU MARĶĒJUMS

28. pants

Saistība ar citiem tiesību aktiem

1. Šīs iedaļas noteikumi neattiecas uz pārtikas produktiem, kam piemēro šādus tiesību aktus:

a) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem ⁽¹⁾;

b) Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīva 80/777/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz dabisko minerālūdeņu ieguvī un realizāciju ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁽²⁾ OV L 229, 30.8.1980., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. Šis iedaļas noteikumos piemēro, neskarot Padomes 1989. gada 3. maija Direktīvu 89/398/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽¹⁾ un attiecīgās minētās direktīvas 4. panta 1. punktā minētās direktīvas.

29. pants

Saturs

1. Paziņojumā par uzturvērtību ietver šādu informāciju (turpmāk "obligātais paziņojums par uzturvērtību"):

a) enerģētiskā vērtība;

b) tauku, piesātināto tauku, ■ cukura un sāls daudzums;

c) **proteīna, ogļhidrātu, šķiedrvielu, dabisko un mākslīgo trans-taukskābju daudzums.**

Šis punkts neattiecas uz **alkoholu saturošiem dzērieniem**. Komisija pēc ... (*) sagatavo ziņojumu par šā punkta piemērošanu attiecībā uz šiem pārtikas produktiem un šim ziņojumam var pievienot īpašus pasākumus, ar ko paredz noteikumus **patērētāju informēšanai par šo produktu uzturvērtību un kas pieņemti ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.**

2. Paziņojumā par uzturvērtību **papildus** var arī norādīt daudzumu vienam vai vairākiem šādiem savienojumiem:

■ a) mononepiesātinātās taukskābes;

b) polinepiesātinātās taukskābes;

c) polioli;

d) **holesterīns;**

e) ciete;

■

f) jebkuras minerālvielas vai vitamīni, kas **ir sastopami ievērojamā daudzumā saskaņā ar X pielikuma A daļas 1. punktu un atbilst vērtībām, kas norādītas X pielikuma A daļas 2. punktā;**

g) **citas vielas XII pielikuma A daļas nozīmē un šo uzturvielu sastāvdaļas;**

h) **citas vielas, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1925/2006.**

3. Uzturvērtības norādes gadījumā ir obligāti jāuzskaita vielas, kas pieder vienai no šā panta 2. punktā minētajām uzturvielu kategorijām vai ietilpst tajā kā sastāvdaļas.

■

30. pants

Aprēķins

1. Enerģētisko vērtību aprēķina, izmantojot XI pielikumā minētos pārrēķina koeficientus.

⁽¹⁾ OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp.

(*) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. Lai varētu precīzāk aprēķināt pārtikas produkta enerģētisko vērtību, Komisija šīs regulas X pielikuma A daļas 1. punktā minētos pārrēķina koeficientus vitamīniem un minerālvielām ***nosaka un iekļauj*** šīs regulas XI pielikumā ***ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.***

3. Enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums, kas minēts šīs regulas 29. panta 1. un 2. punktā, attiecas uz pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā.

Šī informācija var attiekties uz pārtikas produktu pēc apstrādes, ja pievieno pietiekami sīkus apstrādes norādījumus un šī informācija attiecas uz pārtikas produktu, kas ir gatavs lietošanai uzturā.

4. Katrā atsevišķā gadījumā minētās vērtības ir vidējās vērtības ***minimālā derīguma termiņa beigās, ņemot vērā atbilstīgas pielaišanas, un šīs vērtības tiek*** noteiktas, pamatojoties uz:

- a) ražotāja veikto pārtikas produktu analīzi; vai
- b) attiecīgā pārtikas produkta sastāvdaļu zināmo vai atzīto vidējo vērtību lietošanu aprēķinos; vai
- c) vispārēji noteiktu un pieņemtu lielumu izmantošanu aprēķinos.

Īstenošanas noteikumus attiecībā uz paziņojumu par enerģētisko vērtību un uzturvērtību, jo īpaši attiecībā uz norādīto vērtību precizitāti, piemēram, atšķirībām starp norādītajiem un oficiālo pārbaūžu laikā noteiktajiem rādītājiem, ***pieņem ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus pēc tam, kad Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde ir sniegusi savu atzinumu.***

31. pants

Izteiksmes formas

1. Enerģētisko vērtību un uzturvielu vai to sastāvdaļu attiecības, kas minētas šīs regulas 29. panta 1. un 2. punktā, norāda, izmantojot šīs regulas ***XII pielikumā*** minētās mērvienības.

2. ***Iepakojuma priekšpusē novietotajā obligātajā paziņojumā par uzturvērtību iekļauj 29. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto enerģētisko vērtību kilokalorijās un 29. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto obligāti norādāmo uzturvielu daudzumu gramos.***

Tās norāda vienkopus skaidri salasāmā formā šādā secībā: enerģētiskā vērtība, tauki, piesātinātie tauki, cukuri un sāls.

3. ***Iepakojuma aizmugurē novietotajā obligātajā paziņojumā par uzturvērtību iekļauj 29. panta 1. punktā minēto enerģētisko vērtību kilokalorijās un visas obligāti norādāmās uzturvielas, un vajadzības gadījumā 29. panta 2. punktā minētās brīvprātīgi norādāmās uzturvielas.***

Attiecīgā gadījumā tās norāda XII pielikuma C daļā noteiktajā kārtībā gan 100 g/ml, gan vienai porcijai.

To norāda tabulas formā, sakārtojot skaitļus citu zem cita.

4. Obligāto paziņojumu par uzturvērtību attiecīgi izsaka procentos no X pielikuma B daļā noteiktajiem daudzumiem uz 100 g vai 100 ml, vai uz porciju. Paziņojums par vitamīniem un minerālvielām arī ir jāizsaka procentos no X pielikuma A daļas 1. punktā noteiktajiem daudzumiem.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

5. Ja tiek sniegtas ziņas saskaņā ar 4. punktu, attiecīgās tabulas tiešā tuvumā informācija jāpapildina ar šādu tekstu: “Vidējais dienā nepieciešamais devas daudzums pusmūža sievietei. Jūsu personīgā dienā nepieciešamā deva var atšķirties.”.

6. Paziņojumu par poliolu un/vai cietes saturu, kā arī taukskābju tipu, izņemot 29. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās piesātinātās taukskābes **un trans-taukskābes**, norāda saskaņā ar **XII pielikumu**.

I

32. pants

Uzturvērtības papildu norādīšanas veidi

Papildus 31. panta 2. līdz 4. punktā minētajiem norādīšanas veidiem **un attiecīgos gadījumos citā vietā uz iepakojuma** uzturvērtību var **arī atkārtoti** norādīt citos veidos, **piemēram, grafiski vai ar simboliem**, ja ievēro šādas pamatprasības:

- a) **šāds norādes veids nemaldina patērētāju vai nenovirza uzmanību no obligātā paziņojuma par uzturvērtību**; un
- b) uzturvērtību norāda noteiktiem daudzumiem **atbilstoši X pielikuma B daļai** vai **pamatotām zinātniskām atziņām** par enerģētisko vai uzturvērtību;
- c) ir **zinātniski** pierādījumi, kas liecina, ka vidusmēra patērētājs saprot uzturvērtības norādes saturu un lietošanu; **un**
- d) **to pamato neatkarīgu patērētāju pētījumu rezultāti, kas parāda, ka vidusmēra patērētāji saprot šādu izteiksmes veidu.**

I

33. pants

Noformējums

1. Papildus paziņojumam par uzturvērtību saskaņā ar 29. un 30. pantu, enerģētiskās vērtības norāde, kas paredzēta 29. panta 1. punkta a) apakšpunktā un X pielikuma B daļā, atrodas iepakojuma priekšpusē labajā apakšējā stūrī, izmantojot 3 mm lielas rakstzīmes, un ir apvilktā ar kontūru.

2. Prasību enerģētiskās vērtības norādi atkārtot iepakojuma priekšpusē atbilstoši 1. punktam neattiecinā uz dāvanu iepakojumiem.

3. **Brīvprātīgi paplašinātu** paziņojumu par uzturvērtību attiecībā uz 29. panta 2. punktā minētajām uzturvielām norāda attiecīgi šīs regulas XII pielikumā noteiktajā kārtībā. **Šā panta 1. punktu piemēro mutatis mutandis.**

4. Ja paziņojums par IV pielikumā minēto pārtikas produktu uzturvērtību ir obligāts, jo tiek sniegta uzturvērtības vai veselīguma norāde, paziņojums par uzturvērtību nav obligāti jāizvieto galvenajā redzamības laukā.

5. Šā panta 1. punkts neattiecas uz pārtikas produktiem, kas definēti Direktīvā 89/398/EEK un tās 4. panta 1. punktā minētajās īpašajās direktīvās.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

6. Ja kāda elementa enerģētiskā vērtība vai uzturvērtība pārtikas produktā ir neliela, šo elementu paziņojumu par uzturvērtību var aizstāt ar tekstu "Satur nelielu daudzumu..." paziņojuma par uzturvērtību, ja tāds ir, tiešā tuvumā.

■

7. Noteikumus attiecībā uz citiem paziņojuma par uzturvērtību noformējuma aspektiem Komisija var noteikt **ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.**

8. Līdz ... (*) Komisija iesniedz novērtējuma ziņojumu par 1. līdz 7. punktā aprakstīto noformējuma veidu.

V NODAĻA

BRĪVPRATĪGI SNIEGTA PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJA

34. pants

■ Prasības

1. **Brīvprātīgi sniedzamo informāciju izvieto tā, lai nesamazinātu obligātajai informācijai paredzēto vietu.**

2. **Visu attiecīgo informāciju par brīvprātīgām pārtikas informācijas shēmām, piemēram, to pamatā esošiem kritērijiem un zinātniskiem pētījumiem, dara pieejamu sabiedrībai.**

3. **Arī turpmāk atļauts brīvprātīgi sniegt papildu uzturvērtības informāciju attiecībā uz konkrētām mērķgrupām, piemēram, bērniem, ar nosacījumu, ka šīs konkrētās atsauces vērtības ir zinātniski pamatotas, nemaldina patērētāju un atbilst šajā regulā noteiktajām vispārējām prasībām.**

4. Neskarot marķēšanu atbilstoši īpašiem Savienības tiesību aktiem, 3. un 4. punktu piemēro, ja pārtikas produkta izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta ir norādīta brīvprātīgi, lai patērētājus informētu, ka pārtikas produkta izcelsme ir Savienībā vai attiecīgajā valstī vai vietā.

■

5. Attiecībā uz gaļu, izņemot liellopa gaļu, norādītā izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta var būt viena vieta tikai tad, ja lopi ir dzimuši, audzēti un nokauti vienā un tajā pašā valstī vai vietā. Citos gadījumos norāda katru atšķirīgo dzimšanas, audzēšanas un nokaušanas vietu.

■

6. Terminu "veģetārs" neattiecina uz pārtikas produktiem, kas ir dzīvnieki vai kas ir ražoti no produktiem vai izmantojot produktus, kuri iegūti no dzīvniekiem, kas ir nobeigušies vai nokauti, vai kas nobeidzas apēšanas rezultātā. Terminu "vegāns" neattiecina uz pārtikas produktiem, kas ir dzīvnieki vai dzīvnieku produkti (tostarp produkti no dzīvjiem dzīvniekiem), vai kas ražoti no tiem vai izmantojot tos.

■ VI NODAĻA

VALSTS NOTEIKUMI

35. pants

Principi

Dalībvalstis pieņem noteikumus attiecībā uz pārtikas produktu informāciju tikai šajā regulā noteiktajos gadījumos.

(*) OV: Piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

36. pants

Valsts noteikumi par papildu obligātajām ziņām

Papildus 9. panta 1. punktā un 11. pantā minētajām obligātajām ziņām dalībvalstis var saskaņā ar 39. pantā noteikto procedūru noteikt papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas produktu veidiem vai kategorijām, pamatojoties uz:

- a) sabiedrības veselības aizsardzību;
- b) patērētāju aizsardzību;
- c) krāpšanas novēršanu;
- d) rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību, **reģionālās** izcelsmes norāžu, reģistrēta izcelsmes apzīmējuma aizsardzību un negodīgas konkurences novēršanu.

Šādi pasākumi nerada šķēršļus preču brīvai aprītei iekšējā tirgū.

37. pants

Piens un piena produkti

Dalībvalstīs ir pieļaujamas atkāpes no 9. panta 1. punkta un 11. panta 2. punkta attiecībā uz pienu un piena produktiem, kas pildīti atkārtotai izmantošanai paredzētās stikla pudelēs.

Tās nekavējoties dara zināmu Komisijai jebkuru šādu pasākumu tekstu.

■

38. pants

■ Nefasēti pārtikas produkti

- 1. **Attiecībā uz nefasētiem pārtikas produktiem sniedz 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās ziņas.**
- 2. **Citas 9. un 11. pantā minētās ziņas nav jāsniedz obligāt.**
- 3. **Dalībvalstis var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz veidu, kā jāsniedz 1. un 2. punktā minētā informācija.**
- 4. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai jebkuru 1. un 3. punktā minēto pasākumu tekstu.

39. pants

Paziņošanas procedūra

- 1. Ja tiek veikta atsauce uz šo pantu, dalībvalsts, kura uzskata par vajadzīgu pieņemt jaunus tiesību aktus par pārtikas produktu informāciju, paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par paredzētajiem pasākumiem un to pamatojumu.
- 2. Komisija apspriežas ar Pārtikas aprītes un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu, ja tā uzskata, ka šāda apspriešanās būtu noderīga vai to pieprasa dalībvalsts. **Komisija arī ievieš oficiālu paziņošanas procedūru visām ieinteresētajām personām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs) ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

3. Attiecīgā dalībvalsts var veikt šādi paredzētus pasākumus tikai trīs mēnešus pēc 1. punktā minētā paziņojuma un ar noteikumu, ka Komisija nesniedz negatīvu atzinumu.

4. Ja Komisijas atzinums ir negatīvs, tā sāk 41. panta 2. punktā paredzēto procedūru pirms iepriekšminētā termiņa beigām, lai noskaidrotu, vai paredzētos pasākumus var īstenot. Komisija vajadzības gadījumā var prasīt atbilstīgas izmaiņas paredzētajos pasākumos. Attiecīgā dalībvalsts var veikt paredzētos pasākumus vienīgi pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi galīgo lēmumu.

I

VII NODAĻA

ĪSTENOŠANA, GROZĪŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

40. pants

Tehniskie pielāgojumi

Komisija var grozīt pielikumus atbilstīgi noteikumiem attiecībā uz grozījumiem II un III pielikumā, kas minēti šīs regulas 11. panta 2. punktā un 22. panta 2. punktā. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem **ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42. pantu un ievērojot 43. un 44. panta nosacījumus.**

41. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

I

42. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 9. panta 1. punkta k) apakšpunktā, 11. panta 2. punktā, 14. panta 1. punktā, 20. panta e) apakšpunktā, 22. panta 2. punktā, 24. panta 2. punktā, 26. panta 2. punktā, 29. panta 1. punktā, 30. panta 2. un 4. punktā, 33. panta 7. punktā un 40. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem pēc... (*). Komisija par piešķirtajām pilnvarām sagatavo ziņojumu, ko iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvau deleģēšanu automātiski pagarina par tādiem pašiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 43. pantu.

2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā vienlaikus informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 43. un 44. pantā izklāstītos nosacījumus.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

43. pants**Deleģēšanas atsaukšana**

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 9. panta 1. punkta k) apakšpunktā, 11. panta 2. punktā, 14. panta 1. punktā, 20. panta e) apakšpunktā, 22. panta 2. punktā, 24. panta 2. punktā, 26. panta 2. punktā, 29. panta 1. punktā, 30. panta 2. un 4. punktā, 33. panta 7. punktā un 40. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.
2. Iestāde, kura ir sākusī iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par pilnvaru deleģēšanas atsaukšanu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas cenšas par to laikus informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu atsaukt, un minot iespējamās atsaukšanas iemeslus.
3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas norādīts lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošu deleģēto aktu spēkā esamību. Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

44. pants**Iebildumi pret deleģētajiem aktiem**

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc minētā laikposma ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikusi iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un deleģētais akts stājas spēkā dienā, kas noteikta minētajā aktā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas iebilst pret deleģēto aktu, paskaidro iebildumu iemeslus.

45. pants**Regulas (EK) Nr. 1924/2006 grozījumi**

Regulas (EK) Nr. 1924/2006 7. panta pirmo un otro punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“Pienākumus un kārtību, saskaņā ar kuriem sniedz informāciju atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. ... IV nodaļas 3. iedaļai (*), veicot uzturvērtības un/vai veselīguma norādi, piemēro, *mutatis mutandis*, izņemot vispārīgas reklāmas gadījumus.

Turklāt un atkarībā no apstākļiem informācija par tās vielas daudzumu, uz ko attiecas uzturvērtības vai veselīguma norāde un kas neparādās uzturvērtības marķējumā, atrodas tuvu pie paziņojuma par uzturvērtību un ir norādīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. ... 30. līdz 31. pantu.

(*) OV L ...”.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

46. pants

Regulas (EK) Nr. 1925/2006 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1925/2006 groza šādi

1. 6. panta 6. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. Vitamīna vai minerālvielas pievienošanu pārtikas produktiem veic tā, lai šis vitamīns vai minerālviela pārtikas produktā ir vismaz pietiekamā daudzumā, ja tāds noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. ... XI pielikuma A daļas 2. punktu (*). Īpašiem pārtikas produktiem vai pārtikas produktu kategorijām minimālos daudzumus, tostarp jebkurus daudzumus, kas ir mazāki par iepriekš minēto pietiekamo daudzumu, nosaka saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto kārtību.

(*) OV L ...”.

2. 7. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Uzturvērtības marķējums ir obligāts tiem pārtikas produktiem, kuriem pievienoti vitamīni un minerālvielas un uz kuriem attiecas šī regula. Marķējumā norāda Regulas (EK) Nr. ... 29. panta 1. punktā uzskaitītos datus, kā arī pārtikas produktiem pievienoto vitamīnu un minerālvielu kopējo daudzumu”.

47. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 2000/13/EK, 87/250/EEK, 94/54/EK, 1999/10/EK, 2002/67/EK, 2004/77/EK un Regulu (EK) Nr. 608/2004 atceļ no ... (*).

2. Direktīvu 90/496/EEK atceļ no (**).

3. Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

48. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Regulas 14. panta 1. punkts stājas spēkā no ... (**).

Šīs regulas 29. līdz 33. pants stājas spēkā no... (***), izņemot to pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku marķētos pārtikas produktus, kuri šīs regulas spēkā stāšanās dienā nodarbina mazāk par **100 cilvēkiem** un kuru gada apgrozījums un/vai ikgadējā bilance nepārsniedz **EUR 5 miljonus**; šādiem uzņēmumiem minēto pantu noteikumus sāk piemērot no... (****).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

(**) 5 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(***) Mēneša pirmajā datumā 36 mēnešus pēc dienas, kad šī regula stājas spēkā.

(****) Mēneša pirmajā datumā 60 mēnešus pēc dienas, kad šī regula stājas spēkā.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS,

kā paredzēts šīs regulas 2. panta 4. punktā

1. “paziņojums par uzturvērtību” vai “uzturvērtības marķējums” ir jebkura informācija, **kurā norāda:**
 - a) enerģētisko vērtību; vai
 - b) enerģētisko vērtību un vienu vai vairākas šādas uzturvielas **un to sastāvdaļas:**
 - taukus,
 - ogļhidrātus,
 - šķiedrvielas,
 - proteīnus,
 - sāli,
 - vitamīnus un minerālvielas, kas uzskaitīti X pielikuma A daļas 1. punktā un ir sastopami ievērojamā daudzumā, kā definēts X pielikuma A daļas 2. punktā.
2. “tauki” ir kopējais lipīdu saturs, ieskaitot fosfolipīdus;
3. “piesātinātās taukskābes” ir taukskābes, kas nesatur divkārsšo saiti;
4. “trans-taukskābes” ir taukskābes ar vismaz vienu nesaistītu (proti, ar vismaz vienu metilēna grupas iestarpinājumu) oglekļa-oglekļa dubultsaitēm trans-konfigurācijā;
5. “mononepiesātinātās taukskābes” ir taukskābes ar vienu divkārsšo *cis*-saiti;
6. “polinepiesātinātās taukskābes” ir taukskābes ar *cis*, *cis*-metilēna divkārsšās saites iestarpinājumiem;
7. “ogļhidrāti” ir visi ogļhidrāti, ietverot polioli, ko cilvēka organisms pārstrādā vielmaiņas ceļā;
8. “cukuri” ir visi monosaharīdi un disaharīdi, ko satur pārtikas produkti, izņemot polioli, **izomaltozi un D-tagatozi**;
9. “polioli” ir spirti, kas satur vairāk nekā divas hidroksilgrupas;
10. “proteīni” ir proteīnu saturs, kas aprēķināts pēc formulas: proteīni = pēc Kjeldāla metodes noteikts kopējais slāpeklis $\times$ 6,25 **vai pēc Kjeldāla metodes noteikts kopējais slāpeklis $\times$ 6,38 piena proteīnu gadījumā**;
11. “sāls” ir sāls saturs, kas aprēķināts pēc formulas: sāls = nātrijs $\times$ 2,5;
12. **“Pārtikā lietojamās zelta plāksnītes” ir ēdams pārtikas produktu un dzērienu rotājums no aptuveni 0,000125 mm biezām zelta plāksnītēm pārslu vai pulvera veidā;**
13. “vidējā vērtība” ir rādītājs, kas vislabāk raksturo uzturvielas daudzumu, ko satur konkrēts pārtikas produkts, un atspoguļo iespējamās sezonālas atšķirības, patēriņa modeli un citus faktorus, kuri var ietekmēt rādītāja faktisko lielumu;
14. **“iepakojuma priekšpuse” ir tā pārtikas produktu iepakojuma puse vai virsma, par kuru ir vislielākā varbūtība, ka tā tiks izrādīta vai būs redzama parastos vai ierastos pārdošanas vai lietošanas apstākļos.**

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

II PIELIKUMS

PĀRTIKAS SASTĀVDAĻAS, KAS **VAR IZRAISĪT** ALERĢIJU VAI NEPANESĪBU

1. Labība, kas satur kviešu lipekli (t.i., kvieši, rudzi, mieži, auzas, speltas kvieši, *triticum turgidum polonicum* vai to hibrizizēti celmi), un tās produkti, izņemot:
 - a) glikozes sīrupus uz kviešu bāzes, ieskaitot dekstrozi ⁽¹⁾;
 - b) maltodekstrīnus uz kviešu bāzes ⁽¹⁾;
 - c) glikozes sīrupus uz miežu bāzes;
 - d) labību, ko izmanto, lai iegūtu **alkohola** destilātus **■**.
2. Vēžveidīgie un to produkti.
3. Olas un to produkti.
4. Zivis un to produkti, izņemot:
 - a) zivju želatīnu, ko izmanto vitamīnu vai karotinoīdu preparātiem;
 - b) zivju želatīnu vai zivju līmi, ko izmanto alus un vīna dzidrināšanai.
5. Zemesrieksti un to produkti.
6. Sojas pupas un to produkti, izņemot:
 - a) pilnībā rafinētu sojaspupu eļļu un taukus ⁽¹⁾;
 - b) no sojaspupām iegūtus dabiskus jauktus tokoferolus (E306), dabisku D-alfa tokoferolu, dabisku D-alfa tokoferola acetātu, dabisku D-alfa tokoferola sukcinātu;
 - c) fitosterolus un fitosterolesterus, kas atvasināti no augu eļļas, kas iegūta no sojaspupām;
 - d) fitostanolesterus, kas iegūti no tādas augu eļļas steroliem, kura iegūta no sojaspupām.
7. Piens un tā produkti (ieskaitot laktozi), izņemot:
 - a) sūkalas, ko izmanto, lai iegūtu **alkohola** destilātus **■**;
 - b) laktitolu.
8. Rieksti, t.i., mandeles (*Amygdalus communis L.*), lazdu rieksti (*Corylus avellana*), valrieksti (*Juglans regia*), Indijas rieksti (*Anacardium occidentale*), pekanrieksti (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), Brazīlijas rieksti (*Bertholletia excelsa*), pistāciju rieksti (*Pistacia vera*), makadāmijas rieksti un Queensland rieksti (*Macadamia ternifolia*), un to produkti, izņemot:
 - a) riekstus, ko izmanto, lai iegūtu **alkohola** destilātus **■**.
9. Selerijas un to produkti.
10. Sinepes un to produkti.
11. Sezama sēklas un to produkti.
12. Sēra dioksīds un sulfīti, ja to koncentrācija pārsniedz 10 mg/kg vai 10 mg/l, izteikts kā SO₂, **pārtikai paredzētajā produktā**.
13. Lupīna un tās produkti.
14. Gliemji un to produkti.

⁽¹⁾ Un to produktus, ja vien to apstrādes procesā nevar palielināties alergēniskuma līmenis, ko attiecīgā iestāde izvērtējusi atbilstošajam produktam, no kura tie iegūti.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

III PIELIKUMS

TO PĀRTIKAS PRODUKTU SARAKSTS, KURU MARĶĒJUMĀ JĀIEKĻAUJ VIENA VAI VAIRĀKAS PAPILDU NORĀDES

PĀRTIKAS PRODUKTA VEIDS VAI KATEGORIJA	NORĀDES
1. PĀRTIKAS PRODUKTI, KAS IEPAKOTI, IZMANTOJOT ĪPAŠAS GĀZES	
1.1. Pārtikas produkti, kuru derīguma laiks ir pagarināts, izmantojot iesaiņošanas gāzes, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 89/107/EEK	“iepakots aizsargatmosfērā”
2. GAĻAS PRODUKTI, KAS IEGŪTI NO ĪPAŠĀ VEIDĀ NOKAUTIEM DZĪVNIEKIEM	
2.1. <i>Gaļa un gaļas izstrādājumi, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri pirms kaušanas nav apduļļināti, proti, rituālā kaušanas procesā</i>	“Bez apduļļināšanas nokauta dzīvnieka gaļa”
3. PĀRTIKAS PRODUKTI, KAS SATUR SALDINĀTĀJU	
3.1. Pārtikas produkti, kas satur saldinātāju vai saldinātājus, kuri atļauti ar Direktīvu 89/107/EEK	“ar saldinātāju”; šo norādi pievieno pārtikas produkta nosaukumam galvenajā redzamības laukā .
3.2. Pārtikas produkti, kas satur cukura vai cukuru piedevu un saldinātāju vai saldinātājus, kuri atļauti ar Direktīvu 89/107/EEK	“ar cukuru un saldinātāju”; šo norādi pievieno pārtikas produkta nosaukumam
3.3. Pārtikas produkti, kas satur aspartāmu, kas atļauts ar Direktīvu 89/107/EEK	“satur aspartāmu ”
3.4. Pārtikas produkti, kas satur vairāk nekā 10 % pievienota poliola, kas atļauts ar Direktīvu 89/107/EEK	“pārmērīga lietošana var izraisīt diareju”
4. PĀRTIKAS PRODUKTI, KAS SATUR GLICIRIZĪNSKĀBI VAI TĀS AMONIJA SĀLI	
4.1. Konditorejas izstrādājumi vai dzērieni, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 100 mg/kg vai 10 mg/l vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i>	Ja vārds “lakrica” nav iekļauts produkta sastāvdaļu sarakstā vai tā nosaukumā, sastāvdaļu saraksta beigās iekļauj vārdus “satur lakricu”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus produkta nosaukumam
4.2. Konditorejas izstrādājumi, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 4 g/kg vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i>	Sastāvdaļu sarakstu papildina ar šādu paziņojumu: “satur lakricu — cilvēkiem, kuriem ir hipertonijs, jāizvairās no produkta pārmērīgas lietošanas”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus produkta nosaukumam
4.3. Dzērieni, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 50 mg/l vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i> , vai dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, ja šo vielu saturs tajos ir 300 mg/l vai lielāks (¹).	Sastāvdaļu sarakstu papildina ar šādu paziņojumu: “satur lakricu — cilvēkiem, kuriem ir hipertonijs, jāizvairās no produkta pārmērīgas lietošanas”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus produkta nosaukumam
5. PĀRTIKAS PRODUKTI, KAS SATUR GLUTAMĪNSKĀBES VAI TĀS SĀĻUS	
5.1. Pārtikas produkti, kas satur vienu vai vairākas no šādām pārtikas piedevām — E620, E621, E622, E623, E624 un E625	“satur apetīti veicinošas sastāvdaļas”

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

PĀRTIKAS PRODUKTA VEIDS VAI KATEGORIJA	NORĀDES
6. GAĻA, KAS SASTĀV NO SAVIENOTIEM GAĻAS GABALIEM	
6.1. Gaļa, kas sastāv no savienotiem gaļas gabaliem, un var radīt iespaidu, ka tas ir viens gaļas gabals	uzrakstu "sastāv no savienotiem gaļas gabaliem" norāda papildus pārtikas produkta nosaukumam
7. DZĒRIENI AR AUGSTU KOFEĪNA SATURU	
7.1. Dzērieni, izņemot tos kafijas dzērienus, tēju vai kafiju vai tējas ekstraktu, kuru nosaukums ietver terminus "kafija" vai "tēja", kas: — paredzēti lietošanai bez pārveides un satur kofeīnu, no jebkura avota, proporcijā, kas pārsniedz 150 mg/l, vai — pēc koncentrēto vai žāvēto produktu atjaunošanas satur kofeīnu, no jebkura avota, proporcijā, kas pārsniedz 150 mg/l	Uz etiķetes tajā pašā redzamības laukā, kur norādīts produkta nosaukums, ir jānorāda paziņojums "augsts kofeīna saturs", kam iekavās un saskaņā ar šīs regulas 14. panta 4. punktu seko norāde par kofeīna saturu, kas izteikts mg/100 ml
8. PĀRTIKAS PRODUKTI VAI PĀRTIKAS SASTĀVDAĻAS AR FITOSTERĪNU, FITOSTERĪNA ESTERU, FITOSTANOLU UN FITOSTANOLA ESTERU PIEDEVU	
8.1. Pārtikas produkti vai pārtikas sastāvdaļas ar fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevu	1) tajā pašā redzamības laukā, kur ir pārtikas produkta nosaukums jābūt vārdiem "ar augu sterīnu piedevu" vai "augu stanolu piedevu"; 2) sastāvdaļu sarakstā jānorāda fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevas saturs (izteikts gramos vai procentos brīvo augu sterīnu/stanolu veidā uz 100 g vai 100 ml produkta); 3) jābūt paziņojumam, ka konkrētais produkts paredzēts tikai cilvēkiem, kas vēlas samazināt holesterīna līmeni asinīs; 4) jābūt paziņojumam, ka pacienti, kas lieto medikamentus holesterīna līmeņa samazināšanai, produktu var lietot tikai ārsta uzraudzībā; 5) jābūt labi redzamam un salasāmam paziņojumam, ka produkts uzturvērtības ziņā var nebūt piemērots grūtniecēm, mātēm, kas baro bērnu ar krūti, un bērniem līdz piecu gadu vecumam; 6) jābūt norādījumam, ka produkts izmantojams kā sabalansēta un dažāda uztura sastāvdaļa, kurā ietilpst regulārs augļu un dārzeņu patēriņš, kas palīdz uzturēt karotinoīdu līmeni; 7) tajā pašā redzamības laukā, kur ir iepriekš 3. punktā noteiktais paziņojums, jābūt paziņojumam, ka augu sterīnu/augu stanolu piedevas patēriņš nedrīkst pārsniegt 3 g/dienā; 8) jābūt noteiktai pārtikas produkta vai pārtikas sastāvdaļas devai (vēlams gramos vai mililitros), norādot augu sterīnu/augu stanolu daudzumu, ko satur viena tās deva.
9. GAĻAS UN PUTNU GAĻAS PRODUKTI	
9.1. Vistas gaļas produkti, kuru ražošanā tiek izmantoti liellopu gaļas proteīni.	Ja tiek izmantoti liellopu vai cūkgaļas proteīni, tas vienmēr ir skaidri jānorāda uz iepakojuma.

(¹) Šo līmeni piemēro produktiem, kas ir gatavi lietošanai pārtikā vai atjaunoti saskaņā ar ražotāju norādījumiem.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

IV PIELIKUMS

PĀRTIKAS PRODUKTI, UZ KURIEM NEATTIECAS OBLIGĀTĀ **UZTURVIELU MARKĒJUMA** PRASĪBA

- **svaigi augļi un dārzeņi, kā arī** neapstrādāti produkti, kas sastāv no vienas sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas;
- apstrādāti produkti, kuru vienīgais apstrādes veids ir bijis kūpināšana vai nogatavināšana, ar vienu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju;
- **dabīgais minerālūdens vai cits ūdens**, kas paredzēts lietošanai uzturā, tostarp ūdens, kura vienīgā pievienotā sastāvdaļa ir oglekļa dioksīds un/vai aromatizētāji;
- **garšaugi, garšvielas, garšvielu piedevas un to maisījumi**;
- sāls un sāls aizstājēji;
- **cukurs un jauna veida cukuri**;
- **miltu veidi**;
- pārtikas produkti, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 22. februāra Direktīvā 1999/4/EK par kafijas ekstraktiem un cigoriņu ekstraktiem ⁽¹⁾, veselas vai maltas kafijas pupiņas un veselas vai maltas kafijas pupiņas ar samazinātu kofeīna daudzumu;
- zāļu uzlējums, tēja, tēja ar samazinātu kofeīna daudzumu, šķīstošā vai beznosēduma tēja vai tējas ekstrakts, tēja ar samazinātu kofeīna daudzumu, šķīstošā vai beznosēduma tēja vai tējas ekstrakts, kas nesatur pievienotas sastāvdaļas;
- raudzēts etiķis vai etiķa aizstājēji, ieskaitot tos, kuros vienīgā pievienotā sastāvdaļa ir aromatizētāji;
- aromatizētāji;
- pārtikas piedevas;
- pārstrādes palīgvielas;
- pārtikas fermenti;
- **krāsojoši pārtikas produkti**;
- **pārtikā lietojamās zelta plāksnītes**;
- želatīns;
- cietināšanas sastāvdaļa;
- raugs;
- **košļājamās gumijas izstrādājumi**;
- **pārtikas produkti, kas veidoti vai iesaiņoti kā sezonas prece, greznumlieta vai dāvana**;
- **sezonas konditorejas izstrādājumi un konfekšu un šokolādes izstrādājumi figūru veidā**;
- **jauktu produktu iepakojumi**;
- **asorti**;
- pārtikas produkti iepakojumā vai traukā, kura lielākā virsma ir mazāka nekā 75 cm²; **pārtikas produkta enerģētisko vērtību, kā tas noteikts 29. panta 1. punkta a) apakšpunktā, norāda galvenajā redzamības laukā**;
- pārtikas produkti, ko pārdod privātpersonas, kuri ar to nodarbojas neregulāri un neveic uzņēmējdarbību ar regulartātes un noteiktas organizētības pazīmēm;
- **nefasēti pārtikas produkti, ieskaitot sabiedrisko ēdināšanu, kas paredzēti tiešajam patēriņam**;
- **amatnieciski ražoti produkti**;

⁽¹⁾ OV L 66, 13.3.1999., 26. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- **pārtikas produkti, ko tieši pārdod lauksaimniecības produktu ražotājs;**
- pārtikas produkti, kurus **nelieli uzņēmumi** mazos daudzumos tieši piegādā galapatērētājiem vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas tos tieši piegādā galapatērētājiem;
- pārtikas produkti iekšējā iepakojumā, kas nav paredzēti pārdošanai ārējā iepakojumā (uzturvērtības informāciju norāda uz ārējā iepakojuma, izņemot, ja produkts pieder tai pārtikas produktu kategorijai, uz ko attiecas šajā pielikumā minētie uzņēmumi);
- **pārtikas produkti, kuru daudzums ir mazāks par 5 g/ml;**
- **neizdzēšami marķētas stikla pudeles.**

V. PIELIKUMS

PĀRTIKAS PRODUKTA NOSAUKUMS UN ĪPAŠI PIEVIENOJAMĀS ZIŅAS

A. DAĻA. PĀRTIKAS PRODUKTA NOSAUKUMS

1. Noieta dalībvalstī ir atļauts izmantot arī produkta nosaukumu, ar kuru to legāli izgatavo un pārdod ražotāja dalībvalstī.

Tomēr, ja citu šīs regulas noteikumu piemērošana, jo īpaši 9. pantā noteikto, neļauj patērētājiem noieta dalībvalstī uzzināt pārtikas produkta īsto raksturu un atšķirt to no pārtikas produktiem, ar kuriem to var sajaukt, nosaukumam pievieno informatīvu papildaprakstu, kam jābūt **tajā pašā redzamības laukā blakus šā pārtikas produkta nosaukumam un kas jāraksta skaidriem un viegli salasāmiem burtiem.**

2. Uzņēmuma gadījumos noieta dalībvalstī neizmanto ražotājas dalībvalstī izmantoto nosaukumu, ja pārtikas produkts, ko tas apzīmē, tik ļoti atšķiras pēc sava sastāva vai izgatavošanas no pārtikas produkta, kas pazīstams ar šādu nosaukumu, ka 1. punkta noteikumi patērētājiem noieta dalībvalstī nevar pietiekami nodrošināt precīzu informāciju.
3. Pārtikas produkta nosaukumu, ko aizsargā kā intelektuālo īpašumu, nedrīkst aizstāt ar preču zīmi vai izdomātu nosaukumu.

B. DAĻA. PĀRTIKAS PRODUKTA NOSAUKUMAM PIEVIENOJAMĀS OBLIGATĀS ZIŅAS

1. Produkta nosaukums ietver sevī vai tam pievieno norādes par pārtikas produkta fizisko stāvokli vai īpašo apstrādi, kam tas bijis pakļauts (piemēram, pulverī, **atkārtoti saldēts**, liofilizēts, iesaldēts, ātri sasaldēts, **atkausēts**, koncentrēts, kūpināts), visos gadījumos, kad šādas informācijas nepieņemšana varētu maldināt pircējus.
2. Jebkura ar jonizējošo starojumu apstrādāta pārtikas produkta marķējumā norāda:
"apstarots" vai "apstrādāts ar jonizējošo starojumu".
3. **Gaļas produktiem sagrieztas gaļas, gaļas ar kauliem, šķēlēs sagrieztas gaļas, porcijās sadalītas gaļas vai liemeņa veidā, kā arī zivju produktiem pārtikas produkta nosaukumā ir jānorāda jebkādas citas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, kas pievienotas sākotnējam dzīvniekam.**
4. **Pārtikas produkta nosaukumā uz jebkura tāda gaļas produkta etiķetes, kas ir sagrieztas gaļas, gaļas ar kauliem, šķēlēs sagrieztas gaļas, porcijās sadalītas gaļas vai liemeņa veidā, vai uz sālītas gaļas etiķetes norāda:**
 - a) **jebkādas citas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, kas pievienotas pārējai gaļai; un**
 - b) **jebkādu ūdeni, kas pievienots šādos apstākļos:**
 - **vārītas un jēlas vai vārītas sālītas gaļas gadījumā — pievienoto ūdeni, kura daudzums pārsniedz 5 % no produkta svara;**
 - **nevārītas sālītas gaļas gadījumā — pievienoto ūdeni, kura daudzums pārsniedz 10 % no produkta svara.**

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

5. Pārtikas produkta nosaukumā uz jebkura tāda zivju produkta etiķetes, kas ir sagrieztas zivs, filejas, šķēlēs sagrieztas zivs vai porcijās sadalītas zivs veidā, norāda:

- a) jebkādas pievienotas augu un tādu dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, kas nav zivis; un
- b) pievienoto ūdeni, kura daudzums pārsniedz 5 % no produkta svara.

C. DAĻA. ĪPAŠIE NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ APZĪMĒJUMU "MALTĀ GAĻA"

1. Sastāva kritēriji, kurus pārbauda, pamatojoties uz dienas vidējo rādītāju:

	Tauku saturs	Saistaudi: gaļas uzturvērtība
— liesa maltā gaļa	≤ 7 %	≤ 12
— maltā tīrā liellopu gaļa	≤ 20 %	≤ 15
— maltā gaļa, kas satur cūkgaļu	≤ 30 %	≤ 18
— citu sugu maltā gaļa	≤ 25 %	≤ 15

2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV nodaļas V iedaļas noteikumiem, uz marķējuma jābūt arī šādam tekstam:

"tauku procents mazāks par...",

"saistaudi: gaļas uzturvērtība mazāka par..."

3. Dalībvalstis var atļaut tādas maltās gaļas tirdzniecību savā tirgū, kas neatbilst šīs daļas 1. punktā minētajiem kritērijiem, piemērojot valsts apzīmējumu, kas nedrīkst radīt sajukumu ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 5. panta 1. punktā paredzētajiem apzīmējumiem.

D. DAĻA. ĪPAŠIE NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ APZĪMĒJUMU "DESU APVALKI"

Sastāvdaļu sarakstā desu apvalkus norāda šādi:

- "dabīgais desu apvalks", ja desu ražošanai izmanto apvalku, kas iegūts no pārnadžu zarnu trakta;
- "mākslīgais desu apvalks" pārējos gadījumos.

Ja mākslīgais desu apvalks nav ēdams, tas ir jānorāda.

E. DAĻA. OFICIĀLS APZĪMĒJUMS PĀRTIKAS PRODUKTIEM, KURI LĪDZINĀS CITIEM PĀRTIKAS PRODUKTIEM (TURPMĀKAJĀ SARAĶSTĀ IR PIEMĒRI)

Pārtikas produktus, kuri līdzinās citiem pārtikas produktiem vai kuros kāda sastāvdaļa ir aizstāta ar atdarinājumu, marķē šādi:

Atkāpes no produktu veida, kvalitātes un sastāva	Oficiāls apzīmējums
Salīdzinot ar sieru, piena taukvielu pilnīga vai daļēja aizstāšana ar augu taukvielām	"Siera imitācija"
Salīdzinot ar šķiņķi, mainīts sasmalcinātu sastāvdaļu sastāvs, tās satur daudz mazāk gaļas	"Šķiņķa imitācija"

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

VI PIELIKUMS

SASTĀVDAĻU NORĀDĪŠANA UN APZĪMĒŠANA

A. DAĻA. ĪPAŠIE NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ SASTĀVDAĻU NORĀDĪŠANU DILSTOŠĀ MASAS SECĪBĀ

Sastāvdaļas kategorija	Norāde pēc masas
1. Ūdens piedevas un gaistošie produkti	Uzskaita secīgi pēc to svara galaproduktā; ūdens piedevas lielumu kā pārtikas sastāvdaļu aprēķina, atskaitot no kopējā galaprodukta daudzuma pārējo izmantoto sastāvdaļu kopējo daudzumu. Šo daudzumu neņem vērā, ja tas nepārsniedz 5 % no galaprodukta svara.
2. Izmantojamās koncentrētās vai atūdeņotās sastāvdaļas, kuru sākotnējo formu atjauno ražošanas brīdī	Var uzskaitīt secīgi pēc masas, kas reģistrēta pirms to koncentrēšanas vai atūdeņošanas.
3. Koncentrēti vai atūdeņoti pārtikas produkti, kuru sākotnējo formu paredzēts atjaunot, pievienojot ūdeni	Var uzskaitīt secīgi pēc to satura atjaunotajā produktā ar noteikumu, ka sastāvdaļu uzskaitījumam pievieno tādu vārdkopu kā "atjaunota produkta sastāvdaļas" vai "lietošanai gatava produkta sastāvdaļas".
4. Augļi, dārzeņi vai sēnes, no kuriem neviens nav ievērojamā pārsvarā svara ziņā un kas lietoti proporcijās, kuras, iespējams, var mainīties, ir lietoti maisījumā kā pārtikas produkta sastāvdaļas	Sastāvdaļu sarakstā var sadalīt grupās ar nosaukumu "augļi", "dārzeņi" vai "sēnes", kam seko frāze "mainīgās proporcijās" un uzreiz aiz tās ir saraksts ar sastāvā esošajiem augļiem, dārzeņiem vai sēnēm. Šādos gadījumos maisījums jāiekļauj sastāvdaļu sarakstā saskaņā ar šīs regulas 19. panta 1. punktu, pamatojoties uz sastāvā esošo augļu, dārzeņu vai sēņu kopējo svaru.
5. Garšvielu vai garšaugu maisījumiem vai produktiem , ja neviens no tiem nav ievērojamā pārsvarā pēc svara	Var uzskaitīt citā secībā ar noteikumu, ka šim sastāvdaļu uzskaitījumam pievieno vārdkopu "mainīgās attiecībās".
6. Sastāvdaļas, kas gala produkta sastāvā ir mazāk nekā 2 %	Var uzskaitīt dažādā secībā pēc pārējām sastāvdaļām.
7. Sastāvdaļas, kas ir līdzīgas vai savstarpēji aizvietojamās, iespējams, tiek lietotas pārtikas produkta ražošanā vai izgatavošanā, nemainot tā sastāvu, veidu vai tā redzamās īpašības un ciktāl tās gala produkta sastāvā ir mazāk nekā 2 %	Var būt minētas sastāvdaļu sarakstā, izmantojot frāzi "satur ... un/vai ...", ja vismaz viena no ne vairāk kā divām sastāvdaļām ir gala produkta sastāvā. Šis noteikums neattiecas uz piedevām vai sastāvdaļām, kas uzskaitītas šā pielikuma C daļā.

B. DAĻA. SASTĀVDAĻU KATEGORIJAS, KURU SASTĀVDAĻAS VAR APZĪMĒT AR KATEGORIJAS NOSAUKUMU, NEVIS AR KONKRĒTU NOSAUKUMU

Sastāvdaļas, kas pieder vienai no turpmāk minētajām pārtikas produktu kategorijām un ir citu pārtikas produktu sastāvā, jāuzrāda, tikai apzīmējot šo kategoriju.

Pārtikas produkta kategorijas definīcija	Apzīmējums
1. Rafinētas eļļas, izņemot olīveļļu	"Eļļa", kopā ar apzīmētāju "dzīvnieku" (vai tās konkrētās dzīvnieku izcelsmes norādi), vai attiecīgā gadījumā tās konkrētās augu izcelsmes norādi. Gadījumos, kad nevar garantēt, ka eļļas sastāvā nav noteiktu augu eļļas, jālieto norāde "Var saturēt...". Hidrogenētai eļļai nosaukumā jāpievieno apzīmētājs "hidrogenēta" .

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Pārtikas produkta kategorijas definīcija	Apzīmējums
2. Rafinēti tauki	“Tauki”, kopā ar konkrētu norādi par augu vai dzīvnieku izcelsmi. Hidrogenētiem taukiem nosaukumā jāpievieno apzīmētājs “hidrogenēti”, izņemot, ja piesātināto taukskābju un trans-taukskābju saturs ir iekļauts uzturvērtības norādē
3. No divām vai vairākām graudaugu sugām iegūto miltu maisījumi	“Milti”, kam seko to graudaugu uzskaitījums, no kuriem tie iegūti, lejupejošā secībā pēc masas
4. Ciete, tostarp ciete, kas ir fiziski vai fermentatīvi pārveidota, izkarsēta vai dekstrinēta, modificēta, apstrādājot ar skābi vai sārmu, un balinātā ciete	“Ciete”
5. Jebkuras sugas zivis, ja zivis ietilpst citā pārtikas produktā kā sastāvdaļa — ar noteikumu, ka šāda produkta nosaukumā un noformējumā neatsaucas uz konkrētu zivju sugu	“Zivis”
6. Jebkura veida sieri, ja sieri vai sieru maisījums ietilpst citā pārtikas produktā kā sastāvdaļa, neatsaucoties uz konkrētu siera veidu	“Siers”
7. Jebkuras garšvielas, kuru saturs pārtikas produktā nepārsniedz 2 % pēc svara	“Garšvielas” vai “jauktas garšvielas”
8. Jebkuri garšaugi vai garšaugu daļas, kuru saturs pārtikas produktā nepārsniedz 2 % pēc svara	“Garšaugi” vai “jaukti garšaugi”
9. Jebkuras gumijveidīgas izejvielas, ko izmanto, ražojot gumijveidīgu pamatu košļājamai gumijai	“Gumijveidīgs pamats”
10. Jebkuri drupināti ceptu graudaugu produkti	“Rīvmaize” vai “sausīņi” (atkarībā no apstākļiem)
11. Jebkura veida saharoze	“Cukurs”
12. Bezūdens dekstroze vai dekstrozes monohidrāts	“Dekstroze”
13. Glikozes sīrups un bezūdens glikozes sīrups	“Glikozes sīrups”
14. Jebkura veida piena proteīni (kazeīni, kazeināti un sūkalu proteīni) un to maisījumi	“Piena proteīni”
15. Izspaidu, ekstrūzijas vai rafinēts kakao sviests	“Kakao sviests”
16. Dabīgi augļu, dārzeņu un ēdamu augu, respektīvi, to daļu ekstrakti, ko iegūst ar mehāniski fizikālām metodēm un koncentrētā veidā izmanto pārtikas produktu krāsošanai.	“Krāsojošs pārtikas produkts”
17. Visi vīna veidi, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1493/1999	“Vīns”
18. To zīdītāju un putnu sugu, kas atzītas par piemērotām cilvēku patēriņam, skeleta muskuļi, dabīgi savienoti ar tiem piederīgiem audiem, kuru kopējais tauku un saistaudu satāvs nepārsniedz turpmāk minētos daudzumus un ja gaļa ir kāda cita pārtikas produkta sastāvdaļa. Šī definīcija attiecas uz mehāniski atdalītu gaļu, uz kuru neattiecas mehāniski atdalītas gaļas definīcija Regulā (EK) Nr. 853/2004. Maksimālais pieļaujamais tauku un saistaudu saturs sastāvdaļās, ko apzīmē ar terminu “...gaļa”	“...gaļa” un dzīvnieku sugas nosaukums ⁽¹⁾ (%)

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Pārtikas produkta kategorijas definīcija			Apzīmējums
Sugas	Tauki (%)	Saistaudi ⁽¹⁾ (%)	
Zīdītāji (izņemot trušus un cūku dzimtas dzīvniekus) un sugu sajaukumi, ja dominējošie ir zīdītāji	25	25	
Cūku dzimtas dzīvnieki	30	25	
Putni un truši	15	10	
⁽¹⁾ Saistaudu saturu aprēķina, par pamatu ņemot kolagēna un gaļas proteīna satura attiecību. Kolagēna saturs ir hidroksiprolīna saturs, reizināts ar 8.			
Ja šie maksimāli pieļaujamie daudzumi ir pārsniegti, bet citi "gaļas" definīcijā noteiktie kritēriji ir izpildīti, sastāvdaļa "...gaļa" attiecīgi jāsamazina un sastāvdaļu sarakstā bez termina "...gaļa" jāmin tauku un/vai saistaudu daudzums.			
19. Visa veida produkti, ko apzīmē ar terminu "mehāniski atdalīta gaļa".			"mehāniski atdalīta gaļa" un dzīvnieku sugas nosaukums ⁽¹⁾ , kuru gaļa tā ir

⁽¹⁾ Uz etiķetes angļu valodā šo apzīmējumu var aizstāt ar vispārīgu attiecīgās dzīvnieku sugas sastāvdaļas nosaukumu.

C. DAĻA. SASTĀVDAĻU KATEGORIJAS, KURAS JĀAPZĪMĒ AR SAVAS KATEGORIJAS NOSAUKUMU, TAM PIEVIENOJOT SASTĀVDAĻAS KONKRĒTO NOSAUKUMU VAI EK NUMURU

Pārtikas piedevas un fermenti, kas nav minēti 21. panta b) apakšpunktā un pieder vienai no šajā pielikumā minētajām kategorijām, jāapzīmē ar šīs kategorijas nosaukumu, aiz tā norādot konkrētu nosaukumu vai EK numuru. Ja sastāvdaļa pieder vairāk nekā vienai kategorijai, uzrāda kategoriju, kas skar minētā pārtikas produkta pamatfunkciju. Tomēr apzīmējumam "pārveidota ciete" iekreiz papildus jānorāda tās konkrētā auga izcelsme, ja šī sastāvdaļa var saturēt lipekli.

Skābe

Skābuma regulētājs

Pretsalīpes viela

Pretputu viela

Antioksidants

Apjoma palielinātājs

Krāsviela

Emulgators

Emulģējošie sāļi ⁽¹⁾

Fermenti ⁽²⁾

Cietinātājs

Garšas pastiprinātājs

Miltu apstrādes līdzeklis

Recinātājs

Glazētāji

Mitrumuzturētājs

Modificēta ciete ⁽²⁾

Celulozes ekstrakts ⁽²⁾

⁽¹⁾ Tikai kausētiem sieri un produktiem, kuru pamatā ir kausēti sieri.

⁽²⁾ Konkrētais nosaukums vai EK numurs nav jānorāda.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Konservants
Pildviela
Izcēlājviela
Stabilizētājviela
Saldinātājs
Biezinātājs

D. DAĻA. AROMATIZĒTĀJU APZĪMĒŠANA SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Aromatizētājus apzīmē ar vārdu "aromatizētājs" vai lieto konkrētu aromatizētāja nosaukumu vai aprakstu.
2. Hinīnu un/vai kofeīnu, ko lieto kā aromatizētāju pārtikas produkta ražošanā vai pagatavošanā, apzīmē ar nosaukumu un norāda sastāvdaļu sarakstā uzreiz aiz termiņa "aromatizētājs".
3. Vārdu "dabisks" vai jebkuru citu vārdu ar būtībā tādu pašu nozīmi var pievienot tikai tiem aromatizētājiem, kuru aromatizējošais komponents satur vienīgi aromatizētājvielas, kā tas noteikts Padomes Direktīvas 88/388/EEK 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā un/vai aromātiskiem preparātiem, kā tas noteikts minētās direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā.
4. Ja aromatizētāja nosaukums satur atsauci uz ietilpstošo vielu augu vai dzīvnieku dabu vai izcelsmi, vārdu "dabisks" vai jebkuru citu vārdu ar būtībā tādu pašu nozīmi nedrīkst lietot, ja vien aromātiskais komponents nav izdalīts, izmantojot attiecīgos fiziskos paņēmienus, fermentatīvos vai mikrobioloģiskos paņēmienus vai ierastos ēdiena gatavošanas paņēmienus, tikai vai gandrīz tikai no attiecīgā pārtikas produkta vai aromātiskās izejvielas.

E. DAĻA. KOMBINĒTU SASTĀVDAĻU APZĪMĒŠANA SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Kombinētu sastāvdaļu var iekļaut sastāvdaļu sarakstā, izmantojot tās nosaukumu, ja vien to nosaka tiesību akti vai iedibināts paradums, saskaņā ar tās absolūto masu — ar noteikumu, ka pēc tās uzreiz seko sastāvdaļu uzskaitījums.
2. Pirmajā punktā minētais saraksts nav obligāts:
 - a) ja kombinētās sastāvdaļas sastāvs ir noteikts spēkā esošajos Savienības tiesību aktos un ciktāl kombinētā sastāvdaļa gala produkta sastāvā ir mazāk nekā 2 %; tomēr šo noteikumu nepiemēro piedevām, ievērojot šīs regulas 21. panta a) līdz d) apakšpunktu; vai
 - b) attiecībā uz kombinētām sastāvdaļām, kas sastāv no garšvielu un/vai lapu garšaugu maisījumiem, kuri gala produkta sastāvā ir mazāk nekā 2 %, izņemot piedevas, ievērojot šīs regulas 21. panta a) līdz d) apakšpunktus; vai
 - c) ja kombinētā sastāvdaļa ir pārtikas produkts, kam saskaņā ar Savienības tiesību aktiem netiek prasīts sastāvdaļu saraksts.

VII PIELIKUMS

SASTĀVDAĻU DAUDZUMA NORĀDE SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Sastāvdaļu daudzuma apzīmēšana nav obligāta:
 - a) sastāvdaļai vai sastāvdaļu kategorijai:
 - i) kā sausais tīrsvars norādīts saskaņā ar VIII pielikuma 5. punktu, vai
 - ii) kā daudzums obligāti jāuzrāda marķējumā saskaņā ar Savienības noteikumiem, vai
 - iii) ko izmanto nelielos daudzumos kā aromatizētāju, vai

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

- iv) kas, lai arī tam piešķirts pārtikas produkta nosaukums, nevar ietekmēt patērētāja izvēli noieta valstī, jo daudzuma svārstības būtiski neskar pārtikas produkta raksturu un neatšķir to no līdzīgiem pārtikas produktiem;
 - b) ja īpaši Savienības noteikumi precīzi fiksē sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu, ko nav paredzēts norādīt marķējumā; vai
 - c) VI pielikuma A daļas 4. un 5. punktā minētajos gadījumos.
2. Šīs regulas 23. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta noteikumus nepiemēro šādos gadījumos:
- a) attiecībā uz jebkuru sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju, ko apzīmē ar norādi "ar saldinātāju" vai "ar cukuru un saldinātāju", ja šāds apzīmējums pievienots pārtikas produkta nosaukumam atbilstīgi III pielikumam; vai
 - b) attiecībā uz jebkuriem pievienotiem vitamīniem vai minerālvielām, ja šādas vielas jāuzrāda uzturvērtības marķējumā.
3. Sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu apzīmējums:
- a) jānorāda procentos atbilstīgi sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumam tās/to izmantošanas brīdī; un
 - b) jāparāda pārtikas produkta komercnosaukumā vai blakus tam vai arī to sastāvdaļu uzskaitījumā, kas ir saistībā ar attiecīgo sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju.
4. Atkāpjoties no šī pielikuma 3. punkta noteikumiem:
- a) pārtikas produktiem, kas pēc termiskās vai cita veida apstrādes zaudējuši mitrumu, daudzumu izsaka procentos, kas atbilst izmantotās sastāvdaļas vai izmantoto sastāvdaļu daudzumam gatavā produktā. Ja sastāvdaļas daudzums vai visu marķējumā norādīto sastāvdaļu kopējais daudzums pārsniedz 100 %, tad procentuālo sastāvu tomēr aizstāj ar sastāvdaļas (sastāvdaļu) svaru, kāds izlietots 100 g gatava produkta pagatavošanai;
 - b) gaistošu sastāvdaļu svaru norāda, pamatojoties uz to svara samēru gatavajā produktā;
 - c) to sastāvdaļu daudzumu, kas izmantotas koncentrētā vai atūdeņotā veidā un ražošanas procesā izšķīdinātas, var norādīt, pamatojoties uz to svara samēru, kāds fiksēts līdz to koncentrēšanai vai atūdeņošanai;
 - d) koncentrētiem vai atūdeņotiem pārtikas produktiem, ko paredzēts atjaunot sākotnējā formā, pievienojot ūdeni, sastāvdaļu daudzumu var norādīt, pamatojoties uz to svara samēru atjaunotajā produktā.

VIII PIELIKUMS**NETO DAUDZUMA UZRĀDĪŠANA**

1. Neto daudzuma norāde nav obligāta pārtikas produktiem:
- a) kas var ievērojami zaudēt savu tilpumu vai masu, **vai arī** ko *nefasētus* pārdod pēc skaita vai sver pircēja klātbūtnē; vai
 - b) kuru neto daudzums ir mazāks par 5 g vai 5 ml; tomēr šo noteikumu nepiemēro garšvielām un garšaugiem; vai
 - c) **attiecībā uz kuriem ir noteikti atbrīvojumi citos tiesību aktos.**

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. Ja Savienības noteikumi vai, ja tādu nav, valsts noteikumi pieprasa norādīt noteikta tipa daudzumu (piemēram, nominālo daudzumu, minimālo daudzumu, vidējo daudzumu), šis daudzums šajā regulā uzskatāms par neto daudzumu.
3. Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām fasētām vienībām, kas satur vienāda produkta vienādu daudzumu, neto daudzumu uzrāda, minot neto daudzumu katrā atsevišķā iesaiņojumā un šādu iesaiņojumu kopējo skaitu. Šis norādes tomēr nav obligātas, ja atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu var skaidri saredzēt un viegli saskaitīt no ārpusē un ja vismaz vienu neto daudzuma norādi, kas ietilpst katrā atsevišķā iesaiņojumā, var skaidri saredzēt no ārpusē.
4. Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām vienībām, kas nav uzskatāmas par realizācijas vienībām, neto daudzumu uzrāda, minot kopējo neto daudzumu un atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu.
5. Ja cietais pārtikas produkts atrodas uzlietajā šķidrumā, marķējumā norāda arī pārtikas produkta sauso tīrvaru.

Šajā punktā "uzlietais šķidruma" nozīmē šādus produktus, iespējams, maisījumā, kā arī saldētā vai iesaldētā veidā, ja vien šis šķidrums ir tikai pamatkomponentu papildinājums šajā izstrādājumā un tādējādi nav izšķirošais pirkuma faktors: ūdens, sāļi ūdens šķīdumā, sāļjums, pārtikas skābes ūdens šķīdumā, etiķis, cukurs ūdens šķīdumā, pārējie saldinātāji ūdens šķīdumā, augļu un dārzeņu sulas augļu un dārzeņu gadījumā.

I

IX PIELIKUMS

SPIRTA TILPUMKONCENTRĀCIJA

Faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas skaitlis to dzērienu marķēšanā, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, jānorāda ne vairāk kā līdz vienai zīmei aiz komata. Pēc skaitļa jāuzrāda simbols "tilp. %", un pirms tā var norādīt vārdu "spirts" vai abreviātūru "alc.".

Spirta koncentrācija jānosaka 20°C.

Pozitīvās un negatīvās pielaides normas robežās attiecībā uz spirta tilpumkoncentrāciju, izteiktas absolūtos skaitļos, ir uzskaitītas nākamajā tabulā. Pielaides piemērojamas, neņemot vērā pielaides, kas izriet no spirta koncentrācijas noteikšanai lietotās metodes.

Dzēriena apraksts	Pozitīva vai negatīva pieļaide
1. Alus, kura spirta koncentrācija nepārsniedz 5,5 tilp. %; dzērieni, kuri klasificēti kopējā muitas tarifa pozīcijā 22.07 B II un kuri ražoti no vīnogām	0,5 tilp. %
2. Alus, kura spirta koncentrācija pārsniedz 5,5 tilp. %; dzērieni, kuri klasificēti kopējā muitas tarifa pozīcijā 22.07 B I un kuri ražoti no vīnogām; sidri, bumbieru vīni, dzirkstoši, pusdzirkstoši vai nedzirkstoši augļu vīni un līdzīgi dzērieni, kuri ražoti no augļiem, izņemot vīnogas; dzērieni ar raudzētu medus bāzi	1 tilp. %
3. Dzērieni, kas satur macerētus augļus vai augu daļas	1,5 tilp. %
4. Jebkuri citi dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %	0,3 tilp. %

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

X PIELIKUMS

DEVAS

A DAĻA. VITAMĪNU UN MINERĀLVIELU **DIENNAKTS** DEVAS (PIEAUGUŠIE)

1. Vitamīni un minerālvielas, kuras drīkst uzskaitīt marķējumā, un to ieteicamās diennakts devas (IDD)

A vitamīns (µg)	800	Hlorīds (mg)	800
D vitamīns (µg)	5	Kalcijs (mg)	800
E vitamīns (mg)	12	Fosfors (mg)	700
K vitamīns (µg)	75	Dzelzs (mg)	14
C vitamīns (mg)	80	Magnijs (mg)	375
Tiamīns (B1 vitamīns) (mg)	1,1	Cinks (mg)	10
Riboflavīns (mg)	1,4	Varš (mg)	1
Niacīns (mg)	16	Mangāns (mg)	2
B6 vitamīns (mg)	1,4	Fluorīds (mg)	3,5
Folijskābe (µg)	200	Selēns (µg)	55
B12 vitamīns (µg)	2,5	Hroms (µg)	40
Biotīns (µg)	50	Molibdēns (µg)	50
Pantotēnskābe (mg)	6	Jods (µg)	150
Kālijs (mg)	2 000		

2. Vitamīnu un minerālvielu ievērojams daudzums

Spriežot par to, kas ir uzskatāms par ievērojamu daudzumu, parasti būtu jāņem vērā 15 % no ieteicamās diennakts devas, kas norādīta šī pielikuma 1. punktā un ietilpst 100 g vai 100 ml produkta vai vienā iepakojumā, ja tas satur tikai vienu porciju.

B DAĻA. ENERĢĒTISKĀS UN UZTURVĒRTĪBAS **DIENNAKTS** DEVAS, IZŅEMOT VITAMĪNUS UN MINERĀLVIELAS (PIEAUGUŠIE) ⁽¹⁾

Enerģētiskā vai uzturvērtība	Deva
Enerģētiskā vērtība	2 000 kcal
Proteīns	80 g
Kopējie tauki	70 g
Piesātinātie tauki	20 g
Ogļhidrāti	230 g
Cukuri	90 g
Sāls	6 g

⁽¹⁾ *Atsauces devas ir indikatīvi lielumi; tās precīzāk noteiks Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde.*

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

XII PIELIKUMS

PĀRRĒĶINA KOEFICIENTI

PĀRRĒĶINA KOEFICIENTI ENERĢĒTISKĀS VĒRTĪBAS APRĒĶINĀŠANAI

Uzrādāmo enerģētisko vērtību aprēķina, izmantojot šādus pārrēķina koeficientus:

— ogļhidrāti (izņemot polioli)	4 kcal/g ■
— polioli	2,4 kcal/g ■
— proteīns	4 kcal/g ■
— tauki	9 kcal/g ■
— salatriņi	6 kcal/g ■
— spirts (etanols)	7 kcal/g ■
— organiskās skābes	3 kcal/g ■

XIII PIELIKUMS

UZTURVĒRTĪBAS IZTEIKŠANA UN NORĀDĪŠANA

A DAĻA. UZTURVĒRTĪBAS NORĀDES MĒRVENĪBAS

Uzturvērtību norāda skaitliski, izmantojot šādas mērvienības:

— enerģētiskā vērtība	kJ un kcal
— tauki	gramos (g)
— karbohidrāti	
— šķiedrvielas	
— proteīns	
— nātrijs	
— vitamīni un minerālvielas	XI pielikuma A daļas 1. punktā minētās mērvienības
— citas vielas	katrai atsevišķajai vielai atbilstīga mērvienība

B DAĻA. OGĻHIDRĀTU UN TAUKU SATURA NORĀDĪŠANA

1. Norādot polioliu un/vai cietes saturu, šo informāciju iekļauj uzreiz aiz ogļhidrātu satura norādes šādā veidā:

karbohidrāti	g
to skaitā:	
— cukuri	g
— polioli	g
— ciete	g

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. Norādot taukskābju daudzumu un/vai tipu, šo informāciju iekļauj uzreiz aiz kopējo tauku satura norādes šādā veidā:

tauki	g
to skaitā:	
— piesātinātās taukskābes	g
— trans-taukskābes	g
— mononepiesātinātās taukskābes	g
— polinepiesātinātās taukskābes	g

C DAĻA. ENERĢĒTISKĀS UN UZTURVĒRTĪBAS NORĀDĪŠANAS KĀRTĪBA UZTURVĒRTĪBAS NORĀDĒ

Norādot enerģētisko un uzturvērtību, jāievēro šāda kārtība:

enerģētiskā vērtība	■ kcal
tauki	g
■	
piesātinātās taukskābes	g
cukurs	g
sāls	g
proteīns	g
ogļhidrāti	g
■	
šķiedrvielas	g
dabīgās trans-taukskābes	g
mākslīgās trans-taukskābes	g
mononepiesātinātās taukskābes	g
polinepiesātinātās taukskābes	g
polioli	g
holesterīns	g
ciete	g
vitamīni un minerālvielas	XI pielikuma A daļas 1. punktā minētās mērvienības
citas vielas	katrai atsevišķajai vielai atbilstīga mērvienība

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

Vērtspapīru publiska piedāvāšana un atklātības prasību saskaņošana (Direktīvas 2003/71/EK un Direktīvas 2004/109/EK grozīšana) *I**

P7_TA(2010)0227

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū (COM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD))

(2011/C 236 E/48)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0491),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 44. un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0170/2009),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 50. un 114. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 18. februāra atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0102/2010),

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 19, 26.1.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

P7_TC1-COD(2009)0132

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 17. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2010/73/ES)

Zilo tunzivju (*Thunnus thynnus*) nozvejas dokumentēšanas programma ***I

P7_TA(2010)0228

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido zilo tunzivju *Thunnus thynnus* nozvejas dokumentēšanas programmu un izdara grozījumus Regulā (EK) Nr. 1984/2003 (COM(2009)0406 – C7-0124/2009 – 2009/0116(COD))

(2011/C 236 E/49)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0406),
 - ņemot vērā EK Līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0124/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 43. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 17. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0119/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

P7_TC1-COD(2009)0116

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 17. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar ko izveido zilo tunzivju *Thunnus thynnus* nozvejas dokumentēšanas programmu un groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1984/2003

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 640/2010)

Šengenas acquis noteikumu īstenošana saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu Bulgārijas Republikā un Rumānijā *

P7_TA(2010)0229

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Šengenas acquis noteikumu īstenošanu saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu Bulgārijas Republikā un Rumānijā (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE))

(2011/C 236 E/50)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (06714/2010),

— ņemot vērā 2005. gada 25. aprīļa Pievienošanās akta 4. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome apspriedās ar Parlamentu (C7-0067/2010),

— ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

— ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0199/2010),

1. apstiprina grozīto Padomes lēmuma projektu;
2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
3. lūdz Padomi vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt apspriešanai iesniegto tekstu;
4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

PADOMES IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Lēmuma projekts
3. apsvērums

3) Padome 2010. gada XXXX secināja, ka Bulgārijas Republika un Rumānija nosacījumus šajā jomā ir izpildījušas. Tādēļ var noteikt dienu, no kuras minētajās dalībvalstīs var piemērot Šengenas acquis, kas attiecas uz Šengenas Informācijas sistēmu (SIS).

3) Padome 2010. gada XXXX secināja, ka Bulgārijas Republika un Rumānija nosacījumus šajā jomā ir izpildījušas. Tādēļ var noteikt dienu, no kuras minētajās dalībvalstīs var piemērot Šengenas acquis, kas attiecas uz Šengenas Informācijas sistēmu (SIS). **Katrai attiecīgajai dalībvalstij sešu mēnešu laikā, sākot no šī lēmuma spēkā stāšanās dienas, būtu rakstiski jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par turpmākajiem pasākumiem, ko tās plāno, ņemot vērā novērtējuma ziņojumos un turpmāk veicamajos pasākumos minētos ieteikumus.**

2011/C 236 E/17	Spīdzināšanai izmantoto preču tirdzniecība Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēligai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai, īstenošanu 107
2011/C 236 E/18	Stāvoklis Korejas pussalā Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par stāvokli Korejas pussalā 111
2011/C 236 E/19	Bosnija un Hercegovina Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par stāvokli Bosnijā un Hercegovinā 113
2011/C 236 E/20	ES un ASV gaisa pārvadājumu nolīgums Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES un ASV gaisa satiksmes nolīgumu 121
2011/C 236 E/21	Pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošana Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvu (2001/12/EK, 2001/13/EK un 2001/14/EK) īstenošanu 125
2011/C 236 E/22	Plūdi Centrāleiropas valstīs, jo īpaši Polijā, Čehijas Republikā, Slovākijā, Ungārijā un Rumānijā, kā arī Francijā Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par plūdiem Centrāleiropas valstīs, jo īpaši Polijā, Čehijas Republikā, Slovākijā, Ungārijā un Rumānijā, kā arī Francijā 128
2011/C 236 E/23	Tiesiskā apmācība Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par apmācību tieslietu jomā — Stokholmas programma ... 130
2011/C 236 E/24	Jauns impulss Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par jaunu impulsu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai (2009/2107(INI)) 132
2011/C 236 E/25	Kongo Demokrātiskā Republika - <i>Floribert Chebeya Bahizire</i> lieta Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Kongo Demokrātisko Republiku – <i>Floribert Chebeya Bahizire</i> lieta 142
2011/C 236 E/26	Nepāla Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par Nepālu 145
2011/C 236 E/27	Nāvessoda izpildīšanas gadījumi Lībijā Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par nāvessodu Lībijā 148
Trešdiena, 2010. gada 23. jūnijs	
2011/C 236 E/28	Eiropas Agrā brīdinājuma sistēma cīņai pret pedofiliem un citiem dzimumnoziezniekiem Eiropas Parlamenta 2010. gada 23. jūnija deklarācija par Eiropas Agrā brīdinājuma sistēmas (EABS) izveidi cīņai pret pedofiliem un citiem dzimumnoziezniekiem 152

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments**Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs**

2011/C 236 E/29	Reglamenta pielāgošana Lisabonas līgumam Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta pielāgošanu Lisabonas līgumam (2009/2062(REG))	153
2011/C 236 E/30	Delegācijas CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā izveide un skaitliskais sastāvs Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija lēmums par delegācijas CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā izveidi un skaitlisko sastāvu	159

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2011/C 236 E/31	Īpašās komitejas politikas uzdevumiem un budžeta resursiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada izveidošana un tās skaitliskā sastāva noteikšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija lēmums par īpašās komitejas izveidi politikas uzdevumiem un budžeta resursiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada, tās pilnvarām, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu	160
-----------------	--	-----

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

Eiropas Parlaments**Otrdiena, 2010. gada 15. jūnijs**

2011/C 236 E/32	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Spānija/Valensijas apgabals Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0216 – C7-0115/2010 – 2010/2066(BUD))	161
	PIELIKUMS	163

2011/C 236 E/33	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Īrija/Waterford Crystal Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0196 – C7-0116/2010 – 2010/2067(BUD))	164
	PIELIKUMS	166

2011/C 236 E/34	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Spānija/Kastīlija-Lamanča Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0205 – C7-0117/2010 – 2010/2068(BUD)) 167 PIELIKUMS 169
2011/C 236 E/35	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — tehniskā palīdzība Komisijas iniciatīvas īstenošanai Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0182 – C7-0099/2010 – 2010/2060(BUD)) 170 PIELIKUMS 171
2011/C 236 E/36	ES finanšu iemaksas Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Savienības finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) (COM(2010)0012 – C7-0024/2010 – 2010/0004(COD)) 173 P7_TC1-COD(2010)0004 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par Eiropas Savienības finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) 173
2011/C 236 E/37	Eiropas dzelzceļa tīkls konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem ***II Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (11069/5/2009 – C7-0043/2010 – 2008/0247(COD)) 174 P7_TC2-COD(2008)0247 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2010. gada 15. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem 174
Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs	
2011/C 236 E/38	Kopīga Baltijas jūras pētniecības un attīstības programma (BONUS-169) ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas līdzdalību kopīgā Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmā (BONUS-169), ko īsteno vairākas dalībvalstis (COM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD)) 175 P7_TC1-COD(2009)0169 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. ...2010/ES par Savienības dalību kopīgā Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmā (BONUS), ko īsteno vairākas dalībvalstis 175

2011/C 236 E/39	Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūras ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi (COM(2009)0139 – C7-0103/2009 – 2009/0047(COD)) 176 P7_TC1-COD(2009)0047 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar ko izveido Eiropas Globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) aģentūru, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 683/2008 176
2011/C 236 E/40	Eiropas Zemes novērošanas programma (GMES) (2011.–2013. g.) ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES) un tās sākotnējām darbībām (2011–2013) (COM(2009)0223 – C7-0037/2009 – 2009/0070(COD)) 177 P7_TC1-COD(2009)0070 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES) un tās sākotnējām darbībām (2011–2013) 178
2011/C 236 E/41	Pievienošanās Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtiem *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pievienošanās Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtiem (08612/2010 – C7-0109/2010 – 2009/0085(NLE)) 178
2011/C 236 E/42	Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai (09898/2/2010 – C7-0145/2010 – 2010/0066(NLE)) 179
2011/C 236 E/43	Euro ieviešana Igaunijā 2011. gada 1. janvārī * Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par euro ieviešanu Igaunijā 2011. gada 1. janvārī (COM(2010)0239 – C7-0131/2010 – 2010/0135(NLE)) 181
2011/C 236 E/44	Budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projekts, III iedaļa — Komisija (2009. gada budžeta pārpalikums) Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projektu, III iedaļa — Komisija (10930/2010 – C7-0153/2010 – 2010/2056(BUD)) 184
2011/C 236 E/45	Tiesības uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas projektu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD)) 185 P7_TC1-COD(2010)0801 Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija nostāja pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā 186

2011/C 236 E/46	Darba laika organizēšana personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (COM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD))	186
2011/C 236 E/47	Pārtikas produktu informācija patērētājiem ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem (COM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))	187
	P7_TC1-COD(2008)0028 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1924/2006 un Regulu (EK) Nr. 1925/2006 un atceļ Komisijas Direktīvu 87/250/EEK, Padomes Direktīvu 90/496/EEK, Komisijas Direktīvu 94/54/EK, Komisijas Direktīvu 1999/10/EK, Direktīvu 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK, Komisijas Direktīvu 2004/77/EK un Komisijas Regulu (EK) Nr. 608/2004 ⁽¹⁾ ...	188
	I PIELIKUMS	219
	II PIELIKUMS	220
	III PIELIKUMS	221
	IV PIELIKUMS	223
	V PIELIKUMS	224
	VI PIELIKUMS	226
	VII PIELIKUMS	229
	VIII PIELIKUMS	230
	IX PIELIKUMS	231
	X PIELIKUMS	232
	XII PIELIKUMS	233
	XIII PIELIKUMS	233
	Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs	
2011/C 236 E/48	Vērtspapīru publiska piedāvāšana un atklātības prasību saskaņošana (Direktīvas 2003/71/EK un Direktīvas 2004/109/EK grozīšana) ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū (COM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD))	235

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

P7_TC1-COD(2009)0132

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 17. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū 236

2011/C 236 E/49

Zilo tunzivju (*Thunnus thynnus*) nozvejas dokumentēšanas programma ***I

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido zilo tunzivju *Thunnus thynnus* nozvejas dokumentēšanas programmu un izdara grozījumus Regulā (EK) Nr. 1984/2003 (COM(2009)0406 – C7-0124/2009 – 2009/0116(COD)) 236

P7_TC1-COD(2009)0116

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 17. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar ko izveido zilo tunzivju *Thunnus thynnus* nozvejas dokumentēšanas programmu un groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1984/2003 237

2011/C 236 E/50

Šengenas acquis noteikumu īstenošana saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu Bulgārijas Republikā un Rumānijā *

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Šengenas acquis noteikumu īstenošanu saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu Bulgārijas Republikā un Rumānijā (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE)) 237

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Piešķiršanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu |.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ||.

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV